

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

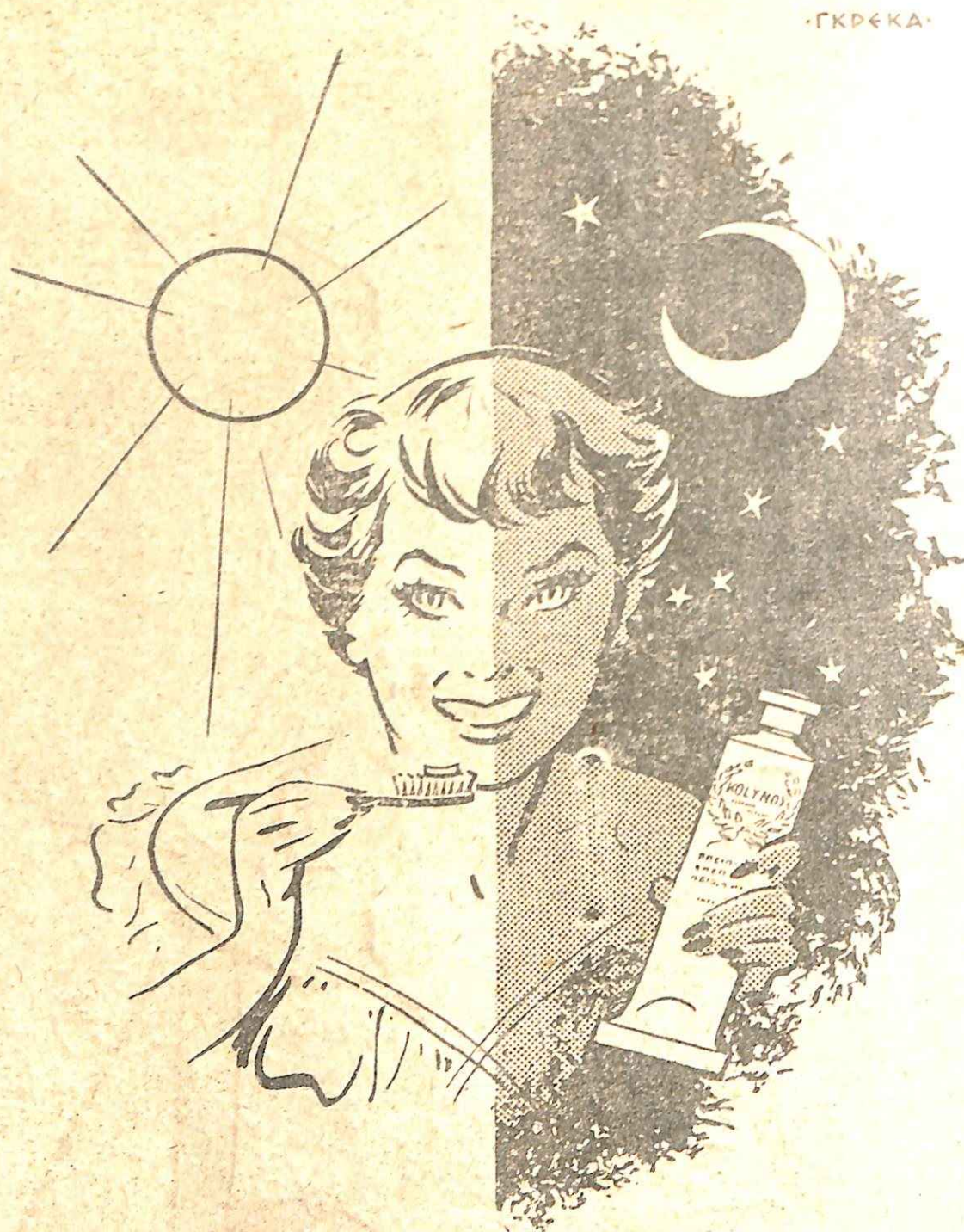
ΑΡ. 158

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Σ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ:
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΩΝ

★ Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΪ

★ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

ΚΟΛΥΝΟΣ

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Έκδότης: «Ε. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ»

Διευθυντής: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ | Άρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Πανεπιστημίου 34 και Ίπποκράτους. Τηλ. 614-047
Τηλέφ. τυπογραφείων 36-555 Τηλέφ. πιστηρίων 26-343
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 6

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΜΗΤΡΙΚΗ ΑΓΑΠΗ

ΕΙΝΑΙ γεγονός, πώς κάθε μεγάλη γιορτή έχει το δικό της «χρώμα». Κάθε μεγάλη γιορτή έχει τη δική της ατμόσφαιρα, τη δική της απήχηση στον ψυχικό μας κόσμο, τη δική της προβολή στην καρδιά μας. Τα Χριστούγεννα παραδείγματος χάριν, είναι η σπιτίσια γιορτή, — η γιορτή της ζεστασιάς. Το Πάσχα, πάλι, είναι χωρίς άλλο η γιορτή της αισιοδοξίας, της χαράς. Για την παγκόσμια γιορτή της

Μητέρας, που καθιερώθηκε να γιορτάζεται, κάθε χρόνο, στις 2 Φεβρουαρίου, βρίσκω πώς θα ταίριαζε η ονομασία: γιορτή της στοργής, της τρυφερότητας. Κάτι περισσότερο: γιορτή της αγνής, της ανυστερόβουλης αγάπης. Κι' αλήθεια, αν ψάξετε στην παγκόσμια φιλολογία όλων των εποχών, πουθενά δεν θα βρήτε την περίπωση της μητρικής αγάπης, που βγαίνει στο τέλος σκάρτη. Από το σχολικό ποιηματάκι: «μάννα κράζει το παιδάκι, μάννα και μάννα ο γέρος, μάννα ακούς σε κάθε μέρος, α, τί όνομα γλυκό!» — από το ποιηματάκι αυτό, που λίγο πολύ, όλοι το απαγγέλαμε στα παιδικά μας χρόνια, ως το σπαραχτικό εκείνο τραγούδι του Ζαν Ρισπέν, «Η καρδιά της μάννας», όλα τα γραπτά μνημεία εξυμνούν την αγάπη της μητέρας. «Αγάπη λευκή, αμόλυπη, εάστερη. Πουθενά δεν θα βρήτε την κηλίδα του εγωισμού, πουθενά δεν θα ανακαλύψετε τον ρυτίδα της υστεροβουλίας, τη βρωμιά του ατομικού συμφέροντος. Είναι η αγάπη στην πιο εξιδανικευμένη μορφή της. Κυττάξετε, τώρα, όλες τις άλλες αποχρώσεις της αγάπης, στην παγκόσμια φιλολογία. Όλες έχουν τα σκοτεινά τους σημεία, όλες έχουν την αδύνατη πλευρά τους, την αποκορυφωτική τους όψη, το «κουσουρί» τους. Από πού θέλετε ν' αρχίσουμε; Από τη συζυγική αγάπη; Δε χρειάζεται να ψάξουμε πολύ, για να την συναντήσουμε καταπροδομένη, αλλεική και — γιατί όχι; — εγκληματική. «Η περίφημη Έλενη του Μενελάου και η απαγωγή της απ' τον Πάρι, τί σας λέει; Και η Κλυταιμνήστρα, που γίνεται φιλενάδα του Αίγισθου και σκοτώνει τον άντρα

της, τον Άγαμέμνονα, μετά την επιστροφή του από την Τροία, δεν είναι άρκετη για να αποδείξει πώς η συζυγική αγάπη, μπορεί να ξεχάσει και τις δυσάρεστες μορφές της; Και, τώρα, θέλετε να χωρήσουμε;

Ας πάμε στην αγάπη, που γεννιέται ανάμεσα σε άντα έτερόφυλα. Στην αγάπη εκείνη που έχει για συνδετικό της κρίκο τον μικρό γυιό της Άφροδίτη. — τον Έρωτα.

Στο κεφάλαιο αυτό θα προσπαθήσουμε να παραδιάσουμε... ανοιχτές πόρτες, αν ψάχνουμε να δρούμε «σκοτεινά» σημεία. Είναι τόσο άφθονες οι περιπτώσεις, που ο Έρωτας αποδεικνύεται αίσθημα σκάρτο, ώστε να καταντάται πραγματικό φαινόμενο ο Έρωτας ο άγνος, ο έσιος κι' ο τίμιος.

Ποιάν άλλη απόχρωση της αγάπης θέλετε να παραλάβουμε; Μήπως την αγάπη την πατρική, που από τη φύση των πραγμάτων φαίνεται παράλληλη κι' επομένως ισάξια με τη μητρική; Κανείς δεν θα μπορούσε ν' αμφισβητήσει την καλή της ποιότητα. Όμως, έχει κι' αυτή το μικρό της ελάττωμα: κάπως νοθευμένη με αρκετή δόση εγωισμού, που της αφαιρεί, κατά ένα ποσοστό, την έννοια της ολοκληρωτικής αυτοθυσίας, ή οποία χαρακτηρίζει την αγάπη της μάννας. Θέλετε μήπως και σ' αυτό ένα παράδειγμα; Θά σάς το δώσω: ο ίδιος ο Άγαμέμνων, ο άρχιστράτηγος των αρχαίων Ελλήνων, τη στιγμή που οδηγεί στο θυσιαστήριο την κόρη του την Ίφιγένεια, άποφασισμένος να παραδώσει τον τρυφερό της τράχηλο στο τσεκούρι του δήμιου, μόνο και μόνο, για ν' αποκτήσει τον ούριο άνεμο.

Άλλά η αγάπη της μάννας είναι κάτι αλλοιώτικο, κάτι μεγαλύτερο και ασύλληπτο. Είναι ακριβώς εκείνο που ξεχωρίζει τη γυναίκα και την τοποθετεί, συναισθηματικά, σ' ένα σκαλοπάτι ψηλότερα από τον άντρα.

Της άξιζε, λοιπόν, μια γιορτή. Της άξιζε η δεύτερη μέρα του Φλεβάρη, για να θυμίζει κάθε χρόνο, πώς η γυναίκα είναι ένα πλάσμα προνομούχο στην ψυχή και στην καρδιά.

Η ΠΕΡΑΣΤΙΚΗ

1 Άπλο μονόχρωμο σουέτσο κλειστό στο λαιμό. Φούστα από βελούδο-κοτλέ, όπου οι ρίγες έχουν οριζόντια κατεύθυνση. Οι λουρίδες «κουμπώνουν» με ορθογώνιες αγκράφες. Την ίδια φούστα μπορείτε να φορέσετε με άμπιγιέ παπούτσια και ντεκολτέ μπλούζα, αν τύχη και βρεθείτε σε ξενοδοχείο που να απαιτεί το βράδυ κάπως πιο ντυμένη εμφάνιση.

2 Μπερέ ζέρσεϋ με πλεκτό λαστίχο στην κορυφή και φούντα. Γύρω - γύρω λουρίδα διακοσμητική με τρεις - τέσσερις σειρές από ωραίο-τατο γκάνε περαστό.

3 Σκουφί από σουετίν και πλεκτό λαστίχο.

4 Σάρπα ζέρσεϋ. Στο κέντρο της υπάρχει μια λουρίδα που δένεται γύρω απ' το κεφάλι συγκρατώντας έτσι τη σάρπα ή οποία εμφανίζεται πλέον σε σκουφια με μακρύνει συνεχόμενες άκρες.

5 Γενικά της μόδας οι ζέρσεϋ σάρπες που τυλιγούνται ή ντραπάρονται κάτω απ' το σαγόνι.

Η ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ...

ΔΕΝ υπάρχει έντυπο από καταβολής...τυπογραφείων, που ν' απευθύνεται προς τις γυναίκες, έστω με μία σελίδα του, χωρίς να προσφέρει σωρεία οδηγιών εν είδει ρεσετάς «πώς να είμαστε καλές σύζυγοι». Δίνουν και παίρνουν οι συστάσεις: Να είστε με τον άνδρα σας τρυφερή, συγκαταβατική, γλυκομίλητη, να του δείχνετε κατανόηση, να του δημιουργήτε ευχάριστη ατμόσφαιρα, να τον προσέχετε, να τον περιποιήστε, αποφεύγοντας να του γίνετε φάσμα και πολλά άλλα παρόμοια τσιπνά και ωφέλιμα...καταναγκαστικά έργα.

Βέβαια, κανείς δεν παραγνωρίζει τις αγαθές προθέσεις των καθοδηγητών της συζυγικής ευτυχίας. Συχνά όμως πετυχαίνουν το αντίθετο αποτέλεσμα. Όταν πέφτει στο μάτι των ανδρών μια τέτοια δημοσιευμένη ρεσετά, την παίρνουν τοις μετρητοίς και την ανεμίζουν προκλητικώτατα ενώπιον της γυναίκας των.

—Ορίστε, κυρία. Διάβασε! Διάβασε τα καθήκοντά σου, που τόσο τάξεις παραλείπεις!

Αυτό ήταν. Άρχισε άμεσα η παρεξήγηση, το καυγάδακι, το «σου είπα και μου είπες», το «κύτταξε να διορθωθείς και μακάρι να μου φερνόσουν όπως σου φερνόμας» και πάλι περιπάτο οι συμβουλές. Χάνεται κι' η τρυφερότης κι' η κατανόηση κι' η περιποιητικότητα.

Αλλά κι' αυτό να μη συμβεί, έχει αποδειχθεί εκ πείρας ότι δεν είναι η καλή θέληση της μίας πλευράς. Πρέπει να είναι αμοιβαίες οι υποχωρήσεις για να πιάνουν τόπο. Έπειτα υπάρχουν σύζυγοι που ικανοποιούνται με τη δυναμικότητα της συζύγου και δεν την υπολογίζουν καθόλου αν πειθαρχεί στο «κάτσε - κάτσε», «σήμερα - σήμερα». Την θεωρούν «νερόβραστη», «ψύφια», αίτια της δικής των αδρανείας.

Τι συγκατάβασις και... κατανόηση μπορεί να ευεργετήσει εδώ το συζυγικό δίο; Και πόσες φορές οι άνδρες έμμεταλλεύονται ολέθρια την αγγελικότητα των γυναικών;

Καλά έλεγε κάποιος ότι η συζυγική ευτυχία είναι πάντοτε αποτέλεσμα μιας... μάχης. Άντιμαχόμενοι! Έκείνος και Εκείνη. Ωστόσο το μυστικό του περιεργού και σχεδόν άλυτου προβλήματος εις τους μέχρι σήμερα ανώμαλα βρίσκεται σε τούτο δώ: «Οτι πρέπει αμφοτεροί να... νικούν στη μάχη. Λίγο να επικρατήσει ο ένας, χάνεται και για τους δύο η νίκη!

Η μάχη αυτή περνάει από πολλές φάσεις. Και γίνεται στο πεδίο του έρωτικού, το οικονομικό, το...μαγειρικό, το νοικοκυρικό, το μαχμουρλιδικό, το οικογενειακό, στο πεδίο της μόδας, στο πεδίο των αντίκλιων. Παντού χρειάζεται έκαστος των συζύγων να επαγρυπνή και βάσει προδιαγεγραμμένου σχεδίου να υποχωρή όπου το θεωρεί σκόπιμο για να επιτεθεί σε άλλο σημαντικότερο μέτωπο.

Με δυο λόγια, απαιτείται όλόκληρη στρατηγική. Θα λέγαμε «Ναπολεόντειος στρατηγική», αν και αυτός τούς ο Ναπολέων, πρό του Βατερλώ ακόμη δεν γνώριζε τόσα έρωτικά Βατερλώ! Στον πόλεμο βλέπετε, μπορείς να υπολογίσεις τις δυνάμεις του αντιπάλου, να κάνεις ασκήσεις, να προετοιμαστής ανάλογα. Στο συζυγικό δίο βρίσκεις διαρκώς πρό... άπροσέπτων. Χιλιάδες άπροσέπτων!

Άλλο φοβάσαι κι' άλλο σούρχειται. Ο ένας θέλει γλέντι. Ο άλλος σπιτίσσια ζωή. Πηγαίνεις στο γλέντι και αν σε φλερτάρουν τα βάζει μαζί σου. Κάθεσαι σπiti, χασμουριέσαι. Του φτιάχνεις μακαρονάδα, έχει όρεξη, γιά μπρόκολα. Του φτιάχνεις μπρόκολα, έχει όρεξη γιά...καυρά.

Πρέπει συχνά να προσαρμόζεσαι με το σύζυγο και να τον προσαρμόζεις. Και το χειρότερο. Έδώ δεν επιτρέπεται να συντριβή ένας από τους δυο «αντιπάλους». Μιλώμε περί αμοιβαίας ευτυχίας. Γίνεται πόλεμος...πολιτισμένος. Σκοπός του να θριαμβολογήσετε μαζί. Επομένως η διαρκής ισορροπία σε όλες τις φάσεις της μεγάλης και πεισματώδους συζυγικής μάχης, πρέπει να διατηρηθεί πάση θυσία γιατί αυτή κρίνει το εύτυχές αποτέλεσμα.

Δυσκόλο να γίνει; Ε μ' αν ήταν εύκολο δεν θα είχαν σπαταλήσει τόση φαίην ουσία χιλιάδες κορυφαίοι συγγραφείς για να προβάλουν τις ανεξάντλητες αντιθέσεις των συζύγων. Θα μάς δινανε το υποδειγματικό αντράγυνο και θα ησυχάζαμε κι' εμείς κι' εκείνοι!

Περίττες λοιπόν οι ρεσετές. Κάθε αντράγγυνο αποτελεί και μια ιδιαίτερη περίπτωση. Μεγαλύτερη ανάγκη έχει να μελετά τη δική του πείρα κι' όχι την πείρα των άλλων. Αυτοί ως την κρατήσουν γιά...λογαριασμό τους!

Τί να κάνουμε; Μά να βρισκόμαστε σε διαρκή επιφυλακή, επί ποδός πολέμου, συνεχώς. Να προετοιμαζόμαστε καλλιεργώντας τον έαυτό μας γιά τη μεγάλη μάχη. Όσα περισσότερα έφόδια έχει κανείς, τόσο δεν εξαντλείται στις κρίσιμες στιγμές. Κι' ο συζυγικός βίος είναι γεμάτος από κρίσιμες στιγμές...

Αμ έπος. Αμ έργον. Κι' ο Θεός να δώλη το νέρι Του!

Η ΠΕΡΙΕΡΓΗ

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

«Η γυναίκα στην Ελλάδα έπεται αυτές τις ημέρες μια νέα σοδομή κατακτάται. Έγινε και δικαστική! Στο διαγινόμενο που έγινε τελευταία για το διορισμό εισπαιδών, έπεται και τέσσερις νέες: οι δ. Άννα Άθανασιάδου, Οδέτη Κοντοπούλου, Μαρία Παλασιού και Νικολία Μπίβα. Το γεγονός αυτό έχει μεγάλη σημασία και γιαιστίασθηκε από όλο τον κόσμο με έξαιρετική ικανοποίηση. Ο καινούργιος βράχος που άνοιξε γιά τη γυναίκα είναι φοβερός και μπορεί να πει πολύ μακρό. Η γυναίκα μπορεί να προσφέρει μεγάλες προσίες στον τόπο της δικαιοσύνης. Ιδίως στις περιπτώσεις που πρόκειται να κριθούν ζητήματα που χρειάζονται κατανόηση και επίκριση. Στη φωτογραφία, μία από τις νέες εισπαιδόνες, η δ. Άννα Άθανασιάδου.

ΕΞΗΓΕΡΙΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

Η Έπαγγελματική Ένωση Έλληνίδων Ίδρυσε νυκτερινές

σχολές γιά τα κορίτσια που εργάζονται. Σ' αυτές τις σχολές (Σχολές 100) δίδονται Οικιακή Οικονομία, Μαγειρική, Κέντημα, Απορροή, Κοπτική και Ραπτική. Τα διδάκτρα είναι ποσοτά.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

● «ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ». — Είναι ο τίτλος της νέας συλλογής διηγημάτων του κ. Γ. Καραμάνου, που έδωσε αυτές τις ημέρες. Πρόκειται γιά ευθυμικά, που ασπρίζουν τη νοσηρία, που στο γέλιο, ο κ. Καραμάνος ακολουθεί το γέλιο του αλυσμένου Στάου. Τη συλλογή την διηγημάτων προλογίζει ο κ. Δ. Ψάθος.

● «Ο ΤΑΦΟΣ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ». — Ο γνωστός ποιητής και συγγραφέας Κώστας Κορινιάτης έκυκλοφόρησε αυτές τις μέρες την καινούργια του ποιητική συλλογή, της οποίας τα ποιήματα είναι έντυναμένα από το θάνατο της μητέρας του. Ο ποιητής στίγες του δονείται από βαθιά συγκίνηση και μεταδίδει το συγκινημένο παλμό του και στον αναγνώστη, γιαιστίασθηκε από όλα τα μεγάλα έργα. Χωρίς επιβολή, η νέα συλλογή του Κορινιάτη είναι από τις καλύτερες δημιουργίες του.

ΧΟΡΡΟΠ ΒΑΚΟΥΙ

Η νέα ποιήτρια δ. Έσση Ζαρκά έέδωσε αυτές τις ημέρες την πρώτη ποιητική της συλλογή με τον λατινικό τίτλο «Χορρο Βακούι», που σημαίνει «Η φρίκη του κενού». Η δ. Ζαρκά μας δίνει αξιολογία δείγματα της ποιητικής της τέχνης και του πλούσιου ψυχικού της κόσμου με τις άνησιες του.

Από τη σκηνή και τα παρασκήνια

ΕΙΔΥΛΛΙΑ ΚΑΙ ΑΡΜΟΝΙΚΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΗΘΟΠΟΙΩΝ

Η καθημερινή έπαση των ανδρών ηθοποιών με τις γυναίκες συναδέλφους τους, φυσικόν είναι να πασέει κάθε ευκαιρία γιά την ανάπτυξη αισθηματικών δεσμών ανάμεσά τους. Όταν, μάλιστα, σκεπθώ κανείς πως πολλές φορές παίζουν στη σκηνή τρις έρωτευμένους, δεν είναι δύσκολο να συμπεράνει πως οι έρωτικές σκηνές μπορούν να συνεχισθούν και στα παρασκήνια. Και, πολύ συχνά, αυτοί οι έρωτες καταλήγουν στο γάμο μια και, παράλληλα με τον αισθηματικό δεσμό, έχουν και το δεσμό των κοινών ανείρων, κοινών επιδιώξεων και κοινών συμφερόντων.

Πάνω από 50 ζευγάρια παντομένων μεταξύ τους ηθοποιών αμείβει το ελληνικό θέατρο. Και τα ζευγάρια αυτά ζουν αρμονικά. Παράδειγμα, ο γάμος του αλυσμένου μεγάλου δραματικού Αιμίλιου Βεάκη με τη Σμαράγδα, του αέχαστου μεγάλου κωμικού Βασίλη Αυγουπούλου με τη Γιάτα, του παλατιού διαπρεπούς ηθοποιού Μήτσου Μουράτ με τη Χουρούλα και τόσα άλλα.

Αλλά γιαιστίασθηκε καταφύγουμε στα παλαιότερα ζευγάρια: «Οπως είπαμε, στην ελληνική σκηνή υπάρχουν πάνω από 50 αρμονικά ζευγάρια ηθοποιών: Ο Άλκης Μινιατής έχει παντρευτεί την Κατίνα Παϊνίου, ο Δημήτρης Μυράτ τη Βούλα Ζευμπελιδάκη, ο Θεόδωρος Αρώνης τη Μαίρη Άράνη, ο Θάνος Κατσώπουλος την Άννα Ραυτοπούλου, ο Χρήστος Τσαγανέας τη Νίτσα Τσαγανέα,

τηράς και η Άντιγόνη Μεταξά. Εκτός, όμως, από τα καθ' έαυτα ζευγάρια ηθοποιών, έχουμε και άλλα είδύλλια, που αναπτύχθηκαν με ηθοποιούς και με καλλιτέχνες σχετικών με το θέατρο επαγγελματιών. Παραδείγματα:

● Ο σκηνοθέτης Πέλος Κατσέλης έχει παντρευτεί τη δραματική πρωταγωνίστρια Άλκα Μαλαράκη - Κατσέλη. Ο μάστορας Ίωσήφ Ριζιάρης την άλλοτε πρωταγωνίστρια της όπερας Όλυμπια Καντιώτη. Ο μάστορας Μενέλαος Θεοφανίδης τη Σοφία Βεράνη. Ο τραγουδιστής Βάσος Σειταίνης τη Σμαρά Στεφανίδου. Ο κομφορσιστής Γιώργος Οικονομίδης τη Λιάνα Βιτωρό. Ο Δημήτρης Νικολαΐδης την τραγουδίστρια Σούλη Σαμπάν. Ο παλατιός δραματικός πρωταγωνιστής Νίκος Δενδραμής την ηθοποιό του ελληνικού κινηματογράφου Μπίλη Κωνσταντοπούλου.

Φυσικά, τα είδύλλια συνεχίζονται. Υπάρχουν ακόμη περικά «έκκολλητοι» ζευγάρια ηθοποιών που, όπως ελπίζεται, πολύ σύντομα θα χορεύουν τη μεγάλη άποψη να χορεύουν το χορό του Ήσας! Άλλα γιά να τα φανερώσουμε, ως περιμένουμε πρώτα την επίσημοποίησή τους.

ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ Η ΟΡΕΞΙ...

Στο θέατρο «Αθηνών» παίζονται, ως γνωστόν, η κωμωδία του Λερά «Ξυλίες στα μαλάκα». Η υπόθεση σπληνίζεται στις «Ξυλίες» που, υποστού σ' ένα άνοιχτο παράθυρο, έδινε ένας Γάλλος έργολόγος οικοδομών (Λογοθέτης) στην άριστοκάτσα σύζυγό του (Ίλια Λ. Βουκό). Άλλα φαίνεται πως οι «Ξυλίες» που έδινε ο έξαιρετικός κωμικός τος

ΣΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

Σε λίγες μέρες έχουμε εκλογές. Πρέπει να δηλώσουμε ότι αισθανθήκαμε απογοητευμένοι όταν έπληροφόρηκαμε ότι τα πολιτικά κόμματα της χώρας συμπεριέλαβαν στους συνδυασμούς τους μονάχα έξη γυναίκες. Που είναι λοιπόν οι διακρίσεις τους γιά την ισοτιμία των δύο φύλων; Τις έέχασαν μόλις ήρθε η στιγμή να τις θέσουν σε έφαρμολγή; Είναι οι πρώτες γενικές εκλογές κατά τις οποίες παίρνουν μέρος και οι γυναίκες και ως υποψήφιες και ως ψηφοφόροι. Θα περίμενε λοιπόν κανείς να υπάρχουν τουλάχιστο τριάντα γυναίκες στους συνδυασμούς, ώστε, έστω και οι μισές να εκπροσωπούν από έθνος μέσα στο κοινοβούλιο. Η παρουσία τους στη Βουλή θα ήταν από κάθε πλευρά χρήσιμη και ωφέλιμη. Γιατί η Έλληνίδα έχει δώσει μέχρι τώρα άπειρες άποδείξεις ότι είναι πολιτικά ώριμη.

Ανεξάρτητα όμως από αυτό, οι γυναίκες όλες της Ελλάδος έχουν υποχρέωση να προσέλθουν στις κάλπες στις 19 Φεβρουαρίου. Στις πόλεις και τα χωριά, οι γυναίκες πρέπει να εκτελέσουν το έθλογοίς τους καθήκον.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ

Στην αίθουσα της Έταιρίας Μακεδονικών Σπουδών Θεσσαλονίκης, ο Σύλλογος Αποφοίτων Γ' Γυμνασίου Θηλέων, έδωσε τον περασμένο μήνα μια ώρα γιορτή προς τιμήν του γυμνασίου του κ. Κ. Γκράτσιου, ο οποίος άποχώρησε από το Γ' Γυμνάσιο, αφού το διήυθη επί 20 χρόνια. Μίλησαν οι καθηγητά κ.κ. Παπαχριστόφορου και Λαμπρίδης και οι άποφοίτοι κ. Λίτσα Λιάπη - Παπαχριστάκη.

200ΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΜΟΤΣΑΡΤ

Την περασμένη έβδομάδα γιορτάστηκε και στην Αθήνα η 200ετηρίς του μεγάλου μουσουργού Βόλφγκανγκ Μότσαρτ. Ο έορτασμός έγινε στο θέατρο «Κεντρικόν». Ο ηθοποιός κ. Β. Διαμαντόπουλος, άνενωσε άσθρο είδικό γιά τον Μότσαρτ, του καθηγητού της Μουσικής Άκαδημίας της Βιέννης Ρ. Τέντσερτ, η δε πιανίστα Μαρία Παπαϊωάννου, έμνησε στο πιάνο με πολλή επιτυχία έργα του άσγκριτου μουσικού.

Η κ. ΜΑΝΤΖΟΥΛΙΝΟΥ

Η πρόεδρος του Συνδέσμου Έλληνίδων Έπιστημόνων κ. Άλκα Μαντζουλίνου, άνενωσε την περασμένη έβδομάδα γιά τις Ήνωμένες Πολιτείες, έπειτα από πρόσκληση της αμερικανικής κυβερνήσεως. Η κ. Μαντζουλίνου θα περιουήσει τις πολιτείες επί τρις ημερών και θα παρακολουθήσει μεθόδους διοικήσεως καθώς και το ρόλο των γυναικών στη δημόσια ζωή.

Η ΜΗΤΕΡΑ ΣΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ

Κάθε Παρασκευή, η διακεκριμένη πρωταγωνίστρια του θεάτρου μας κ. Μιράντα, παρουσιάζει στο θέατρο Κυβέλης, μαζί με μια ομάδα έλεκτων ηθοποιών, ένα ενδιαφέρον πρόγραμμα ποιημάτων και διαλεχτών κειμένων της λογοτεχνίας μας. Οι ποιητικές αυτές άπογευματινές, που σκοπό τους έχουν να γνωρίση το κοινό μας τους θησαυρούς της ελληνικής ποιήσεως, βασίζονται κάθε φορά και σ' ένα διαφορετικό θέμα. Ίδιαίτερα ενδιαφέρον παρουσίασε η ποιητική της παρελθούσης Παρασκευής, που το θέμα της άφορούσε τη γυναίκα και είδικά τη μητέρα. Στη φωτογραφία μας, η κυρία Μιράντα με τους έλεκτους συνεργάτες της Κυβέλης Θεοχάρη, Νίνα Σταρενίου, Πόπη Κόντου, Θεόδωρο Έξαρχο και τον Άρτέμη Μάτσα.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ

Κατά τα τελευταία χρόνια, οι γυναίκες δείχνουν μια ιδιαίτερη κλίση σ' όλες τις καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, και άσχολούνται με αυτές όχι μονάχα έρασιτεχνικά, αλλά και επαγγελματικά. Μπορούμε να πούμε μάλιστα, ότι έχουν σημειώσει όχι μόνο πρόοδο, αλλά και σημαντικές επιτυχίες, αν κρίνουμε από τις εκθέσεις που άνοιγουν ή μια κατόπιν της άλλης, με έργα γυναικών. Την περασμένη έβδομάδα, στην αίθουσα του «Παρνασσού» έγιναν τα εγκαινία της έκθεσεως γλυπτικής έργων, της έξαιρετικής καλλιτέχνιδος Ειρήνης Πραμαντιώτου - Χαριάτη. Οι φιλότεχνοι που παρευρέθηκαν έθαύμασαν έργα αξιολογής τέχνης, σε μικρό ή υπερφυσικό μέγεθος, σε μόντερο ή άρουνό ως επί το πλείστον στυλ, με κάποιο σκωπτικό στοιχείο, που άνταρκαίνεται απόλυτα στο πνεύμα της σύγχρονης εποχής. Μολοντί άρισμένοι, όχι και τόσο θερμού θαυμασά της ζωής του είκοστού αιώνα, έχουν τη γνώμη, ότι θα έπρεπε να δώση έργα αντίθετα προς το κούραστικό πνεύμα της εποχής μας, γιαιστίασθηκε ο άνθρωπος χρειάζεται τέχνη που να τον έσκουράει κι' όχι να του θυμίζει τη μηχανική του ζωής, ώστόσο, οι όπαδοί της μοντέρνας τέχνης, δισκούν ότι ένα μεγάλο μέρος της επιτυχίας της γλυπ-

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

Γιά τους φίλους των έλαφρών ελληνικών τραγουδιών, δυο νέοι δίσκοι προστεθήσαν το δεκαπενθήμερο αυτό στον ήδη πλούσιο κατάλογο των νέου τύπου μικρών δίσκων 45 στροφών ΕΡ της Κολούμπια:

● Ο πρώτος περιλαμβάνει τα τραγούδια «Ο ποινικός», «Με το γράμμα είναι δοξασ», «Θυμίσου» και «Έκει ψηλά στον Άπ - Λιά», που εκτελούνται όλα από το Νίκο Γούναρη, τον όποιον συνδέουν στο πρώτο και το τέταρτο τραγούδι, το Τρίο Μπέλ Κάντο, και στο τρίτο η Χορωδία Έλληνίδων (Κολούμπια 2513, 45 στροφών, ΕΡ). Η όρχηστρα είναι του Μίση Πλέσσα.

● Στο δεύτερο δίσκο, περιλαμβάνονται τα τραγούδια «Οι νύχτες μου περνούν με μαρζάκι», που το τραγουδούν ο Γιώνης Μαρσούδας και ο Μανώλης, «Αφίστε με να πάω», με τη Σούλη Σαμπάν, «Θλιμμένες μέρες, θλιμμένες νύχτες», με την Κοιτη Ντέμης, και «Παμε πάσο μου» με τη Μαρία Νελαγιά. Τους τραγουδιστές συνοδεύει η όρχηστρα του Τάτ Μωσάκη (Κολούμπια, 2514, 45 στροφών, ΕΡ).

● Τέλος, στη σειρά των δίσκων 78 στροφών προστεθή ο δίσκος Κολούμπια 7191, με τα τραγούδια «Έρωτα, τυοαννε μεγάλα» με την Ελίζα Μασέλλι, και «Γλέντι, τραγούδι», με την Ε. Μασέλλι και τον Τζ. Κατσούρη.

Χαρακτηριστικό γλυπτό από την έκθεση.

τοίος όφειλεται στο ότι κατέχει την πρωταγωνιστικότητα και το πνεύμα της εποχής της. ΜΑΙΡΗ ΧΑΤΖ.

ΦΑΝΗΣ ΚΛΕΑΝΘΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ποδιές για όλες τις ΔΟΥΛΙΕΣ

Ανάλογα με την εργασία ή τις ασχολίες σας, διαλέξτε το είδος της ποδιάς που νομίζετε ότι θα σας εξυπηρετήσει καλύτερα. Νοικοκυρές, πωλητρίες, νηπιαγωγοί και πολλές άλλες κατηγορίες γυναικών, χρειάζονται

πολλά στις ποδιές, που σώζουν τα φορέματα και διευκολύνουν την εργασία. Μάθετε να φοράτε ποδιές. Δεν είναι ντροπή, όπως νομίζουν μερικές γυναίκες. Είναι αντίθετος νοικοκυρικός ηθικός. Που σας τιμά, και θα εκτιμηθεί δεόντως και από κείνους που σας βλέπουν τακτικά.

1 Η ποδιά αυτή αποτελείται από δύο όμοια φύλλα. Έμπρός στη μέση μικρές πετσούλες ή σουρά. Πίσω το ανάλογα ή μόνο δύο πέννες. Η μία ζώνη

γαζώνεται στο πίσω φύλλο και δίνει πρώτα μόνη της κάτω από το μπροστινό φύλλο. Η άλλη ζώνη γαζώνεται στο έμπροσ φύλλο και δίνει έπειτα μόνη της κάτω από το πίσω φύλλο. Η ποδιά αυτή εφαρμόζει πολύ καλά. Η μέση δεν μετακινείται με οτιδήποτε κινηθείτε και αν κάνετε. Η ίδια ποδιά μπορεί να γίνει και με ζωνάκι στο ένα μόνο φύλλο. Το ζωνάκι πρέπει βέβαια να είναι αρκετά μακρύ για να δένει και πάνω από το δεύτερο φύλλο της ποδιάς.

2 Η ποδιά αυτή κουμπώνει όλη πλάγιως, όπως βλέπετε στο επεξηγηματικό σκίτσο. Είναι πολύ πρακτική και φοριέται και χωρίς φόρεμα, στη ζέστη.

3 Πρωτότυπη τρουά - κάρ ποδιά. Ονομάζεται ποδιά - τουνίκ. Το ίδιο σχέδιο γίνεται και μακρύ έως κάτω. Το κόψιμο είναι σαν απλής στερεώνεται πίσω σε ένα σημείο λίγο υψηλότερα από τη μέση. Το ζωνάκι έρχεται έμπρός, σταυρώνει και γυρίζει να δέση πίσω. Έτσι αυτόματα σχηματίζεται έμπρός ένα Χ. Η τρούπη μπορεί να γίνει μικρή ή μεγάλη, ανάλογα με τη δουλειά για την οποία την προορίζετε.

4 Μονοκόμμη ποδιά με διπλά γαζιά και χρωματιστά ρεζιά.

Όλες αυτές οι ποδιές είναι πρακτικές και δίνουν μια ξεχωριστή χάρι στη γυναίκα κατά την ώρα της δουλειάς στο σπίτι.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΜΙΑ ΘΥΣΙΑ ΧΩΡΙΣ ΣΚΟΠΟ

ΓΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΡΑΔΥ, σε μια φιλική συγκέντρωση, με ούισκάκι, με αμυγδαλάκια, με μουσική, με χορό και με τις απαραίτητες αισθηματικές άψιμαχίες, μεταξύ των νεαρών έτεροφύλων. Φυσικά, θριαμβεύει η ώρα της θαλασσίας. Και με την αλήθεια, της αξίζει ο θρίαμβος. Είναι μια κουκλοειδής ύπαρξη, που ακτινοβολεί τόση ζεστασία, ώστε θα παίρνανε όρκο, ότι είναι καμωμένη από λάβα ήφαιστείου «εν ενεργεία». Είναι η Γυναίκα η ολοκληρωμένη, η «πλήρης», η άκαταγώνιστη, η μαγνητική. Και, φυσικά, όλοι οι άντρες της παρτίδας τσακίζονται, ποιος να πρωτομνησθεί στην υπηρεσία της γοητείας της. Όλοι: «Οχι, άκριβως. Υπάρχει κι' εδώ, όπως σε κάθε κανόνα, κι' η εξαίρεση. Την εκπροσωπεί ο Άντρας, που κάθεται αποτραβηγμένος στην πολυθρόνα του δάθου, με το τσιγαράκι του στο ένα χέρι, με το ούισκάκι του στο άλλο χέρι και με τους ρεμβασμούς του σκορπισμένους στις μουσικές νότες, που έρχονται από το ραδιόφωνο. Λίγο αργότερα — χρειάζεται να το πούμε — η Γυναίκα βρίσκει τον τρόπο να τον πλησιάσει, να του πιάσει κουδέντα περί ανέμων και υδάτων και, ξαφνικά, να... μπη στο κύριο θέμα:

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Λοιπόν, είστε πολύ... πρωτότυπος!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με ήρεμη έκπληξη).—Εγώ; Σε τί;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (προσπαθώντας να κρύψει την πίκρα της κάτω από ένα «κατά παραγγελία» χαμόγελο).—Ελάτε δά... Δεν το μαντεύετε;

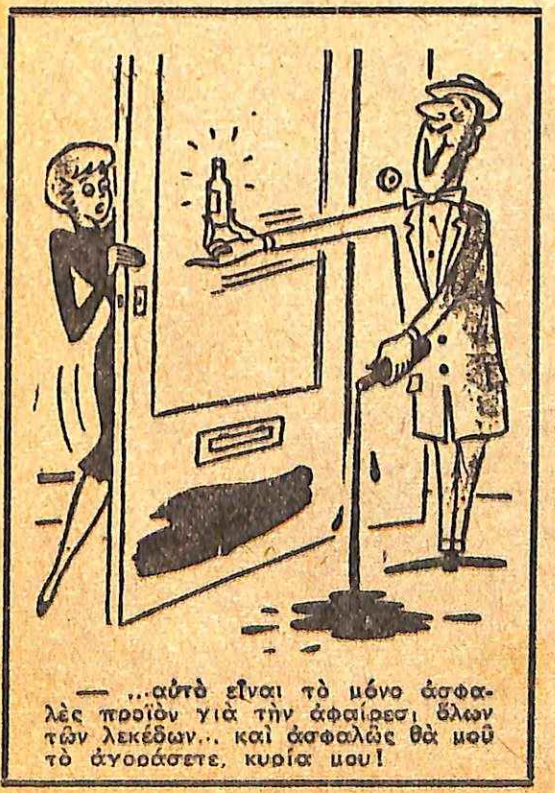
Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Είλικρινώς όχι! (με ψεύτικη «συντριβή») Ξέρετε, δεν έχω καθόλου το ταλέντο του προφήτη!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Μά... δε νομίζω πως χρειάζεται!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Τότε, πως θα τα καταφέρω να μαντέψω;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πίο πικαρισμένη).—Παίζαίτε μαζί μου! (Υποχωρώντας). «Ας είναι... Θα γίνει σαφέστερο. Λοιπόν, είστε πρωτότυπος στη συμπεριφορά σας απέναντί μου. Με καταλάβετε τώρα;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με προσποιητή απελπισία).—Θέέ μου, είμαι, φαίνεται, χοντροκέφαλος! Δε μπορείτε να μου δώσετε ένα παράδειγμα;

—...αυτό είναι το μόνο άσφαλές προϊόν για την αφαίρεση όλων των λεκέδων... και άσφαλές θα μου το αγοράσετε, κυρία μου!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (υποχωρητικά).—Θα το κάνω κι' αυτό, όχι γιατί είστε χοντροκέφαλος, αλλά γιατί είστε πολύ πεισματάρης... (μικρός... «κομψός» στεναγμός) Προηγούμενος θέλησα ν' ανώσω το τσιγαράκι μου, ανάμεσα σε τέσσερις κυρίες. Αμέσως τρεις αναπήρες πέταξαν μπροστά μου τις φλόγες τους!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με χαμόγελο).—Σωστή... πυρκαγιά!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Ο τέταρτος κύριος αδιαφόρησε τελείως. Χρειάζεται να προσθέσω, πως ο «τέταρτος» είσατε σεις;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με αδιόρατη ειρωνεία).—Κι' αν ήμουν αφορημένος; Αφημονείτε το... «ελαφρυντικό» της αφορημάδας;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Καθόλου! Το κακό είναι πως αυτό επαναλαμβάνεται ταχτικά. «Αρα... δεν είναι αφορημάδα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (το ίδιο).—Τότε θα ανατρέξουμε στην έμφυτη... χωριτιά! Το «ελαφρυντικό» της αγένειας!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Δυστυχώς, ούτε κι' αυτό σας σώζει!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με ειρωνεία πιο φανερή).—Α, είσατε αμείλικτη! Ο Θεός να με φυλάξη να μη σας συναντήσω ποτέ μου, ως... εισαγγελέα, τώρα που αρχίζουν οι γυναίκες να γίνονται και δικαστές! (Αλλοιόπαλα). Λοιπόν, γιατί δε με σώζει ούτε το ελαφρυντικό της αγένειας;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με πείσμα).—Διότι δεν το έχετε! Διότι δεν είστε αγένης!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με γέλιο).—Κατερρίφητε το «αλλοθί» μου! (Πιο σοβαρά) Και... πως το έχετε;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Παρακολουθώ, απλούστατα, τη συμπεριφορά σας στις άλλες γυναίκες. Ο Ιπποτισμός σας είναι πρωτοφανής. (Με νευρικά) Και... δεν θα μου πείτε πως είναι πιά... ενδιαιτήματα από μένα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μισοσαστεία — μισοσοβαρά).—Θα χρειάζομαι... οφθαλμίατρο, αν το έλεγα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Τότε; (Τον κυττάζει έρευνητικά).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (αποφασιστικά).—Θέλετε να σοβαρομνηστούμε;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με άνακνυψη).—Αυτό προσπαθώ τόση ώρα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Λοιπόν, ακούστε με: ο όποιοςδήποτε Ιπποτισμός, ή οποιαδήποτε αδρότητα καί θυσιά, έχουν κάποιο σκοπό και κάποιο ενδιαφέρον, όταν γίνονται για χάρη μιας γυναίκας με όμορφη συνθησισμένη, μέτρια ή και άσημαντη!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με έκπληξη).—Πως το λέτε αυτό; Σίγουρα θα παραδοξολογήτε!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Καθόλου! Προσέξτε τον συλλογισμό μου...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Σας παρακολουθώ...

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Η πολύ ώραία γυναίκα, ή εξαιρετική όμορφη έχει αποκτήσει τέτοια αυτοπεποίθηση και τέτοια ιδέα για τον εαυτό της, ώστε — ούτε λίγο, ούτε πολύ — να θεωρή κάθε θυσιά, σε μια προσφορά επιβεβαιωμένη και συνεπώς... άναξια προσοχής! Τι έκανατε, κυρία; Μια κατάχρησι, για το χατήρι μου; Πολύ φυσικό. Κυττάζετε γύρω σας. Ένα πλήθος αντρών είναι έτοιμο να κάνουν το... ίδιο! Πως είπατε; Θ' αυτοκτονήσετε για μένα; Πολύ κοινό, αγαπητέ μου, πολύ κοινό! Πολλοί μου το είπαν, μερικοί το... εκτέλεσαν! Δεν έχει ενδιαφέρον αυτή ή ιστορία... Και παραμένει, που λέτε, ή ώραία μας αδιάφορη, σαν τις εικόνες, όταν καίγεται μπροστά τους ο Ειδωλός — θυσιά όφειλομένη και αναπόφευκτη!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Τα λέτε με μια κακία!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Καθόλου! Έτσι γίνονται τα πράγματα. Ένώ ή καυμένη ή μέτρια, γεμίζει ολόκληρη από θερμή εύγνωμοσύνη, με το παρσικρό! Υποχωρείς, για να περάσει πρώτη στο τραμ και σε ευχαριστεί, με όλα της: με το βλέμμα, με τα λόγια, με τη στάση της. Κάνεις το ίδιο στην ώραία και προσπερνάει ψυχρή κι' αδιάφορη, χωρίς να αξιώση μια ματιά! Λοιπόν...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Λοιπόν;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Παραγκωνίζω την ώραία και περνάω. Υποχωρώ στη μέτρια και υποκλίνομαι. (στιγμή) Τσιγαράκι;

Αύλαίε

ΤΑ ΝΥΧΙΑ στοιχείο όμορφιάς

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ ΠΕΡΙΕΓΓΑ

ΧΩΡΙΣ να μιλούμε, τα νύχια μπορούν να μας πούν πολλά πράγματα. Σύμφωνα με σοβαρές μελέτες, το σχήμα τους αποκάλυπτει τον χαρακτήρα μας. Από υγιεινή πλευρά, τα νύχια δεν έχουν και μεγάλη σχέση με τις ανωμαλίες του οργανισμού. Λένε π. χ. πως όταν έχουν γραμμικά, είναι δείγμα ότι πασχουμε από πείσι. Το ίδιο όμως συμβαίνει και σε πολλές γυναίκες που έχουν υπόταση. Το φαινόμενο αυτό, ές άλλου, παρατηρείται πολλές φορές μόνο στα νύχια των χεριών κι' όχι και στων ποδιών.

Όπως κι' αν έχουν τα πράγματα σ' αυτή την περίπτωση, μια και ή γυναίκα δεν μπορεί να κάνει τίποτε για να διορθώσει τα νύχια της, το καλύτερο είναι να τα περιποιηθεί προσεκτικά και να τα βάψει για να κρύψει τις ατέλειές τους. Όταν π. χ. είναι πολύ μαλακά ή πολύ ξερά κι' έχουν φόβο να σπαστούν, καλά είναι να τα αλείφει με μια λιπαρή ουσία. Αλλά το να βάζει άπλωμα λάδι ή κρέμα πάνω στα νύχια δεν χρησιμεύει σε τίποτε. Πρέπει να ξεκολλήσει ελαφρώς το δέρμα που σφιγγει γύρω-γύρω το νύχι, ώστε με τη βοήθεια του αντίχειρα του άλλου χεριού να το σηκώνει ελαφρά και να βάσει και μέσα εκεί τη λιπαρή ουσία με ένα ειδικό πινελάκι. Ένα καλό μασάζ ύστερα, για ένα-δύο λεπτά. Θα κάνετε πιο τέλειο το άλειμμα των νυχιών.

Λέμε επίσης πως το ίδιο κάνει τα νύχια πιο στερεά. Αλλά πρέπει να χρησιμοποιήτε άσπρο λάδι. Το ίδιο αυτό θα το βάσετε πριν λιπάνετε τα νύχια, κατά τον ίδιο τρόπο με τη βοήθεια του πινελάου. Όταν πλύνετε ύστερα τα χέρια σας, θα προσπαθήσετε να φέρετε πάλι γύρω-γύρω το δέρμα, που το έχετε ανασήκώσει, στη φυσική του θέση. Η σπουδαία, ές άλλου, μαλακώνει το δέρμα κι' αυτό θα σας βοηθήσει πολύ.

Όσο για το βάψιμο των νυχιών, ο σκοπός του είναι να δώσει μακρύτερα στα νύχια. Το καλύτερο μέσο είναι να μη βάψετε όλη την επιφάνεια του νυχιού αλλά ν' αλείψετε ένα ελαφρύ περιθώριο στις πλευρές. Το σχήμα αμυγδαλίου είναι το πιο πετυχημένο στα νύχια. Μυτερά νύχια δεν είναι κομψά και στρογγυλά, κάνουν το μακρύτερο τους. Πριν τα βάψετε, πρέπει πάντα να προηγηθεί ένα «βασικό», όπως λέγεται, βάψιμο με άλλο ειδικό βερνίκι.

Το χρώμα που θα βάψετε τα νύχια εξαρτάται από το γούστο σας. Όποιαδήποτε, όμως, πρέπει να ταιριάζει με το χρώμα των χειλιών ή τουλάχιστο να έχει την ίδια απόχρωση.

Οι πολύ νέες κοπέλες και οι ηλικιωμένες κυρίες (τα αντίθετα συναντώνται) πρέπει ν' αποφεύγουν τα σκούρα ή ζωηρά χρώματα. Υπάρχουν γι' αυτές βερνίκια άπλωμα, ελαφρώς ροζ, που είναι υπέροχα.

Πρέπει να έχετε πάντοτε υπόψη σας ότι τα βλεμματά των άλλων πέφτουν σιγήτως, στο χέρι μας, κατά την ώρα που συνομιλούμε μαζί τους. Γι' αυτό πρέπει τα νύχια να είναι πάντα περιποιημένα. Μην τα αλείψετε μισοβαμμένα. Δεν υπάρχει αποκρουστικότερο θέαμα από τα νύχια που τους έχει μισοβυγμένα, τα βερνίκια. Ξεβάψτε τα ή βάψτε τα πάλι. Μά, προς Θεού, μην τα αλείψετε έτσι.

ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ δημιουργίες

• Τα κοσμήματα γίνονται όλο και πιο φανταχτερά, πιο έντυπωσιακά. Δεν αποτελούν πια ένα πολύτιμο διακοσμητικό συμπλήρωμα, αλλά ένα μοτίβο σχεδόν αδιάσπαστο. Γιούλα από τα νέα κοσμήματα φορούνται με έντελως απλά φορέματα και τους δίνουν άμεσως όψη μοντέλου. Οι νέες εμπνεύσεις εκτελούνται όχι πλέον μόνον σε ασημένια κοσμήματα αλλά και σε θαυμάσιες άπομιμήσεις, που κατακτούν όλο και περισσότερο έδαφος.

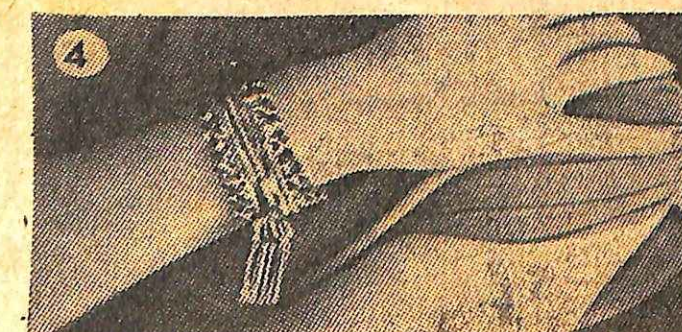
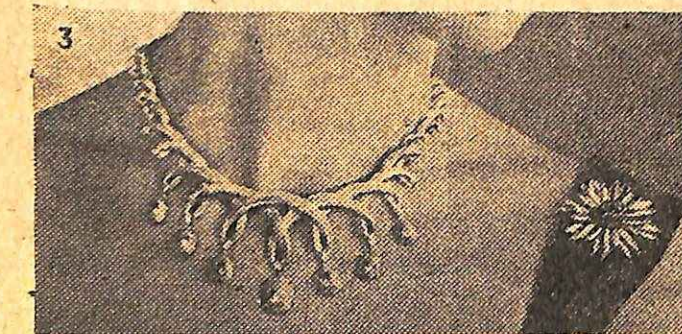
1 Μπουσερόν. Μικροί ρόμβοι χρυσού γαρνίζονται με μικρά διαμαντάκια. Τολμηρά άσορτι σκουλαρίκια.

2 Από την μπουτίκ Ζακ Φάτ. Φίγουράτο κολιέ από τσαμπιά χρυσωμένου μετάλλου. Πολύ γαρνιτωμένο.

3 Πολύ της μόδας τα κολιέ με «φαστόνια». Το κολιέ που βλέπετε είναι χρυσό με παντατίφ που γαρνίζονται με ρουμπινάκια. Καρφίτσα φανταζι.

4 Το βραχιόλι αυτό μετατρέπεται και σε κολιέ. Είναι των Βαν Κλέφ και 'Ασπέλ.

5 Το βραχιόλι αυτό του Παρμαντιέ, είναι εμπνευσμένο από τους παλαιούς βασιλείς της Γαλλίας. Χρυσός και πολυχρώμες πέτρες. Διαχτυλίδι άσορτι.

9^{ος} Η ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΗΛΙΚΙΑ

Η αντίληψις του κινδύνου

Το μικρό παιδάκι σας εξαρτάται απόλυτα από σας. Μεγάλη χαρά αυτή, αλλά και μεγάλη ευθύνη, γιατί βρίσκεται έσχι διαρκώς στη διάθεσι ενός δικού σας λάθους, μιας αφορημάδας, μιας στιγμιαίας απροσεξίας από μέρους σας. Το κάθε τι που βρίσκεται γύρω από το μικρό παιδί αποτελεί γι' αυτό έναν κινδύνιο κόσμιο, ένα σύμπαν γεμάτο από παγίδες και κινδύνους.

Νεαρές μητέρες, μην είσθε αδιάφορες και άπειρες, μην πιστεύετε πως ένα παιδί μεγαλώνει μόνο του, και μην αδιαφορήτε ποτέ για τους αναρίθμητους κινδύνους που κρέμονται πάνω από την ασθενική ζωή του. Έχετε υποχρέωσι να το προστατεύετε συνεχώς και ολοκληρωτικά, όλα τα χρόνια που δεν θα είναι ακόμη σε θέση να κινηθί, να υπερασπίση τον εαυτό του, να καταλάβη, δηλαδή τουλάχιστον στα δυο πρώτα χρόνια της ζωής του.

Δεν αρκεί να έχετε το νου σας: πρέπει, με προοδευτικές ασκήσεις, να ξυπνήσετε και να δημιουργήσετε σιγά-σιγά στο παιδάκι σας το αίσθημα του κινδύνου.

ΠΡΟΣΟΧΗ όμως: δεν πρέπει να του γεννήσετε το ΦΟΒΟ, αλλά μόνον αντιδράσεις προστασίας και αμύνης.

"Αν αφήσετε, παραδείγματός χάριν, να πέση μπροστά του ένα οποιοδήποτε αντικείμενο (κουκλά, παιχνίδι, φλυτζάνι), και το βάλετε να μαζέψη, μαζί σας, τα κομμάτια από χαμώ, το παιδάκι θα αναμετρήση τους κινδύνους μιας πτώσεως. Θα καταλάβη έτσι πιδ εύκολα τού γιατί έχετε εφοδιάσει τα παράθυρα με προστατευτικό πλέγμα.

Το περιβάλλον του παιδιού

Το περιβάλλον στο οποίο ζήτε, και που είναι ήδη γεμάτο κινδύνους για σας, αποτελεί και για το μικρό παιδί σας μια συνεχή πηγή κινδύνων και ατυχημάτων. "Αν έσείς ενεργήτε συχνά με αμεριμνησία ή απερισκεψία, το μικρό παιδί κάνει ακόμη χειρότερα: ψάχνει να βρη τι άνοησία μπορεί να κάνει και δεν θα δυσκολευθί διόλου, αν δεν έποπτεύετε με αυστηρότητα ώστε να προλάβετε τους κινδύνους.

ΠΡΟΣΟΧΗ

ΣΤΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΣΚΑΛΕΣ χωρίς κιγκλίδωμα, ή που έχουν κάγκελα τόσο αραιά, ώστε να μπορεί να περάση μέσα το κεφάλι του παιδιού, ή ακόμη που έχουν ολισθηρά σκαλιά.

ΣΤΑ ΕΠΙΠΛΑ με μυτερές γωνίες, επάνω στις οποίες μπορεί το παιδί να χτυπήση άσχημα, σ' εκείνα που δεν είναι καλά στηριγμένα, ή επάνω στα οποία είναι τοποθετημένα δοχεία αντικείμενα, που μπορούν να πέσουν στο κεφάλι του παιδιού.

ΣΤΑ ΝΤΟΥΛΑΠΙΑ, μικρές αποθήκες, μπαούλα και σεντούκια, που αποτελούν θαυμάσιες «κρυψώνες»: το παιδί μπαίνει εκεί μέσα, δεν μπορεί μετά να βγη, και κινδυνεύει να πάθη ασφυξία χωρίς καν να το αντιληφθίτε.

ΣΤΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ που κόβουν, τρυπάν κ.λ.π., και τα οποία μπορούν να διατρυπήσουν τα μάτια ή τον αυρανικό ή να προκαλέσουν επικίνδυνη τομή. Μη βάζετε καρφίτσες ή παραινάδες για να συγκροτήτε τα ρούχα του μωρού, και αποφεύγετε τις αλυσίδες και τα μενταγιόν.

ΣΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ, τύπου μίξερ ή ηλεκτρικής σκούπας, που το παιδί τα πλησιάζει με περιέργεια και όπου διακινδυνεύει να κόψη τα δάχτυλά του.

ΣΤΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ που «σέρνονται» κατά γής: είδη ραπτικής (βελόνες, καρφίτσες, κουμπιά) καρφιά, κουκούτσια, βώλους, φασόλια, που τα παιδιά τα βρίσκουν και τα χώνουν στο στόμα, τα αττιά ή τα μύτη τους.

Η συναίσθησι του κινδύνου

Ίδου πώς θα καθοδηγήσετε σιγά-σιγά το παιδάκι σας ώστε να μάθη να προστατεύη μόνο του τον εαυτό του:

Θα του απαγορεύετε να παίξη με τα σπέρτα και με τα αναμμένα κεριά και, προ πάντων, δεν θα τα αφήνετε ποτέ στη διάθεσί του.

"Ενώ όμως θα το κάνετε να φοβάται τον κίνδυνο, θα φροντίζετε να το εξοικειώσετε κι' άλλας μ' αυτόν. Γρήγορα θα καταλάβη ότι μια ζεστή κατσαρόλα είναι επικίνδυνη, αν ακουμπήση επάνω το δάχτυλο.

Θα κλειδώνετε πάντοτε τα δηλητήρια και τα επικίνδυνα προϊόντα, και θα του απαγορεύετε να τρώη οτιδήποτε, χωρίς την άδειά σας.

Θα αφήσετε όμως σε κάποιο σημείο που να το φάνη το βαζάκι με τη μουστάρδα ή το πιπέρι. Δεν θα τα ξαναγγίξη όταν αντιληφθί μόνο του την πικράδα και το κάψιμο.

Η υγιεινή του βρέφους

Λουτρό - τουαλέτα

Μη βάζετε ποτέ το παιδί μέσα στο μπάνιο την ώρα της χωνεύσεως και αν προηγουμένως δεν ελέγξετε τη θερμοκρασία του νερού με το θερμόμετρο. Έχετε έτοιμα τα ρουχαλάκια που θα του φορέσετε άμεσως μετά το μπάνιο, ώστε να μη διακινδυνεύση να κρυώσει θυγίνοντας από το ζεστό νερό. Καθαρίστε το εσωτερικό της μύτης και των αυτιών του μωρού με τυλιγμένο βαμβακάκι (που λούν και έτοιμα στα φαρμακεία) και όχι με φουρκέτες!

Στο ύπαιδρο

Μην αφήνετε ποτέ το μωρό σας έκτεθειμένο ακίνητο στον ήλιο, και μην υπολογίζετε ότι ή κουκούλα του καροτσιού αποτελεί αρκετή προφύλαξη: αντίθετως ή κουκούλα συγκεντρώνει τη ζέση πάνω στο κεφάλι. Μην ακουμπάτε το μωρό χαμώ, σε άμεση επαφή με το χαμώ ή το χόρτο. Απλώστε μια κουβέρτα ή ένα λαστιχένιο χαλάκι και φροντίστε ώστε να μην πλησιάζουν το παιδί τα διάφορα ζώα και πουλερικά. "Αν έχετε «πάρκο», χρησιμοποιήστε το. Προσέχετε κυρίως τα έντομα: μία λεπτή κουνομπιέρα τοποθετημένη πάνω στην κούνια ή στο καρότσι αποτελεί θαυμάσια προστασία.

Το φαγητό

Προφυλάξτε το γάλα, το μπιμπερόν και τις θηλές από τις μυγες, που μεταφέρουν αναρίθμητα μικρόβια.

Μην αφήνετε το μωρό να βάλει στο στόμα του καραμέλα, γλυκό ή οτιδήποτε άλλο που πιθανόν να του σταθί στο λαιμό. Και αν τυχόν συμβή αυτό, μη διατάσετε να χάσετε τα δυο δάχτυλά σας στο βάθος του στομάχου του παιδιού και να ανασύρετε το αντικείμενο, που μπορεί να δημιουργήση ασφυξία.

Ο περίπατος

Μην εγκαταλείπετε ποτέ το καρότσι με το μωρό, αν προηγουμένως δεν το έχετε στερεώσει καλά. Όταν τα παιδιά αρχίζουν να περπατούν, είναι πολύ απειθαρχα. Την εποχή εκείνη πρέπει να χρησιμοποιήτε τις ειδικές ζώνες-τιράντες που τους αφήνουν ελεύθερες τις κινήσεις, πολύ περισσότερο παρά αν τα κρατούμε από το χέρι. Στο αυτοκίνητο, μην αφήνετε το μικρό παιδί σας να κάθεται τελείως ελεύθερο. Κάποιος πρέπει να το κρατά στην αγκαλιά του ή να κάθεται μέσα στο ειδικό κάθισμα που έχουν για τις περιπτώσεις αυτές.

● Πέφτει στην πλάζ των Κανών, την εποχή του φεστιβάλ, η Γκρένς. Είχε ανησυχία στους φωτογράφους να ποζάρει με μαγιό. Έκανε όμως μιάν εξαίρεση για τον φωτογράφο του «Μάτς»—τον ίδιο που τη συνόδευε στην επίσκεψη των αναστοχών του Ραϊνιέ.

Η ΕΚΠΟΜΠΗ είχε ένα γούρικο τίτλο: «Η ευτυχία σας, κυρίες μου!». Κάποια στιγμή, εκείνο το απόγευμα της 25ης Ιανουαρίου, στις πέντε και λίγα λεπτά, η εκφωνήτρια σταμάτησε ξαφνικά. Πέρασαν λίγα δευτερόλεπτα σιωπής. Ύστερα, χτύπησε το γκούγκ και ο εκφωνητής του ραδιοφωνικού σταθμού του Μόντε Κάρλο διάβασε, με έλαφρά τοξοειδή από τη συγκίνηση και τη χαρά φωνή, την ιστορική αναγγελία γάμου, που μετέβαλλε τη μακρινή Αμερική σε ένα είδος... άποικιας, ρομαντικής άποικιας της μικρότερης μοναρχίας του κόσμου:

«Η Αυτού Γαληνοτάτη Ύψηλότης ο Πρίγκηψ Ραϊνιέ ΙΙ είναι ευτυχής αναγγέλλων τους άρραβόνες του με τη μίς Γκρένς Κέλλυ, θυγατέρα του κ. και της κ. Τζών Β. Κέλλυ, εκ Φιλαδέλφειας».

Σαν καταιγίδα από άνοιξη λεμονιάς, το νέο εαρινό γάμο πάνω στα 140 στρέμματα της γής που αποτελούν ολόκληρο το έδαφος του μικροσκοπικού κρατιδίου: τα κλεισμένα παράθυρα των σπιτιών στα στενά δρομάκια της πολιτείας άνοιξαν διάπλατα, τα σπύτια, οι πλατείες, και οι καρδιές σημαιοστολίστηκαν, ακόμη και οι γερο-άμα-

ξάδες που μισοκοιμόταν πάνω στη θέσι τους, έξω από την είσοδο του Καζίνο, ζήτησαν για να πάρουν μέρος στη μεγάλη γαρά.

Η φωτογραφία του πρίγκηπος, παραγωνισμένη κάπως μετά την περυσινή κρίση, ξανασεφανίσθηκε ξαφνικά σε όλες τις διττές και τα παράθυρα. Οι «σύμβουλοι», οι υπουργοί δηλαδή της κυβερνήσεως του Μονακό, εχωνότας τις διαφωνίες που τους έχωριζαν, συνεκέντρωσαν διαστικά 100 κιλά λευκά και κόκκινα γαρύφαλα και τα έστειλαν αμέσως αεροπορικά στη μέλ-λουσα πριγκίπισσά των. Και η αυτοκρατορία του παιχνιδιού της τύχης ακολούθησε στο χορό της χαράς και του έρωτα: Ο Α' Αυστριακός, ο ουσιαστικός άρχοντας του μικρού κρατιδίου—σά μεγαλύτερος μέτοχος της «Εταιρίας των Θαλασσιών Λουτρών» (της εταιρίας του Καζίνο δηλαδή) που είναι—κατέβασε την επομένη ένα εκατομμύριο φράγκα στον Έρνορ Σταυρό του Μονακό, αντί δώρου για τους άρραβόνες του πρίγκηπος.

Εδώ και έξη χρόνια—από τη μέρα της αναρρώσεως του Ραϊνιέ στο θρόνο—περιμενε το Μονακό εκείνο που του έλειπε:

Η ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ ΣΤΑΡ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ ΓΡΥΦΕΡΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΙΚΟΥ ΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟΥ

μια πριγκίπισσα. «Η αλήθεια είναι ότι, στη διάλεκτο των Μονεγάσκων (έτσι λέγονται οι κάτοικοι του Μονακό), «πριγκίπισσα» σημαίνει «επίδοχος», ακριβώς όπως «επαύλεια» σημαίνει... «εφόρος». Πράγματι, αν τυχόν ο θρόνος του κρατιδίου παραμείνει κενός «έλλειψει απόγονων», σύμφωνα με τη συμφωνία που υπάρχει με τη Γαλλία από το 1918, το έδαφος του Μονακό γίνεται γαλλικό προτεκτοράτο και οι φόροι που πληρώνουν σήμερα στη Γαλλία θα επιπέσουν και πάνω στους 2.250 κατοίκους του Μονακό, πράγμα βέβαια για το οποίο αυτοί δεν έχουν την παραμικρή διάθεση. Ως σήμερα όμως, ο Ραϊνιέ δεν έδειχνε το παραμικρό ενδιαφέρον γι' αυτό το ζήτημα. Αντίθετα μάλιστα, ό,τι τον απασχολούσε ήταν επικίνδυνο και κάθε άλλο παρά... οι κογενειακές μορφές: κούρσες αυτοκινήτων, υποδούχιο ψάρεμα, κυνήγι και εκγύμνασις αγρίων θηρίων! Τύπος μοναχικός, κλεισμένος στον εαυτό του, ο Ραϊνιέ έδειχνε καθαρά πως θεωρούσε το γάμο όχι σαν κρατική υπόθεση αλλά σά θέμα καθαρά προσωπικό και διόλου επείγον. Και έτσι, η αγάπη τους για τον πρίγκηπα τους, και το πρόβλημα της διαδοχής, έκαναν τους υπηκόους του Ραϊνιέ να μη μπορούν να κοιμηθούν ήσυχοι. «Ως πού, στις 5 Ιανουαρίου, το γελαστό πρόσωπο της Γκρένς Κέλλυ έδωσε οριστικά τους εσφαλτές...»

Η πρώτη Αμερικανίδα που διάλεξε η μοίρα για να της φορέσει στέμμα, είναι 26 χρονών, έχει θαυμαστή υγεία, και άκρως αφοχ. Έχει μεγαλώσει, μαζί με τις δυο αδελφές της και τον αδελφό της, με πνεύμα σεβασμού προς τη θρησκεία α' (είναι καθολική) και προς τη φυσική άγωγή α' (έτερου). Απεφάσισε να γίνει ηθοποιός, μόλις δγίηκε από τη σχολή καλοποιών όπου έσπουδαζε. Ο πατέρας και η μητέρα της έμειναν κατάπληκτοι. Η κόρη τους ήταν τότε μιά νεαρή κοπελίτσα ντροπαλή, που η μουσική της την έκανε και άδεια. Μιά χρονία «όξεία» ρινίτις από την οποία υπέφερε, παραμόρφωσε τη φωνή της. Έν τούτοις, οι γονείς της φαιμάπησαν πως όταν κάποτε ο Ντούγκλας Φαίρμπαμκς ο νεώτερος είχε φιλήσει στο μάγουλο τη Γκρένς, ηλικίας τότε επτά ετών, η μικρή είχε άρνηση κατηγορηματικά να... πλέον είχε απόρριψη της επί τρεις προώσης κλί-αυτό να ήταν σημάδι μίας πρόωξης κλ-σεως προς τον κόσμο της τέχνης! Κι' ε-τσι μ' έλονται να άρνηθούν στη νεαρή κόρη τους έκεινο που η ίδια επιθυμούσε, ο κύριος και η κυρία Κέλλυ, προσφέρθηκαν λογική και συνετή στάση: πρόσφεραν να δοθούν, την κόρη τους στα πρώτα της δημάτα, να τη συστήσουν πάντα πα-στούς των. Οι πρώτες ανοίγουν πάντα το εύκολο μπρός σε μιά κόρη έκτακτου-ριούχων. Έξ' άλλου ο θεός της ο Ουά-τερ ήταν στο παρελθόν λαμπρός ήθοποιος, και ο θεός της ο Τζωρτζ, περίφημος δρα-ματικός καλλιτέχνης. Μά η νεαρή και ντρο-παλή (:) κοπελίτσα άρνήθηκε τη βοήθεια

ΓΚΡΕΝΣ ΚΕΛΛΥ

των γονέων της. «Θα τα καταφέρω μόνη μου», τους έδλωσε με μιά φωνή γλυκειά μόν, αλλά άποφασιστική.

Γιά να ζήσει στη Νέα Υόρκη, σ' ένα ξενοδοχείο «άποκλειστικώς δια γυναικας», για να πληρώνη τα δίδακτρα για τα μαθήματα άπαγγελίας που παρακολουθούσε με μανία, αναγκάστηκε να ποζάρει για διαφημιστικές φωτογραφίες με 7, 10, η και 25 δολάρια την ώρα. Οι φωτογράφοι που τη χρησιμοποιούσαν για διφημίσεις πυ-ρρας, τσιγάρων, οδοντόπαστας, παραδέχονταν ότι «θα μπορούσε να γίνει όμορφη», αλλά την εύρισκαν άνουσια, άχαρη. Άρ-νιόταν να ποζάρει με μαγιό, την εποχή που η Μαίριλιν Μουρρε και η Λολουπριτζία έμφανίζονταν σε όδον Σινεμασκόπ με τα προκλητικότερα ντεκολτέ του κόσμου. Α-μακιγιάριστη, με τα νύχια της άδραφα, φο-ρώντας ένα άνδροκο πουκάμισο και ένα πα-λιό άδιάδροχο, η Γκρένς έννοούσε ν' άνοι-ξη το δρόμο της με το όπλο που διέθετε μέσα της: το ταλέντο. Βρίσκοντας πως ή-ταν «άσημαντη» πλάι στο Γκάου Κούπερ, στον πρώτο ρόλο της στην περίφημη ται-νια «Το τραίνο θα σφυρίξει τρεις φορές», ξανάπεσε με τα μούτρα στη δουλειά. Δεν είχε καν αντίληψη ότι, στο μεταξύ, είχε όμορφη, είχε πάρει άδρα, είχε γίνει γοη-τευτική. Μιά μέρα, ο σκηνοθέτης Τζωντ Φόρντ και ο Χίτσκοκ είδαν μιά δοκιμαστι-κή ταινία που είχε γυρίσει για τη Φόξ. Άνεκάλυψαν έτσι την ήθοποιό—όχι τη στάρ—που τους χρειαζόνταν για τις δυο ταινίες που έτοιμάζαν: το «Μογκάμπο», και το «Σιωπηλός μάρτυς». Το 1955, για την απόδοσή της στη «Χωριατοπούλα», στο πλευρό του θαυμασίου Μπίνγκ Κρόσμπυ, η Γκρένς τιμήθηκε με την άνώτατη διάκρι-

ση του κινηματογράφου: το Όσκαρ. Είχε πραγματοποιήσει έτσι, σε όλα του τα ση-μεία, το πρόγραμμα που είχε χαράξει στον εαυτό της. Τώρα, μπορούσε πιά να ξεκου-ραστή. Όπως ποιητικώτατα έγραψε μιά Γαλλίδα δημοσιογράφος: «Οι δάφνες της της είχαν πλέξει ένα στέμμα»...

Η πρώτη συνάντησις της Γκρένς και του Ραϊνιέ μοιάζει με τις «σκηνές από την ταινία της προσεχούς εβδομάδας» που προβάλλονται στους κινηματογράφους: με-ρικά συναρπαστικά επεισόδια, κομμένα στη μέση, που άνοιγουν την όρεξη των θεατών. Το πρώτο συνέβη στις Κάννες, το μεση-μέρι της όης Μαΐου 1955, κατά τη διάρ-κεια του μεγάλου κινηματογραφικού Φε-στιβάλ. Στο χώλ του ξενοδοχείου «Κάρλ-τον», γεμάτο από τους καλλιτέχνες που έ-χουν έρθει για το Φεστιβάλ, τρεις δημοσιο-γράφοι και ένας φωτογράφος του μεγάλου γαλλικού περιοδικού «Μάτς» έχουν ραντε-βού με τη Γκρένς Κέλλυ. Έχουν ζητήσει από τον πρίγκηπα Ραϊνιέ να της δείξη το άνακτορό του, στο Μόντε Κάρλο. Μερικά μικροεπεισόδια στο δρόμο (μιά έλαφρη σύγκρουσις, η συνάντησις με τη Λολουπρι-τζία που θάβει στις Κάννες επί κεφα-λής μίας σειράς αυτοκινήτων με Ιταλίδες στάρλετ, μιά στάσις για να φάη η Γκρένς ένα σάντουιτς), αναγκάζουν τη στάρ και τους συντρόφους της να φθάσουν στο άνα-κτορο με μιάς ώρας καθυστέρηση.

Άλλά και ο πρίγκηπας δεν βρίσκειται εκεί στην ώρα του. Έχει τηλεφωνήσει να άρχίσουν την επίσκεψη χωρίς αυτόν, και στη θέση του περιμένει η Γκρένς ο γενι-κός διευθυντής του Τουρισμού, καθώς και οι ύπασπισται του πρίγκηπος. Το άνακτο-ρο, έχει διακόσια είκοσι δωμάτια. Πεινα-σμένη, ξεθεωμένη από την κούραση, η Γκρένς άφίνεται σε κάποια στιγμή να πέ-ση, κυριολεκτικά, πάνω σ' έναν καναπέ του «Γαλάζιου σαλονιού», κάτω από το περι-φημο πορτραίτο της Μαρία Λεζίνσκα.

Έξαφνα, η Γκρένς άκουσε την πόρτα ν' άνοιξη, και είδε να προχωρή προς το μέ-ρος της ένας νέος με τετράγωνους, φα-ρδείς άμους, καλοβαλμένος μέσα στο μπλε κοστούμι του, και με το πρόσωπο στυλι-σμένο με ένα λεπτό μουστάκι—χαρκτη-ριστικά των λατινών «ζέν-πρεμ» του Χόλλυγουντ και άκατανίκητο σημάδι γοη-τείας για τις νεαρές Αμερικανίδες. Ο νέος της άπήλυθε το λόγο μιλώντας άπταιστα αγγλικά. Έκείνη, αναγνωρίζοντας το Ραι-νιέ, σηκώθηκε και τον χαιρέτισε με μιά μικρή υπόκλιση... Ύστερα από λίγο, ο Ραϊνιέ συνόδευε την προσκεκλημένη του στο 18-αίτερο τμήμα του κήπου του. Της έδειξε εκεί με καμάρι τα άγρια θηρία που ζούν στα κλουβιά. Τα λιοντάρια και οι τίγρεις έδρουχάντο άγριεμένα. Με ήρε-μία, ο Ραϊνιέ τα καθυσταλά, περύνοντας συχνά το χέρι του άνάμεσα στα κάγκελα και χαϊδεύοντάς τα. Η Γκρένς έντυπωσιά-σθηκε φοβερά από την ήρεμη αυτή εκδή-λωση της τόλης του πρίγκηπος. Λίγο άργότερα, άποχαριτώντας τον, έφυγε ό-λοταχώς για τις Κάννες, όπου η άμερι-κανική αντιπροσωπεία στο Φεστιβάλ έδι-νε ένα κοκταίλ προς τιμή της. Η συνάν-τησις της με το Ραϊνιέ είχε διαρκέσει μό-λις μιά ώρα. Και δεν έμοιαζε να πρό-κειται να έχη συνέχεια.

Μιά ζεστή καλοκαιρινή μέρα του 1955 το τηλεφώνησαν των αναστοχών χτυπούσε έ-πιμόνα: «Είναι ένας Αμερικανός κύριος, που έπιμένει να σάς μιλήση προσωπικά, ύψηλά, έξηγησε ο ύπασπιστής. Λέει, ότι είναι συστημένος από τη μίς Κέλλυ...» Ο Ραϊνιέ πετάχτηκε έπάνω. Ο συνο-μιλητής του έξηγησε ότι ήταν ο κ. Ράσ-σελ Όστιν, παλιός οικογενειακός φίλος του Κέλλυ. Δεν είχε βρή τραπέζι για τον πρώτο μεγάλο βραδυό χορό του Καζίνο. Μήπως ο πρίγκηψ θα μπορούσε να τον βοηθήση; Η Γκρένς του είχε μιλήσει πολ-λύ συμπαιχντικά για την ευγένειά του... Το ίδιο βράδυ, οι Όστιν είχαν τον τρα-

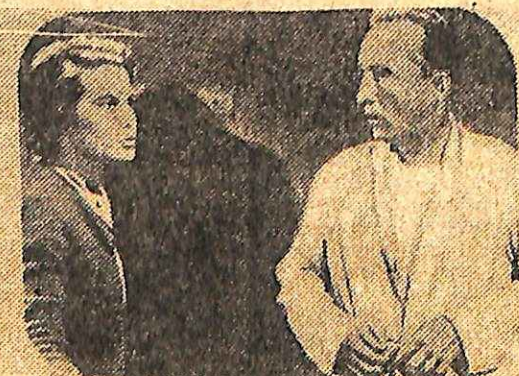
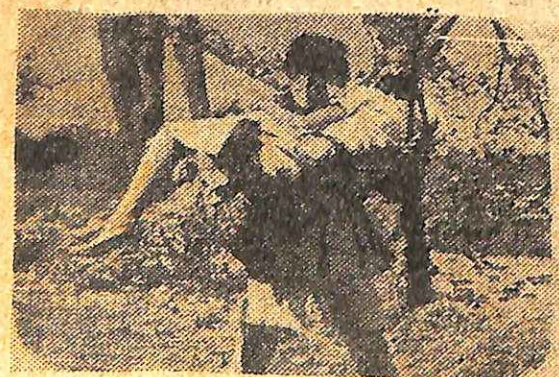

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΑΚΟ

● Άπάνω: Σε ηλικία 4 ετών, η Γκρένς άγαπούσε ήδη τα πριγκιπόπουλα—ιδίως εκείνα που άνεκάλυπτε στα διβλία των παραμυθιών της...

● Κάτω: Όταν ήταν 7 ετών, η Γκρένς (άριστερά) ξεκίνησε με τ' αδελφά της για το πρώτο της ταξίδι στην Ευρώπη.

πέξι τους, στην καλύτερη μεριά της αί-θουσας. Και όταν ζήτησαν να πληρώσουν το λογαριασμό, τους άπάντησαν πως ή-ταν προσκεκλημένοι του πρίγκηπος. Δυο μέρες άργότερα, το ζεύγος παρουσιάστη-κε στα άνακτορα για να εύχαιριστή τον πρίγκηπα. Οι Όστιν προσέκαλεσαν τον Ραϊνιέ να τους έπισκεφθή στην Αμερική, και εκείνος άπάντησε ότι το τα-ξίδι αυτό ήταν μέσα στα σχέδιά του. Ο άιδεσιμώτατος Φράνσις Τάκερ, που ήταν παρών στη συ-νάντησι, έτριψε από χαρά τα χέ-ρια του, ενώ τα έβλεπα μστια του έλαμπαν ζωηρά πίσω από τα

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΚΗΝΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΓΚΡΕΝΣ ΚΕΛΛΥ

● Με τον Κλάρκ Γκέμπλ στην έξαιρετική ταινία: «Μογκάμπο».

● Με τον Μπίνγκ Κρόσμπυ στην ταινία: «Η χωριατοπούλα».

● Με τον Ούλλιαμ Χόλντεν, στο «Γέφυ-ρες του Τοκό - Ρί».

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΑΚΟ

● Άπάνω: Όπως οι περισσότερες μικρές Αμερικανίδες, η Γκρένς Κέλλυ άνατράφη-κε με γάλα και γυναικτική. Η φωτογρα-φία τη δείχνει σε ηλικία 8 μηνών, στη Φιλαδέλφεια.

● Κάτω: Σε ηλικία 6 ετών (δεξιά) με την αδελφή της Πέγκυ (άριστερά), έχτιζε το πρώτο της άνακτορο. Οι έκτακτοι υφαιοί γονείς της της είχαν Άγγλίδα παιδαγωγό.

γυαλιά του... Όταν, το 1950, ο αϊδισι-
μώτοπος «Τακ» έστάλη από τον Πάπα στο
Μονακό, ανέλαβε τόσο τη διεθνή ένορία
του «Αγίου Καρόλου, όσο και τη μικρό-
τερη ένορία του κόσμου: την εκκλησία του
άνισκτου των Γκριμάλντι, που αριθμούσε
συνολικά 60 μόλις ψυχές. Η πρώτη του
χειρωναμία υπήρξε μία επανάσταση: α-
πηγόρευσε σ' επαγγελματίες καλλιτέχνες
της «Όπερας να ψέλνουν στις λειτουργίες.
«Χρειάζομαστε πιστούς και όχι φίλους της
μουσικής, έβγαλε. Δεν θέλω να έχω κανείς
εδώ σαν να πηγαίνουν στο θέατρο». Την
επόμενη εβδομάδα, έδωσε εντολή να α-
φαιρεθούν από τα καθίσματα της εκκλη-
σίας τις πικαρίδες με τα όνοματά των δια-
φόρων πλουσίων ένοριτών, που κατέβαλαν
200 φράγκα το χρόνο και είχαν το απο-
κλειστικό δικαίωμα χρήσεως του καθι-
σματος αυτού, «Στον όικο του Θεού, είπε
ο καθένας έχει το δικαίωμα να κάθεται ό-
πουδήποτε...». Ο αριθμός των πιστών που
προσέρχονταν στην εκκλησία του
Αγίου Καρόλου διπλασιάστηκε. Πολλοί αρ-
χισαν να έρχονται για να παρακολουθούν
το κήρυγμα του αιδεσιμωτάτου Τάκερ, που
μιλούε γαλλικά και αγγλικά, και αναφέρε-
ται πάντα σε θέματα της επικαιρότητας...
Κάποιο βράδυ του 1953, κατά τη δι-
άρκεια ενός περιπάτου, ο Ραϊνιέ εξωμολο-
γήθηκε στον πνευματικό του το εσωτερικό
δράμα του. «Ο αιδεσιμωτάτος δαυμός του
με τη Γαλλίδα ήθοποιό Ζιζέλ Πασκάλ ή-
ταν φανερό πως δεν μπορούσε να έχει συ-
νέχεια. Οι υπεύθυνοι σύμβουλοι του τον
συμβούλευαν να τον διακόψει. «Αλλά ο
Ραϊνιέ δεν μπορούσε να παραδεχθεί ότι
θα έπρεπε να θυσιάσει τα αισθήματά του
στα κρατικά συμφέροντα. «Ο αιδεσιμωτά-
τος Τάκ σκέφτηκε για μία στιγμή και ύ-
στερα, σπώνοντας το τετράγωνο, Ιρλαν-
δέζικο πηγούνι του, είπε: «Είναι πραγμα-
τικά γοητευτική. Ευχαρίστως θα την παν-
τρεύομαι, αλλά δεν μπορώ, γιατί είμαι
παπάς. Ούτε και σεις μπορείτε, γιατί εί-
στε πρίγκιπες». Στην απλή αυτή και τε-
τραγώνη λογική σκέψη δεν μπορούσε κα-
νείς να βρει την παραμικρή απάντηση. «Ο
πρίγκιπ Ραϊνιέ υπατάχτηκε.
Ενώ όμως η συμβουλή αυτή ήταν εύ-
κολο να δοθεί, το έργο του σύγχρονου αλ-
τού Τσάλλερανδου δεν τελείωσε εδώ. «Α-
πέμνε να ανακαλύψει μία κατάλληλη σύ-
ζυγο για τον πρίγκιπα του...
Και τότε, κάποια μέρα του περασμένου
χρόνου, στη σκέψη του αιδεσιμωτάτου Τά-
κερ, ήρθε η Αμερική, η πλούσια αυτή χώ-
ρα—σε συσχέτιση με τις τακτικές επι-
σκέψεις που έκανε, το καλοκαίρι και το
φθινόπωρο του 1955, ο Ραϊνιέ στους κι-
νηματογράφους της Κιανής «Ακτής. Κάθε
βράδυ σχεδόν, πρέχοντας με 120 χιλιάμε-
τρα, στο τιμάνι ενός από τα έννια αυτο-
κίνητά του, ο Ραϊνιέ επισκέπτονταν τις
Κάννες, τη Νίκαια, το Σάν Ρέμο, αναζη-
τώντας τους κινηματογράφους που... ε-
παίξαν κάποια ταινία της Γκρέης Κέλλυ.
Ανίσχυος στην αρχή, ο αιδεσιμωτάτος
Τάκερ, ηύχασε όταν πήρε, από το στά-
μα του ίδιου του ενδιαφερομένου, την ε-
πιβεβαίωση των υποψιών του, και του μ-
τέ» μ' ένα πρόσωπο στην όδον. Κι' έ-
τσι, το ταξίδι στην Αμερική αποφασί-
στηκε αμέσως. «Ελπίζω ο πρίγκιπ να
γυρίσει από την Αμερική άρραβωνισμέ-
νος», έλεγε ο αιδεσιμωτάτος Τάκερ ενώ
συνεχίζονταν οι προπαρασκευές του ταξί-
διου. Και, με περισσότερο μυστηριώδες
ύφος προσέθετε: «Τού χρειάζεται μια κο-
πέλλα από καλή οικογένεια... νά, μία σαν
τη Γκρέης Κέλλυ!»
Από τη δική του μεριά, ο Ραϊνιέ έ-
μοιαζε άνωπτος και εύχιστος. Στους
δημοσιογράφους, ίδού πως περιέ-
γραφε την ιδεώδη γυναίκα: «Μία κοπέ-
λα με ανοιχτόχρωμο δέρμα, χαριτωμένη
και με θηλυκότητα, με μακριά μαλλιά που
ανεμίζουν έπιπλεκα, με μάτια γαλαζοπρά-
σινα...». Ποιός να φαντασθεί πως η πε-
ριγραφή αυτή ήταν... ή φωτογραφία της
Γκρέης Κέλλυ;...
Στο Ατλάντικ Σίτυ, στις Ηνωμένες
Πολιτείες, την παραμονή των Χριστουγέν-
νων, ο Ραϊνιέ έαναβηκε της καλοκαιρινής
του γνωριμίας, το ζεύγος «Όστιν. Κατά
τά επιδόρπιο, οι συνδαιτημόνες πήραν
εσφινικά την απόφαση να επισκεφθούν τους
Κέλλυ. Λίγο πριν από τα μεσάνυχτα, τα

αυτόκίνητα έφθασαν στο σπίτι των Κέ-
λυ—δύο πατάματα, δεκαπέντε δωμάτια
—στη Φιλαδέλφεια. Με τη συνθησμένη α-
μερικανική απλότητα και φιλόξενη διάθε-
ση, η κυρία Κέλλυ πρότεινε έξωφρα στον
πρίγκιπα να περάσει τη νύχτα στο σπίτι
τους. Μ' ένα θαλαρό νεύμα, ο αιδεσιμωτά-
τος Τάκερ ένεθάρυνε τον πρίγκιπα να δε-
χθεί την πρόσκληση. Η κυρία Κέλλυ έ-
τοίμασε μία πιτζάμα του γιου της για
τον Ραϊνιέ και έβαλε νερικά να βράει μία
καινούργια οδοντόβουρτσα — απ' αυτές
που κάθε Αμερικανίδα νοικοκυρία που σε-
βεται τον εαυτό της έχει πάντα παρόχα-

● Μέλλουσα πριγκήπισσα. Ξαναγυρίζει
για λίγο στο Χόλλυγουντ (1956) για να
γυρίσει τις δύο τελευταίες της ταινίες. Οι
βαρυσστές της θα την αποζητήσουν.

● 1955: Η Γκρέης (άριστερά) στο γάμο
της νεώτερης αδελφής της, ως «δεσποινίς
της τιμής».

● 5 Ιανουαρίου 1956: Η άρα της έφα-
σε: Ο Ραϊνιέ τη συνοδεύει στους γονείς
της, για να ζητήσει το χέρι της.

ταξίδη. Στο μεταξύ, στο λήδινγκ-ρούμ,
μπρος στη χαμογελούσα Γκρέης, ο Τζων
Κέλλυ διηγείται στο Ραϊνιέ πως έπαιξε
στη ζωή—και κάθε τόσο του έδινε από
ένα φιλικό χτύπημα στην πλάτη, αρκετό
για να γκρομώσει κάτω ένα νεαρό ταύρο...
«Αθλητικός τύπος, αυτός ο Τζων Κέ-
λυ! Τα χέρια του διατηρούσαν τα σημά-
δια των κάλων που κανείς δεν ξέρει αν
προέρχονται από την κωπηλασία ή από
τα πρώτα χρόνια της ζωής του, όταν ή-
ταν ένας άπλος εργάτης. Γιος Ιρλανδών
μεταναστών που είχαν δέκα παιδιά, ο
Τζων είχε εγκαταλείψει το σχολείο σε ή-
λικία 14 χρονών για να εργασθεί εργάτης
σε ναυπηγεία. Το 1917, έθελοντής, πολε-
μούσε στη Γαλλία, με το αμερικανικό εκ-
στρατευτικό σώμα. Τρία χρόνια αργότε-
ρα, άναγκάστηκε πρώτος ολυμπιονίκης
σε δύο αγωνίσματα κωπηλασίας. Δύο μή-
νες πριν, είχε υποσθί τη μεγαλύτερη
προσβολή της ζωής του: είχε πάει στην
Αγγλία για να λάβει μέρος στους κωπη-
λατικούς αγώνες του Χένλεϊ, αλλά οι
«εξέτλημεν» της επιτροπής δεν είχαν δε-
χθεί να του επιτρέψουν τη συμμετοχή. «Οι
αγώνες είναι για τους έρασιτέχνες Τζέιν-
τλεν. Έσείς έχετε κάνει χειρωνακτικές
εργασίες, άρα δεν είστε «εξέτλημεν» του
είπαν. Ο Κέλλυ γύρισε πίσω στην Αμε-
ρική, άποφασισμένος να πάρη κάποια μέ-
ρα την εκδίκη του για την προσβολή
που του έγινε. Και το έκανε, με το γυρί-
ο του. Η κυρία Κέλλυ ήταν γυναικίστρια,
γεφυραγική καταγωγή, και είχε εργασθεί
ως «κόδεσ γκέρλ» για διάφορα αγροτικά
περιόδια. Οι δύο αγένοι συμφώνησαν να
αρχίσουν τη σωματική εκπαίδειση το
νεαρό γυρίο τους μόλις έγινε επτά χρό-
νων. Το 1947, ο νεαρός Κέλλυ έλαβε μέ-
ρος στους κωπηλατικούς αγώνες του Χέν-
λεϊ, επί κεφαλής της ομάδας του Πανεπι-
στημίου της Πενσυλβανίας, και απέσπα-
σε την πρώτη νίκη στα άτομικα αγωνί-
σματα. Αύτος, δεν είχε κάνει ποτέ «χει-
ρωνακτικές εργασίες». Ούτε η μεγάλη χο-
ρηγογραφική καταστροφή της Ουά-
σινγκτον δεν είχε μπορούσε να κλονίση τη
μεγάλη περιουσία που είχε δημιουργήσει,
ξεκινώντας από εργάτης, ο Τζων Κέλλυ...
Ευγενικά, η Γκρέης δέχθηκε την πατρι-
κή διήγηση, και προσέφερε το Ραϊνιέ να
τη συνοδεύσει στην αδελφή της την Πέγκυ.
Κατά την επιστροφή μέσα στη νύχτα, ο
Ραϊνιέ ζήτησε από τους γονείς Κέλλυ το
χέρι της κόρης τους. Και τα πρωί της έ-
πομένης, η Γκρέης φορούσε ήδη στο χέρι
το δαχτυλίδι των άρραβόνων: ένα διπλό
χρυσό κρίκο, στολισμένο με ρουμπίνια
και διαμάντια, άμοια με τα χρώματα του
Μονακό: κόκκινο και άσπρο. Ο Ραϊνιέ
είχε φέρει το δαχτυλίδι αυτό μαζί του. Το
είχε παραγγείλει τον Οκτώβριο στον κι-
νηματογράφο, προμηθευτή της Αύλης
έπί 30 χρόνια, δεν είχε αναφέρει όμως
σε κανέναν για ποιά τον προορίζε.
Και μόνον όταν διάβασε την περιγραφή
του κοσμηματος στις αμερικανικές έφημε-
ριδες, ο κοσμηματοπώλης άνεγνώρισε το
δαχτυλίδι που, τρεις μήνες πριν, του είχε
παραγγείλει ο πρίγκιπας.

● Όταν τελείωσαν τους γάμους της με τον
τριάκοντο Γκριμάλντι, η Γκρέης Κέλλυ θα
γίνει η γυναίκα με τους περισσότερους
τίτλους στον κόσμο. Το επισκεπτήριο της
το επίσημο τουλάχιστον, θα περιλαμβάνει
είκοσι τέσσερα όνόματα, από τα αρχαία
τετρα στην Ιστορία των ευγενών οίκων της
Ευρώπης: και η πριγκηπική της επιχορη-
γηση θα είναι αρκετά μεγάλη.
«Ηδη, στο Μονακό, συγκεροτήθη μία
ειδική επιτροπή που ανέλαβε να μελετή-
σει και να καταρτίσει το πρόγραμμα των
γάμων, το οποίο και θα υποβληθεί στον
πρίγκιπα Ραϊνιέ εύθες μετά την επιστρο-
φή του από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Το
θέμα είναι αρκετά πολύπλοκο, δεδομένου
ότι οι επίσημοι γάμοι ηγεμόνων του Μο-
νακό είναι σπάνιοι. Η αιδεσιμωτική Ιστα-
ρία των ηγεμόνων του μικρού πριγκηπα-
τίου δεν ήταν πάντοτε... της Γαλλικής
παραδοσιακής, την εποχή γιους του
Επανάστασης, ο πρωτότοκος γιος του
Ουορέ του ΙΥ, ο Φλωρεστάν, είχε γίνει
ήθοποιος για να κερδίσει τα «πρώτα
ζή», Έκλεινη την εποχή παντρεύτηκε με
μια χορεύτρια, η οποία έγινε πριγκήπισ-
σα του Μονακό όταν ο Φλωρεστάν έ-
α-

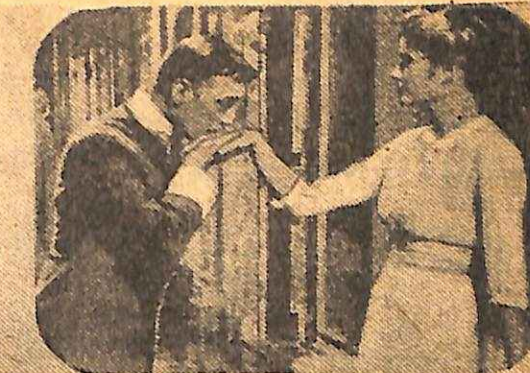

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΚΗΝΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΓΚΡΑΙΗΣ ΚΕΛΛΥ

● Με τον Στιούαρτ Γκρέντνερ: «Το τρα-
γικό σμαράγδι».

● Με τον Κάρο Γκράντ: «Το κυνήγι του
κλέφτη».

● Με τον Άλεκ Γκίνες: «Ο κύκνος»
(Παραγωγή 1955)

θηκε στο θρόνο. Ο Σασά Γκιτρώ πήρε
το θέμα αυτό και έκανε μία από τις πιο
χαριτωμένες όπερές του.

Αργότερα, ο διαγέγονος του Φλορε-
στάν Ι, ο Λουδοβίκος ΙΙ, παπούς του
Ραϊνιέ, παντρεύτηκε ανεπίσημα στο Μο-
νακό με μία ήθοποιό, την πριγκήπισσα
Χριστίνα. Η κόρη του, η πριγκήπισσα
Καρόλα, παντρεύτηκε τον πρίγκιπα Πιέρ-
ντε Πολινιάκ, αλλά δεν έβασιλευσε, και
παρεχώρησε τα δικαιώματά της επί του
θρόνου, στο γυρίο της, τον πρίγκιπα Ραι-
νιέ.

Ένα πράγμα είναι βέβαιον. Ότι δεν
θα υπάρξει «στέψις», δεδομένου ότι το
πριγκηπάτο του Μονακό δεν διαθέτει
στέμμα. Η Γκρέης δεν θα έχει δικό της
θρόνο. Ο πρίγκιπς του Μονακό έξέ-
αλλου, δεν κάθεται παρά μία μόνο φορά στο
θρόνο του—μία βαρεία πολυθρόνα στυλ
«Αμπέρ»: τη μέρα της αναρρώσεως του.

Απόλυτος μονάρχης, ο Ραϊνιέ δε-
άποφασισή ο ίδιος κατά πόσο θα προ-
σκληθούν στους γάμους του οι ηγεμόνες
και πρόεδροι των τριάντα τριών εθνών με
τα όποια το Μονακό διατηρεί διπλωματι-
κές σχέσεις. Μετά την επίσημη τελετή
και τη στρατιωτική παρέλαση που θα έ-
πακολληθή—στην οποία θα μετάσχουν
και οι 65 καραμπινέροι (χωροφύλακες),
τον πριγκηπάτο και η... πυροδεστική
υπηρεσία—θα δοθεί ένα τεράστιο «γκάρ-
ντεν-πάρτυ», στο οποίο θα είναι προσ-
κεκλημένοι όλοι οι υπήκοοι του μικρού
κρατιδίου. Θα έχουν έτοιμο δίαι τον εύκαι-
ρία να ίδουν από κοντά την καινούργια
τους πριγκήπισσα και να την ευχθούν.

Στο μεταξύ, εκείνη που σήμερα είναι
άπλωος «η Γκρέης Κέλλυ», ξαναγυρίζει στο
Χόλλυγουντ. Έχει να ενταφίσει εκεί τη
ζωή της ως ήθοποιος, γυρίζοντας τις δύο
τελευταίες ταινίες που αναφέρει το συμ-
βόλαιο της. Ο χωρισμός της από το Ραι-
νιέ θα διαρκέσει τέσσερις μήνες. Όταν ο-
μως η Γκρέης γίνη πριγκήπισσα του Μο-
νακό, κατά πάσαν πιθανότητα θα πάψη
πια να λέγεται Γκρέης. Οι νέοι υπήκοοι
της φοβούνται μήπως, στη γαλλική προ-
φορά του, το όνομα της γίνεη «η πριγ-
κήπισσα Γκράς», που σημαίνει «δέβαια
και «Χάρις», αλλά σημαίνει και... «πα-
χειά», «λιπαρή»! Και πρόκειται να της
ζητήσουν να μετονομασθή σε Πατρίσια...
ΟΝΤΕΡ ΒΑΛΕΡΙ

ΜΙΚΡΑ...ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ ΝΕΑ

● ΤΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ ΤΗΣ ΑΡΛΗΝ ΝΤΑΛ

Η «Αρλην Ντάλ έχει μία δική της έ-
παιρη κατασκευής εσώρουχων πολυτε-
λείας και η ίδια σχεδιάζει τα νυχτικά,
τις ρούμπες και τα διάφορα νεγκλιζέ. Γι'
αυτό ζήτησε την άδεια από τον παραγω-
γό Μάξγουελ Σέντον να σχεδιάσει η ί-
δια τα νυχτικά που θα φορέση στην ται-
νία «Πορτογαίτο από καπνός», η όποια γυ-
ρίζεται τώρα. Στην ταινία αυτή η «Αρλην
Ντάλ έχει το ρόλο μιας Αμερικανίδας
νορβηγικής καταγωγής κι' η «Αρλην Ντάλ
είναι ένθουσιασμένη γιατί καταγίνεται από
τη Νορβηγία και για πρώτη φορά της δι-
δεται ένας ρόλος που να της ταιριάζει τό-
σο απόλυτα.

● Η ΑΝΙΤΑ ΕΚΜΠΕΡΓΚ ΒΑΡΕΘΗΚΕ ΝΑ ΛΕΓΕΤΑΙ «ΜΙΣ ΠΑΓΟΒΟΥΝΟ»

Μόλις η Σουηδέζα στάρ Άνιτα Έκ-
μπεργκ έφθασε στο Χόλλυγουντ την άνω-
μασαν άμέσως «Μις Παγόβουνος» για την
καταπληκτική λευκότητα της επιδερμι-
δας της.

Της Άνιτας όμως δεν της άρεσε κα-
θόλου το επίθετο αυτό που δεν το δρῆκε
άρκετα «έμπορικό» ή καλακευτικό, όταν
μάλιστα από τη Ρώμη την είχαν τῆ «Σκαν-
διναυική δόμδα» και στη Σουηδία την έ-
λεγαν «σεισμός».

Γι' αυτό άρχισε να ντύνεται σαν μοι-
ραία γυναίκα, τόσο, που τώρα όπου και
να πάει κάνει αίσθησι. Στην τελευταία της
δε ταινία παίζει με τον Βίκτορ Ματιούρ
και τον Μάικλ Γουάιλντιν και είναι το μή-
λο της έριδος και των δύο, χορεύει δε έ-
να πολύ παθητικό ανατολίτικο χορό.

Οι ειδικοί του Χόλλυγουντ προλέγουν
πως το «παγόβουνος» γρήγορα θα γίνη
μια από τις γοητευτικότερες μοιραίες σει-
ρήνες της όθονης.

● ΧΙΛΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η περίφημη Τζέην Ράσελ υπέγραψε
ένα συμβόλαιο να παίρνη χίλια δολάρια
την εβδομάδα και για είκοσι χρόνια!
Αυτό σημαίνει πως τόσο το στούντιο όσο
και η Τζέην είναι δεδαια πως τα θέλη-
τρά της θα είναι τα ίδια και μετά... εί-
κοσι χρόνια!

● Ο ΠΕΜΠΤΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ ΡΙΤΑΣ

Η Ρίτα Χάινγουορθ δεν είπε ούτε να
ούτε όχι, όταν τη ρώτησαν αν θα παντρευ-
τή το Γάλλο παραγωγό Ραυμόν Χακίμ. Ο
Χακίμ βρίσκεται στην Αμερική και δρι-
σκονται διαρκώς μαζί. Ο Χακίμ δικαιολό-
γησε στον τύπο τη συχνή συντροφιά της
Ρίτας, ότι οι σχέσεις τους είναι καθαρά
επαγγελματικές. Αλλά... όπου καπνός και
φωτιά...

● ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΒΟΥΒΑΛΙΩΝ

Χίλια βουβάλια έκινητοποιήσε ο Ρίτσαρ
Μπρούκς για να γυρίση μία σκηνή της ται-
νίας του «Το τελευταίο κυνήγι». Η σκηνή
αυτή που δεν κρατά περισσότερο από δύο
λεπτά στην ταινία χρειάστηκε τέσσερις μή-
νες προετοιμασίας.

Στα Μαύρα Βουνά της Ντακότας όπου
άφθονουν τα άγρια βουβάλια έκτισαν όχη-
ρά μέσα στα όποια έδρασαν τις μηχανές.
Όταν όλα ήταν έτοιμα δώδεκα τζιπ γεμά-
τα άνδρες και λίγοι έφιπποι πήγαν κι' αρ-
χισαν να πυροβολούν τα βουβάλια από την
αντιθετη πλευρά ώστε να βρουν προς την
κατεύθυνση των μηχανών. Λένε πως τέτοια
επίδραση άφηνασσέντων ζώων σαν κι' αυ-
τή δεν είχε ξαναγίνει μέσα στα τελευταία
έξήντα χρόνια. Στην ταινία αυτή παίζει ο
Ρόμπερτ Τάιπλορ ο Στιούαρτ Γκρέντνερ
και η Ντέμπρα Πέτζετ.

● Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΡΟΣ. ΜΠΡΑΤΣΙ

Όσοι είδαν την ταινία «Δισκοπές στη
Βενετία» θα γοητεύθηκαν με την όμορφη
όμορφη του Ροσσάνο Μπράτσι. Ο Ιτα-

λός γόης που κατέκτησε τώρα και την παγ-
κόσμια όθονη είναι στην πραγματικότητα
πολύ πιο γοητευτικός και ακαταμάχητος.
Κι' όμως έχει παντρευτή μία γυναίκα δώ-
δεκα χρόνια μεγαλύτερη του και υπερβολι-
κά χοιρητή. Ο κόσμος φυσικά δεν μπορεί
να το καταλάβει αυτό και κυκλοφορούν ένα
σώρο διαδόσεις. Ο ίδιος όμως δεν σταμα-
τά να διακηρύττει ότι εξακολουθεί να εί-
ναι έρωτευμένος με τη γυναίκα του κι' έ-
κλεινη νάναι περήφανος πως είναι γυναίκα
του Ροσσάνο Μπράτσι.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ο «Όρσον Ουέλλες διέψευσε όριστικά
την είδησι, ότι πρόκειται προσεχώς να γυ-
ρίση μία ταινία γύρω απ' τη ζωή του Φα-
ρούκ με συμμετοχή της Ναρριμάν, της
πρώην βασίλισσας της Αιγύπτου.

— Πάντως, είπε επί λέξει ο «Όρσον
Ουέλλες, σχεδιάζω να γυρίσω μία ταινία
αιγυπτιακής υποθέσεως. Φυσικά πρωτεύ-
οντα ρόλο θα παίξει ο Φαρούκ με τα ά-
νεκδιήγητα σκάνδαλά του!

Ο Τζόννυ Βαϊσμούλλερ, ο ήθοποιός,
που, ως γνωστόν, υπέδρευε άλλοτε τον
ρόλο του Ταρζάν, έλαβε στα γενέθλιά του
ένα πολύ ένδιαφέρον δώρον εκ μέρους του
στρατηγού της Αιγύπτου Νεγκίμ. Ένα
ταξίδι με αεροπλάνο στην αφρικανική
ζούγκλα! Ο Βαϊσμούλλερ δέχτηκε ευχα-
ρίστως, γιατί μέχρι της στιγμής δεν έχει
πατήσει το πόδι του στη ζούγκλα!

Κάποτε η «Αδα Γκάρνερ έζήτησε δια-
βατήριο για να ταξιδέψει στην Ευρώπη. Ο
υπάλληλος του υπουργείου θέλοντας να την
εξυπηρετήσει προθυμοποιήθηκε να συμπλη-
ρώση μόνος του το ερωτηματολόγιο. Ο-
ταν έφθασε στην ερώτηση: «Εγγαμός»;
Η ήθοποιος μ' ένα χαριτωμένο χαμόγελο
του απάντησε:
—Πότε-πότε.

Μιλούν συχνά για το άραίο στήθος της
Τζέην Ράσελ, τις περίφημες γαμπές ή το
θώρακα της που μαγνητίζει. Αλλά το συμ-
βόλαιο της απέδειξε πως οι αξίες αυτές
είναι θετικές κι' ακριβοπληρώθηκαν. Τώρα
θροισμα της ταινίας της «Οι ύψηλοι άν-
δρες» στην όποια παίζει με τον Κλάρκ
Γκρέμπλ και τον Ρόμπερτ Ράιν. Μετά
απ' αυτήν γυρίσε το «Σαφαρί» με τον Κάρ-
νερ Γουάιλντ.

Ο περίφημος Γάλλος συγγραφέας Σα-
σά Γκιτρώ κάλεσε πρό καιρού δύο χαρι-
τωμένες κοπέλλες να παρακολουθήσουν το
γύρισμα ενός έργου του σε ταινία. Γοη-
τευμένες οι δύο νεαρές ζήτησαν αυτόγρα-
φα από τον σκηνοθέτη και τους ήθοποι-
ούς. Τη στιγμή όμως που η μία απ' αυ-
τές έτοιμαζόταν να πλησιάσει τον ήθο-
ποιο που υποδύονταν τον Βενιαμίν Φραγκ-
λίνο, η φίλη της την τράβηξε απ' το μανίκι:
— «Ας τον αυτόν το γέρο, της ψιθύ-
ρισε. Είναι τόσο άσκημομώρης!...

Ο «άσκημομώρης γέρος» ήταν ο...
Όρσον Ουέλλες, μακιγιαρισμένος όπως
μόνον αυτός ξέρει να μακιγιαρείται.

ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑ; ΜΠΑΛΩΜΑ; ΝΑΙ,

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΤΕ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ

Η ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΗ των ρούχων κάθε σπιτιού είναι μια δουλειά κοπιαστική και αρκετά βαρετή αλλά πολύ χρήσιμη. Κάτι περισσότερο από χρήσιμη απαραίτητη. Όσο και αν αγοράζετε καινούργια ρούχα όσο και αν δεν σας κουράζει το οικονομικό μέρος (αν, δηλαδή δεν σας κουράζει) πάντα θα χρειαστεί να επιδιορθώσετε ένα φόρεμα που σκίστηκε. Ήταν ένα καινούργιο φόρεμα και σκάλωσε κάπου, πώς να το άχρηστεψετε έτσι γρήγορα;

Ενα σεντόνι έλυσε, στη μέση, σκίστηκε στο σκονί. Δεν είναι κάτι που αγοράζεται εύκολα. Πρέπει λοιπόν να του βάλετε ένα κομμάτι, να το μαντάριατε ή να το μαντάριατε! Μπαλώμα! Νά δυο εργασίες που απαιτούν επιδεξιότητα, πείρα και κάποια τέχνη. Με προσοχή και με υπομονή θα γίνετε ικανές να κάνετε τόσο ωραία δουλειά ώστε θα ψάχνετε να βρείτε το σκισμένο μέρος και δεν θα το βρίσκετε!

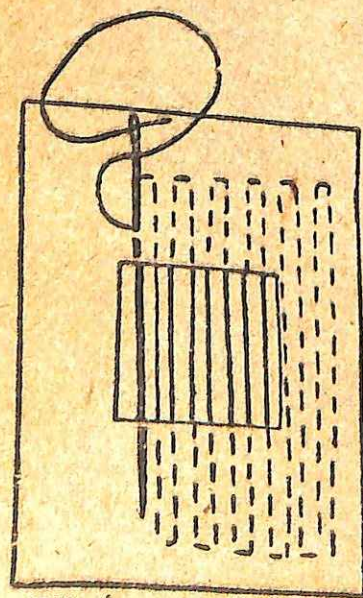
ΒΑΣΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

Πρέπει όμως να έχετε υπ' όψιν μερικές μικρολεπτομέρειες, μερικές βασικές οδηγίες:

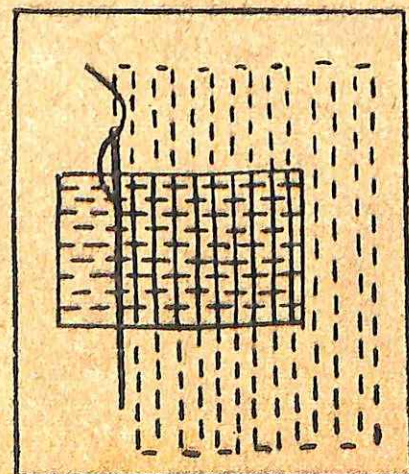
- Μαντάρουμε ένα ύφασμα όταν έχω τριφτή ή σκιστή σε ένα σημείο ενώ τα γύρω μέρη είναι ακόμα γερά.
- Το μαντάρισμα γίνεται πάντα στην άνωποδη του ρούχου.
- Αλλάζουμε ολόκληρο το κατεστραμμένο μέρος σε ένα φόρεμα ή μια ποδιά ή εσώρουχο, αν έχουμε μεγάλο ίδιο κομμάτι και το μπαλώμα δεν μας άρσει.
- Βάζουμε ένα κομμάτι, για να σκεπαστεί μια τρύπα.
- Κόβουμε ένα λυωμένο σεντόνι στη μέση και γυρίζουμε τις γερές άκρες μέσα. Τις ενώνουμε με πλακοραφή και αφαιρούμε τα λυωμένα και αποκόψουμε ένα μικρότερο, ένα γερό κατωσέντονο.

ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΑ

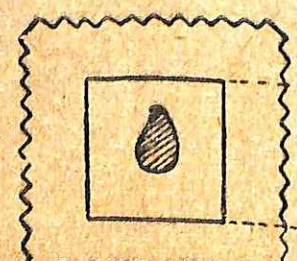
- Για το μαντάρισμα χρειάζονται βελόνες ειδικές, μακρές, λεπτές, με μεγάλο μάτι.
- Η κλωστή του μαντάριασματος πρέπει να είναι μαλακή και όχι πολύ στριμμένη για να γλιστρά, να στρώνει.
- Χρησιμοποιήστε για το μαντάρισμα κλωστή βαμμένη από ένα κομμάτι του ίδιου ύφασματος.
- Αλλιώς, διαλέξτε κλωστή που να ταιριάζει στο χρώμα, στο πάχος και στο στρίψιμο, με την κλωστή του ύφασματος.
- Αφαιρέστε προσεκτικά, με τη βελόνα, όλες τις λυωμένες κλωστές. Αφήστε δες κρατούν ακόμα, ευκολύνοντας έτσι στο γέμισμα, και το μαντάρισμα δεν πολυφαίνεται.

ΣΧ.Α

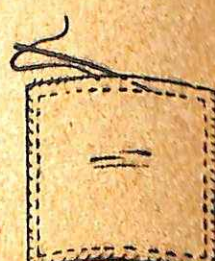
ΣΧ.Β

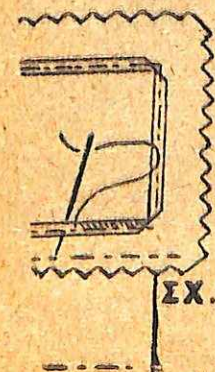
ΣΧ.Γ

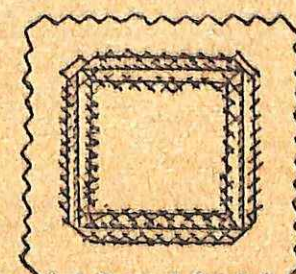
ΣΧ.Δ

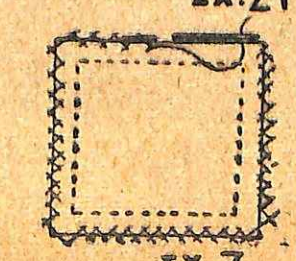
ΣΧ.Ε

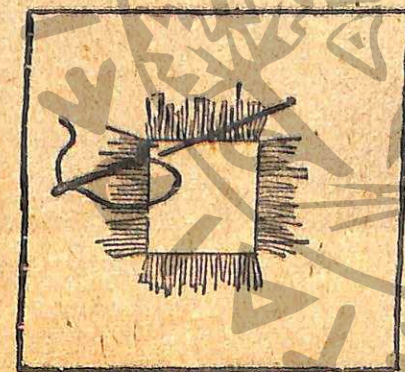
ΣΧ.Ζ

ΣΧ.ΣΤ

ΣΧ.ΙΑ

ΣΧ.ΙΑ

- Περάστε μια κλωστή κάπως μακριά. "Οχι βέβαια εκείνη που λέμε: «Μακριά ή κλωστή, τρελός ο ράφτης!»"
- Περάστε πρώτα τις κλωστές του σημείου δηλ. στο μικρό, στην κατεύθυνση της ούγας (εικ. Α).
- Αρχίστε τη βελονιά σας ένα πόντο πιο πάνω από το λυωμένο, περνώντας τη βελόνα κάτω από 2 ή 3 κλωστές του ύφασματος, όχι περισσότερες.
- Μην τραβάτε πολύ την κλωστή, αφήνετε σε κάθε άκρη μια μικρή θηλιά, γιατί στο πρώτο πλύσιμο η κλωστή θα μαζέψει.
- Όταν καλύψετε ολόκληρο το λυωμένο στην κατεύθυνση αυτή, τότε αρχίζετε την ύφανση του «φασμάτος», στο πλάτος του ύφασματος.
- Περνάτε πάντα μια κλωστή από πάνω, μια κλωστή από κάτω και συνεχίζετε την επόμενη σειρά αντίθετα, μία κάτω, μία πάνω (εικ. Β).
- Εάν το λυωμένο είναι εκτεταμένο και οι κλωστές όλως διάλυτο κατεστραμμένες, τότε αφαιρέστε το λυωμένο μέρος, κόβοντάς το προσεκτικά με λεπτό και κοφτερό ψαλίδάκι.
- Το κόψιμο θα γίνει τετράγωνο ή ορθογώνιο ή στρογγυλό ανάλογα με το λυωμένο.
- Αρχίστε το μαντάρισμα, όπως είπαμε, ένα πόντο πιο ψηλά από τις πλευρές του κομμάτι, με πατητές βελονιές και άμα φτάσετε στην άκρη, καρφώστε τη βελόνα σας και εύθιαν απέναντι και προχωρήστε και εδώ ένα πόντο μέσα.
- Φροντίστε ώστε η τελευταία βελονιά σας να περνά κάτω από το ύφασμα και η πρώτη ή απέναντι ομοίως, ώστε τα ξέφτια να μείνουν στην άνωποδη.
- Προχωρήστε στην ύφανση, όπως είπαμε ήδη.
- Προσέξτε, οι βελονιές να γίνουν πολύ κανονικές και πυκνές.
- Μετά από κάθε γραμμή, τακτοποιείτε με τη βελόνα την κλωστή, κτυπάτε λίγο με τη δακτυλίστρα να στρώσει.
- Αν το ρούχο εσκόλωσε κάπου και έπαβε ένα μικρό σκίσιμο, ένα σπάσιμο και τραβήγματος μερικόν κλωστών μην κόψετε τις κλωστές του σημείου. Τρυπώστε (με βελονιές που να περνούν από την κάτω μελόνιες ή ένα κομμάτι λεπτό πανάκι, (ποντζερί), ένα κομμάτι λεπτό πανάκι, (ποντζερί) ή φιλή βατίστα λόγου χάρι) και μαντάρητε το χάλασμα με πατητές βελονιές προς μια κατεύθυνση μόνο.
- Η βελόνα από κάτω ένα χοντρό χαρτί ώστε η εργασία σας να γίνει στρωτή, χωρίς να βάζετε τον ποντζε ή τη βατίστα.
- Το ίδιο μπορείτε να κάνετε και με τη μηχανή. Τρυπώστε από κάτω ένα στοιγάρο και γαζώστε. Τα γαζιά να είναι σε κανονική απόσταση το ένα από το άλλο, σε 2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-1047-1048-1049-1050-1051-1052-1053-1054-1055-1056-1057-1058-1059-1060-1061-1062-1063-1064-1065-1066-1067-1068-1069-1070-1071-1072-1073-1074-1075-1076-1077-1078-1079-1080-1081-1082-1083-1084-1085-1086-1087-1088-1089-1090-1091-1092-1093-1094-1095-1096-1097-1098-1099-1100-1101-1102-1103-1104-1105-1106-1107-1108-1109-1110-1111-1112-1113-1114-1115-1116-1117-1118-1119-1120-1121-1122-1123-1124-1125-1126-1127-1128-1129-1130-1131-1132-1133-1134-1135-1136-1137-1138-1139-1140-1141-1142-1143-1144-1145-1146-1147-1148-1149-1150-1151-1152-1153-1154-1155-1156-1157-1158-1159-1160-1161-1162-1163-1164-1165-1166-1167-1168-1169-1170-1171-1172-1173-1174-1175-1176-1177-1178-1179-1180-1181-1182-1183-1184-1185-1186-1187-1188-1189-1190-1191-1192-1193-1194-1195-1196-1197-1198-1199-1200-1201-1202-1203-1204-1205-1206-1207-1208-1209-1210-1211-1212-1213-1214-1215-1216-1217-1218-1219-1220-1221-1222-1223-1224-1225-1226-1227-1228-1229-1230-1231-1232-1233-1234-1235-1236-1237-1238-1239-1240-1241-1242-1243-1244-1245-1246-1247-1248-1249-1250-1251-1252-1253-1254-1255-1256-1257-1258-1259-1260-1261-1262-1263-1264-1265-1266-1267-1268-1269-1270-1271-1272-1273-1274-1275-1276-1277-1278-1279-1280-1281-1282-1283-1284-1285-1286-1287-1288-1289-1290-1291-1292-1293-1294-1295-1296-1297-1298-1299-1300-1301-1302-1303-1304-1305-1306-1307-1308-1309-1310-1311-1312-1313-1314-1315-1316-1317-1318-1319-1320-1321-1322-1323-1324-1325-1326-1327-1328-1329-1330-1331-1332-1333-1334-1335-1336-1337-1338-1339-1340-1341-1342-1343-1344-1345-1346-1347-1348-1349-1350-1351-1352-1353-1354-1355-1356-1357-1358-1359-1360-1361-1362-1363-1364-1365-1366-1367-1368-1369-1370-1371-1372-1373-1374-1375-1376-1377-1378-1379-1380-1381-1382-1383-1384-1385-1386-1387-1388-1389-1390-1391-1392-1393-1394-1395-1396-1397-1398-1399-1400-1401-1402-1403-1404-1405-1406-1407-1408-1409-1410-1411-1412-1413-1414-1415-1416-1417-1418-1419-1420-1421-1422-1423-1424-1425-1426-1427-1428-1429-1430-1431-1432-1433-1434-1435-1436-1437-1438-1439-1440-1441-1442-1443-1444-1445-1446-1447-1448-1449-1450-1451-1452-1453-1454-1455-1456-1457-1458-1459-1460-1461-1462-1463-1464-1465-1466-1467-1468-1469-1470-1471-1472-1473-1474-1475-1476-1477-1478-1479-1480-1481-1482-1483-1484-1485-1486-1487-1488-1489-1490-1491-1492-1493-1494-1495-1496-1497-1498-1499-1500-1501-1502-1503-1504-1505-1506-1507-1508-1509-1510-1511-1512-1513-1514-1515-1516-1517-1518-1519-1520-1521-1522-1523-1524-1525-1526-1527-1528-1529-1530-1531-1532-1533-1534-1535-1536-1537-1538-1539-1540-1541-1542-1543-1544-1545-1546-1547-1548-1549-1550-1551-1552-1553-1554-1555-1556-1557-1558-1559-1560-1561-1562-1563-1564-1565-1566-1567-1568-1569-1570-1571-1572-1573-1574-1575-1576-1577-1578-1579-1580-1581-1582-1583-1584-1585-1586-1587-1588-1589-1590-1591-1592-1593-1594-1595-1596-1597-1598-1599-1600-1601-1602-1603-1604-1605-1606-1607-1608-1609-1610-1611-1612-1613-1614-1615-1616-1617-1618-1619-1620-1621-1622-1623-1624-1625-1626-1627-1628-1629-1630-1631-1632-1633-1634-1635-1636-1637-1638-1639-1640-1641-1642-1643-1644-1645-1646-1647-1648-1649-1650-1651-1652-1653-1654-1655-1656-1657-1658-1659-1660-1661-1662-1663-1664-1665-1666-1667-1668-1669-1670-1671-1672-1673-1674-1675-1676-1677-1678-1679-1680-1681-1682-1683-1684-1685-1686-1687-1688-1689-1690-1691-1692-1693-1694-1695-1696-1697-1698-1699-1700-1701-1702-1703-1704-1705-1706-1707-1708-1709-1710-1711-1712-1713-1714-1715-1716-1717-1718-1719-1720-1721-1722-1723-1724-1725-1726-1727-1728-1729-1730-1731-1732-1733-1734-1735-1736-1737-1738-1739-1740-1741-1742-1743-1744-1745-1746-1747-1748-1749-1750-1751-1752-1753-1754-1755-1756-1757-1758-1759-1760-1761-1762-1763-1764-1765-1766-1767-1768-1769-1770-1771-1772-1773-1774-1775-1776-1777-1778-1779-1780-1781-1782-1783-1784-1785-1786-1787-1788-1789-1790-1791-1792-1793-1794-1795-1796-1797-1798-1799-1800-1801-1802-1803-1804-1805-1806-1807-1808-1809-1810-1811-1812-1813-1814-1815-1816-1817-1818-1819-1820-1821-1822-1823-1824-1825-1826-1827-1828-1829-1830-1831-1832-1833-1834-1835-1836-1837-1838-1839-1840-1841-1842-1843-1844-1845-1846-1847-1848-1849-1850-1851-1852-1853-1854-1855-1856-1857-1858-1859-1860-1861-1862-1863-1864-1865-1866-1867-1868-1869-1870-1871-1872-1873-1874-1875-1876-1877-1878-1879-1880-1881-1882-1883-1884-1885-1886-1887-1888-1889-1890-1891-1892-1893-1894-1895-1896-1897-1898-1899-1900-1901-1902-1903-1904-1905-1906-1907-1908-1909-1910-1911-1912-1913-1914-1915-1916-1917-1918-1919-1920-1921-1922-1923-1924-1925-1926-1927-1928-1929-1930-1931-1932-1933-1934-1935-1936-1937-1938-1939-1940-1941-1942-1943-1944-1945-1946-1947-1948-1949-1950-1951-1952-1953-1954-1955-1956-1957-1958-1959-1960-1961-1962-1963-1964-1965-1966-1967-1968-1969-1970-1971-1972-1973-1974-1975-1976-1977-1978-1979-1980-1981-1982-1983-1984-1985-1986-1987-1988-1989-1990-1991-1992-1993-1994-1995-1996-1997-1998-1999-2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012-2013-2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-20

ΞΕΝΑ ΠΟΛΥ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΚΑΙ ΚΟΜΨΟΤΑΤΟ ΚΑΠΕΛΑΚΙ-ΣΚΟΥΦΙ

Τὰ καπέλα του τύπου αυτού παρουσιάζονται φέτος σε μεγάλη ποικιλία και συνοδεύουν ταγιέρ και παλτά, πρωί και βράδυ, ανάλογα με το ύψος από το οποίο είναι καμωμένα. Το σκουφί που βλέπετε είναι τύπου «τυρμπάν» και αποτελείται από δύο χρώματα. Έμπροσθεν καλύπτει σε πολλές σειρές σούρα, που συγκροτούν και κατευθύνουν τα ντραπέ, ώστε να ἀγκυλιάζουν καλά το κεφάλι. Τὰ πλάινά καταλήγουν σε δύο καλοεργασμένες άκρες που δένουν πίσω, κρύβοντας καλά όλα τα μαλλιά. Τα κασκόλ είναι δίχρωμα, άσπρι με τις άνάλογες σούρες πίσω. Γά σύνολον εκτελείται σε ζέρασύ ύφασμα ή άκόμη και βελούδο.

ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ

ΙΤΑΛΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο Τζόρτζιο κι' η Μαριέλλα στάθηκαν μιά στιγμή δίπλα-δίπλα μπροστά στην πόρτα του σαλονιού. Τρεις, τέσσερις ηλικιωμένες κυρίες συζητούσαν ζωηρά σχολιάζοντας τα τελευταία κοσμικά νέα.

— Οι Βέλτι και οι Μαντίνι είναι από τις πλουσιώτερες οικογένειες του Μιλάνου, άκούστηκε η φωνή της κυρίας Νάνσυ.

Από το παράθυρο του διαδρόμου φαινόταν ένα κομμάτι του κήπου, λουσμένο από τις άχτινες του φεγγαριού. Οι δυο έρωτευμένοι ανταλλάξαν μιά γρήγορη ματιά, ύστερα γλύστρησαν αδόρυθα προς την έξοδο. Μόλις τους χτύπησε το δροσερό αέρακι η Μαριέλλα ανέπνευσε με άνακούφισι.

— Είναι από όμορφα εδώ, είπε.

— Κι' είμαστε μόνοι οι δυο μας, συμπλήρωσε ο νέος περνώντας το χέρι του γύρω από τη μέση της.

Προχωρούσαν σιωπηλοί, άπολαμβάνοντας την ομορφιά της χειμωνιάτικης νυχτας.

Ξαφνικά η Μαριέλλα έχει μιά περιεργή έμπνευσι.

— Τζόρτζιο, λέει, σ' αυτά τα τέσσερα χρόνια που είμαστε άρραβωνιασμένοι θά υπήρξαν ίσως στιγμές που ένοιωσες κάποια ψυχρότητα απέναντί μου. Τώρα όμως πλησιάζει η ημέρα του γάμου μας και μπορείς να μου το έξομολογήθης. Δεν θά θυμώσω, μη φοβάσαι, είναι τόσο ανθρώπινο, τόσο φυσικό.

«Τό θρίσκει φυσικό», σκέπτεται εκείνος, ίσως, τέτοιες στιγμές να γνώρισε ή ίδια. Για να δούμε. Την κυττάζει με ύποψια, προσπαθεί να διακρίνη την έκφρασί της. «Υστερα με ύφος αδιάφορο, λέει:

— Αγάπη μου, είναι φυσικό όπως είπες. Έπί τέσσερα χρόνια συνέχεια, δεν μπορεί κανείς να είναι διαρκώς ο ίδιος.

«Όποτε έτσι;» σκέπτεται εκείνη πικραμένη, κι' εγώ ή άνόνη δεν είχα αντίληφθι τίποτα. Μά τώρα θά του ανταποδώσω τά ίσα.

— Τζόρτζιο κι' η Μαριέλλα μένα μου συνέδη μερικές φορές ν' αμφιβάλλω για τὰ αισθηματά μου. Πώς να σου πω, νομίζω πως... μου άρεσες λιγότερο.

— Έτσι είναι, άπαντά εκείνος πειραγμένος. Κι' εγώ το ίδιο. Θυμومαι λόγω χαρι πώς όταν γύρισα την περασμένη έβδομάδα από το κτήμα του πατέρα μου, μου φάνηκε αδύνατη και χλωμή σε συγκρίσι με τὰ κορίτσια εκεί κάτω. (Κι' όμως ήταν τόσο χαριτωμένη) συλλογίζεται.

— Ήταν γιατί όλα τὰ βράδια που έλειπες πηγαίναμε και χορεύαμε μέχρι άργα τη νύχτα με τον Φράνκο Βέλτι (το όνομα αυτό δεν ξέρει πώς έρχεται στο νου, ίσως γιατί το είχε άκούσει πρό όλίγου στο σαλόνι). Ξέρεις τους Βέλτι, είναι από τις πλουσιώτερες οικογένειες του Μιλάνου, συνέχισε, όχι βέβαια πώς υπήρχε τίποτα το σοβαρό άνάμεσα σ' έμένα και στον Φράνκο, ένα άθωο φλέρτ μονάχα...

— Τό φανταζόμουν. Άλλά κι' εγώ δεν έμεινα τόσες μέρες με σταυρωμένα χέρια. Θυμάσαι τη Σάντρα Μαντίνι; Νομίζω ότι σου έχω μιλήσει γι' αυτήν.

— Όχι, όχι, μά δεν έχει σημασία, μίλησε μου τώρα. Πρέπει να είναι κανείς ειλικρινής. Έτσι μετά το γάμο θ' άποφύγουμε τις δυσάρεστες εκπλήξεις. Εάν ο Φράνκο...

— Σταμάτησε Μαριέλλα, ξεσπά έπιτέλους ο Τζόρτζιο, άς μη μιλάμε πιά ούτε για τον Φράνκο, ούτε για τη Σάντρα. Μά εκείνη τώρα θέλει να μάθω.

— Όχι, άς πούμε την άλλη θεια, έπιμένει. Άλλωστε δεν πρόκειται για τίποτα το σοβαρό...

— Ένας ρομαντικός περίπατος, ένα φιλί στο φως του φεγγαριού... δεν είναι έτσι; (Τό φεγγάρι τους κυττάζει με άπορία).

— Ναι, ύστερα όμως ή ζωή ξαναπαίρνει τον κανονικό της ρυθμό, μόνο που το πρόσωπο που αγαπούμε μάς φαίνεται λιγότερο γοητευτικό από πρώτα.

— Εκείνος σφίγγοντας τις γραθίες του:

— Βέβαια. Άλλά στο μεταξύ είναι όλα έτοιμα για το γάμο. Τό ξέρουν οι γονείς, οι συγγενείς, οι φίλοι, δεν υπάρχει τρόπος να σταματήσουν όλ' αυτά. Έ, Μαριέλλα;

— Εκείνη κουνάει το κεφάλι της καταφατικά. Νοιώθει την καρδιά της να έχη γίνει χίλια κομμάτια, αλλά ο έγωισμός της δεν της επιτρέπει να φανερώσει την αλήθεια.

— Άκριδώς, έτσι. Δεν έχω με το θάρρος να σταματήσω με. Μά τώρα πιά είναι άργα, δεν γίνεται τίποτα.

— Όχι, είναι άκόμα καιρός, φωνάζει ο Τζόρτζιο άποφασιστικά. Δεν μπορείς να παντρευτής έμένα, όταν σκέπτεσαι τον Φράνκο.

— Κι' έσύ τη Σάντρα.

— Άς τραβήξω λοιπόν ο καθένας το δρόμο του. Γιατί αν είναι φυσικό ν' άπατά ο ένας τον άλλο, τώρα που είμαστε άρραβωνιασμένοι, δεν είναι τίμιο να παντρευτούμε ύπ' αυτές τις συνθήκες. Άντιό, Μαριέλλα...

Τη στιγμή εκείνη, άκούγεται ή φωνή της μητέρας της Μαριέλλας που τους φωνάζει:

— Μαριέλλα, Τζόρτζιο, τί κάνετε εκεί στο σκοτάδι; έλάτε επάνω. Γυρίζει στον άνδρα της και του χαμογελά. (Είναι μόνοι τους, οι έξωι έχουν φύγει). Δυο έρωτευμένοι στο φως του φεγγαριού, είναι επικίνδυνο, λέει.

Ο Τζόρτζιο που έτοιμαζόταν να φύγη, σταματάει άπτομα. Ξαφνικά σκέπτεται τις υποχρεώσεις του.

— Μαριέλλα, δεν μπορούμε να χωρίσουμε έτσι, λέει με δάκρυα στα μάτια. Οι γονείς μας δεν θά μπορούσαν να καταλάβουν. Άς προσποιηθούμε άκόμη λίγες μέρες, κι' ύστερα σιγά-σιγά χωρίζουμε.

— Άς προσποιηθούμε, μουρμουρίζει κι' εκείνη καταπίνοντας ένα λυγμό. Μ' αυτό θά είναι για μένα αληθινό μαρτύριο.

— Και για μένα, κάνει ο Τζόρτζιο άναστενάζοντας. Προχωρούν άμίλητοι προς τη δίλα θυσιζόμενοι στις σκέψεις τους.

— Δεν ήρθατε να χαιρετήσετε τους έπισκέπτες, λέει ή μητέρα της Μαριέλλας, μόλις οι νέοι μπήκαν στο σαλόνι. Η κυρία Νάνσυ μάς είπε ένα σωρό νέα.

Ο Τζόρτζιο κι' η Μαριέλλα κουνούν το κεφάλι χωρίς να προσέχουν.

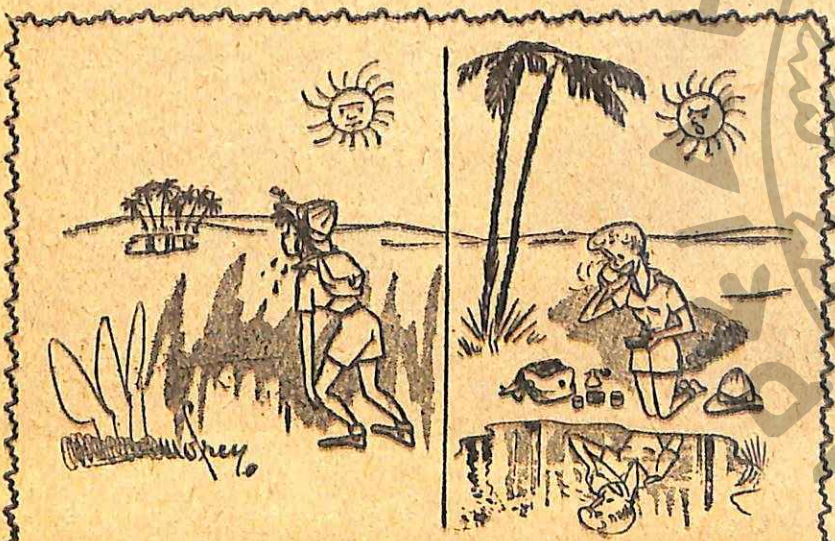
— Μας άνήγγειλε και τους γάμους του Φράνκο Μαντίνι με τη Σάντρα Βέλτι.

— Πάς!! Η Σάντρα κι' ο Φράνκο; Πότε παντρεύτηκαν; ρωτά ο Τζόρτζιο.

— Πριν από ένα μήνα.

— Πριν από ένα μήνα!... μά τότε...

Η Μαριέλλα κι' ο Τζόρτζιο κυττάζονται στα μάτια. Έπιτέλους καταλαβαίνουν, κι' ή καρδιά τους πλημμυρίζει από χαρά. Τί κρίμα, σκέπτονται σε λίγο, να χάλασαν τη θραυιά μ' αυτή την ιστορία... Κι' ήταν τόσο όμορφα κάτω στον κήπο. Γυρίζουν και κυττάζουν από τ' άνοιχτό παράθυρο το φεγγάρι. Είναι όλοστρόγγυλο, και τους φαίνεται σαν να τους χαμογελά καλόκαρδα.

Σε τί χρησιμεύει μιά άσας σε μιά γυναίκα.

10 ΕΝΤΟΛΕΣ

για το τραπέζι σας

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

1. Να στρώνετε πάντα το τραπέζι για τον άνδρα σας σ' ένα πρόχειρο για έναν άγαπητό προσκεκλημένο σας.
 2. Δεν πρέπει να κάνετε μεγάλη οικονομία στα πιάτα και στα μαχαίροπήρουνα. Δεν είναι αλήθεια, ότι οι άνδρες τρώνε εύχαριςτας όλα τὰ φαγητά στο ίδιο πιάτο.
 3. Η έξυπνη γυναίκα άποφεύγει να μιλήση την ώρα του φαγητού για την κούρασι που της προσενεί ή μαγειρική και το πλύσιμο των πιάτων, γιατί αυτού του είδους τὰ παράπονα καταστρέφουν την άρεσι και τη διάθεσι.
 4. Μη ξεχνάτε να βγάλετε την ποδιά της κουζίνας. Θυσιάστε λίγα λεπτά για να έξαφανίσετε κάθε ίχνος του μαγειρεύματος. Η έμφάνισι της γυναίκας στο τραπέζι έχει μεγάλη σημασία.
 5. Πότε-πότε, να χρησιμοποιήτε τὰ καλά σερβιτόρια για τον έαυτό σας και τον άνδρα σας. Βάλτε δυο λουλούδια στο τραπέζι, δημιουργώντας έτσι μιά χαρούμενη ατμόσφαιρα. Αυτό άναγεώνει την άγάπη και κάνει έορτάσιμη μιά κρινή μέρα...
- ### ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ
6. Όταν δεν κάθεστε στο τραπέζι την ώρα που πρέπει, όχι μόνον χαλάτε το κέφι της γυναίκας σας, αλλά και το φαγητό χανει την νοστιμιά του. Γι' αυτό ή άκριδεια είναι ένας κανόνας που πρέπει να τον τηρούν άκόμα κι' οι πολυάσχολοι σύζυγοι.
 7. Άν λείπη κάτι από το τραπέζι — ή άλατιέρα ή κάποιο άλλο μικροπράγμα — μη χρησιμοποιήσετε το γεγονός αυτό ως πρόσχημα για καυγά ή για παρατηρήσεις, αλλά φέρτε ο ίδιος εκείνο που λείπει.
 8. Μην προσβάλλετε την άγάπη της γυναίκας για την ομορφιά και την τάξι, παραμερίζοντας τὰ πάντα σ' ένα άραιο στρωμένο τραπέζι για να απλώνετε την εφημερίδα σας. Άλλωστε, δεν είναι σωστό να διαβάσετε την εφημερίδα σας την ώρα του φαγητού.
 9. Μην τό θεωρήτε άναίσιμους να φέρετε κι' έσεις κάτι που να κάνει πιο όμορφο το στρωμένο τραπέζι. Αυτό θά δώσει στη γυναίκα σας μεγάλη χαρά.
 10. Κατά τη διάρκεια του γεύματος φροντίστε να έχετε πάντα κέφι και καλή διάθεσι, και προσπαθήστε να ξεχνάτε καθελι δυσάρεστο που συνέβη την ύπολοιπη ήμερα. Έτσι θ' απολαμβάνετε τό φαγητό σας περισσότερο, και ή ώρα του τραπέζιού θά χρησιμεύη για να δινη άισιόδοξα και κέφι και στους δυο σας για όλόκληρη τη μέρα.

ΑΝ ΕΙΣΤΕ έρωτευμένη

**ΘΑ ΤΟ ΔΕΙΞΗ
ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΣΤ**

ΙΔΟΥ ένας εύκολος τρόπος για να μπορέσουν να εξακριβώσουν οι νεαρές κοπέλλες και οι νέοι αν είναι πράγματι έρωτευμένοι ή αν αυτό που νομίζουν ότι είναι «το μοναδικό αίσθημα της ζωής τους» δεν είναι παρά μια περαστική μικροπεριπέτεια.

Το μόνο που έχετε να κάνετε — συμβουλευθεί ο «Αγύλος Ψυχίατρος» που είναι και ο... επινόησας τη μέθοδο — είναι να απαντήσετε, με ειλικρίνεια ΝΑΙ ή ΟΧΙ, στις ακόλουθες ερωτήσεις.

Φυσικά, είναι περιττό να προστεθεί, ότι πρέπει οι απαντήσεις που θα δώσετε να είναι απάλητα ειλικρινείς, αν θέλετε να πάρετε μια απάντηση που ν' ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Λοιπόν, πάρτε χαρτί και μολύβι και προχωρήστε στις ερωτήσεις που ακολουθούν:

1. Υπάρχουν πολλά πράγματα που σας αρέσει να τα κάνετε μαζί με εκείνον (ή εκείνην) που πιστεύετε ότι αγαπάτε;

2. Νοιώθετε ένα αίσθημα υπερφανεσίας όταν συγκρίνετε τον νέο (ή τη νέα) της εκλογής σας με όποιονδήποτε άλλον;

3. Νοιώθετε σαν ανήσυχια και μοναξιά όταν βρίσκεστε μακριά του;

4. Ακόμη και όταν καυγαδίζετε, σας ευχαριστεί να είστε μαζί;

5. Νοιώθετε μια ζωηρή επιθυμία να του (ή της) αρέσετε διαρκώς;

6. Έχετε την επιθυμία να τον (ή την) παντρευτείτε;

7. Έχει (έκείνος ή εκείνη) τα προτερήματα που θα θέλατε να έχουν τα παιδιά σας;

8. Οι φίλες σας τον θαυμάζουν και θεωρούν ότι είστε ταιριασμένο ζευγάρι;

9. Οι γονείς σας έχουν την εντύπωση ότι είστε πράγματι έρωτευμένοι;

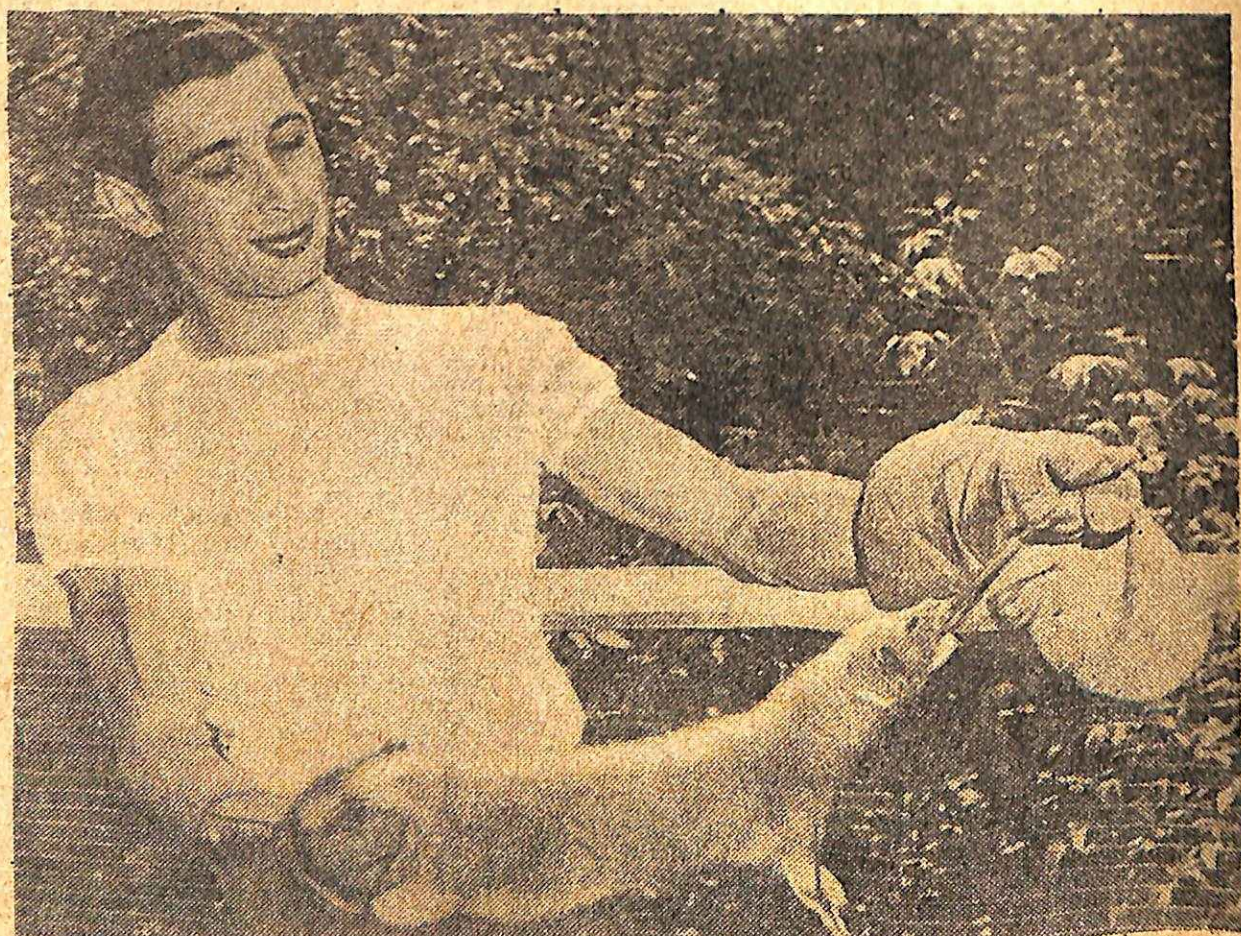
10. Αρχίσατε να κάνετε σχέδια για το πώς θα είναι ο γάμος σας, το σπίτι σας, και τα παιδιά σας;

Αν μπορήτε ειλικρινά να απαντήσετε «ΝΑΙ» σε έξι τουλάχιστον από τις ερωτήσεις αυτές, είστε πραγματικά έρωτευμένη (ή έρωτευμένος).

Αν απαντήσετε «ΝΑΙ» σε λιγότερες από έξι ερωτήσεις, τότε, χωρίς αμφιβολία, το αίσθημά σας είναι ένα παροδικό «καπρίτσιο» και τίποτε παραπάνω.

1 Αυτή είναι η όψη που παρουσιάζει ένα μικρό διζόν, ηλικίας 5 μόλις εβδομάδων. Αν και δεν είναι μεγαλύτερο από το νέρι, το μικρό ζωάκι είναι ήδη πολύ άγριο.

2 Για να εξετάσει το θαυμάσιο αυτό αρσενικό διζόν, που έχει χρώμα μπλε-σαφίρ, ο υπάλληλος χρειάστηκε να φορέσει ειδικά ενισχυμένα δερμάτινα γάντια, δεδομένου ότι τα δαγκώματα του ζώου είναι φοβερά επικίνδυνα. Ο τρόπος που έχει δαγκώσει το δέρμα του συγγενούς άφινει κοιμωμένης αμφιβολία γι' αυτό. Το σχήμα του σώματος είναι χαρακτηριστικό της... μάδας! του διζόν με τον κάστορα ή το λούτσο. Μόνο που το διζόν είναι τώρα πιά πολύ...

ΠΟΙΑ γυναίκα δεν ξέρει το διζόν; Ποιά γυναίκα δεν ξέρει το θαυμάσιο αυτό γουναρικό και ποιά γυναίκα δεν λαγυράει ν' αποκτήσει κάποτε στη ζωή της ένα μαντό φτιαγμένο από το πολύτιμο και τόσο όμορφο, στην όψη και στην άψη, τρίχωμα;

Μετά τον πόλεμο κυριώς παρατηρήθηκε ζωηρότερη προτίμηση των γυναικών προς το διζόν — με άμεσο και σύγχρονο αποτέλεσμα να αυξηθεί κατά άλματώδη τρόπο η ζήτησή του — και επομένως και η τιμή του στη διεθνή αγορά των γουναρικών. Ποιος μπορεί τάχα να εξηγήσει ποιά ήταν η αιτία που έκανε τις «απαντήσεις» της γης κοκέτες να εκδηλώσουν την προτίμησή τους και την αγάπη τους για το δέμα ενός ζώου που δεν το είχαν ίσως ξανακούσει ως εκείνη τη μέρα; Ήσσαν σήμερα την προτίμησή τους στο διζόν όπως την έδιναν άλλοτε στο άστρακάν, στο λούτσο, στη ζιμπελίνα, αλλάζοντας συνήθως ευνοούμενο κάθε δέκα χρόνια. Αύριο μπορεί να τους αρέσει το δέρμα της λεοπαρδαλής... Πρόκειται για ανεξερεύνητες ιδιοτροπίες και στρεφές, που αποτελούν ασφαλώς μέρος της «δημιουργικής εξέλιξης», για την οποία μιλούν οι φιλόσοφοι...

Το διζόν είναι ένα ζώο καθαρά αμερικανικό. Δεν βρίσκεται στην Ευρώπη, ούτε και σε άλλες ηπείρους, αν και παρουσιάζει πολλές αναλογίες με το λούτσο, τον κάστορα, και άλλα ικτιοειδή. Αλλά και στην Αμερική, το συναντά κανείς μόνο σε ώριμο γεωγραφικό πλά-

τος: στις περιοχές της Νέας Υόρκης, των Μεγάλων Λιμνών, και των Καναδικών συνόρων. Το μικρό αυτό ζώο δεν είναι ούτε συμπαθητικό, ούτε ιδιαίτερα όμορφο στη θέα. Είναι εξαιρετικά μαχητικό, και τα δαγκώματά του είναι ιδιαίτερα δονηρά και επικίνδυνα. Μοιάζει μ' έναν μεγάλο ποντικό, τοιχώτον. Έντονα κινούμενο, το διζόν, έχει τις διαστάσεις ενός μετοίου μεγέθους κουνελιού. Πάντως, κυρία μου, σεις που ανησυχείτε να αποκτήσετε κάποτε ένα παλτό από διζόν, πείπει να ξέρετε πως αν δοισκάσατε ξαφνικά μπροστά έστω και σ' ένα μόνον από τα άγρια αυτά ζωάκια, θα νοιώθατε πολύ δυσάρεστα και θα αναστατώνατε τον κόσμο με τις φωνές σας!

Αν ένα μικρό κι' άθωο ποντίκι είναι πολλές φορές ικανό να ταραξεί τα νευράκια σας, το διζόν θα μπορούσε να προκαλέσει πολύ πιά... δραματικά αποτελέσματα!

Εκ φύσεως άγριο, το διζόν δεν εξημερώνεται, ούτε και μπορεί να εξελιχθεί σε κατοικίδιο ζώο. Για να ικανοποιηθεί όμως η συνεχώς αυξανόμενη ζήτηση του δερμάτος του από τους γουναράδες όλου του κόσμου, δημιουργήθηκαν τα τελευταία χρόνια μεγάλα «διζονοτροφεία» (ας μου επιτραπεί η λέξη) στις πολιτείες της Νέας Υόρκης, του Νιού Τζερσεϊ, του Οντάριο, και του Κεμπέκ. Πρόκειται για ειδικά αγροκτήματα, όπου τα πάντα — ένδιαισις, διατροφή, φροντίδες — είναι οργανωμένα και μελετημένα κατά τον καλύτερο τρόπο για να ευνοούν τη δημιουργία

ΤΟ ΒΙΖΟΝ

**Η ΓΟΥΝΑ ΠΟΥ ΦΕΡΝΕΙ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΟΝΕΙΡΑ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΝΤΡΕΣ... ΠΑΝΙΚΟΙ**

του πιο ωραίου τριχώματος, υπό συνθήκες αναγκαστικής φυλάκσεως που πλησιάζουν στο δυνατόν περισσότερο τις συνθήκες της ελεύθερης ζωής των μικρών τρωκτικών. Μερικοί μήνες αρκούν για την ανάπτυξη των μικρών ζώων, αλλά η επίδραση και οι φροντίδες είναι συνεχείς. Και όταν τα διζόν αθάσουν στην κατάλληλη εποχή, το δέρμα τους αφαιρείται και υφίσταται διάφορες λεπτές επεξεργασίες, που θα το καταστήσουν αργότερα αξιο να καλύψει τους ώμους των όμορφων εκπομπωριούχων και ιδιαίτερα των αστέρων της οθόνης...

Η όμορφη ενός παλτού από διζόν συνίσταται όχι μόνον στην ποιότητα των δερμάτων που το αποτελούν (και ού είναι πολλές εκατοντάδες), αλλά και στον τρόπο με τον οποίον είναι ενωμένα και συνδυασμένα τα δέρματα αυτά. Πρόκειται για δουλειά εξαιρετικά λεπτή και ειδική. Κάθε δέρμα κόβεται σε δωδεκάδες μικρές λουρίδες πλάτους 1,5 εκατοστού περίπου. Οι λουρίδες αυτές συνδυάζονται κατόπιν μεταξύ των, ανάλογα με την απόχρωσή, τη γυαλάδα, το μήκος της τρίχας, και ύστερα ράβονται ή μιά με την άλλη για να αποτελέσουν τις μακρές στενές λουρίδες που δίνουν στο παλτό από διζόν τη χαρακτηριστική όψη του και την αξία του. Έβδομάδες ολόκληρες εργασίας απαιτούνται για την προετοιμασία αυτή.

3 Ειδικευμένοι τεχνίτες επεξεργάζονται τα δέρματα. Τα δέ-
πουμε εδώ, κομμένα σε λουρίδες, να κατατάσσονται ανά-
λογα με το μήκος, το χρώμα και την ποιότητα του τριχώ-
ματος, για να ραφτούν λίγα αργότερα το ένα μετά το άλλο.

4 Και τώρα, ιδού το θαύμα! Μπορείτε να το απολαύσετε θ-
λοκληρωμένο. Τα μικρά άγρια ζωάκια μεταβλήθηκαν στο
θαυμάσιο αυτό παλτό — όνειρο της κάθε γυναίκας και...
τρόμο του κάθε συζύγου, που δεν έχει ανθεκτικό πορτοφόλι.

στο θέατρο

Η Αικατερίνη Παναγιώτου
(Σχεδίασμα της εποχής της)

ΠΡΙΝ καταπισταθούμε με τις πρώτες Ελληνίδες ηθοποιούς, θα πρέπει να γράψουμε μερικά λόγια και για τη γενικότερη συμβολή της Ελληνίδας στο νεοελληνικό θέατρο. Γιατί η συμβολή της αυτή δεν είναι μικρή.

Πρώτη που ενδιαφέρθηκε για την ανύπαρκτη ακόμη τότε ελληνική σκηνή, ήταν μια γυναίκα: Η Ραλλού Καρατζά, κόρη του ηγεμόνα της Βλαχίας Καρατζά. Κατά το 1816, οι νεαροί τότε Έλληνες που σπούδαζαν στο Βουκουρέστι, θέλησαν να ιδρύσουν ένα ερασιτεχνικό θέατρο. Μίλησαν τότε στη Ραλλού Καρατζά που δεν ήταν μόνο μια καλή πριγκιπισπούλα, μα γνώριζε καλά το κλασικό ελληνικό θέατρο και το ευρωπαϊκό.

Η Ραλλού με χαρά υιοθέτησε την πρότασή τους και μηκέτι επί κεφαλής. Οργάνωσε, στο Βουκουρέστι, το καλοκαίρι και το φθινόπωρο του 1817 αρκετές εμφανίσεις κι' οι ερασιτέχνες παράστησαν σ' ελληνική γλώσσα την Έκδο του Εύριπίδη, την Δάφνη και Χλόη του Λόγγου κι' άλλα έργα, πάντα κατά την καθοδήγηση σκηνοθεσία θα τη λέγαμε σήμερα, της Καρατζά. Το 1819 όμως, μεσολάβησαν εθνικά γεγονότα, που ανάγκασαν τον Καρατζά να φύγει με την οικογένειά του από τη Βλαχία. Έτσι σταμάτησε κι' η θεατρική δράση της Ραλλούς. Φεύγοντας από το Βουκουρέστι άφησε η Καρατζά ένα θέατρο που μέσα σ' αυτό θα συνέχιζαν ύστερα άλλοι τις ελληνικές παραστάσεις.

Μα δεν είναι μόνο η Καρατζά, η πρώτη γυναίκα που ενδιαφέρθηκε για την ελληνική σκηνή. Γυναίκα έχουμε και την πρώτη στην ελευθερία Ελλάδας θεατρική συγγραφέα που τύπωσε το έργο της. Πρόκειται για την Ευαυδία Καίρη, που στο τεύχος της «Γυναίκας» αρ. 152 δημοσιεύσαμε τη βιογραφία της. Όπως είδατε, ενώ ακόμα το ντυφέκι άντηχούσε στην επαναστατημένη χώρα μας, η Καίρη τύπωσε ανώνυμα το πρώτο ελληνικό θεατρικό έργο, στο Ναύπλιο, το 1826. Ήταν ο Νικήτας, που το έγραψε τον Ιούλιο του 1826 με υπόθεσι την Έξοδό του Μεσολογγίου, που είχε γίνει τρεις μήνες πριν.

Και τώρα ας δούμε για τις πρώτες Ελληνίδες ηθοποιούς. Είναι γνωστό, πως από τα πολύ παλιά χρόνια κι' από κακή πρόληψη, το επάγγελμα του ηθοποιού — «υπόκριτη», όπως συνήθιζαν να τον λένε τότε — έθεωρείτο εξευτελιστικό και το ρωμαϊκό δίκαιο δεν

τό είχε για έντιμο. Καταλαβαίνετε λοιπόν πόσο δύσκολο ήταν για μια γυναίκα, με τα τόσο αυστηρά ήθη της εποχής να παίξει στο θέατρο. Γι' αυτό τότε, όλους τους γυναικείους ρόλους τους παίζανε νεαροί ηθοποιοί.

Διαβάσατε πιο πάνω, πως φεύγοντας η Ραλλού Καρατζά από το Βουκουρέστι άφησε κει ένα θέατρο. Στο κτίριο αυτό συνέχισαν το 1819 οι Έλληνες διάφορες παραστάσεις. Τότε, μερικές Ελληνίδες έσπασαν τις άδικες κοινωνικές προλήψεις κι' ανέβηκαν στη σκηνή. Όπως αναφέρει ο ιστορικός του ελληνικού θεάτρου, Ν. Λάσκαρης, πρώτη ήταν η Μαριώρα Μπογδανέσκου, Έλληνίδα, γυναίκα του σερβάρη Μπογδανέσκου. Τον ίδιο καιρό ύστερα ακολούθησαν κι' η γυναίκα του ηθοποιού Άλκαίου, η Μαριγώ Άλκαίου, η Κάκη Μαρία Παπαϊωάννου, Θεσσαλονικιά, κι' άλλες τρεις, που σώθηκαν μόνο τα μικρά τους ονόματα, Ελένη, Ζωίτσα κι' Ειρήνη. Μια απ' τις τρεις τελευταίες παντρεύτηκε κάποιο πλούσιο Έλληνα κι' έζησε στη Μόσχα.

Εξη χρόνια πέρασαν από τότε για να δούν τα φώτα της σκηνής Ελληνίδες. Όλο αυτό τον καιρό τους γυναικείους ρόλους παίζαν άντρες.

Στις 25 Φεβρουαρίου του 1825 παίζαν ερασιτέχνες στη Σύρο την τραγωδία «Μάρκος Μπότσαρης» κι' ύστερα το «Μεγακλή». Στην παράστασή αυτή λάβανε μέρος και τρεις γυναίκες και τα ονόματά αναφέρονται από τη σύγχρονη υβριστική εφημερίδα «Φίλος του νόμου». Οι Συριανές αυτές ήταν η Αικατερίνη και Βιολέτα Παμερ κι' η Ειρήνη Βαρλαάμ.

Το Φεβρουάριο του 1833, στη Λευκάδα, και πάλι σ' ερασιτεχνική παράστασι, λάβανε μέρος δυο γυναίκες: Η Ακριβούλα Σταύρου κι' η Αικατερίνη Καμπανίτη, σε ρόλους δοσκούπουλας. Έκανε τότε τόνση εντύπωσι που η εφημερίδα των Ιονίων Νήσων, σχολίαζε το περιστατικό αυτό γράφοντας:

«Ημεείς εύχόμεθα όπου το παράδειγμα τους να συνεχισθεί η αφαιρέση και είναι πλέον καιρός, από τας οικογένειαις εκείναις τας πρόληψεις, όπου ως τώρα επικρατούσαν ως προς την ανατροφή των κορασιών».

Ας έρθουμε και στην πρωτεύουσα. Αν την αφήσουμε ως τώρα, δεν είναι για να την αναφέρουμε τελευταία, αλλά γιατί σ' όλο αυτό το διάστημα δε λάβανε μέρος Ελληνίδες ηθοποιοί. Σ' όλες τις ερασιτεχνικές κι' επαγγελματικές παραστάσεις, γενικά τους ρόλους παίζαν άντρες. Και για την εποχή εκείνη έχουμε ένα χαρακτηρισμένο ανέκδοτο, που αξίζει να το αναφέρουμε. Ήταν το καλοκαίρι του 1836 κι' ο μοναδικός θίασος έπαιζε την τραγωδία του Άλφειέρ: «Ο Φίλιππος της Ισπανίας». Τους γυναικείους ρόλους παρόσταν άντρες. Σε κάποια απ' τις παραστάσεις, μ' όλο που η ώρα είχε περάσει, δεν άρχιζαν. Ανυπόμονοι οι θεατές και με το δίκιο τους, άρχισαν να διαμαρτύρονται. Και την πιο περισσότερο φασαρία φαίνεται πως θα κάναν οι στρατιωτικοί. Για να ησυχάσουν τότε, γράινε στο προσκήνιο κάποιος ηθοποιός και λέει στους θεατές:

— Παρακαλούμε το σέβαστον κοινόν και την γενναίαν φρουράν να μάς συγχωρήση την απομηνήν μας βραδυότητα, καθ' όσον δια λόγους ανεξαρτήτους της θελήσεώς της, η Α.Μ. η βασίλισσα δεν εξουρίσθη ακόμη!

Και τις μόνες γυναίκες που βλέπαν οι Αθηναίοι στη σκηνή ήταν τις Ιταλίδες που παίζαν ότα διάφορα μελοδράματα που φτάνανε στην Αθήνα.

Το 1842 συστήθηκε στην πρωτεύουσα μια θεατρική εταιρία από μερικούς ανθρώπους των γραμμάτων. Πρώτη ενεργεία της επιτροπής ήταν να βρουν γυναίκα ηθοποιό. Άλλα που να τη βρουν; Διαθέταν όμως και δάσκαλο, κάποιο φασαριόχο, που τον βάφτιζαν «τραγωδιδάσκαλο» αλλά χωρίς μαθήτριες. Αναγκάστηκε η επιτροπή να καταφύγει στο δημάρχο Αθηναίων, όχι για να κάνει τα παρανόμιά της, μα για να μεσολαβήσει. Και στο σχετικό έγγραφο του γράφανε:

«Παρακαλείσθε να ενεργήσετε, δι' τινος δυνάμεως, να εύρεθώμε μεταξύ των εν τη πόλει ταύτη πτωχών οικογενειών αι περί ανδ' η λόγος νεανίδες, όπως διατάξη η επιτροπή τα περαιτέρω. Προσθετέον ότι, τα κοράσια πρέπει να είναι κόσμια και ευειδή».

Μα και ο δήμαρχος δεν έκανε τίποτα.

Να, όμως, σε κάτι θεατρικές πράξεις του 1842 παρουσιάστηκε μια κόρη που ήθελε να γίνει ηθοποιός. Τη λέγαν Αικατερίνη Παναγιώτου κι' ήταν ηπειρώτισσα. Ως τότε δούλευε στο εργοστάσιο μεταξουργίας του Σκίν. Η Αικατερίνη Παναγιώτου ήταν η πρώτη επαγγελματίας Ελληνίδα ηθοποιός που αν πιστέψουμε στα γραφόμενα του Ραγκαδά ήταν «σταυροειδής».

Ο Λάσκαρης μας λέει πως η ίδια είχε λάβει μέρος σε παραστάσεις του 1840, κι' ο νεα-

λός να πως διαλαλούσε τότε το περιστατικό:

— Τη γυναίκα άποψε εις το θέατρον θά την παίξη ελληνική γυναίκα.

Απ' το συμβόλαιο που υπέγραψε η μητέρα της Αικατερίνης, η Μαρία Παναγιώτου, το Νοέμβριο του 1842, ανασταίνεται ότι η Αικατερίνη «θέλει ακολουθή τακτικώς τα μαθήματα και τας οδηγίας του τραγωδιδάσκαλου».

Υστερ' απ' ένα μήνα ακολούθησε κι' άλλη γυναίκα, η Αθηνά Φιλιππάκη, η δεύτερη Ελληνίδα επαγγελματίας ηθοποιός.

Παράλληλα με τα μαθήματά τους θα λάβαιναν μέρος και στις παραστάσεις, με μισθό έκαστο δρασχίμις το μήνα. Σε λίγο προστέθηκαν κι' άλλες δυο, η Μαριγώ Δευτερίδη και η Μαριγώ Δουρεστίνη.

Η πρώτη παράστασι που εμφανίστηκε η Παναγιώτου ήταν το Γενάρη του 1843, στο έργο του Μόνη «Ο Άριστοδemos». Υποδύθηκε το μοναδικό ρόλο της Κύπρας, και κατά τον τότε κριτικό «μολοντί πρωτότερος, εξέτελεσε κάλλιστα το μέρος της».

Υστερα πάλι παίζανε τον Φίλιππο, με πρωταγωνίστρια την Παναγιώτου και τον Φιλάργυρο με πρωταγωνίστριες και τις δυο, την Παναγιώτου και την Φιλιππάκη. Σ' αυτό το έργο λάβανε μέρος κι' η Δουρεστίνη με τη Δευτερίδη, αλλά σε δεύτερους ρόλους.

Το αθηναϊκό κοινό δέχτηκε μ' ενθουσιασμό τις Ελληνίδες ηθοποιούς. Όταν παρουσιάζονταν, γέμιζε η σκηνή από λουλουδιάρηδες, χαχαρωτά και διάφορα δώρα από τους θαυμαστές τους. Ακόμα και ποιήματα μύριαζαν κατά την παράστασι, όπως αυτό για την Παναγιώτου:

«Όταν προβάλλη στή σκηνή (νη ή τέχνη σου έκεινη και ακουσθούν της γλώσσας (σου μελισταγείς οι τόνοι, ή Μελομένη άχρη, το σκηνή (πτρον της άφνει και παύει απ' τη ζήλεια του (το άσμα του τ' άθδον».

Κι' από πάνω το σχέδιο της Παναγιώτου, αυτό που δημοσιεύουμε.

Από τότε οι θαυμαστές τους μοιράστηκαν σε Παναγιωτοφίλους και Φιλιππακίους. Όπως ακριβώς έγινε με την Παρασκευά, γόττα και τη Βερώνη. Δυστυχώς, δεν περιωρίστηκαν τότε μόνο σε εκδηλώσεις αλλά οι αντίπαλοι δημοσίευσαν και λίβελλους που δεν έχουν τη θέση τους εδώ.

Η διαμάχη αυτή ανάμεσα στους θαυμαστές τους, είχε αποτέλεσμα να διαλυθεί ο θίασος.

Η Αικατερίνη Παναγιώτου, παντρεύτηκε κι' έφυγε από το θέατρο. Η Δουρεστίνη και η Δευτερίδη ούτε καν πείστησαν στη σκηνή και μόνο μείνει η Φιλιππάκη, που εξακολούθησε να παίζει.

Αυτές ήταν οι πρώτες Ελληνίδες ηθοποιοί που άνοιξαν το δρόμο της Τέχνης για να τα βρουν με καιρούς η Παρθενόπουλου, η Κοτοπούλη, η Κυδελή, η Παξινοῦ κι' άλλες, που τίμησαν και τιμάνε το ελληνικό θέατρο.

ΤΑΚΗΣ ΛΑΠΙΔΑΣ

ΠΛΕΞΕΤΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ ΣΑΣ

ΥΛΙΚΑ: 600 γραμ. μαλλί σπόρ σε χρώμα μπλε - πράσινο. Βελόνες Νο 2 και 3. Βελόνες χωρίς κεφάλι Νο 2. 2 κουμπιά μεγάλου-τσικα. Λίγη φόδρα.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 5 εκατ. πλέξετε 16π επί 24 βελόνες.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1=1π καλή, 1π ανάποδη. Φανταζι πλέξι=1η βελόνα: * 1π καλή, περάσετε το μαλλί εμπρός, πάρετε τον επόμενο πόντο απλεκτον, περάσετε το μαλλί πίσω. Συνεχίστε από *. 2η βελόνα: ανάποδη. 3η βελόνα: όπως η πρώτη αλλά πλέξετε τον απλεκτον της προηγούμενης φοράς και αφήσετε απλεκτον τον επόμενον.

● ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις βελόνες Νο 3, 172π και πλέξετε με τη φανταζι πλέξι προσθέτοντας και στις 2 άκρες κάθε 7 εκ. από 1π (6 φορές). Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μακρος 45 εκατ. σχηματίστε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 6π, 5π, 3π, 2π, 1π (2 φορές) και κατόπιν κάθε 4η βελόνα από 1π (2 φορές). Σε γενικό μακρος 47 εκατ. κλείστε τους 2 μεσαίους πόντους και πλέξτε κάθε κομμάτι χωριστά κλείνοντας προς τη μέση μεριά κάθε 2η βελόνα από 1π (2 φορές).

Το αθηναϊκό κοινό δέχτηκε μ' ενθουσιασμό τις Ελληνίδες ηθοποιούς. Όταν παρουσιάζονταν, γέμιζε η σκηνή από λουλουδιάρηδες, χαχαρωτά και διάφορα δώρα από τους θαυμαστές τους. Ακόμα και ποιήματα μύριαζαν κατά την παράστασι, όπως αυτό για την Παναγιώτου:

«Όταν προβάλλη στή σκηνή (νη ή τέχνη σου έκεινη και ακουσθούν της γλώσσας (σου μελισταγείς οι τόνοι, ή Μελομένη άχρη, το σκηνή (πτρον της άφνει και παύει απ' τη ζήλεια του (το άσμα του τ' άθδον».

Κι' από πάνω το σχέδιο της Παναγιώτου, αυτό που δημοσιεύουμε.

Από τότε οι θαυμαστές τους μοιράστηκαν σε Παναγιωτοφίλους και Φιλιππακίους. Όπως ακριβώς έγινε με την Παρασκευά, γόττα και τη Βερώνη. Δυστυχώς, δεν περιωρίστηκαν τότε μόνο σε εκδηλώσεις αλλά οι αντίπαλοι δημοσίευσαν και λίβελλους που δεν έχουν τη θέση τους εδώ.

Η διαμάχη αυτή ανάμεσα στους θαυμαστές τους, είχε αποτέλεσμα να διαλυθεί ο θίασος.

Η Αικατερίνη Παναγιώτου, παντρεύτηκε κι' έφυγε από το θέατρο. Η Δουρεστίνη και η Δευτερίδη ούτε καν πείστησαν στη σκηνή και μόνο μείνει η Φιλιππάκη, που εξακολούθησε να παίζει.

Αυτές ήταν οι πρώτες Ελληνίδες ηθοποιοί που άνοιξαν το δρόμο της Τέχνης για να τα βρουν με καιρούς η Παρθενόπουλου, η Κοτοπούλη, η Κυδελή, η Παξινοῦ κι' άλλες, που τίμησαν και τιμάνε το ελληνικό θέατρο.

αυτό το ώραίο σπόρ πουλόβερ

φορές). Όταν έχετε πλέξι (στην ίσια μεριά) 12 εκατ. σχηματίστε τον άμο, κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 4π (12 φορές) και 6π.

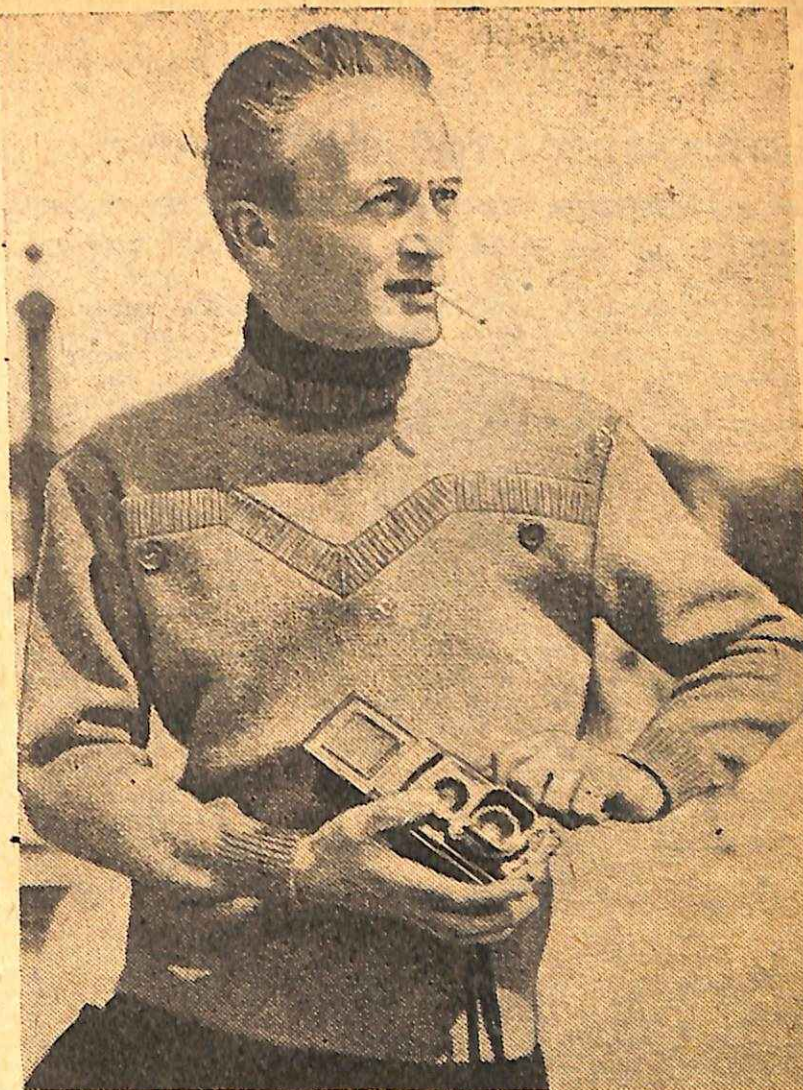
● ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις χονδρές βελόνες 164π και πλέξετε με τη φανταζι πλέξι, προσθέτοντας και στις 2 μεριές κάθε 7 εκατ. από 1π (6 φορές). Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μακρος 45 εκατ. σχηματίστε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 μεριές κάθε 2η βελόνα από 2π (4 φορές) και 1π (6 φορές). Όταν η μασχάλη έχει ύψος 10 εκατ. προσθέστε και στις 2 μεριές κάθε 1,5 εκατ. από 1π (6 φορές). Όταν τέλος η μασχάλη έχει 19 εκατ. ύψος σχηματίστε τους άμους κλείνοντας και στις 2 μεριές κάθε 2η βελόνα από 4π (12 φορές) και 6π. Όταν θα υπολείπονται τα 4 τελευταία κλεισίματα σχηματίστε συγχρόνως το ντεκολτέ της πλάτης κλείνοντας τους 24 μεσαίους πόντους. Τελειώστε κάθε άμο χωριστά κλείνοντας προς τη μεριά του ντεκολτέ κάθε 2η βελόνα από 6π και 4π (2 φορές).

● ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 72π και πλέξετε 7 εκατ. λάστιχο 1+1π. Βάλετε τις βελόνες Νο 3 και συνεχίστε με τη φανταζι πλέξι προσθέτοντας στην πρώτη βελόνα 14π σε κανονικές αποστάσεις. Κατόπιν προσθέστε και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2 εκατ. από 1π (20 φορές).

Όταν το μανίκι έχει γενικό μακρος 46 εκατ. σχηματίστε το στρογγύλεμα, κλείνοντας κάθε 2η βελόνα δεξιά από 5π, 4π, 3π (3 φορές) και συγχρόνως άριστερα από 3π (3 φορές), 2π (2 φορές) και κατόπιν και στις 2 μεριές 2π (2 φορές) και * 1π (1 φορά και 2π (1 φορά) * (6 φορές). Κατόπιν κλείστε δεξιά 1π (2 φορές), 2π (3 φορές), 3π, 4π, 5π ενώ συγχρόνως άριστερα θα κλείνε-

τε 2π (4 φορές) 3π (2 φορές), 4π και 5π. Τους υπόλοιπους πόντους κλείστε σε 1 φορά. Πλέξετε το άριστερο μανίκι αντίκρουστά.

● ΛΩΡΙΔΑ ΤΟΥ ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 167π και πλέξετε λάστιχο 1+1π, αρχίζοντας από 1π ανάποδη. Κάθε 2η βελόνα προσθέστε 1π μετά τον 48ο πόντο και πριν από τον 120ο πόντο (5 φορές). Συγχρόνως κάνετε κάθε 2η βελόνα 1 διπλό κλεισίμο στους 3 μεσαίους πόντους (=πάρετε καλή 2π μαζί απλεκτο πλέξετε τον επόμενο πόντο και περάστε τους απλεκτους πάνω από τον καλό). Αφού πλέξετε 11 βελόνες κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε.

● ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τη λωρίδα με το λάστιχο στο επάνω μέρος του εμπρός, κατόπιν τη μύτη του άμπρεσμαν ράψτε στην άλλη μεριά της λωρίδας. Στο σημείο της τσέπης θα αφήσετε το επάνω μέρος ανοικτό. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των άμων. Ράψτε τις ραφές των μανικιών και ενώστε τα μανίκια. Γυρίστε στο κάτω μέρος ένα στρίφωμα 3 εκατ. Σηκώστε 146 πόντους γύρω στο λαιμό και πλέξετε στρογγυλά με τις

βελόνες χωρίς κεφάλι, 7 εκ. λάστιχο 1+1π. Κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε. Ράψτε το σακκουλάκι της τσέπης από λίγη φόδρα. Φεστονάρετε τις κουμπότρες. Ράψτε τέλος τα κουμπιά.

X. K

ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΣΑΣ

● Για να μπορείτε να πλέκετε με πολλά κουδάρια μαζί χωρίς να σας υπερδεύονται, πάρτε ένα καστορένιο κουτί και ανοίξτε τόσες τούρες, όσα κουδάρια πρόκειται να μεταχειρισθώ. Από την κάθε τούρα περνάτε την άκρη του κάθε κουδαριού κι' έτσι λύνετε το πρόβλημα του... υπερέξιματος.

● Οι άσπρες νταντέλες καθαρίζουν θαμνάσια αν τις πλένετε μέσα σε δρασμένο χλωρό νερό. Τις ξεπλένετε με χλωρό νερό μεσα στο οποίο έχει διαλυθεί δυο σκόλια ζάχαρη (σε κάθε δοκά νερό). Τις σιδερώνετε ύστερα σε μέσο μαλακό (επάνω σε μια τετραδιάλη κουβέρτα) και με σίδερο ελαφρά ζεστό.

● Τα λερωμένα τροπουλόχαρτα καθαρίζουν περίφημα αν τους ρίξετε υπόλοιπα και τα τριψετε με αυτό ένα-ένα μέσα-έξω μ' ένα καθαρό άσπρο πανί.

διαταραχές του ανθρώπινου οργανισμού

Η ΣΕΙΡΑ: «ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ» ΤΟΥ Δρ. Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΗΜΕΡΑ κατέχομαι από ένα σχετικά
δύσκολο άρθρο στον 2ο όροφο. Φοβά-
μαι μήπως σας υπερδοώ προσπάθει-
ες, εκτός από τα άλλα, να σας εξηγήσω
κάπως πιο βαθειά τι είναι το νευροψυχο-
συστήμα του ανθρώπου για να καταλάβε-
τε επομένως και σε τι συνίστανται αυτές
οι περιφημες «νευροφυτικές διαταραχές»
για τις οποίες όλες κι όλοι θα έχετε πολ-
λές φορές ακούσει. «Όμως παρ' όλους τους
φόβους μου θα το επιχειρήσω. Και θα το
επιχειρήσω όσο γίνεται πιο απλά γιατί
κρίνω απαραίτητο να καταποιοθεί κάπως
στο μεγάλο αυτό θέμα. Άλλωστε όταν
σκέφτωμαι ότι έχετε παρακολουθήσει με
τόση εύκολη και επίμονη άλλα, ίσως δυ-
σκολώτερα θέματα μας, αποβάλλω τους
φόβους μου. Μόνο μία μικρή σύσταση α-
πό την αρχή. Μην τρομάξετε με το πολ-
ύλογο από πρώτη ματιά σχήμα 2. Πλη-
σιάζετε το μέ... ψυχοαίμα. Θα δείτε ότι
δεν είναι τίποτ' άλλο παρά τα σπλάχνα
στο κέντρο του, και δύο μεγάλα συστήμα-
τα νεύρων, από τη μία μεριά και την άλ-
λη, που τα περιβάλλουν σαν πλόκαμοι
χταποδιού. Το «συμπαθητικό» και το πά-
ρουντο το καθενα τους μερικώς από τους
κλαδούς του σε κάθε σπλάχνου. Αυτό συ-
νοπτικά, και απλά λέει το... τρομακτικό
σχέδιο που μάλλον έμεινε τρομακ-
τικό, αλλά, πολύ, δυσκολώτερα ίσως,
παρακολουθήστε μαζί μου.

Όμως άκουτε...

Αυτό είναι

«Θυμάμαι αρκετά σας μιλήσα-
γα τους φόβους μου και έσείς
απαλλάξατε μάλλον θα έχετε περι-
έργεια να ακούσετε και να μάθε-
τε, τι τέλος πάντων είναι οι πε-
ριγραφές αυτές νευροτροφικές δια-
ταραχές...» Άς παραχωρήσω λοι-
πόν τη θέση μου στους συνεργά-
τες μας να σας τα πουν ό κα-
θίκαν με το δικό του τρόπο....
«Ίσως έτσι είναι καλύτερα....»

ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ
ΜΑΣ ΝΟ 1
ΕΤΣΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ Ο Δρ Χ

[illegible]

Βέβαια δεν ανακάλυψαν από μόνοι τους αυτήν την περίεργη αρρώστια «της μόδας», αλλά και οι γιατροί, η μισογιστρός η διένυσσε (γιατί όπως της λέε και πολλοί ξέρετε, στή μα-κάρία αυτή χώρα μας κάνουν τὸ γιατρός και πολλοὶ ἄλλοι ἐκτός ἀπὸ τούς γιατρούς μεταξύ τῶν ὁποίων μερικοὶ ἀπὸ τῶν φίλων μας τούς φαρμακοποιούς, ἴσως ἀ-ρραγκαστικά κι' αὐτοὶ οἱ καημέ-ροι πιεζόμενοι ἀπὸ ἀπαιτητικότη-τες, πελάτες). Κι' ἐπειδὴ ἡ ἀρρώ-στια εἶναι ἀόριστη καὶ ἡ συμ-πτωματολογία τῆς πολὺ ἐκτετα-νῆν (ἀπὸ λεβίδες μέχρι ἐρωτική προγυήτευσι πιάνουν κι' αὐτὲς

οι εὐλογημένες...) ἡ διάγνωσί της καὶ εὐ-
κολή εἶναι καὶ σχεδόν πάντοτε.... πετυχη-
μένης εἰς κάποιο ποσοστὸ τοῦλάχιστο. Μὴ
νομίσετε πὺς κάνω πνεύμα ἢ πὺς λέγω
παροδοβολογίες. Στὴν ἐποχὴ μας, ὅπου ὁ
ρυθμὸς τῆς ζωῆς ἔχει γίνει προμερὰ ἐντο-
νως καὶ τὸ κακόμοιρο τὸ άτομο γυμνιέται
ἀπὸ παντοῦ μὲ χίλιους δυὸ κεραυνούς. εἶ-
ναι σχεδόν ἀδύνατον νὰ μὴ ἔχῃ κανεὶς με-
ρικές ἐκδηλώσεις ἀπὸ τὸ νευρικό αὐτοῦ σύ-
στημα ποῦ λέγεται νευροφυτικό καὶ τὸ ὁ-
ποῖο ρυθμίζει τὴ λειτουργία τῶν σπλάχνων,
τῶν ἀσένων κλπ.

Βέβαια τὸ νὰ ἔχη καμὲς κάτι ἀπὸ ὅλα αὐτὰ πού βλέπεται σημειωμένα σάν νευροφυτικές διαταραχές σὺν τὰρα κάτω παραστατικό σχεδιαζομένη καὶ μάλιστα σὲ μικρὸ βαθμῷ, δὲν πρᾶει νὰ πῇ ὅτι ἔχει καὶ τὴν ἀρρώστειά πού ὀνομαζοῦμε ἐστὶ. Ὁ μὲν τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι πού εἶναι ἐντελὲς ἀπαλλαγμένοι καὶ δὲν ἔχουν καμιά ἀπὸ ὅλας αὐτὰς τίς ἐκδηλώσεις ἐστὼ καὶ σὲ μικρὸ βαθμῷ. Ἐδῶ ὅμως εἶναι τὸ ζήτημα. Ποιοὶ εἶναι ἀρρώστοι καὶ ποιοὶ δὲν εἶναι; Ἀπάντησι δύσκολη. Οὗτοι οἱ σοφώτεροι καθηγητὰδες δὲν μποροῦν νὰ καθορίσουν ἐδῶ ὅρια μὲ ἀκριβεία. Σὰ γενικὴ ὅμως ὁραμὴ θὰ μπορούσε νὰ εἶναι αὕτη: Ἐφ' ὅσον τὸ άτομον, παρ' ὅλα τὰ ἐκδηλωήματά του, πορεύεται ἱκανοποιητικὰ τὸ δρόμῳ τῆς ζωῆς του, τῆς ἀτομικῆς καὶ

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐν-
δοσπασμικὸ νευ-
ρικό σύστημα (κι-
νητικά, αισθητικά
καὶ αισθητικά νευ-
ρά). Λέγεται καὶ
νευρικό σύστημα
σχέσεων γιατί με-
αὐτό ἔχουμε ἀντίλη-
ψι τοῦ ἐξωτερικοῦ
κόσμου καὶ ἐργασι-
αὶ τῆς σχέσεως με-
ταξύ μας ἐπειδὴ τὸ
σύστημα αὐτὸ ὑπαρ-
κίζει στὴ θέλησί-
μας. Ἀνοίγουμε ἢ
κλείνουμε τὸ ματι-
κουνόμας τὸ χέρι.
καταλαβαίνουμε τὸν
πόνον ἢ τὴ ζέση,
σπασμοὺς καὶ, ἀποφασίζουμε, ἐν-
νοούμε, καὶ γενικά
με αὐτὸ ἀντιλαμβα-
νόμαστε τὴν ὑπαρ-
ξί μας καὶ τὴ θέ-
τους καὶ κίνοισι.

**ΜΟΔΑ "Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ
ΤΗΤΑ:**

Κάτι είπα πριν για άρρώστια της «μόδας», και έρχασα να εξηγήσω. Σπένδυ λοιπόν να το κόψω για να μη παρεξηγηθώ ούτε από άρρώστους ούτε από υγιείς...

Και άνθρωπα, να ρωτήσετε, υπάρχουν και άρρώστεις της μόδας, όπως υπάρχουν καμπαλάκια της μόδας, ταγαράκια της μόδας, τσάντες και τσαντάκια της μόδας;

Πρέπει με σπαταγισμό της καρδιάς μου να σάς πω πως υπάρχουν, όπως υπάρχουν και... φαρμακία της μόδας... Με τη διαφορά ότι εδώ, στις αρωματικές δηλαδή, το πράγμα δεν είναι ολοκληρωμένο με τα κατελάνια και τα ρούζ γιατί δεν είναι κάτι τεχνητό που το ζήτησε έστω η εμποχή όπως συμβαίνει με τη γυναικεία ή ανδρική μόδα. Εδώ προκειται για κάτι που φυσικά το προσβάλλει η εποχή αλλά και που η υπερβολή (θαχέος ποιάς φύσεως) το προσβάλλει ακόμα περισσότερο, βάσει των έτικετας που κι' εκεί όπου δεν υπάρχει η δ-

Χαρτοπαιξία

Μία απασχόλησις
παρακμῆς καὶ ἔ-
νας ἀπο τοὺς κύ-
ριους παράγον-
τες τῶν νευροφυ-
τικῶν διαταραχῶν

Αὐτὸ εἶναι ἓνα σκί-
τσο μιᾶς ἐταιρείας,
ποὺ διαφημίζει ἓνα
ἀντινευρικό φάρμακόν

της. "Αντράωυ από τη λεζάντα του: ε...σ" ένα έκτακτο τυχερό παιχνίδι, οι προσπάθειες που καταβάλλουν οι παίκτες είναι, τις περισσότερες φορές, εξαιρετικά έντονες. Έτσι ο σφύριμος κυριολεκτικά πέταει, η αθλητική πίεση παραμοιάζει μεγάλες ταλαντώσεις και θόρονος κρύος ιδρώτας κυλά αβόρυβα. Παρά τη φαινομενική εξωτερική ηρεμία, σπάνει με κάθε λεπτό που περνά, η εσωτερική ανησυχία. Από την υπερέντασι του οργανισμού παθαίνουν διαταραχές πρὶν ἂν όλα, οι λειτουργίες του νευρικού συστήματος...». Αὐτὰ γράφει ἡ ἑταιρεία πού διασπνίζει τὸ φάρμακὸ της. Ἐταιρεία εἶναι καὶ καλὰ κἀνὰ. Ἐγώ, χωρὶς νὰ θέλω νὰ κρίνω τὸν ἡβικοδοδικασκάλου, ἀκριβῶς εἰπεῖς εἰμαι γιὰτὸς καὶ ἐξῶς τί καταστροφὴ εἶναι γιὰ τὸ σύνολο τοῦ φυσικοευκοῦ κόσμου τὸ πάθος αὐτὸ τῆς χαροπαιξίαις, πού εἶναι δυστυχῶς πολὺ ἀνεπτυγμένο σήμερα σὲ πολλοὺς καὶ πολλὰ, ὑποσημειώνω καὶ προσπονηγράφω τῆς διασπνιστικῆς τῆς διασπνιστικῆς, μὲ μὴ μόνον διαστροφά. Συνιστῶ κατὰ τὴν διασπνιστικὴ πού προκαλεῖ ἡ ἀλλόγιστη χαροπαιξίαις, ὄχι κανένα φάρμακο, μὰ τὴ μὴ χαροπαιξίαις... Ἡ χαροπαιξίαις, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι μὴ ἀπαγοχρήσι παρακνήσι, δημιουργεῖ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀνθρώπου νευρωτικὸς, μὲ συμπαρολασμένες νευροψυχικὲς λειτουργίες καὶ μειωμένες δημιουργικὲς πνευματικὲς καὶ ἐπαγγελματικὲς ἱκανότητες.

που μόλις διακρίνεται καὶ τὸ κάνει ἔτσι...
ΜΟΔΑ.

Οι νευροφυτικές διαταραχές είναι πρώτα απ' όλα πραγματικότητα, όπως πραγματικότητα είναι και το ότι αποπνέουν την πιο συχνή την υπ' αριθ. 1 αιτιότητα της έποχης γιατί άκριβως η έποχή αυτή με τις τόσες αντινομίες της, τη γεννάει.

Είναι όμως και μωρα γιατί ετικετάζεται και εκεί όπου δεν υπάρχει, ίσως από σπουδή ή άγνοια ή και συνήθεια και ακόμη γιατί κολλείται για ψύλλου πηδήσου και στις πιο παραμικρές ανακαμιλίες, με αποτέλεσμα άσχημα για την υγεία των αρρώστων....

Πάρα πῆρα ὁμῶς σοβαρὸ ὕφος καὶ και-
ρὸς εἶναι τὰ τοῦ δίνω...

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΦΥΤΙΚΟ ΝΕΥΡΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ :

Ὅπως ὅλες καὶ ὅλοι θὰ ξέρετε ὁ ἀνθρώ-
πινος ὁργανισμὸς ἐκτὸς ὅπου τὰ διάφορα
ὄργανά του καὶ τὰ ἀγγεῖά του (ἀρτηρίες-
φλέβες) ἔχει καὶ τὸ νευρικό του σύστημα.

Το νευρικό σύστημα του ανθρώπου είναι δύο ειδών: Το πρώτο, που το αποτελεί ο εγκέφαλος, ο κατ'απλούς μυελός και τα περιφερικά κινητικά και αισθητικά νεύρα λέγεται κεντρικό νευρικό σύστημα ή *εγκέφαλον* (σχ. 1) ή και *ζωϊκό νευρικό σύστημα*. Το δεύτερο, που το αποτελούν δύο κυρίως μεγάλα συστήματα νεύρων, και που ρυθμίζει αυτόματα και ανεξάρτητα από τη θέλησή μας την κίνηση και τη λειτουργία των σπληνικών, των αγγείων και των αδένων μας, λέγεται φυτικό νευρικό σύστημα ή *αυτόνομο*. Το σύστημα αυτό ρυθμίζει και κατευθύνει την *εσωτερική* μας ζωή, και διά μέσου αυτού εκτελούνται όλες οι λειτουργίες της θέλησής, της ανταλλαγής της ύλης, της παραγωγής και κυκλοφορίας των ορμονών κλπ. Λέγεται *φυτικό* ή *νευρικό σύστημα*, όχι γιατί απαντάται και στα φυτά όπως θα μπορούσε να υποθέσει κανείς, από το όνομα, αλλά γιατί ρυθμίζει

(νευρώνει) τὰ ὄργανα ἐκεῖνα μὲ τὰ ὁποῖα ἐπιτελεῖται αὐτόματα, δηλαδὴ χωρὶς τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς θέλησης, οἱ λειτουργοὶ τῆς σφύξης καὶ τῆς ἀνταλλαγῆς οἱ ὁποῖοι εἶναι κοινὲς καὶ στὰ φυτὰ (πέψις, ἔκκρισις, κίνησις τοῦ αἵματος, διαίωning τῶν τοῦ εἶδους κλπ.).

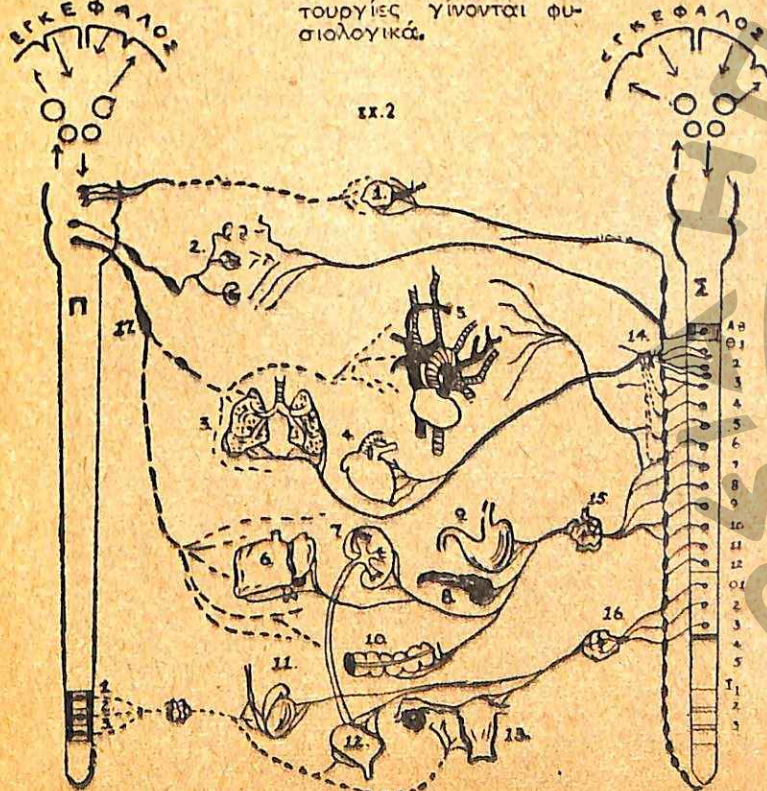
«Αὐτόνομος», τὸ ὠνόμασε ὁ Ἄγγελος Λαγκυρὴς ἐπειδὴ διὰ μέσου αὐτοῦ οἱ λειτουργοὶ τῶν σπλάχνων γίνονται αὐτόνομοι χωρίς δηλαδὴ τὴ παρέμβασι τῆς βουλῆσεως. (Ἡ καρδιά χτυπᾷ, τὸ αἷμα κυκλοφορεῖ, τὸ στομάχι δουλεύει, τὸ ἔντερο ἀπορροφᾷ τὰ τροφὰς κλπ. εἶπε τὸ θέλωμε θμεῖς εἶτε οὐχι). Σήμερον ἔχει βέβαια ἀποδείχῃ ὅτι ἡ «αὐτονομία» αὐτὴ τῶ φυσικοῦ νευρικοῦ συστήματος εἶναι σχετικὴ ὅπως θὰ δοῦμε, ἡ ὀνομασία ὁμως παρέμεινε.

ΔΥΟ ΑΣΠΟΝΔΟΙ ΕΧΘΡΟΙ. ΔΥΟ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ ΝΕΥΡΑ! ΤΟ ΣΥΜΠΑΘΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΥΜΠΑΘΗΤΙΚΟ!

Πρώτα - πρώτα, να μη σάς τρομάξει το σχήμα. Είναι πολύ άπλοο και με λίγη προσοχή μπορείτε να το καταλάβετε και ένας μαθητάκος, ή μία μαθητριάδα της τετάρτης του δημοτικού. Κουράγιο λοιπόν. Προσέξτε το. "Αμα το καταλάβετε, θα μπήτε στο νόημα πολλών πραγμάτων της εσωτερικής σας ζωής. Και θα νιώσετε πόσο πολύπλοκη είναι η ρύθμισή της, και πόσο θα πρέπει να την προσέχετε και να την εμπίστευσετε μόνο στους γιατρούς.

Το πιο απλό που λέει αυτό το σχέδιο είναι ότι όλα τα σπλάχνα και οι αδένες (που βρίσκονται στο κέντρο του σχεδίου) έπηρεάζονται από δυο ξεχωριστά και αντίθετα δράσεως νεύρα. (Γ) Αυτό σχεδιάσα και δυο έγκεφαλονοτιαία συστήματα, ένα δεξιά, ένα αριστερά, για να στείλουν πιο παραστατική την εικόνα). Από το παρασυμπαθητικό (Π): αριστερά όπως βλέπετε) και από το συμπαθητικό (Σ: δεξιά). Το ένα είναι ερεθιστικό και το άλλο παραλυτικό για το ίδιο όμως σπλάχνιο. Δεν είναι για όλα τα σπλάχνα ερεθιστικό το συμπαθητικό, ούτε παραλυτικό το παρασυμπαθητικό. Μερικές φορές μάλιστα αλλάζει το ίδιο το νεύρο λειτουργία στα διάφορα μέρη ενός και του αυτού οργάνου. Π.χ. Ένώ το συμπαθητικό ερεθίζει στον νεύει τις περισσότερες αρτηρίες του σώματος, τις αρτηρίες της καρδιάς (στεφανιαίες), τις διευρύνει κ.ο.κ.

Τὰ δυο αὐτὰ συστήματα νευρῶν εἶναι ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ. Τὸ ἐν ἀσπῶνῃ ἀπὸ τῆς ἑξῆς μερῆς, τὸ ἄλλο ἀπὸ τῆς ἄλλης. Φυσιολογικὰ, οἱ ἀντιθέτως ἐνεργεῖς τῶν δυο αὐτῶν νευρῶν ἰσορροποῦν. Ἐπὶ τὰ διάφορα σπλάγχνα κάνουν ἥρεμα τὴ διαφορά τους καὶ οἱ δοῦλες λειτουργεῖς γίνονται φυσιολογικά.

Όταν, από οποιαδήποτε αιτία, η ισορροπία αυτή διαταραχθεί, σπάζει, τότε υπερσίχνη το ένα ή άλλω στο άλλο και η λειτουργία του σπλάχνου διαταράσσεται. Τότε είναι που δημιουργείται νευροφυτική διαταραχή. Ένα-δυό άλλα παραδείγματα: το συμπαθητικό ερεθίζομενο έπιταχύνει το ρυθμό της καρδιάς, αυξάνει δηλ. τους σφυγμούς. Αντίθετα ερεθισμός του παρασυμπαθητικού τους ελαττώνει. Όταν τα δυό αυτά νευρά βρίσκονται σε ισορροπία η καρδιά χτυπάει κανονικά, ρυθμικά. Αν ερεθισθώ το συμπαθητικό ή παρ-αλύει το παρασυμπαθητικό η ισορροπία θα σπάσει και θα έχουμε ταχυκαρδία.

«Άλλο, τὸ παρασυμπαθητικὸ στενεύει τοὺς βρόγχους καὶ τὸ συμπαθητικὸ τοὺς διευρύνει. Ὅταν ἡ σπασμορροπὴν ὅλα πάνε καλά. Ἄν ἡ ἰσορροπία σπασμὸς γιὰ μιὰ αἰτία καὶ ἐρεθισμὸς τὸ παρασυμπαθητικὸ τότε στενεύουν οἱ βρόγχοι καὶ παράγεται δυσπνοία ὅπως τὸ βρογχικὸ ἄσθμα κ.ο.κ.

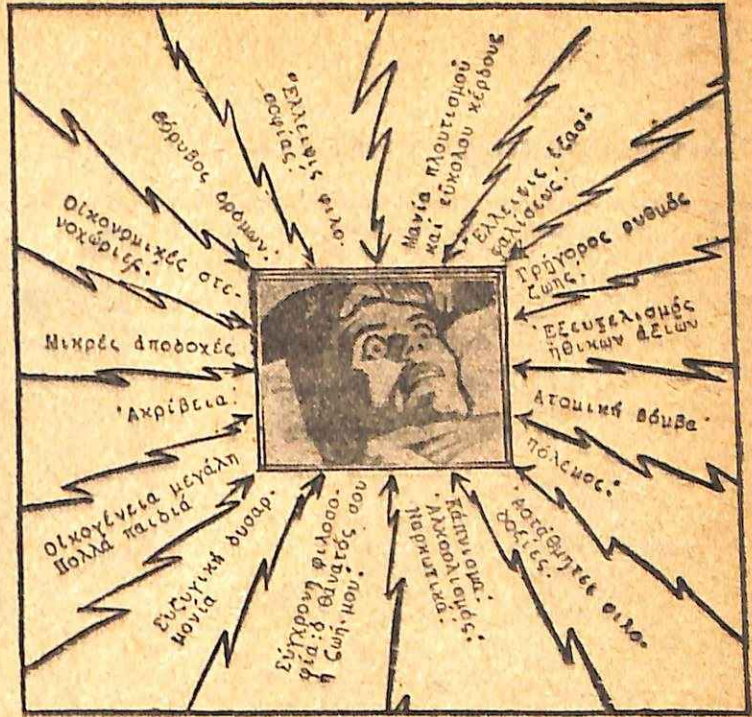
Για όσες θέλουν περισ-
σότερες λεπτομέρειες από
το σχήμα προβάτω: Θ1,
2, 3.... κλπ., σημαίνουν το
ύψος της σπινθηλικής στή-
λης σε σχέση με τους στή-
λιδες ανενεργούς. Θ, = π
κ.ο.κ. Οι = πρώτος όσφυ
πρώτος ιερός.

[illegible]

Η ΔΟΚΤΟΡΕΣΣΑ «Ε»..... ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΩΣ. ΣΤΙΣ ΚΥΡΙΕΣ

Λοιπὸν κυρίες μου....
 Ἀπὸ εἶναι μέντοι...

Δεν είναι μονό... δυσφημική διάδοσις, αλλά και προσηγορικότητα, γία να πούμε τη σφήρη αλήθειας, το ότι έμεινε η γυναικεία υποφέρουσα πιο χυλά από τους άνδρες από ευροφυτικές διαταραχές, — ά βλέπε, όπως και να το πιαστεί έμμεστε και βιολογικοί χέδον μηχανισμοί πιο λεπτεπίλεπτοι, πιο ευκολοπρόσβατοι στα λεπτά σημεία του ευρικού μας συστήματος και πιο υτελικότες από την άποψη της έπιδράσεως που μπορεί να έχη το εξωτερικό περιβάλλον επάνω μας, Σ' αυτό φταίει — φταίει! άραγε ή πρέπει να του χρωστάμε ευγνωμοσύνη, — ή πιο πολύπλοκη δομή και λειτουργία κυρίως ή κυμαινώμενη λειτουργία των ωοθηκών μας; — είναι μάλλον που δηλώνει κυρίως όχι μόνο τις διαφορές «ευσταθιστικές» αλλά και την άσταση ός πούμε και συνεχώς διακυβεύουσα ίσορροπία του νευροφυτικού μας συστήματος. Αυτό πρέπει καλό να το έχουμε έμεις οι γυναίκες. Όχι γιατί αυτό δημιουργεί στην υγία κοινότητα άδελ-

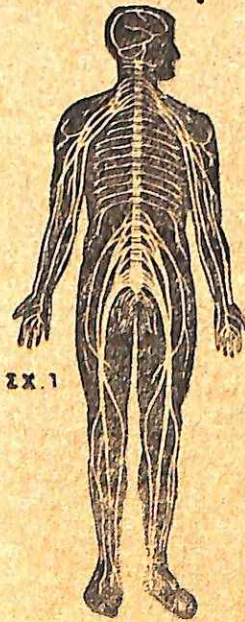
ΝΕΥΡΟΦΥΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ

Ταχυπαλμίες — Ἀϋπνίες — Ἀγωνία — Ἀγχος — Ὑπέρ-
τασις — Σεξ — διαταραχές — Ψυχικὲς μεταπτώσεις —
Ἑλλειψίς ἡρεμίας καὶ χαρᾶς — Εὐκόλοι ἐκνευρισμοί —
Πονοκέφαλοι — Σπαστικές κολιτίδες — Ὁρμονικὲς δυ-
σαρμονίες — Δυσκολιότητα — Εὐκόλες συγκινήσεις —
Παροδικὲς μελαγχολίες — Ἀλλεργικὲς ἐκδηλώσεις

νομία μας ἢ καὶ μιὰ μειονεκτικότητα μας.

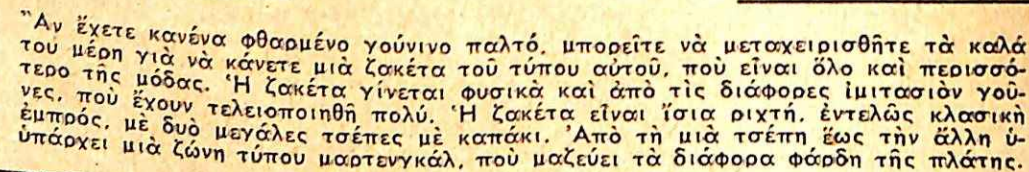
15α - 15α μαλακία θά υπαρξούσα πάντα είναι ακριβώς αυτή η ελαστικότητα που δημιουργεί και την ιδιαιτέρη έκλειψη γυναικείας δύναμης μας (ένα ελαστικό μετάλλο αν έλκεται πιο πολύ από ένα σκληρό ίσως αλλά ακαμπτό). «Όμως πρέπει να το έχουμε για τρεις κυρίως λόγους. Πρώτα, πρώτα για να γνωρίζουμε σε τι όφελισται αυτή η νευροφυτική μας υπερανάπτυξη να παρακολουθούμε ή να κατανοούμε τη έντασι της στις διαφορετικές όψεις φάσεως καταστάσεις διαταραχής του ψωθιτικού μας κύκλου (ήμερες εμμηνορροίας, περίοδος ήβης και κλιμακτηρίου, έγκυμωσύνης και να βοηθάμε τον εαυτό μας στο ξεπερασμά τους. Δεύτερο για να κατανοήσουμε ότι πολλές από τις διαταραχές αυτές είναι δυνατό να τις αποφυγούμε, να τις αναστα-

λούμε ή να τις απαλύνουμε με τη βοήθεια της βελήσεως μας μια και οί ο έγκεφάλου, σκεφεί μας ή συνειδησί μας, από τελευτου δύνα αδιαφορεί και άντικαν παρατηρητή ή πως παλποτέρα έπίστυετο μά ένα ρυθμικό κέντρο πρώτης γραμμής να μπορε με τον καιρό, όταν με σύστημα και ύπομονή λειτουργήσθ, να μάς βοηθήσθ μαθηματικά. Τρίτο γιά να μπορούμε να χειρίζουμε τούτο από εκείνο. Τις νευροφυτικές δηλ. διαταραχές, που είναι αποτέλμα μιας συγκεκριμένης διαταραχής, που εκδηλώνονται με έπίσης συγκεκριμένα λειτουργικά ενοχλήματα (φουνταμεντονοκεφαλίο, ταχυπαλμίες, διάρροίες, πονοί στην κοιλιά, κλπ.), από τα νευρά και τα νευράκια μας, που δεν έχουν οργανική αίτιολογία άλλα είναι ύπολειμματα κακή αγωγής ή κακής εκπαίδεψως και εκδηλώσεις μιας άνεδαφικής κακής γυναικείας πεκτικής σε σχέση με τα ζητήματα της ζωής. Γιατί πρέπει να σας το πώ. "Άλλο νευροφυτικές διαταραχές και άλλο νευρά, νευράκια, ύποκρισίες. Αύτα δεν είναι νευροφυτικές διαταραχές άλλα κακή ευνοική" τοκτική ή αποτέλεσμα λαθεμένης τιμηταπόσεως των προβλημάτων της ζωής που στή βάση τους άπορρουν από τη μεκτική θέση της γυναικείας όπως την έχου δημιουργήσει αίσχυν προλήψεις, έλλειψη οικονομικής άνεασθησίας και γερού πρσασατολισμού σχετικά με το χρόος να στή ζωή. Αύτα όμως είναι άλλα, άλλα θεατάνα ζητήματα. Το ουσίως παρμένει ότι κοντά σ' αυτά προστίθενται και οπραγματικές νευροφυτικές διαταραχές γι τις οποίες έγκαν να συμπελευσώμαστε τ γιάκού μας. Δρ ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

την πραγματικότητα και τόσο ζηλιάρης.

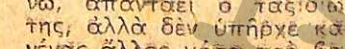
Βγήκε διακριτά απ' το σπίτι

της αρχισε να χτυπά δυνατά. Χτυπούσε
 ὅπως τότε που ἦταν δεκαοχτῶ χρονῶν καὶ

ΕΝΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑΚΙ

ΚΥΡΙΑ Ν.: "ΑΙ "Ω-
στε έχετε πάει στην "Ι-

που θα κατεβαίνει στη
Λυών. Ή Λυών βρίσκεται
κάπου στη μισή απόστα-
ση ανάμεσα στο Παρίσι
και το Μαρσάι. Μια

«ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ»

ματά και στις συνθήκες της έπαφής μας. Πο-
λλές φορές οι διαφορές αυτές, δύνανται να
φθάνουν στο μίσος. Τότε, κάποιος μέσα στη
δικογένεια ή ο πιο γέρος συνήθως, πρέπει να

56ση τὸ καλὸ πάρεργον καὶ νὰ προσπο
θῇ νὰ ἡρεμήσῃ τοῖς ἄλλοις.

25

ΜΙΑ ΩΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΝΕ ΚΛΑΪΡ

Ο Γάλλος σκηνοθέτης μιλάει στη «Γυναίκα»

ΦΑΙΝΕΤΑΙ πώς ο τόπος μας άρχισε να ζυπνά το ενδιαφέρον πολλών πνευματικών ανθρώπων κι' ο ένας μετά τον άλλον διάσημοι ξένοι μας επισκέπτονται όχι σαν άπλοϊ τουρίστες μα σαν προσκυνητές σε ιερούς τόπους που και τα ερείπια τους ακόμη είναι ικανά να τους μεταδώσουν κάποια ιερή συγκίνηση. "Ένας απ' αυτούς είναι και ο διάσημος σκηνοθέτης Ρενέ Κλαΐρ που φιλοξενήθηκε τελευταία λίγες μέρες στον τόπο μας.

Ο Ρενέ Κλαΐρ είναι από τους καλύτερους Γάλλους σκηνοθέτες και τα έργα του διακρίνονται για την ποιητική ατμόσφαιρά τους. Νεαρός δημοσιογράφος εγκατέλειψε νωρίς το επάγγελμα αυτό για να στραφεί προς την καινούργια τέχνη που την εύρισκε πιο ζωντανή. "Όπως έδειξε από τις πρώτες κι' όλες ταινίες του «Το Παρίσι που κοιμάται» (το γύρισε το 1924) και την περίφημη «Αντρέ - Άκτ» μεταχειρίστηκε την καινούργια τέχνη σαν ένα μέσο να εκφράσει με μια δική του τεχνολογία την ενδιαφέρουσα προσωπικότητά του. Ακολουθούν οι ταινίες «Κάτω απ' τις στέγες του Παρισιού», «14 Ιουλίου», «Το εκατομμύριο», «Για μιά ή έλευθερία» και οι πιο πρόσφατες «Η σιωπή είναι χρυσός», «Η ομορφιά του Διαβόλου» και «Οι ωραίες της νύχτας». Τελευταία ταινία του είναι τα «Μεγάλα γυμνάσια» την οποία παρουσίασε ο ίδιος στο αθηναϊκό κοινό.

Στην συνέντευξη που έδωσε στους αντιπροσώπους του τύπου στο «Ατενέ Παλλάς» έκανε έντονη με πόση ευχέρεια απαντούσε στις ερωτήσεις και με τετραγωνική λογική αποστόμωσαν τους δημοσιογράφους. Συνήθως η πρώτη ερώτησι που κάναμε πάντα σ' ένα ξένο σκηνοθέτη είναι αυτή:

— Τώρα που είδατε τον τόπο μας νομίζετε πως θα μπορούσατε να γυρίσετε μία ταινία εδώ;

— Θά μου ήταν πολύ δύσκολο να εργασθώ σ' ένα τόπο που αγαπώ. Η ομορφιά ενός τόπου δεν έχει καμιά σχέση με την δυνατότητα να γυρίσεις εκεί ταινίες. Αντίθετα αποτελεί συχνά εμπόδιο.

— Κι' όμως εργάζεσθε στο Παρίσι που θεωρείται μία από τις ωραιότερες πόλεις του κόσμου.

— Έχω γεννηθεί εκεί κι' έχω συνηθίσει πιά τις όμορφιές του. Ένώ σ' ένα καινούργιο τόπο όλα σου προκαλούν "α ενδιαφέρον και δεν σ' αφήνουν να εργασθής.

— Ποιο πρόβλημα θεωρείται πως είναι το σπουδαιότερο στον κινηματογράφο;

— Για μένα είναι πάντα το θέμα. Η σπουδαιότερη δουλειά είναι να βρεθώ το θέμα γύρω από το οποίο θα κτισθώ ή ταινία. "Όπως ένας αρχιτέκτονας δίνει πρώτα στο μυαλό του τί είδους σπίτι θέλει, κάνει το σχέδιό του κι' ύστερα ψάχνει να βρή τα μέσα για να το εκτελέσει έτσι κι' εμείς πρέπει να βρούμε πρώτα το θέμα κι' ύστερα να μελετήσουμε πως θα

το παρουσιάσουμε από την ό-
βοντι.

— Δεν νομίζετε πως ο κινηματογράφος μπορεί να χρησιμοποιηθώ σαν ένα μέσο εκφράσεως ώρισμένων ιδεών και θεωριών;

— Οι ιδέες για να είναι ενδιαφέρουσες πρέπει να είναι καινούργιες. Και δεν υπάρχει τίποτα, που να δείχνει πόσο παλιά είναι ή ταινία όσο ήταν οι ιδέες της έχουν παληώσει. Γι' αυτό νομίζω πως ο κινηματογράφος είναι μία τέχνη έφήμερη. "Ότε και είναι αποτελεσματική ή χρησιμοποιηθεί του για προπαγάνδα γιατί δύσκολα μπορούν έφήμερες θεωρίες να επηρεάσουν τα πλήθη.

— Κι' άλλη μία κοινότοπη ερώτησις:

— Τι ιδέα έχετε για τον Ιταλικό νεορεαλισμό;

— Είναι περίφημος όταν είναι φυσικός κι' όχι συμβατικός.

Κατόπι μας εξήγησε πως γυρίζονται νυκτερινές σκηνές μέρα μεσημέρι με την εφαρμογή ειδικών «τρύκ» που κανονίζουν τεχνητά το φώς.

— Γιατί προτιμάτε να δίνετε τραγικό τέλος στις ταινίες σας;

— Γιατί το καλό τέλος είναι πιο δύσκολο από τεχνικής απόψεως. Στην κωμωδία το πράγμα είναι διαφορετικό. Σ' ώρισμένη στιγμή σταματά ή δράσις για να γίνει το τέλος κωμικό.

— Πήτε μας κάτι για την τελευταία ταινία σας «Τα μεγάλα γυμνάσια».

— Δεν είναι παρά μία έρωτική περιπέτεια. Ο έρωτας σ' αυτήν είναι η βάση και όχι όπως σ' άλλες ταινίες το συμπλήρωμα που κάνει το ενδιαφέρον. Την τοποθέτησα σε μία εποχή πρό του πρώτου παγκοσμίου πολέμου γιατί νομίζω πως οι άνθρωποι τότε είχαν περισσότερο καιρό ν' άπασχοληθούν με τον έρωτα.

— Γιατί την κάνατε χρωματιστή;

— Έπειδή ακριβώς είναι ταινία της εποχής. Δεν είναι εύκολο να κάνω κανείς μια σύγχρονη ταινία χρωματιστή. Στο χρωματιστό τα χανονομουργούμε όλα με χρώματα συμβατικά και στο σύγχρονο θέμα ή συνεχής σύγκρισις με την πραγματικότητα είναι εις βάρος του. Άλλα το κυριώτερο πρόβλημα στην έγχρωμη ταινία είναι των αντιτύπων που δεν ξέρει κανείς αν θα διατηρηθώ ή ίδια ποιότητα χρώματος όταν τραβήξω πολλές κόπτες.

— Μείνατε ευχαριστημένος με την Μισέλ Μοργκάν, ή οποία έπαιξε για πρώτη φορά στην ταινία σας;

— Η Μισέλ Μοργκάν ξεπέρασε τις προσδοκίες μου. Γιατί παρ' όλο που έχει παίξει σε πολλές ταινίες οι ρόλοι της ήταν όλοι δραματικοί. Έχα επίσης έναν ένδοξο αστό ακόμη για τον τύπο της που είναι πολύ μοντέρνος. Κι' όμως ένθουσιάστηκε από την ερμηνεία της και με τα παλιά κοστούμια έδειξε πολύ πιο όμορφη.

— Γιατί πάντα προτιμάτε να δίνετε τους πρωταρχικούς

ΤΖΟΑΝ ΓΟΥΝΤΓΟΥΟΡΝΤ, "Ένα άστέρι, διαφορετικό από τ' άλλα

Καμιά φορά συμβαίνει ν' αναδειχθούν κι' άστέρια με πηγάδι ταλέντο και χωρίς να κάνουν τη συνηθισμένη διαδικασία, που είναι σχεδόν απαραίτητη για να επιβληθούν: Θορυβώδη διαφήμισι, κανένα σκάνδαλο, κοσμικές εμφανίσεις, μοιραίες φωτογραφίες... Τίποτα απ' όλα αυτά. Μόνο έχουν κάτι που τα αναδεικνύει με λίγη ή και καθόλου βοήθεια. "Ένα τέτοιο άστέρι είναι και η Τζόαν Γούντγουορντ. Πολύ λίγες από σάς είναι δέξαιο πως θα την ξέρουν. Οι περισσότερες δεν έχετε ακούσει καν το όνομά της. Αυτό όμως δεν θα συμβαίνει όταν δήτε την ταινία της «Εξίλεσις ενός προδότη» που θα προβληθώ φέτος. Στην ταινία αυτή παίζει με τον Βαν Χέφλιν κι' όσοι την δούν δεν θα την ξεχάσουν. "Όπως έγινε και με την Εύα Μαρί Σαίντ, στο «Λιάνι της Άγωνίας», το ίδιο και η Τζόαν Γούντγουορντ ήταν ένα άστέρι της τηλεόρασης πριν μεταπηδήσει στην όθον, και ή πρώτη ταινία που εμφανίσθηκε την επέβαλε ως στάρ. Κατέκτησαν τους θεατές με τη διαφορετική προσωπικότητά τους, γιατί και οι δυο δεν είναι από τη συνηθισμένη πάστα των άλλων στάρ του Χόλλυγουντ.

Η ομορφιά της δεν είναι εκθαμβωτική, ούτε οι αναλογίες του σώματός της οι ιδανικές. Ξανθείά, με γατίσια μάτια, συναρπάξει από την πρώτη στιγμή γιατί έχει κάτι το άγριο, το άγνωστο, το άπροσποίητο. Μόλις τελειώσει την ταινία αυτή και μιλά άλλη ακόμη, την «Φίλησέ με πριν πεθάνω», εγκατέλειψε το Χόλλυγουντ, παρ' όλο ότι είχε συμβόλαιο με την Τουέντιθ Σέντσουρυ Φόξ. Δεν μπορούσε να κάθεται άεργη. «Μόλις έτοιμάστε κανένα ρόλο για μένα, ειδοποιήστε με. Δεν μπορώ να χάνω τον καιρό μου. Στην τηλεόρασι με περιμένουν τόσα προγράμματα». Είναι βέβαιο πως θα δούμε σε πολλές ταινίες και πολύ συχνά στο μέλλον τη Τζόαν Γούντγουορντ.

ρόλους στα έργα σας σ' άνδρες κι' όχι σε γυναίκες;

— Αυτό είναι πολύ φυσικό.

— "Όλοι οι μεγάλοι συγγραφείς, εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις, κολακεύονται να βάξω τον εαυτό μου μαζί τους; διαλέγουν για ήρωες τους άνδρες.

— Έπιτρέπετε μία ερώτησι μη κινηματογραφική; Πώς βλέπετε τις γυναίκες της «Ελλάδος; τού είπα δινόντάς του να μου αφιερώσει μία φωτογραφία του στις αναγνώστριες της «Γυναίκας».

— Άλλοίμονο, κυρία μου!

μου άπαντά. Δυστυχώς είμαι παντρεμένος!

Και με μία αληθινά Γαλατική αδρότητα προσθέτει:

— Είναι πολύ χαριτωμένος!

Μα οι ερωτήσεις που θέλω με να του κάνω δεν τελειώνουν... "Όσο από τις πιο σημαντικές απαντήσεις του που σάς έδωσα πιο πάνω μπορείτε να κρίνετε την προσωπικότητά του μεγάλου Γάλλου σκηνοθέτη και να καταλάβετε καλύτερα τα έργα του.

ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ο ΤΡΕΛΛΟΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΟΚΚΙΝΟΥΣ ΚΡΙΝΟΥΣ

ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΣΤΕΡ' από δέκα χρόνων ξενιτιά, όταν γύρισα στην πατρίδα, από τους πρώτους που ζήτησα να ιδώ, ήταν κι' ο φίλος μου ο Πώπος.

Μου άπαντούσαν με μισόλογα: «Δεν ήξερω... έχω να τον ιδώ χρόνια... δε θυγαίνει ποτέ από το σπίτι... φαίνεται πως είναι άρρωστος... θυμάσαι δά, πάντα του ο χριστιανός ήταν λιγάκι υποχόντριος».

Ένας γείτονας, ο σιόρ-Νιόνιος, με μεγάλη λύπη, κάπως ύποκριτική, μου μίλησε καθαρώτερα:

— Μάτια μου, ο Πώπος σου είναι τρελλός.

— Τρελλός!... πόλιν καιρό;

— Μά... είναι κάμποσα χρόνια.

Και από τί τρελλάθηκε; Κανέναν δεν ήξερε μάτια μου. Μ' από τί άλλο τρελλαινούνται οι νέοι;

— Καί κάθεται όλο στο σπίτι;

— Ναι! έχει να πατήσει το κατώφλι του, από μία νύχτα, —είναι δύο τρία χρόνια σού είπα—που έδωκε όξω και φώναζε πως έπιασε φωτιά το περιβόλι... (Μου τώπαν, δεν τον άκουσα...). "Από τότες όμως είναι ήσυχος δεν άκούστηκε άλλο.

— Τον κακομοιρη, πως ήθελα να τον έβλεπα...

— Χμ! δύσκολο, ψυχούλα μου! "Ανθρωπο γεννημένο δεν μπαίνει στο σπίτι του, έξω από τον παπα Μένεγο, που τον κράζει κάθε τόσο και του διαβάξει τρισάγιο στο περιβόλι του...

— Στο περιβόλι του;...

— Ποιος ήξερε... θα του φαίνεται πως είναι νεκροταφείο. "Εξερρίζωσε, μάτια μου, όλα τα μυριστικά, —θυμάσαι τί τζόγια ήταν εκείνο το περιβόλι,

— το έγίωσε κόκκινους κρίνους, και ούλη την ήμερα παιδεύεται με δαυτούς. Τώρα που είναι άνθισμένοι, να το ιδής από το παρεθύρι μου το περιβόλι του τρελλού, θα σε πιάσει ανατριχίλα. "Αλήθεια λες κι' έπιασε φωτιά. Τί άγριο πράγμα!

— Και στο σπίτι κάθεται ολομόναχος;

— Έχει εκείνη την κακομοίρα την 'Αγγέλικα, τη βάγια του. Τον αγαπάει σαν παιδί της, μα ο Θεός το ξέρει τί τραβάει εκεί μέσα, ή μαύρη, και άς μη λην τίποτα... "Ο γέρος, ξέρεις, σ' αφήσε χρόνιας.

— Και δε διαβάξει; "Άλλη φορά ήταν δοσμένος στα βιβλία...

— Βιβλία και βιβλία!... πανεπιστήμιο, γιέ μου, είναι εκείνο το σπίτι!... Μά και ποιος τον ξέρει τί κάνει; Μη πως θγαίνει μιλιά από το στόμα της κι' εκείνη ή 'Αγγέλικα; "Οτι νάν τη ρωτήσης, «καλά είναι!» σου λέει. Μά χαρά στην καλωσύνη! Ρώτα και τον παπα-Μένεγο...

— Και λες, σιόρ Νιόνιο πως δε θα με δεχθώ, αν γυρέσω να τον ιδώ;

— "Α, μπά! μπά! Μά πάλε... του λόγου σου, σά φίλος νιοφερμένος, κάνε τη δοκιμή... τί θα χάσης;

Κι' έπρεπε να την κάνω. "Ο Πώπος ήταν μία φορά στενός μου φίλος, αγαπητός πολύ, κι' όσο κίνησε την περιέργειά μου, άλλο τόσο ξάναψε και την αγάπη μου ή παράξενη συνομιλία. "Η-
θελα να τον ιδώ. "Εμπρός μου έβλεπα

όλοένα με τη φαντασία το περιβόλι των κόκκινων κρίνων, και μ' έκυριε ο πόθος να εξηγήσω, αν ήταν τρόπος, το μυστήριό. "Επειτα συλλογιζόμουν, ότι ή έπίσκεψή μου μπορούσε να του κάνει καλό. Πιθανό να έμπνυσε μέσα του ή πολιά έμπιστευτική φιλία, και να μου έκανε καμιά έκμυστηρευση που να τον άνακούφιζε. Πιθανό να μου έλεγε και κείνο που δεν είπτε ποτέ σε κανέναν

κουφός, έπιφυλακτικός, δύσπιστος, όπως πάντα, κι' έρημος από φίλους στενούς.

Ετραβήξα κατά το σπίτι του, και με πολλή μου συγκίνηση το ξανάειδα όπως τόσες ωραίες ώρες έπέρασα έφηβος. Καμιά μεταβολή απέξω. Οι ίδιοι χλωμοκίτρινοι τοίχοι, οι ίδιες άσπρες κορνίζες, οι ίδιες πράσινες γρίλλες, ή ίδια καφετιά πόρτα με το μπαταδόρο και με τα τρία πέτρινα σκαλάκια... Τ' ανέβηκα κι' έχτύπησα με το ίδιο ζωηρό και φαιδρό χτύπημα που έκανα κι' άλλοτε, όταν περνούσα κάθε άπόγεμα κι' έπαιρνα τον Πώπο να πάμε στο Ψήλωμα... "Όπως και τότε, άπαράλλαχτα και τώρα άνοιξε εύθους μία γρίλλια κι' έπρόβαλε το κεφάλι της βά-

γιας 'Αγγέλικας, μπαμπουλωμένο μ' ένα μαύρο μαντήλι.

— Ποιος είναι; ρώτησε με κάποια έκπληξη, άμα είδε έναν άγνωστο.

— Έγώ είμαι, 'Αγγέλικα. Δέ με γνωρίζεις;

— "Όσκε. Ποιος είσαι του λόγου σου;

Είπα τώνομά μου, κι' εύθους ή 'Αγγέλικα έκαμε σαν τρελλή.

— Μπά! μπά!... καλόστο τον άφέντη μου!... Καλόστη τη τζόγια μου!... Μπά, μπά, ψυχούλα μου!... Τώρα, τώρα, δελέγκου!... Μπά, μάτια μου!...

Λίγο- λίγο ή φωνή της άδυνάτιζε, χανόταν ως που την άκουσα πάλι δυνατή πίσω από την πόρτα. "Ετρεξε και μου άνοιξε:

— Έμπα! έμπα γλήγορα μέσα, άφέντη μου! "Εμπα, να σε χαρώ... Μά ποιά να σε γνωρίσω ή κακομοίρα... που μουφυγες παιδί και μου γύρισες άντρας!...

Μπήκα, κι' ή πόρτα έκλεισε άμέσως. "Ανταπόδωσα μ' όλη την ειλικρίνεια τις διαχύσεις της αγαθής 'Αγγέλικας, κι' ενώ με ώδηγούσε στο ισόγειο σαλότο—στο μετζάο—τόλμησα να τη ρωτήσω, τάχα σά να μην ήξερα τίποτα:

— "Ο Πώπος; εδω είναι;

Κι' εκείνη φάνηκε σά

— "Όλο αυτό που βλέπετε εδω είναι ο τάφος της 'Αγάπης μου!, είπε ο Πώπος. (Εικονογράφηση: 'Αλέκου Κοττόπουλου)

να μην ήθελε να μου πη τι και πως. Ποιος ξέρει τι έλπίδα της γεννήθηκε, καθώς με είδε άσφυνα...

— Έδώ... έδώ είναι, αφέντη μου!... μου είπε. "Ω, τι χαρά θα πάρω να σε ιδώ! Στάσου, ψυχή μου, μιά στιγμή να τόν αδιζάρω... Κάτσε... έφτασα!

Μου τραβήξε μιά πολυθρόνα, μ' έβαλε να καθίσω κι' έτρεξε άπάνω, έλαφοή σαν κοριτσάκι.

Περίμενα άρκετην ώρα κι' έλαβα καιρό να κοιτάξω γύρω μου καλά.

— Όχι, μέσα, το σπίτι δεν ήταν όπως το ήξερα εδώ και δέκα χρόνια. 'Η είσοδος, —ή μ π α σ ί α, είχε γυμνωθεί από τις ώριμες γλάστρες που την εστόλιζαν. Έλειπε ο γύψινος άράπης, οι τοίχοι είχαν ξεθωρίσει και σχιστή έδω κι' έκει χωρίς νάντικατασταθούν· που στεκόταν απόξω από την πόρτα του σαλονιού· τα χαρτιά των τών έπιπλα φαινόταν άκόμα πιο παλιά και άπεριποίητα.

— Ίσως να ήταν ή διάθεση ψυχής κατά δέκα χρόνια γεροντότερη· ίσως να ήταν και ή προκατάληψη· αλλά μου φαινόταν πως κάτι τι πένθιμο κι' άπρόκρυφο πλανιόταν στο έσωτερικό του σπιτιού εκείνου, που ποτέ δε στάθηκε φαιδρό.

Και γι' αυτό, αν θέλετε, δεν άπόρησα πολύ, όταν είδα την 'Αγγέλικα να γυρίσει περίλυπη, άπελπισμένη, με δακρυσμένα μάτια, με έκοίταζε αμίλητη.

— "Ε, του τό είπες;

— "Ωμέ!... Κλάιγε με, αφέντη μου, κλάιγε με!...

— Μα τί είπες; ο Πώπος...

— "Αχ, ο Θεός να με λυπηθεί και να βάλει το χέρι του, είδεμ ή δεν ήξερω κι' έγω πως θα τελειώσω... Τί ιδιότροπος που γίνηκε!... τί παράξενος!... "Έλε και θα τρέξω με άνοιχτες άγκάλες... τέτοιοι φίλοι που ήσαστε και ύστερα από τόσα χρόνια... Και τώρα να μου λέει τουτό κι' έκείνο!... Τά πόσα του δε θέλει, δε θέλει!

— "Ε, τί να κάνουμε;... "Υπομονή!...

— "Υπομονή, ένας λόγος είναι αφέντη μου... "Ετσι, έτσι γίαιμα να κατανήση το παιδί που άνάστησε με το αίμα μου;... έτσι να κλειστή έδω μέσα και να μη βλέπει ψυχή γεννημένη, ένας νέος με τέτοια σπουδή, με τέτοια πλούτη, από τέτοια φαμίλια, που σήμερα θα ήταν το φρόρο, το καμάρι του τόπου; "Ωμέ, ώμένανε! τί μεγάλη συμφομοίρα!...

Κι' έκλαιγε ή 'Αγγέλικα, έκλαιγε ή άγαθή γριούλα, που άφοσιώθηκε από τα νειάτα της σ' αυτό το σπίτι με όλη τη στοργή της μητέρας, που έλειψες ή άγαθή 'Αγγέλικα που τον Πώπο, — έλπιζα στα γηρατειά της, δεν είχε άλλη το παιδί που άνάθεψε, όπως το νειστά να νουορίσμάτα της.

Και με τα κλάματα, με το βαθύ πότισμένη δάγρια μου τά είπε όλα. Μου την έπιμονη μισανθρωπία, για την αίάγρύντιες, για τις τρομαχτικές κόκκινους κρίνους, για τα τρισάγια του παπά-Μένεγου... Μου είπε ακόμα, πως τη διαχείριση της περιουσίας του ο Πώπος είχε άφίσει στο γαμπρό του και πως δεν ήθελε να ξέρη τίποτα, ούτε ατόν... Κι' έγύρισε πάλι στο κόκκινο περιβόλι, χωρίς να τη ρωτήσω, και μου είπες πως ο Πώπος έδωξε τον κηπουρό και το καλλιεργούσε μόνος του, πως

— Δεν το βάζουν έτσι, παιδί μου, το θεομόμετρο στο στόμα!

ώρες ολόκληρες περνούσε κεί, πολλές φορές και τη νύχτα, και πως ή λατρεία του, ή μανία του ήταν τώρα οι κρίνοι, που θέρειψαν και τά έπνιξαν όλα μέσα σ' ένα κόκκινο κύμα...

— Και τά βιβλία του, 'Αγγέλικα;

— 'Η 'Αγγέλικα άναστήναζε.

— "Αχ, τά βιβλία!... μου φαίνεται πως αυτά τά λί μ π ρ α χαλάσανε το κεφάλι του παιδιού μου... Τάνοίγει, δι' αβάξει και τώρα... μά ύστερ' από τους κρίνους...

— Μπορώ να ιδώ το περιβόλι;

— Μπά, Θεός φυλάξει, ψυχούλα μου! Θα μ' έσκώτωνε ά μάθαινε πως έμπασα άνθρωπο... Κα μηγάρις μπόρ; το κλειδί του ξέπορτου τήχει στην τσέπη του... Έψήλωσε και τά μούρα-για ένα γύρο...

"Εμεινα στο σπίτι ως μισή ώρα, και σόλο αυτό το διάστημα ο Πώπος ούτ' έφώνηκε ούτε άκούστηκε. 'Αποκαιρέτισα την καλή 'Αγγέλικα κι' έφυγα με την καρδιά σφιγμένη, σε μία από τις ζωρότερες απογοητεύσεις άπ' όσες δοκίμασα στην πατρίδα όπου τόσες άλλ' αλγές, τόσες καταστροφές, τόσα έρείπια άγαπητών άνομιμήσεων μ' έπερίμεναν...

Κι' ήμουν άπελπισμένος ότι δεν θα έβλεπα τον Πώπο ποτέ, —και καλύτελα να μη τον έβλεπα! — όταν την άλλη μέρα ήρθε ένα παιδάκι στο σπίτι μου κι' άφησε αυτό το γράμμα:

«Φίλε μου. Πολύ, πολύ λυπηθήκα »χτές που δεν ή μ ο υ ν σε κατ'ά- »στα σι, να σε δεχθώ. Θα μου κά- »μης μεγάλη χάρη να έλθης αύριο το »μεσημέρι να φάμε μαζί και να τα πού- »με. "Ω, πόσα έχουμε! "Έλα, σε πε- »ριμένω. Πώπος»

Μου φάνηκε σά νεκρανάσταση. "Η-ταν το ίδιο γράψιμο του Πώπου, το ι-διόρρυθμο, όπως το θυμώμουν από τά μαθητικά μάς χρόνια, από τά τε-τραδιά του, από τά λίγα γράμματα που άλλαξαμε τον πρώτο χρόνο του χωρισμού. Κι' είπα για μιά στιγμή, ότι ο άνθρωπος που διατηρούσε έτσι σταθερά κι' άτρεμο το γράψιμό του, δε μπορούσε να είναι τόσο τρελλός ό-σο ήθελαν να μου τον παραστήσουν.

Πόσο ήμουν άπατημένος, έμελλε να το μάθω εύθους την άλλη μέρα. Το με-σημέρι πήγα σ' του Πώπου. 'Η 'Αγγέ-λικα μου άνοιξε με χαρά άπερίγραπτη, το τραπέζι ήταν στρωμένο για δύο, μπήκα σ' το με τζά ο, ή 'Αγγέλικα ανέθηκε να τον ά β ι ζ ά ρ η κι' έπει-τα... κατέθηκε με άπελπισία και με θρήνους, γοερότερους από τους προ-

χτεσινούς. 'Ο Πώπος δεν ήταν πάλι σε κατ'άσταση να με δεχτή!... Αύ-ριο, με παρακαλούσε πολύ να πάω αύ-ριο.

— Μην τόν ξεσυνεριστής, παιδάκι μου, μου είπε σ' το τέλος ή 'Αγγέλικα, κι' έλα αύριο, να σε χαρώ. Ποιος το ξέρει! Μιά που έκαμε την άπόφαση, θα σε ιδώ. Τόν κατάλαβα έγώ άμέσως πως ήθελε, πως χάρηκε... μά έλα που ο τρισκατάρατος δάνει κάθε τόσο την ούρά του! "Ωμέ!... και τί καλά που ήτανε σήμερα την αύγή!... Να ματάρ-θης, αφέντη μου, αύριο, να ματάρθης.

Ματάρθης. 'Η 'Αγγέλικα μου άνοι-ξε με φόβο, αλλά το τραπέζι ήταν πά-λι στρωμένο για δύο. Θα με δεχόταν αυτή τη φορά ο Πώπος; ή θα μου έκανε τά ίδια; 'Ίσως· δεν το έμαθα όμως πο-τέ, γιατί είχα κάνει άλλη άπόφαση: "Αντί να στείλω άπάνω την 'Αγγέλικα, τώρα ανέθεκα μόνος μου, χτύπησα την πόρτα της βιβλιοθήκης και, πριν να-κούσω καλά καλά το έ μ π ρ ό ς, ά-νοιξα με όρμη κι' έχύθηκα στην έγκα-λιά του φίλου μου.

Δεν έδειξε καμιά έκπληξη. Σηκώ-θηκε, μ' άγκάλιασε, με φίλησε, και χω-ρίς λέξη μ' έβαλε να καθίσω κοντά του σ' το ντιβανάκι.

Τότε τόν κοίταξα. Τί μεταβολή. 'Α-νάμεσα στα μακρύντα κατάρματα γένια και στα πυκνά φουντωτά μαλλιά, το πρόσωπό του με τη μεγάλη γρυπή μύ-τη, φαινόταν ίσχυρό, άσκητικό και κα-τάχλωμο. Μόνο τά μάτια του, θαυγά-λανα, ύγρά, όνειροπόλα, είχαν διατη-ρήσει τη νεανική τους λάμψη και την περίεργη, την άπροσδόκητη εκείνη έκ-φραση. "Αν τόν έβλεπα έξω, μόνο άπ' τά μάτια θα τόν γνώριζα.

— "Ε, πως με βλέπεις; μου είπες μ' ένα μελαγχολικό χαμόγελο. "Αλήθεια ήμουν πάντα άδύνατος και κοκκαλιά-ρης, μά τώρα παράγινα. "Επειτα λένε πως ή γυμναστική ώφελει. Νάξερεις πό-ση γυμναστική κάνω κάθε μέρα! Φαν-τάσου ότι μόνος μου καλλιεργώ το πε-ριβόλι... Τί τά θέλεις! έγέρασα... έ, είμαι και σαράντα χρονών τώρα...

Σώπασε, και με το σκελετώτικό του χέρι, με τά μακρύντα δάκτυλα τά νευρο-δεμένα, χάιδεψε τη γυναικεία του.

Κάτι ψιθύρισα, αλλά δεν έδωκε προ-σοχή να το άκούση· ο νους του ήταν άλ-λού.

"Αξαφνα χαμήλωσε τά μάτια και με ρώτησε:

— "Εμαθες πως είμαι τρελλός;

— Έγέλασα δυνατά.

— "Α, μου είπες με κάποια μομφή-μην προσποιείσαι, το έμαθες και το ξέρω. Και κανέναν άλλος να μη σου εί-πε, θα το έμαθες από το γαμπρό μου, που έχει την καλωσύνη να το διαδίδη. Μην άκούσε όμως λόγια. Τρελλός δεν είμαι, όχι. Και για να σου το άποδεί-ξω, —και είναι άνάγκη να σου το άπο-δείξω, γιατί σε βλέπω έτσι σά μου-διασμένο, —θα σου διαβάσω ένα πραγ-ματάκι που τελείωσα αυτές τις μέρες. Θέλεις;

— Για να μου άποδείξης πως δεν είσαι τρελλός; όχι! "Αν θέλεις όμως να μου το διαβάσης έτσι, για να θυμηθώ με τά παλιά, θα μου γιάης χάρη.

— Καλά· άς είναι λοιπόν και για να θυμηθώ με τά παλιά!...

Σηκώθηκε κι' έπλησίασε το τραπέζι του. "Ηταν το ίδιο το τραπέζι που ήξε-ρα, στη μέση της μεγάλης σάλας, με τά κορυδένια άρμόρια γύρω - γύρω, τά γεμάτα βιβλία. 'Ο Πώπος ήταν λό-γιος, από τους λόγιους εκείνους που μόνο ή καλή 'Επτανησο έχει, —ή τού-λάχιστο είχε, — από τους λογίους που κληρονομούν από τόν πατέρα τους, συ-

χνά μαζί μ' έναν τίτλο, τη βιβλιοθήκη και την άγάπη του βιβλίου, —που πε-ρισσότερο διαβάζουν παρά γράφουν, —που δημοσιεύουν μιά φορά στα πέντε χρόνια κανένα άρθρο ή κανένα ποίημα σ' τά ντόπια περιοδικά, —και που καλ-λιεργούν τά γράμματα όχι για τη φή-μη, όχι για χρέμα, παρ' από άνάγκη έπιβλητική της ψυχής, από τόν πόθο του ωραίου και του άληθινού. Είναι οι άνθρωποι της ύπομονης, της μετριο-φροσύνης και της μελέτης. "Όσες ώρες τούς άφίνουν έλεύθερες οι φροντίδες του κτήματος και τά κοινωνικά χρέη, τις περνούν κλεισμένοι σ' τη βιβλιοθήκη. Ξέρουν άπέξω τους κλασσικούς· κατέ-χουν τις γνώσεις των συγγράνων τους· παρακολουθούν τά ρεύματα των ιδεών· και όταν πεθαίνουν, άγνωστοί όπως έ-χρησαν, άφίνουν τά χειρόγραφα τους, άλλος μιά μετάφραση του Πετράρχη, άλλος μιά μελέτη περί 'Εγέλου, άλλος μιά 'Ιστορία του τόπου του.

Και το «πραγματάκι» που ήθελε να μου διαβάσει τώρα ο Πώπος, δεν ήταν παρά μετάφραση από το Ε' Άσμα της «Κόλασης» του Δάντε, ή ιστορία της Φραγκίσκας ή περιφήμη. Καθώς έψαχνε το μεγάλο πέτινο χαρτοφυλάκιο, — το ίδιο που ήξερα, — έλαβα λίγο καιρό να τριγυρίσω με το βλέμμα ή γνώριμή μου βιβλιοθήκη. Κι' έκει σε μιά άκρη, άπάνω σ' ένα στενό και ψηλό γραφείο, είδα κάτι που μ' άνατρίχιασε: "Ενα βά-ζο με φρέσκους κόκκινους κρίνους...

Δεν ήταν τρελλός, καλά... "Αμή τά λουλούδια εκείνα;... Κι' ή όπτασία του κόκκινου περιβολιού πέρασε πάλι άπ' έμπρός μου, —οι κρίνοι που θέρειψαν έκει μέσα και τά έπνιξαν όλα σ' ένα κόκκινο κύμα, — και μ' έπιασε πάλι ή πρώτη άνησυχία, κι' έπερίμενα νάκού-σω μιά Φραγκίσκα άγνωρίστη κ' άσυ-νάριτη, ένα παραμύθιο τρελλού, έ-ναν αντίπαλο φρενοκομείου.

Κι' έκάθισε, κι' έπηρε τη στάση που ήξερα, και με τη φωνή που ήξερα, ο Πώπος άρχισε να διαβάξη. 'Η είσαγω-γή ήταν ένα σχόλιο στο άπόσπασμα, μερικές γνώμες για κάτι στριφνούς στίχους, μιά έξηγήση του άνεξηγήτου εκείνου «amor che a null' amato amar perdona»

"Όλα λογικά, και μετρημένα, και σοφά.

"Όταν τελείωσε ή είσαγωγή, ο Πώ-πος φώναξε την 'Αγγέλικα και την πα-ρακάλεσε να μάς φέρη μαστίχες. "Ω, τη χαρά που έλαμψε στο μαντηλοδεμέ-το προσωπίκι της δάγριας, όταν, και τις δύο φορές που μπήκε, μάς είδε έ-κει καθισμένους ήσυχα, να «διαβάζου-με» όπως τά παλιά τά χρόνια! Μ' έ-κοίταξε· και μιά στιγμή τά μάτια της τά αγαθά, μου φάνηκαν δακρυσμένα.

Κι' άκουσα την ιστορία της Φραγκί-σκας, ξαπλωμένος στο διβανάκι, με τά μάτια ψηλά, προσηλωμένα διαρκώς σ' τους κόκκινους κρίνους. Και όσο ξετυ-λιγόταν, άργά και παθητικά, οι άρμο-νικοί έκείνοι στίχοι, όσο ζωρούε ή φω-νή του φίλου μου ή βαθεία και δρον-τερή, όσο πλημμυρούσε ή άτμόσφαιρο γύρω μου από πάθος, από μουσική, ό-πό όμορφία, —κάθε παραφωνία σκέ-ψης μηδενίζοταν, και λησμονούσα όλα τά πρόσφατα, κι' έγύριζα στα περα-σμένα, και μου φαινόταν πως κι' έγώ, κι' έκείνος, ήμαστε οι φίλοι, οι πρό δέ-κα χρόνων. "Όχι, τίποτα, δεν άλλαξε, όχι τρελλός, μά ούτε καν παραλλαγμέ-νος δεν ήταν. Τόν άκουα, τόν έβλεπα, μπορώ να πώ, όπως πρώτα. Κι' αυτό οι κρίνοι μέσα σ' το βάζο έπαφναν να μ' τρομάζουν με το άγριο χρώμα τους. Ταίριαζαν, θα έλεγες, τη στιγμή εκεί-νη, με την ποίηση που μ' έθώπευε, και δεν έβλεπα μπρός μου παρ' τά κόκκι-

να κρίνα της Φλωρεντίας.

— Αυτό ήταν! είπες ο Πώπος με τόν τελευταίο στίχο. Πώς σου φάνηκε; — "Αριστούργημα! είπα με είλικρι-νή ένθουσιασμό. Τέτοια μετάφραση του Δάντε δεν έγινε άκόμα.

— Χμ!... θέλεις να σου τη δώσω να τη δημοσιέψης, μάτια μου, στην 'Αθή-να;... Χαζίρι τους έχω τους Ρωμιούς σου! "Εννοια σου και δεν είμαι έγώ τρελλός. Μου φαίνεται πως δε σου μέ-νει άμφιβολία.

— "Ω!...

— Τρελλοί είσαστε σεις, που βγαί-νετε στο μείνταμι, έπτανησιοι άνθρω-ποι τώρα, για να σάς κρίνουν οι μο-ραίτες. Δε θαυμάσια καυμένοι!... Μα τί κοιτάζεις έτσι;... Τους κρίνους μου; "Θάκουσες δέβαινα και για δαύτους, δε μπορεί. "Εγνοια σου, έγώ θα σου πώ και την ιστορία τους. "Όλα θα σου τά πώ έσένα. "Εχεις νάκούσης... Γι' αυτό σ' έκραξα, και γι' αυτό δισταζα να σε ιδώ... Μιά το άποφασίζα και... Θα με συγχωρήσης που σάφισα χτές να φύ-γης; "Α, θα με συγχωρήσης... Είσαι ο φίλος μου ο παλιός, και πίστεψε πως ούτε είχα, ούτε έχω άλλον. Τώρα ύστε-ρα μάλιστα δε βλέπω άνθρωπο κανέ-να... Θα σου το είπαν κι' αυτό, αλή-θεια;

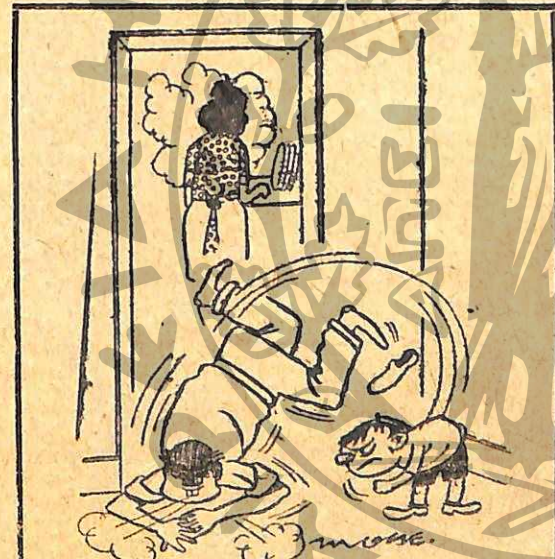
Κι' άναστήναζε.

— Θα σου το πώ κ' έγώ, εξακολού-ηθησε, όλα θα σου τά πώ. Πάμε τώρα κάτω να φάμε. 'Η καφερή ή 'Αγγέλικα μάς περιμένει.

Κατεβήκαμε.

'Η τραπεζαρία είχε ένα μεγάλο πα-ράθυρο και μιά γυάλινη πόρτα προς την αυλή. Στη μέση του άντικρινού τοίχου της αυλής, ήταν το ξέπορτο του περιβολιού, κι' άνάμεσα από τά σιδε-ρένια κάγκελλα, φαινόταν μιά παράξε-νη ζωγραφιά, τέσσερες ζώνες αλλε-παλλήλες χρωμάτων ζωηρών και διαφο-ρετικών: κάτω κάτω στακτιό σκούρο, παραπάνω πράσινο, παραπάνω κόκκι-νο, και πάνω - πάνω γαλάζιο. "Ηταν ένα κομμάτι του περιβολιού.

Κ' είχα αυτή την εικόνα κατάντικρυ, σ' όλο το διάστημα του γεύματος. "Ω, πώς να ξεχάσω ποτέ αυτό το γεύμα! Τά φαγητά «συνειδημένα» οι όμιλίες μας με τόν Πώπο κοινές, άσημαντες κι' άσχετες με την ιστορία του· κανένα έ-πισσόδιο, καμιά διατάραξη της συνή-θειας. Κι' αυτή ή κόκκινη, ή ματωμένη ζώνη του περιβολιού, που είχα έμπρός μου κ' έκοίταζε κάποτε, δε μου έκανε πιά την έντύπωση που περιμένα. Μονά-χα ή συμπεριφορά της 'Αγγέλικας ή-

— 'Αλήθεια, γουρέ μου σου εί-πε ο Γιωργάκης μας ότι στο σχο-λείο τους μαθαίνουν ζίου - ζιτσού!

ταν κάτι άφάνταστο. Κι' αυτό έφθανε. Μας ύπηρετούσε με σπουδή, με προθυ-μία, με άγάπη μητέρας που ταγίζει. Τά «ψυχή μου» και «μάτια μου» έδιναν κ' έπαίριον· και τόση ήταν ή χαρά που την πλημμυρούσε στο θέαμα ενός Πώ-που συντροφιασμένου, όμιλητικού, γε-λαστού, φαιδρού, —ώ, πόσον καιρό εί-χε να δη τέτοιο πανηγύρι ή δυστυχι-σμένη δάγρια! —ώστε ξεχειλίζε κάθε στιγμή στα λόγια της, στα κινήματά της, με τόση άδεισιότητα, με τόση υπερ-βολή, που την έκανε σχεδόν γελοία. Και θα γελούσα, αν δεν αισθανόμουν την καρδιά μου να σφίγγεται ίσα-ίσα γι' αυτό, αν ή τρελλή, ή κομική εκείνη, χαρά της γριούλας δεν είχε κάτι το ά-πειρώς μελαγχολικό, που μου έφερνε δάκρυα...

*

Το τραπέζι τελείωσε κ' έσηκώθηκε γρήγορα. Καθήσαμε σε δύο πολυθρό-νες, μπροστά στο παράθυρο και κον-τά στη ροτόντα, όπου άχνιζε ο καφές σε δύο φυτζάνια παλιά και πα-ράξενα. "Ανάψαμε τά τσιγάρα μας. 'Η 'Αγγέλικα μάς άφησε κι' έκλεισε την πόρτα. Μόνοι.

"Ο φίλος του έμεινε λίγες στιγμές σιωπηλός, παρακολουθώντας τά κουδά-ρια του καπνίου με τά όνειροπόλα του μάτια τά θαυγάλανα. "Αξαφνα, από-τομα, γυρίζει και μου κάνει:

— Θυμάσαι τη Βασιλική; "Ανατρίχιασα. Κατάλαβα ότι έκαμε κόπο, ότι του χρειάστηκε θάρρος για να προφέρει αυτό το όνομα. Βέβαια ή-ταν ή αρχή της έκμυστηρήσεως που πε-ρίμενα.

— Τη θυμάμαι... Κι' αλήθεια, τη θυμώμουν καλά. Μιά όμορφη και δροσερή μαυρομάτα, με φω-νή άργυρόχρη και με κορμί δεργολυγε-ρό. Κόρη ενός έμπόρου της Π λ α τ ε ί-ας Ρ ο υ γ α ς, όχι από τους μεγά-λους, κατοικούσε σ' ένα όμορφο σπιτά-κι καινούργιο, με περιβόλι προς τη θά-λασσα. "Απάνω στο περιβόλι αυτό ή-ταν μιά ταρτσούλα, και πολλές φορές, στα παλιά τά χρόνια, είχαμε καθίσει σ' αυτή την ταρτσούλα, κάτω από τη σκιά της περγουλάδας και μέσα στην ευδία των γιάσεμιών, οι τρεις μας, ή Βασιλική, ο φίλος μου κ' έγώ. Σε λίγον καιρό, οι τρεις έγινουμε δύο κ' ένας... "Αλλά κι' αυτό δε βάσταξε πολύ. Θυμάμαι, πριν φύγω, ο Πώπος είχε άγαπήσει άλλη.

"Ακουσε ή δεν άκουσε την άπάντη-σή μου, κ' έδυθίσθηκε πάλι στο ρεμ-δασμό μου. Χρειάστηκε να τόν ξυ-πνήσω.

— "Αλήθεια· τί άπόγινε αυτή ή Βα-σιλική;

— Πέθανε! άπάντησε ο Πώπος.

Τό είπες με τέτοιο τόνο βαθύ, με τό-ση πίκρα κι' άπελπισία, που χωρίς να το θέλω, το θεώρησα κ' έγώ για με-γάλο δυστύχημα· και έσνααίπα με θλίψη.

— Πέθανε; !

— Ναι· αλλά το κοκό δεν είναι αυ-τό... το κοκό είναι που μ' άγάπησε με τά σωστά της, κ' έγώ το είχα πάρει άψηφιστά.

— Μά... άκουσα, μου φαίνεται, πως είχε παντρευτή.

— Έγώ την άφησα να παντρευτή... έγώ το έκανα κι' αυτό το κακούργημα! Μά που να ξέρω!... άχ, που να ξέ-ρω... Συνήθισα να μην πιστεύω ποτέ τις γυναίκες... και σε κανένα! Δεν την πίστευα... και τώρα είμαι ο πιο δυ-στυχισμένος άνθρωπος του κόσμου!... «'Αχ! μη μ' άφήσης να πάσω αυτόν που μου δίνουν — μου έγραψε τις πα-ραμονές του μαύρου της γάμου, — μη

—Αὐτοκτόνησε;

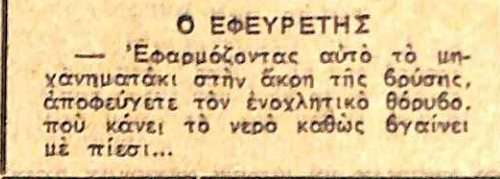
σπαρρακτικώτερο :

μα. Αυτή ήταν η Βασιλική;!... Κ' ἐγὼ ἤμουνα εὐτυχισμένος κι ἀμέριμνος... ὦ, ὦ, ὦ, ἔκειν' ἡ ματιά ἡ παραπονεμένη πού μου ἔρριξε!... "Ἐνα μαχαίρι φλογερὸ μπήκε στὴν καρδιά μου, καὶ ἀπὸ τότες μένει... μένει καὶ θὰ μείνῃ ὡς νὰ πεθάνω... Μὰ ἐγὼ παρασιμῶ.... Στάσου ἀνὰ σοῦ διηγηθῶ ὅλη τὴν ἱστορία ἀπὸ τὴν ἀρχή, νὰ καταλάβῃς... ἂν μπορῇ ποτὲ νὰ καταλάβῃ ἄνθρωπος γεννημένος τὸν πόνο μου, τὴν τύφῃ μου, τὴν σιφορά μου!

Κ' εδοκίμασε νὰ μοῦ διηγηθῇ τὴν ἱστορίαν ἀπὸ τὴν ἀρχήν, ἀλλὰ δὲν κατάρθωσε νὰ κρατήσῃ τὴν σειρά. Συχνὰ τὴν ἄλλαξε σὲ παρασιμῆλητό, σὲ θρήνο, ἢ τὴν ἔκοβε μὲ στεναγμούς καὶ μὲ ἀναφωνήματα... Ἀλλὰ τί τὴν ἤθελε τὴν ἱστορία! Ἔτσι ὁ πόνος τῆς ψυχῆς του δὲν μοῦ δειχνόταν ζωηρότερα; Κ' ἦταν ἀνάγκη νὰ ἰδῶ τὸ γράμμα, ποῦ τοῦ ἄφησε πεθαίνοντας καὶ ποῦ τὸν ἐβεβαίωει ὅτι τὸν ἀγαποῦσε ὡς τὴν ὑπερσητὴν, γιὰ νὰ καταλάβω ὅλη τὴν τύψη ποῦ σῶρισε στὴν καρδίᾳ τοῦ φίλου μου τὸ φοβερό ἀνεπαγνόρωτο;

Καὶ καθὼς ἔ...

—Νὰ σοῦ πῶ, γυρίζω καὶ λέω τοῦ
Πῶπου, τὸ περιβάλλει τῆς Βασιλικῆς δὲν
εἶχε κόκκινους κρίνους;

τοί. Λές και μούχε στέλνει εδώ όλη την αγάπη της σ' επέρναι, κ' εφύτρυνσε κι απλώθηκε, κ' έξεχειλίστηκε, σαν τη θάλασσα μεγάλη κι αϊώνια... Έ, από τόν καιρό πού πέθανε, άλλο λουλουδί δεν άφησα στό περιβόλι... Τά πέταξα όλα, γιά τά βασιλεύουν οι κόκκινοι κρίνοι... Τους καλλιερρώ μόνος μου.—αχ! ό,τι δέν έκαμα εκεί πού έπρεπε,—κι από τήν άνοιξη ώς όλο τό καλοκαίρι, βλέπεις μιάν άπέραντη πορφύρα στό περιβόλι, σάν ν' άναζη, σάν ν' άναβρύζει από τό μνήμα, όλη ή αγάπη πού ήρθε να θάφτ ή εδώ.

—Ναί, νὰ θαφτῇ· ἔλα νὰ ἰδῇς!

Βυῆκε στὴν αἴλῃ καὶ πᾶν ἄνθρωπον

"Εμείνα ἑκθαμβος με τὸ πρῶτο
βλέμμα.

Βουβοί κ' οί δυό, πήραμε ἥσυχια τὸ
στρατόνι καταμεσίς, ἀκολουθήσαμε τὸ
κύμα, κι αὐτὸ μᾶς ἔβγαλε ἴσια στὸ
ψηλὸ κυπαρίσσι πρὸς θυμόμουν.

Κοίταξα, κι ανάμεσα από τους κρι-
νους, τους πιο μεγάλους και τους πιο
φωτεινούς σ' όλο το περιβόλι, είδα την
τράπεζα τη μαρμαρένια. Σίμωσα,
κι' άπλώνω στο μάρμαρο, που έμοιαζε
με ταφόπετρα, διάβασα σκαλισμένο με
μεγάλα γράμματα:

— Έδω είναι ο τάφος, μου είπε ο Πώπος. Όλο αυτό που βλέπεις, έδω, είναι ο τάφος της αγάπης μου. Και μάταια στο περιβάλλω που το πλούτισε αυτή. Τί άλλο θέλει;

Τὸν τράθηξα ἀπὸ τὸ μέρος που ἐ-
νόμαζε «τάφος», πέρασα τὸ χέρι μου
στὸ μπράτσο του, καὶ πήραμε πάλι τὸ
στρατόνι. Ἐζήτησα νὰ τὸν παρηγορή-
σω, ἀλλὰ δὲν βρῆκα παρὰ λόγια κενά:

...ένα κενοτάφιο στονομα
...φίλε μου,
...δεν φταίς; Όχι, το πράγμα
...Μη σπρώξεις
...Μου φαίνεται πως
...είναι καιρός...

Καὶ σὺν ν' ἀνυπομονοῦσε νὰ σωπα-
σῇ αὐτός:

μουσφίξε τὸ χέρι. Τὸν φ...

—'Εν δὲ τῇ ἐκείνῃ προσηγορίᾳ ὁ ἀπὸ τοῦ
τρελλὸς μπορούσε νὰ πάρη, δὲν εἶναι κενό-
μαται ἡ ἔ-

τάφιο... Έκεί από κάτω κοιμά
δια... Τὴν ἔκλεψα μιὰ νύκτα ἀπὸ τὸ
κοιμητήρι!

Το τσάι προσφέρεται τις απογευματινές ώρες μεταξύ 4 και 7 και η πρόσκλησις για τσάι γίνεται προφορικά από το τηλέφωνο. Στην περίπτωση όμως που πρόκειται να προσκαλέσετε ένα πρόσωπο με το οποίο δεν έχετε οικειότητα θα πρέπει να του στείλετε δυο λόγια πάνω στο επισκεπτήριο σας.

1. ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ

Ποῖν φτάσουν οἱ καλεσμένοι σας στρώ-
νετε τὸ τραπέζι. Τὸ σκεπάζετε μὲ ἕνα ὡ-
ραῖο, κεντημένο, τραπέζομάνηλο, ἄσπρο
ἢ χρωματιστό, ἢ ἀτομικά τραπέζομαν-
ηλάκια. Βάζετε στὸ κέντρο τοῦ τραπέ-

Για ένα απλό ποτό θα εχίτε: Τσάι, γα-
λα γλυκό (του κουτιού), ζάχαρη, λεμόνι
(κομμένο σε λεπτές φέτες), κονιάκ, δύο εϊ-
δη βουτηγμάτων, ένα κέικ και, εάν θέλετε,
μικρά πιτ - φούρ.

Για ένα πιο επίσημο τσάι θα προσθέ-
σετε στ' άνωτέρω ένα μεγάλο γλύκισμα
ποικιλία από σάντουιτς και δύο ειδών μι-
κρά γλυκίσματα π. χ. μικρά «σου» ή «έ-
λαιο» και τσιτσάτες.

Δὲν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ περιμένετε νὰ φτάσουν ὅλοι οἱ καλεσμένοι σας γιὰ νὰ σερβίρετε τὸ σάτι, ὅπως γίνεται σὲ γευσιμα. Καλεῖτε αὐτοὺς ποὺ ἔχουν ἔρθει νὰ περάσουν στὴν τραπέζια καὶ νὰ πάρουν ῥέσι ἀπὸ τραπεζί. "Αν εἶναι πολλοὶ κα

λὶς φτάσουν οἱ πρῶτοι καλεσμένοι, θὰ πᾶ-
ρουν τὸ τσάι τους καὶ θὰ τοὺς διαδεχθοῦν
οἱ ἐπόμενοι. Οἱ πρῶτοι θὰ περάσουν πάλι

“Όταν οι καλεσμένοι σας καθήσουν στο τραπέζι και πάρετε και σείς τη θέση σας στο κεφάλι του τραπέζιού αρχίζετε το σερβίρισμα. Γεμίζετε το φλυτζάνι που δόθηκεται μπροστά σας με τσάι και ρωτάτε τη καλεσμένη που πρόκειται να σερβίρειτ

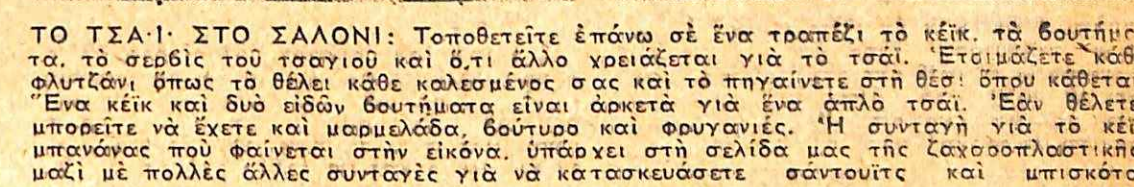
πρώτα—αυτή θὰ εἶναι φυσικὰ ἡ πιὸ σε-
 βαστὴ λόγῳ ἡλικίας ἢ θέσεως—ἀν «προ-
 τιμὰ λαμβάνῃ ἢ γάλα καὶ πόση ζάχαρη θέ-
 λει». Τὸ ἐτοιμάζετε τῆς τὸ δίνετε καὶ αὐ-

τῇ σὰς δίνει τὸ ἄδειο φλυτζάνι πὺν δρ
σκεται μπροστά της. Ἔτσι σεοβίρετε ὁ
λους τοὺς καλεσμένους σας. Γιὰ νὰ πάρε

καθονται μακριά από σας, παρακαλείτε αὐτοὺς πού εἶναι ἀνάμεσα νὰ σᾶς τὸ δώσουν.
"Αἷμα σερβίρετε τὸ τσάϊ, σὲ συνέχεια προσφέρετε σάντουιτς (μὲ ζαμπόν, βούτυρο

ρο, ροκφάρ). Κατόπιν κοβετε το μεγα-
λύκισμα και βάζετε από ένα κομμάτι στ-
πιστάκι του καλεσμένου. Τελειώνετε με τ-
μικρά γλυκά. Καλό είναι να υπάρχει σε δυ-
πιστάρες από κάθε είδος γλυκού, για ν

γίνεται το σερβίρισμα ταυτόχρονα από δυ
πρόσωπα. Σ' αυτό θα σας βοηθήσουν δυ
σπενες σας φίλες. "Αν έχετε υπηρέτρια κε
το τσάι είναι επίσημο μπορεί αυτή ν
σας βοηθήσει ως εξής: Θα κρατά ένα μ

κρὸ δίσκου με τὴ ζαχαριέρα, τὴ γαλατιέρα, τὴς φέτες τοῦ λεμονιού καὶ με τὸ φλυτζάνι δευτέρη φορά. Ἄν ἀρνηθοῦν δὲν πρέπει νὰ ἐπιμεινέτε.

2. ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ

Ἄν θέλετε νὰ σερβίρετε τὸ τσάϊ στὸ σαλόνι βάζετε ἐπάνω σὲ ἓνα τραπέζάκι

το δίσκο με το σερβίς του τασιγιού, τις πιπιτάδες με τὰ διάφορα σάντουιτς και γλυκιά και ὅτι ἄλλο χρειάζεται γιὰ τὸ σάσι. Ἐκεῖ θὰ ετοιμάσετε κάθε φυτζάνι, ἀφοῦ ρωτήσετε κάθε καλεσμένο πὼς τὸ θέλει, καὶ θὰ τοῦ τὸ πᾶς στὸ βῆμα τοῦ καὶ

τα, και να μην ελπίσει που θα
θεται. Κατόπιν θα βάλετε μέσα στο πιά-
το του γλυκού ένα κομμάτι γλύκισμα, ή
κέικ και 2 ή 3 βουτήγματα και θα το προσ-
φέρετε μαζί με το πετσέτακι. Στην περι-
πτωση αυτή, το πετσέτακι θα είναι
τέσσερα είδη και λιγούσα. Κάθε είδους
μεζές είναι δυνατόν να προσφερθεί: Από
την ελιά ως τον αστακό. Ρωτάτε τον κα-
λεσμένο ποιού πρόκειται να σερβίριστε πρώ-
τα αν προτιμά ούλο ή δειγματού—εάν έχε-

πρωτό αυτήν προκειμένου να υπάρχει τραπέζα και κοντά στους καλεσμένους σας για να δροσιμούν επάνω το πιστάκι με τα βουτήματα ή το φλυτζάνι του τσαγιού. Ακόμη

τε και από τα δυο ποτα "Αν έχετε ένα μόνον τότε μπορούμε σχεδόν το ποτήρι και σωστά τον καλεσμένο σας πώς θα προτιμά: σκέτο, με πάγο, ή με νερό; Ό-

για το βελούδινο του τσαγιού στο σα-
λόνι πολύ εξυπηρετεί ένα τραπέζι με ρό-
δες, όταν μάλιστα πρόκειται να περιποιη-
θήτε λίγα άτομα. Αυτό το έπάνω τοποθε-
τούν προσφέρτε στους καλεσμένους σας το
ποτό τους τότε περιφέρετε, μία - μία, τις
πιπίστες με τα όρεκτικά.

τούνται όλα. Τα φερνεται στο σάλοني μισή περίπου ώρα μετά την άφιξη των καλεσμένων σας. Από εκεί εσθίετε το ταΐ βοηθημένη από μία φίλη σας κατά τον ίδιο τρόπο που αναφέραμε ομαρτέρε. Θα πρέπει να θυμάστε ότι ο χρόνος που περνάει πευδύνονται κυρίως στις νέες μας αναγνώστρες, σε κείνες που, λόγω της νεαρής τους ηλικίας, δεν έχουν ακόμα αποκτήσει τη σχετική πείρα. Αυτό όμως δεν πρέπει να

πει όμως πάντα, για να προλαμβάνετε τις επιβουλές των καθεστωμένων σας, να προφέρετε από καρδιάς πιστεύατα με υλικά 2 ή 3 φορές και να ρωτάτε τις φίλες σας αν θέλουν να χρησιμεύει το φυτό τους για καθόλου να τις τρομάξει. Εμφανίζοντας τα όσα έπληξε ο σωτηρ θα βγάλει «ασπρεσώπες» και όλοι τους οι προσκελημένοι θα μείνουν ενθουσιασμένοι.

ΧΡΥΣΑ ΠΑΡΑΛΕΙΣΗ

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΓΥΡΙΣΤΕ. ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ ΓΙΑ ΝΑ ΒΡΗΤΕ ΜΕΡΙ-
ΚΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΓΙΑ ΒΟΥΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΠΙΣΚΟΤΑΚΙΑ ΤΟΥ ΤΣΑΓΙΟΥ

ΩΡΑΙΑ ΒΟΥΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ... ΤΟ ΤΣΑΪ ΣΑΣ

Η ειδική συνεργάτις μας κ. Χρύσα Παραδείση σας δίνει σ' αυτές τις σε-
λίδες, μερικές ωραίες συνταγές, για βουτήματα κατάλληλα να σερβιρι-
στούν στο τσάι σας. Τελευταία, στην Εύρωπη και στην Αμερική, συνηθί-
ζονται και τα «άρμυρά» βουτήματα, για το τσάι. Γι' αυτό δεν πρέπει να
σας φανούν παράξενες ώρισμένες τέτοιες συνταγές, που θα σας δίνουμε :

2 αυγά θρασμένα, ψιλοκομμένα
Λίγα πιπέρι.

● Χτυπάτε το βούτυρο ή το βιτάμ και προσθέτετε τα υπόλοιπα υλικά. Δου-
λεύετε το μίγμα και το απλώνετε ά-
νάμεσα σε λεπτές φέτες ψωμιού. Α-
φαιρείτε την κρούστα με ένα κοφτερό
μαχαίρι και κόβετε τα μεγάλα αυτά
σαντούιτς σε μικρά τρίγωνα ή όρθο-
γώνια.

Σαντούιτς με γαρίδες

1 φλυτζ. τσαγιού φρέσκο βούτυρο
ή μαργαρίνη Βιτάμ
1 φλυτζ. τσαγιού θρασμένες και
ψιλοκομμένες γαρίδες
Ελάχιστο αλάτι και κόκκινο
πιπέρι

1 κουταλιά σούπας χυμός λεμονιού
● Χτυπάτε το βούτυρο ή τη μαργαρίνη
και προσθέτετε τα υπόλοιπα υλικά.
Περνάτε, εάν θέλετε, το μίγμα, από
λεπτή σίτα για να γίνει λείο. Το απλώ-
νετε ανάμεσα σε λεπτές φέτες ψωμιού.
Αφαιρείτε την κρούστα και κατόπιν
κόβετε τα μεγάλα αυτά σαντούιτς σε
μικρά όρθογώνια, στρογγυλά, ή τρί-
γωνα.

ΣΑΝΤΟΥΪΤΣ ΓΛΥΚΑ

Τυρί-κρέμα με μαρμελάδα

1/2 φλυτζ. τσαγιού τυρί - κρέμα
1/2 φλυτζ. τσαγιού μαρμελάδα πορ-
τοκάλι ή φράουλα
Βούτυρο φρέσκο.

● Δουλεύετε το τυρί με λίγο βούτυρο
φρέσκο για να μαλακώσει και το απλώ-
νετε επάνω σε μερικές λεπτές φέτες
ψωμιού. Βουτυρώνετε με σκέτο βούτυ-
ρο ισάριθμες φέτες και απλώνετε έ-
πάνω λίγη μαρμελάδα. Τις ζευγαρώ-
νετε και τις κόβετε σε μικρά σαντούιτς.

Μυζήθρα με μαρμελάδα

1/2 φλυτζ. τσαγ. μυζήθρα ανάλατη
1/2 φλυτζ. τσαγιού μαρμελάδα
Βούτυρο φρέσκο.

● Λιώνετε τη μυζήθρα και τη δουλεύε-
τε με τη μαρμελάδα. Απλώνετε το μί-
γμα ανάμεσα σε βουτυρωμένες φέτες
ψωμιού.

Μυζήθρα με φρούτα

● Λιώνετε τη μυζήθρα και προσθέτε-
τε ψιλοκομμένα φρούτα: καρύδια, χουρ-
μάδες ή φρούτ - γκλασέ. Απλώνετε το
μίγμα ανάμεσα σε λεπτές φέτες ψω-
μιού βουτυρωμένες.

ΛΙΓΑ ΜΠΙΣΚΟΤΑΚΙΑ ειδικά για το τσάι σας

Μπισκοτάκια αμυγδαλού

2 1/2 φλυτζάνια τσαγιού κοσκινισμέ-
νο αλεύρι
Ελάχιστο αλάτι
1/2 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο φρέσκο
3/4 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
1 αυγό

2 κουταλιές σούπας γάλα
1 φλυτζάνι τσαγιού αμύγδαλα ψι-
λοκομμένα

● Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι και το
γάλα. Χτυπάτε το βούτυρο και ρίχνε-
τε, λίγη - λίγη τη ζάχαρη. Εξακολου-
θείτε το χτύπημα έως ότου το μίγμα
γίνει αφράτο. Προσθέτετε το αυγό και
το γάλα, χτυπάτε καλά το μίγμα και
ρίχνετε τ' αμύγδαλα και το κοσκινι-
σμένο αλεύρι.

Ζυμώνετε ελαφρά τη ζύμη και με τη
βοήθεια μιάς σακούλας με «κορνέ»
την κόβετε σε μικρούς κρικούς επάνω
σε άβουτύρωτο ταψί. Εάν έχετε ειδική
πρέσα για μπισκότα θα γίνουν καλύ-
τερα και ευκολώτερα.

Ψήνετε τα μπισκοτάκια σε μέτριο
φούρνο (350ο Φαρενάιτ) επί 10 έως
12 λεπτά.

Σ η μ. — Τ' αμύγδαλα θα κοπανι-
στούν με τον εσωτερικό φλοιό.

Μπισκοτάκια σοκολάτας

2 φλυτζ. τσαγιού κοσκινισμένο α-
λεύρι

1/2 φλυτζ. τσαγιού κακάο

2 κουταλάκια τσαγιού (κοφτά)

μπέικιν - πάουντερ

Ελάχιστο αλάτι

1/2 φλυτζ. τσαγ. φρέσκο βούτυρο

1/2 φλυτζ. τσαγιού ταχίνι

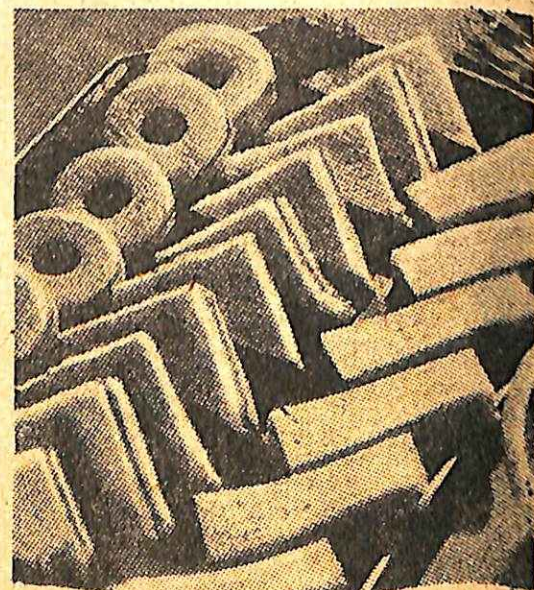
1/2 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη

2 αυγά

Βανίλια

1) 3 φλυτζ. τσαγιού γάλα.

● Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι, το κα-
κάο, τη μπέικιν - πάουντερ και το α-
λάτι. Χτυπάτε το βούτυρο με το ταχί-
νι και ρίχνετε τμηματικώς τη ζάχαρη.
Προσθέτετε τ' αυγά και τη βανίλια και
εξακολουθείτε το χτύπημα έως ότου το
μίγμα γίνει αφράτο. Κατόπιν ρίχνετε
το μίγμα του αλεύρου αλληλοδιαδόχως
με το γάλα. Ζυμώνετε τη ζύμη ελαφρά.
Παίρνετε κομματάκια ζύμης τα πλά-

● Μπισκοτάκια σοκολάτας, φρούτου, τε-
τραγώνια, μαρέγγας, με σουσάμι και α-
μυγδαλού. Οι συνταγές των, στην σελίδα,

θετε - σε μικρές σφαίρες και τις βάζετε
σε άβουτύρωτο ταψί. Τις πιέζετε ελα-
φρά με ένα πηρούνι για να πλατυ-
θούν λίγο και να σχηματισθεί στην έ-
πιφάνεια σχέδιο καφασωτό.

Ψήνετε τα μπισκοτάκια σε άρκετα
δυνατό φούρνο (400ο Φαρενάιτ) επί 8
έως 9 λεπτά.

Σ η μ. — Χρησιμοποιείτε αλεύρι εκ-
λεκτής ποιότητας. Εάν η ζύμη κολλά
θα προσθέσετε λίγο ακόμη αλεύρι.
Πρέπει όμως να είναι πολύ μαλακή.
Προσέχετε ώστε να μην παραψηθούν
τα μπισκοτάκια. Όταν θα τα βγάλετε
από το φούρνο πρέπει να είναι μαλακά.

Μπισκοτάκια φρούτου

2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι
Ελάχιστο αλάτι

1 κουταλάκι τσαγ. (κοφτό) σόδα

1 φλυτζ. τσαγιού κουάκερ

3/4 φλυτζ. τσαγιού φυτίνη

1 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη

2 αυγά

2 κουταλιές σούπας γάλα

3/4 κουταλιά ξύσμα λεμονιού

3/4 φλυτζάνι τσαγιού καρύδια

3/4 φλυτζάνι τσαγιού σταφίδα ψι-
λοκομμένη

1/2 φλυτζ. τσαγιού φρούτ - γκλασέ
ψιλοκομμένα.

● Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι, το α-
λάτι και τη σόδα. Προσθέτετε το κου-
άκερ. Χτυπάτε τη φυτίνη και προσθε-
τέτε τμηματικώς τη ζάχαρη. Προσθε-
τέτε κατόπιν τ' αυγά, το γάλα και το
ξύσμα λεμονιού. Χτυπάτε καλά το μί-
γμα και ρίχνετε το μίγμα του αλεύρου
και τα φρούτα.

Παίρνετε κομματάκια ζύμης, τα πλά-
θετε σε μικρές σφαίρες και τις βάζετε
σε βουτυρωμένο ταψί. Τις πλαταίνετε
ελαφρά με ένα πηρούνι.

Ψήνετε τα μπισκοτάκια σε μέτριο
φούρνο (375ο Φαρενάιτ) επί 10 έως
12 λεπτά.

Μπισκοτάκια με σουσάμι

1 φλυτζ. τσαγιού σουσάμι

1/2 φλυτζ. τσαγιού καρύδια ινδιάνι.

2 φλυτζ. τσαγιού αλεύρι

1 κουταλάκι τσαγ. (κοφτό) μπέ-
ικιν - πάουντερ

1 κουταλάκι τσαγ. (κοφτό) σόδα

Ελάχιστο αλάτι

3/4 φλυτζ. τσαγιού φυτίνη

1 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη

1 αυγό

Βανίλια

● Βάζετε μέσα σε ένα ταψάκι το σου-
σάμι και την καρύδια και τ' αφήνετε σε
μέτριο φούρνο ώσπου να ξανθήνουν ε-
λαφρά.

Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι, τη μπέ-
ικιν - πάουντερ, τη σόδα και το αλάτι.
Χτυπάτε τη φυτίνη και προσθέτετε
τη ζάχαρη τμηματικώς. Ρίχνετε το αυ-
γό, τη βανίλια, το σουσάμι με την κα-
ρύδια και χτυπάτε το μίγμα καλά. Κα-
τόπιν ρίχνετε το μίγμα του αλεύρου.
Πλάθετε τη ζύμη σε μικρές σφαίρες
στο μέγεθος μικρού καρυδιού και τις
βάζετε σε άβουτύρωτο ταψί.

Πιέζετε τα μπισκοτάκια με τον πά-
το ενός μικρού ποτηριού, για να πλα-
τυθούν λίγο και τα ψήνετε σε μέτριο
φούρνο (350ο Φ. 10 έως 12 λεπτά).

● Γαρνίρετε τα «πτι - φούρ» με γκλάσο σοκολάτας και τα πασπαλίζετε με αχνοζάχα-
ρη. Η, ακόμη μπορείτε να τα γαρνίρετε με κρέμα, γλυκό και με κρέμα σαντιγύ.

ΦΤΙΑΞΕΤΕ ΑΥΤΑ ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΑΤΑ ΠΤΙ-ΦΟΥΡ

4 αυγά
50 δράμια ζάχαρη
35 » αλεύρι

Γκλάσο σοκολάτας
Κρέμα σαντιγύ
Κεράσι γλυκό
Αχνοζάχαρη

● Ετοιμάζετε πρώτα παν-
τεσπάνι ως εξής:

Βάζετε μέσα σε λεκάνη
τ' αυγά και τη ζάχαρη.
Τοποθετείτε τη λεκάνη έ-
πάνω σε μιά κατσαρόλα
με ζεστό νερό και χτυπά-
τε με σύρμα δυνατά τα
αυγά με τη ζάχαρη έως
ότου το μίγμα γίνει ελα-
φρό και αφράτο. Πρέπει
να πήξει αρκετά, ώστε να
διατηρηθεί το αποτύπωμα
του σύρματος μερικά δευ-
τερόλεπτα. Τραβάτε το
μίγμα από το ζεστό νερό
και κοσκινίζετε στην έπι-
φάνεια το 1) 3 από το α-
λεύρι. Το ανακατεύετε έ-

λαφρά με ένα κουτάλι και
προσθέτετε το υπόλοιπο
αλεύρι κατά τον ίδιο
τρόπο.

Βουτυρώνετε φορμίδες
μικρές και τις πασπαλί-
ζετε με αλεύρι. Τις γεμί-
ζετε έως τα 3/4 με το χυ-
λό και τις βάζετε σε δυ-
νατό φούρνο (450 βαθμ.
Φαρενάιτ) επί 10 περί-
που λεπτά.

Όταν τα
«πτι φούρ» κρυώσουν κό-
βετε την κορυφή του κα-
θενός και το κομματάκι
αυτό που αφαιρέσατε το
κόβετε στα δύο. Βάζετε
επάνω σε κάθε πτι φούρ
λίγο γκλάσο σοκολάτας
και μπηγείτε επάνω σ' αυ-
τό τα δυο κομματάκια,
που αφαιρέσατε, εις τρώ-
πον ώστε να μοιάσουν με
φτερά πεταλούδας. Τα
πασπαλίζετε με λίγη α-
χνοζάχαρη. Η, τα γαρνί-

ρετε με κρέμα σαντιγύ
και με κερασάκι γλυκό,
όπως φαίνονται στην εί-
κόνα. Για το γαρνίρισμα
χρειάζεται λίγη υπομονή
και πολύ φαντασία.

Το γκλάσο σοκολάτας:
17 1/2 δράμια βούτυρο
27 1/2 » ζάχαρη άχνη
Λίγη βανίλια

10 δράμια σοκολάτα
λυωμένη

● Χτυπάτε καλά το βού-
τυρο. Κοσκινίζετε την α-
χνοζάχαρη και την προσ-
θέτετε στο βούτυρο λίγη-
λίγη, ενώ εξακολουθείτε
το χτύπημα. Προσθέτετε
τη βανίλια και τη σοκο-
λάτα.

Βάζετε τα «πτι φούρ»
σε καραμελόχαρτα, τα ό-
ποια προμηθεύσατε από
κατάστημα ειδών ζαχαρο-
πλαστικής.

ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΝΟΣΤΙΜΟ ΚΕΪΚ ΜΠΑΝΑΝΑΣ

2 1/4 φλυτζ. τσαγιού κοσκι-
νισμένο αλεύρι

2 1/2 κουταλ. τσαγιού (κο-
φτά) μπέικιν - πά-
ουντερ

1/2 κουταλ. τσαγιού (κο-
φτό) σόδα

1/2 φλυτζ. τσαγ. φυτίνη

1 φλυτζ. τσαγ. ζάχαρη

2 αυγά

1 φασκελλάκι βανίλια

1 φλυτζ. τσαγ. ώριμες
λυωμένες μπανάνες

1/4 φλυτζ. τσαγιού για-
ούρι

Αχνοζάχαρη

● Κοσκινίζετε μαζί το α-
λεύρι, την μπέικιν πάουν-
τερ, τη σόδα και το α-
λάτι.

Χτυπάτε τα φυτίνη και
ρίχνετε τη ζάχαρη. Εξα-
κολουθείτε το χτύπημα
έως ότου το μίγμα γίνει
αφράτο. Προσθέτετε τ' αυ-
γά, ένα - ένα, ενώ χτυ-
πάτε συνεχώς. Ρίχνετε τη
βανίλια.

Αναμιγνύετε τις λυω-
μένες μπανάνες με το γι-
αούρι. Προσθέτετε το
μίγμα αυτό στο ανωτέρω

μίγμα της φυτίνης μαζί
με τα κοσκινισμένα υλικά
και ανακατεύετε το χυλό
ελαφρά. Τον αδειάζετε σε
βουτυρωμένη και πασπα-
λισμένη με αλεύρι φόρμα.

Ψήνετε το κεϊκ σε μέ-
τριο φούρνο (350 βαθμ.
Φαρενάιτ) επί 50 περί-
που λεπτά. Το βγάζετε
από τη φόρμα μετά 10
λεπτά και, όταν κρυώσει
τελείως κοσκινίζετε επά-
νω λίγη αχνοζάχαρη. Λί-
γο πριν το σερβίρετε το
γαρνίρετε με μπανάνες
κομμένες σε φέτες.

«Μπατόν σαλέ»

1 φλυτζάνι τσαγιού αλεύρι

1/2 κουταλάκι τσαγ. (κοφτό) αλάτι

1) 3 φλυτζ. τσαγιού φυτίνη

3 κουταλ. σούπας (περίπου) νερό

1/2 φλυτζ. τσαγιού τριμμένο τυρί

● Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι με το
αλάτι. Τρίβετε μέσα τη φυτίνη έως ό-
του το μίγμα γίνει ψιχουλιαστό. Το
ραντίζετε με το νερό. Μαζεύετε τη ζύ-
μη και την πλάθετε σε μία σφαίρα.
Την αφήνετε μέσα στο ψυγείο 1 έως 2
ώρες και κατόπιν την ανοίγετε σε φύλ-
λο όρθογώνιο. Πασπαλίζετε την έπι-
φάνεια όλη με το τυρί και διπλώνετε

τις δυο στενότερες πλευρές ώστε να
ένωθούν στο κέντρο. Ξαναδιπλώνετε το
φύλλο στη μέση για να γίνουν τέσσε-
ρις σειρές. Το ανοίγετε, έτσι όπως εί-
ναι στα τέσσερα διπλωμένο, από τη
στενότερη πλευρά, ώστε να γίνει ένα
φύλλο όρθογώνιο πάχους 2) 3) εκατο-
στού. Το διπλώνετε πάλι κατά τον ί-
διο τρόπο στα τέσσερα και το ανοί-
γετε για τελευταία φορά σε φύλλο πά-
χους 1) 3) εκατοστού. Το κόβετε σε
μπατονάκια με οδοντωτή ροδελίτσα,
φάρδους ενός εκατοστού και μήκους
10. Τα βάζετε σε ταψί και τα ψήνετε
σε δυνατό φούρνο (450ο Φαρενάιτ) έ-
πί 8 έως 10 λεπτά.

Χ. ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

A stylized illustration of a lobster, rendered in orange and brown tones, positioned horizontally across the page. The lobster is facing right, with its large claws (pincers) prominently displayed. The body is segmented, and the legs are visible underneath. The background is a light, textured surface.

«Θαλασσίνα», μιὰ ὑγιεινὴ καὶ νόστιμη τροφή.— Περιέχουν φώσφορο καὶ θιταμίνας.— Συνιστῶνται στοὺς ἀνεμικούς, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τῆς...παχυρρόντωνται ὥμα καὶ ποιά μαγειρεμένα.— Ὑβῶ.— Ὁ φοβερός ἐχθρὸς τοῦ στρεπ.— Πῶς ὁ τσαγανὸς ἀνοίγει τὰ μύδια.— τῆς πίνας».— Τὰ χτένια πού... πετάνε.

Ἡ πύνα δὲν ζῇ μόνη της με-
σὰ τὸν δαστάκκο της. Ἔχει καὶ
σύντοικο. Εἶναι ἓνας μικροσκο-
πικὸς καθαυράκος, τὸν ὁποῖον
οἱ ψαράδες ὀνομαζοῦν «κολα-
οῦζο της πύνας». Ὁ καθαυρά-
κος αὐτὸς ἐκτελεῖ χρέη φρου-
ρῶν στὴν πόρτα, δηλαδὴ στὴν
εἴσοδο τοῦ δαστάκου, της πύ-
νας. Ἀνεβασμένον στὰ χεῖλη
τοῦ δαστάκου ἐπισκοπεῖ τὰ πε-
ρὶ καὶ μόλις καταλάβῃ κίνη-
θυνο, σπεύδει καὶ εἰσποιεῖ τὴν
πύνα καὶ αὐτὴ κλείνει ἀμέσως
τὸ δαστάκο καὶ γυλτώνει. Τὸ
σημα τοῦ κινδύνου δίδεται με-
μιὰ τοισιπιά. Εἰς ἀνταμοιβὴν
τῶν πολυτιμῶν αὐτῶν ὑπηρεσι-
ῶν, ἡ πύνα προσφέρει στὸν κα-
λαοῦζο της τροφὴ καὶ κατοικί-
α, δηλαδὴ τὸν ἀφίνει ἐν κα-
τοικίᾳ μεσὰ στὸ δαστάκο της
καὶ τοῦ παραβάζει πλοῦσις
γεύματα ὅταν ἡ τύχη της στεί-
λῃ ἀβθὸν τροφὴ. Ἡ τροφὴ
αὕτη ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ
μικρὰ ψαράκια, τὰ ὁποῖα συλ-
λαμβάνει ἡ πύνα κλείνοντας ἀ-
πότομα τὸ δαστάκο της, κα-
θὼς τὰ ψαράδια πλησιάζου-
ν περιεργὰ γιὰ νὰ ἰ-
δοῦν τί κρύβεται μεσὰ.
Οἱ πύνες πιάνονται
με τὸν πιλολόγο, ὅταν

ΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ 51ΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

ΜΕ ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΚΛΩΣΤΕΣ ΜΟΥΛΙΝΕ D. M. C.

339 ΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ ΦΑΓΗΤΟΥ

Σας παρουσιάζουμε ένα πρωτότυπο σχέδιο για τραπέζομαντηλο φαγητού κεντημένο με κλωστές Ντέ-Μι-Σέ Νο 30 βαμβακάκι, επάνω σε λευκό λινό. Όπως βλέπετε στο σχέδιό μας, το άκρως κεντητά με στιλάκι φωτόνι και γύρω γύρω κοφτό, επίσης φωτόνι και κατόπιν κόβετε το λινό από κάτω. Οι κλώνοι, τα άνθη και τα φύλλα κεντώνται ανεβατό και πίσω-βελονιά όπως μας δείχνει το σχέδιό μας. Συμπληρώνετε τα λουλούδια και τα μεγάλα φύλλα με κουκίδες. Τα μοτίφ, ο γύρος με ανεβατό, το δε μέσο φίλ-τιο. Στο παραρτήμα αυτό έχετε το ένα μέρος του γύρου του τραπέζομαντηλου. Στο επόμενο θα σας δώσουμε τη μέση και το άνω μέρος της πετσέτας.

340 ΛΕΠΤΟΤΑΤΗ ΓΙΡ-ΛΑΝΤΑ

Κεντημένη με ανεβατό πουάν ντ' όμπρο και φίλ-τιο. Τη χρησιμοποιείτε για λενζέρι, ασπρόρουχα ή μπλουζάκι. Κεντιέται με μουλινέ Ντέ-Μι-Σέ στην απόχρωση του ύφασματος.

341 ΜΟΤΙΦ

Το μοτίφ αυτό μπορείτε να το κεντήσετε επάνω σε λινό, υπέζ χοντρό. Είναι κατάλληλο για μικρό τραπέζομαντηλό. Τα κεράσια κόκκινα αρ. 304, τ' αλάδια χρώμα κίτρινο αρ. 743 και πιά σκούρο χρώμα αρ. 742, τα φύλλα των κερασίων πράσινο αρ. 581, το μύλο κόκκινο αρ. 816 και τα φύλλα του πράσινο χρώμα αρ. 905.

342 ΠΕΤΣΕΤΑΚΙ ΛΑΣΕ ΓΙΑ ΣΤΑΧΤΟΘΗΚΕΣ

Οι λασέδες είναι πολύ μοντέρνες. Για να κεντηθεί αυτό το πετσετάκι απαιρείται πρέπει πρώτα το σχέδιο να τρυπωθεί σε χαρτί χοντρό. Κατόπιν παίρνουμε κουδάρια κλωστή Ντέ-Μι-Σέ Νο 8 υπέζ και πλέ-

κουμε κορδόνι, το οποίο τρυπώνουμε επάνω στο σχέδιο. Κατόπιν κάνουμε στιλάκια φαστονάτα με κούπο στη μέση. Για να ένω-θώ όλα το σχέδιο προσέχο-με να περνάμε διαρκώς τη βελόνα από το ένα στιλάκι στο άλλο μέσα στο κορδόνι. Η καλή του κεντήματος είναι το κάτω μέρος. Στο μέσον δάσουμε λινό.

343 ΣΧΕΔΙΟ ΣΤΑΥΡΟ-ΒΕΛΟΝΙΑΣ

Ένα σχέδιο για μαξιλά-ρια ντιβανιού και για σε-μέν επάνω σε έταιν κεντη-μένο με κλωστές Ντέ-Μι-Σέ Νο 8 χρώματος κερασιδι και μαύρο τις γραμμές.

344 ΓΩΝΙΑ ΜΑΞΙΛΑΡΟ-ΘΗΚΗΣ

Σας δίνουμε σήμερα αυ-τό το σχέδιο για μαξιλά-ρια ύπνου, κεντημένο με πουάν ντ' όμπρο ανεβατό φίλ-τιο και ρίζα τους κλώ-νους με μπαιπάκι Ντέ-Μι-Σέ Νο 35 λευκό. Στο επό-μενο θα σας δώσουμε το σεντόνι.

345 ΜΟΤΙΦ ΣΤΑΥΡΟΒΕ-ΛΟΝΙΑΣ

Κεντημένο με κλωστές Ντέ-Μι-Σέ Νο 8 ή μουλινέ, στους παρακάτω χρωματι-σμούς και χρυσό : 3686, 3689 για τα άνθη, πράσι-νο 904 και χρυσή κλωστή.

346 ΓΙΡΛΑΝΤΑ ΓΙΑ Α-ΣΠΡΟΡΟΥΧΑ

Ωραιότατη γιρλάντα κεν-τημένη με κλωστές Ντέ-Μι-Σέ με την απόχρωση του ύφασματος και με βελονιές πουάν ντ' όμπρο και ανε-βατό.

347 ΕΠΙΣΗΜ ΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ

Τα φύλλα ανεβατό, οι οι κλώνοι, η ρίζα και τα μαύρα πουά ή κόμποι με κλωστές Ντέ-Μι-Σέ μουλινέ άσπρο.

348 ΜΟΤΙΦΑΚΙ ΓΙΑ Α-ΣΠΡΟΡΟΥΧΑ

Όλο ανεβατό και ρί-ζα. Κεντιέται με Ντέ-Μι-Σέ μουλινέ μονόχρωμο ή και χρωματιστό.

Η πίνα τρώγεται πάντοτε μαγειρεμένη, τηγανητή ή για-χνιστή. Οι ψαράδες μαγειρεύ-ουν την πίνα μέσα στο ίδιο της το δασακίο σε σιγαλή φω-τιά.

Ωραίο «θαλασσινό», το κα-λύτερο ίσως, είναι και το χέ-φθονε στα παραλία μας. Το όνομα «χένε» του δόθηκε για-τί το δασακίο του μοιάζει κά-πως με τη στρουγγυλή χένε που έβαζαν άλλοτε οι γυναί-κες για να συγκρατούν πίσω

τα μαλλιά, λίγο πιο ψηλά ά-πό το στέκο.

Το χένε ανήκει στα δίθυρα άκέφαλα μαλάκια. Έχει ό-σοσκα λεπτό, γίνεται μεγαλύ-τερο από το κυδώνι και έχει σάρκα τρυφερή, νόστιμη και γλυκιά. Τα χένια ζουν όμα-δικά στο βυθό, μία ελεύθερη ζωή. Δεν είναι κολλημένα σαν τα στρείδια στις πέτρες ούτε παρασώμενα στην άμμο σαν τις αχιβάδες και τα κυδώνια, αλλά ζουν επάνω στο βυθό, σε μέση άμμουδερά ή πετρώδη.

Το χένε έχει την ιδιότητα και την ικανότητα να πετάει. Όταν καταλάβει ότι πλησιά-ζει έχθρος, ανοίγει τα φτερά του και φεύγει μέσα στο νερό, όπως φεύγει το πουλί στον αέ-ρα. Θα άπορρη δέβαια που μιλάμε για τα φτερά του. Παιά είναι τα φτερά του; θα ρωτή-σετε. Έ, λοιπόν, ως φτερά με-ταχειρίζεται τα λεπτά και έ-λαφρά καπάκια του δασακίου του. Τα ανοίγει με γρη-γοράδα και πετάει σαν πουλί.

ΣΩΛΗΝΕΣ. ΧΑΒΑΡΑ. ΜΕ-ΘΥΣΤΡΕΣ

Πολλές φορές περνώντας με τη βάρκα, επάνω από άμμου-δερό βυθό, διακρίνουμε στην άμμο, στα ρηγά, κάτι πεοί-εργες τρύπες. Σε κάθε τέτοια τρύπα φωλιάζει μία σωλήνα. Όλες οι σωλήνες ζουν στην άμμο —έκτος απ' τις φωλά-δες— μία σπιθαμή βαθιά και ανεβοκατεβαίνουν σε μία βαθιά γαλαρία. Μοιάζουν στο σχή-μα με κοκκάλινες μακρόστενες πίτες κι' έχουν χρώμα σταχτο-κίτρινο. Άνθκουν κι' αυτές στα δίθυρα άκέφαλα μαλάκια και τρώγονται μαγειρεμένες. Θέ-λουν θράσιμο πολύ, αλλά έ-χουν νόστιμο φαί. Χρησιάζε-ται όμως προσοχή στο καθαρίσμα γιατί το δασακίο τους έχει μέ-σα άμμο.

Έκτος από τις σωλήνες της άμμου υπάρχουν και οι σωλή-νες της πέτρας, που λέγονται φωλάδες ή δακτύλοι. Τις φω-λάδες τις βρίσκουμε μέσα σε μαλακές ψαχνόπετρες του βυ-θού. Βγάζουμε πρώτα την πέ-τρα, τη σπάζει και βρίσκουμε μέσα τις φωλάδες, που είναι πολύ νοστιμότερες από τις κοι-νές σωλήνες.

Πολύ συνηθισμένα θαλασσι-νά, είναι τα χάβαρα. Μοιά-ζουν άρκετα με τα μύδια, εί-ναι όμως μικρότερα και πιο άνοστα. Με τα κυδώνια έπί-σης μοιάζουν και οι μεθύστρες δίθυρα σπανιότερα και άρκε-τά νόστιμα.

ΦΟΥΣΚΕΣ. ΑΧΙΝΟΙ. ΠΕΤΑ-ΛΙΔΕΣ

Οι φούσκες είναι κάτι μι-κρά σακκουλάκια, γεμάτα φαί και ιώδιο, κολλημένα στις πέτρες του βυθού όπως τα σφουγγάρια, μικρές μαυροπα-ρίνες σε βυθούς από ψαχνό-πετρα, κοντά με τα στρείδια, σε καθαρά νερό με μικρό βά-θος. Έχουν σχήμα άκανόνι-στο και περιβλήμα μαλακό, χαλαρό. Ξεκινούν πολύ εύκολα και μπορεί κανείς να τις βγά-λη με το χέρι.

Από μέσα το περιβλήμα τους είναι κόκκινο και πιο μέ-κιτρινη γάζα. Κόβεις τη φού-σκα στα δύο, με το μαχαίρι, πώς το υπόλοιπον, όπως εί-ναι.

Όταν κόβεις τη φούσκα, γε-μίζει πώς ανοίγει κανένα μπουκάλι με ιώδιο. Η δυνατή μυρωδιά του ιωδίου σου χτυπά στη μύτη, λες κι' η φούσκα έ-χει μαζέψει μέσα της όλα τα ιωδιούχα υμένα της θαλάσσης. Άλλά και η γεύση της σου θυ-μίζει γιατροκό. Η σάρκα της έχει μία γεύση έντονη και μεταλλική. Μερικοί δεν άνεχόν-ται ούτε τη γεύση της, ούτε τη μυρωδιά της. Άλλοι όμως βρίσκουν τις φούσκες πολύ νό-στιμες και τις προτιμούν απ' όλα τα θαλασσινά. Πρέπει ά-κόμα να σημειωθεί ότι οι φού-σκες είναι πολύ εύστομαχες, πολύ ελαφρές. Όσες κι' άν-φας, δεν... φουσκώνεις.

Και τώρα πιά δεν μας μέ-νει παρά να μιλήσουμε για τους άχινους και τις πεταλί-δες. Άσφαλώς δεν ύπαιχει άν-θρωπος που να μη γνωρίζει τον άχινό και να μη φοβάται τ' άγκάθια του. Είναι ένα από τα πιο επικίνδυνα ζώα του βυθού. Το σώμα του αποτελείται από μία στερεά σφαιροειδή θήκη, σκεπασμένη με μεγάλα, μυτε-ρά, κινητά άγκάθια. Ο χρώ-ματισμός του είναι κόκκινω-πός ή υπόκυανος.

Στο έσωτερικό της θήκης, που είναι μισογεμιστή από θα-λασσινό νερό (που έν τούτοις δεν είναι άλμυρό!) βλέπει καν-είς, όταν ανοίξη το άχινό, κάτι σπορακία σκούρα και κά-τι πέτσες καστανοχρώμες και κάτι κλωστές περιέργες. Είναι οι σάρκες του άχινου. Έκεί κοντά υπάρχουν και τα χουσο-κίτρινα αυγά του. Είναι κολ-λημένα άκτινοειδώς επάνω εις το κέλυφος.

Τα αυγά του άχινου είναι ό καλύτερος θαλασσινός μεζές. Γενικώς ο άχινός είναι μία τροφή πολύ ευχάριστη και πο-λύ υγιεινή. Τον άχινό τον ά-νοίγουμε από το στόμα, που περιβάλλεται από μία κόκκινη μεμβράνη. Καλόν είναι, πριν ανοίξουμε, να κουρέψουμε τον άχινό από το στόμα τα άγκάθια του με το ψαλίδι.

Κοντά με τους άχινούς, άλ-λά πιο ρηγά, στα θράκια, ζουν οι πεταλίδες. Άλλος θα-λασσινός μεζές. Πολλές πετα-λίδες βρίσκουμε και έξω από το νερό, στους θαλασσοδαμέ-νους βράχους.

Οι πεταλίδες τρώγονται ά-μες, γίνονται όμως και πιλά-φι. Ωραιότερο γίνεται αυτό το φαί, αν μαζί με τις πετα-λίδες, μαγειρέσουμε και θαλα-σσινά σαλιγκάρια, άφάυ πρώτα τα βγάλουμε από τα καδούκι τους, ζεματώντας τα με καυ-τό το θαλασσινό νερό. Μέσα στο φαγητό ρίχνουμε και μερικές κουταλιές απ' αυτό το νερό, μεσα στο οποίο ζεματίστηκαν μέσα σαλιγκάρια. Τέλος προσθέ-τα σαλιγκάρια, και λίγο ζου-τούμε, αν έχουμε ψαρί. Και έ-μει από βράστο... άνοιράδες. Τα θαλασσινά, είναι πραγ-ματικά φρούτα της θαλάσσης γιατί τρώγονται άμέσως όπως τα φρούτα, με όλα τους τα συ-στατικά.

Αυτά τα «θαλασσινά» είναι κυριολεκτικώς φάρμακα. Κά-νουν καλό στους άναίμικους, στους ραχιτικούς, την άβιταμι-ή προκαλούν την άβιταμι-ή νωσι και είναι ένα κι' ένα για όσους έχουν τάση προς την πα-χυσαρκία. Άφελούν έπίσης τους έξαντλημένους και δίνουν καινούργιες δυνάμεις στους ή-λικιωμένους.

ΘΕΜΟΣ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΑ ΠΑΤΡΟΝ

ΤΟΥ 51ΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

Α. ΠΑΣΧΑΛΙΤΣΑ

(Για παιδάκι 3—4 ετών)

Το σημερινό μας πατρόν εί-ναι αφιερωμένο σε άποκριάτι-κα παιδικά φορέματα. Σας δί-νουμε δυό χαριτωμένα μασκα-ράτικα, το πρώτο είναι μία Πασχαλίτσα (Παπαδίτσα) που μπορεί να φορεθί και από κο-ρίτσι και από αγόρι. Για το παντελόνι, το μπλουζάκι και το καπυσόν θα χρειασθίτε μαύρο μακό ή μαύρο δελουδο φέλπα και για το ζακετάκι κόκκινη φέλπα.

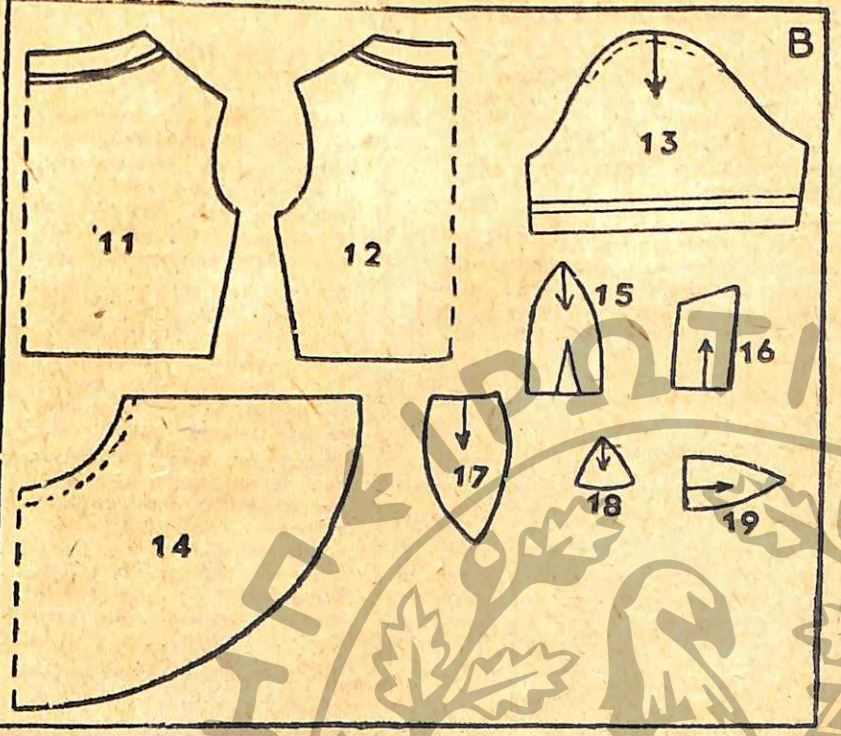
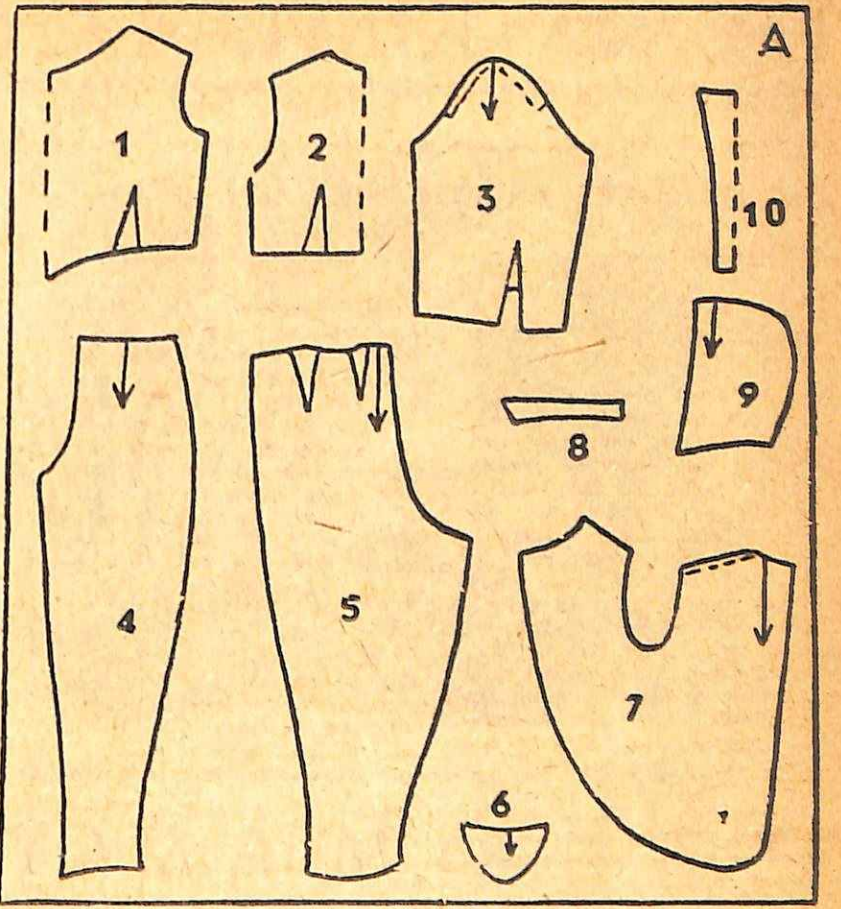
● ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τα κομμάτια που αποτελούν το πατρόν της Πασχαλίτσας εί-ναι 10. Θα κόψετε τα κομμά-τια 1, 2 και 10 διπλά χωρίς ραφή, τα κομμάτια 3, 4, 5, 7, 8 και 9 διπλά και το κομ-μάτι 6 τέσσερις φορές.

● ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Τοποθετήστε διαφανές χαρ-τί επάνω στο πατρόν και άν-τιγράψετε τα δέκα κομμάτια κόβοντας το κάθε ένα χωρί-στα. Τοποθετήστε τα κομμά-τια στο διπλωμένο ύφασμά σας και κόψετε τα άφίνοντας έναν πόντο για τις ραφές και τα στριψώματα.

Προτού ράψετε το παντελό-νι να το προβάρετε και να το κάνετε μάλλον εφαρμοστό. Έ-νώστε τις γκέτες στο έμπρος μέρος άφού τις ράψετε δυό δυό και τις γυρίσετε. Ράψτε άκό-μα δυό κομματάκια λάστιχο έ-κεί που τελειώνουν οι γκέτες. Τα λάστιχα θα περνούν κάτω από τα παπούτσια για να κρα-τούν τεντωμένο το παντελόνι. Ένώστε τους ώμους της ζα-κέτας και ράψτε την πίσω ρα-φή άφίνοντας κάτω ένα άνο-γμα. Ράψτε το καπυσόν ενά-

στε λευκό σατέν ύφασμα για το μπλουζάκι, τη φούστα και τα φύλλα του καπέλου και ρό-ζα ή θεράματα για τον κάλυ-μα του καπέλου και τα φύλ-λα του φορέματος. Θα χρει-ασθίτε λευκά πάνινα παπούτσια και ένα μπουκετάκι, άλθ να κρινάκια ή άλλα άγριολούλου-δα για το στηθος. Αν θέλετε μπορείτε να μακρύνετε τη φού-στα, χωρίς όμως να περάση το γόνατο.

● ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τα κομμάτια του πατρόν αυτού είναι 9. Θα κόψετε τα κομμάτια 11 και 12 διπλά χωρίς ραφή στη μέση, το κομ-μάτι 14 δυό φορές διπλό χω-ρίς ραφή, τα κομμάτια 13 και 16 δυό φορές το κάθε ένα, τα κομμάτια 15 και 18 τέσσερις φορές το κάθε ένα και τέλος τα κομμάτια 17 και 19 όκτώ

φορές το κάθε ένα. Θα χρει-ασθίτε άκόμα μία λουρίδα τριών εκατοστών για ζώνη.

● ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Τοποθετήστε ένα διαφανές τσιγαρόχαρτο στο πατρόν και άντιγράψετε τα ένενά κομμά-τια άρχίζοντας από τον αριθμό 11, άντιγράψετε και όλα τα σημάδια τους. Καρφισώστε κατόπιν τα κομμάτια 11, 12, 13, 14 και 19 στο λευκό ύφα-σμα και κόψτε όσες φορές χρειάζεται το κάθε ένα, άφί-νοντας για τις ραφές και τα στριψώματα ένα πόντο. Κα-τόπιν κόψτε και τα υπόλοιπα κομμάτια από το χρωματιστό ύφασμα. Ράψτε τις ραφές της μπλουζας, κολλήστε τα μανί-κια και περάστε τα λάστιχα στο λαιμό και τα μανίκια. Τα δυό φύλλα της φούστας θα τα δάσετε να πλισαρισθούν και θα κάνετε μία σούρα στη μέση, άφίνοντας ένα άνοιγμα στο πλάι. Αν θέλετε τη φούστα μπορείτε να την κάνετε και σκέτη σούρα. Ράψτε τώρα τις πέννες των φύλλων του κορ-σάς, ενώστε τα φύλλα μετα-ξύ τους και ράψτε τα με κρυ-φές βελονιές στη μπλούζα. Έ-νώστε και τα φύλλα της φού-στας, άφίνοντας τα κάτω μέ-ρη ελεύθερα. Τα τέσσερα κομ-μάτια υπ' αριθ. 18 θα τα έ-νώσετε για να σχηματίσετε τον κάλυκα του καπέλου και θα τα ράψετε επάνω στα όκτώ φύλλα του καπέλου. Ένα λάστιχάκι που θα ράψετε από μέσα θα συγκρατή το καπέλο στο κε-φάλι.

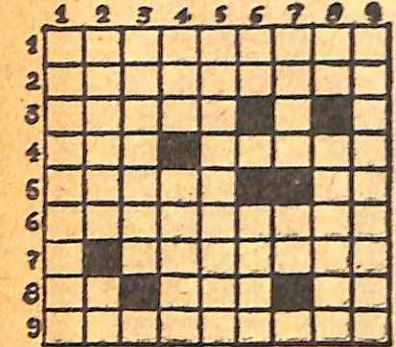
ΧΙΟΥΜΟΡ

— Μαμά, ρωτάει η Έλενί-τσα. Άν παντρευτώ θα έχω έ-ναν άντρα σαν τον μπαμπά;
— Ναι, χρυσό μου.
— Και αν δεν παντρευτώ, θα γίνομ γεροντοκόρη, σαν τη θεία Άγαθή;
— Ναι, μικρό μου.
— Κι' η Έλενίτσα σκεπτική:
— Τί μαύρη ζωή που κά-νουμε έμεις οι γυναίκες!

λείο που αποτελείται από μία σιδερένια θηλιά, στερεωμένη σε μακρύ κοντάρι. Συνηθισμέ-νη πίνα στα παραλία μας εί-ναι η «λεπιδωτή», δηλαδή η πίνα που φέρει δασακίο με έ-πιφάνεια άγκυρωτή. Υπάρχει όμως και άλλο είδος, η κρεα-τόχρομη πίνα, πολύ μεγάλη και έμπορη, με υψαιότερο ό-στρακο. Το είδος αυτό ψαρεύ-εται κυρίως στα βόρεια μέρη του Εύβοϊκού κόλπου, γύρω ά-πο την Αϊδηώ, σε σχετικά βά-θια νερά.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

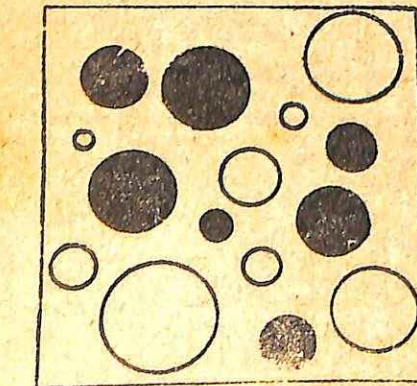
Οριζοντίως:

1. Λέγεται κινώσ χαλαζίας.
2. Όνομα τριών Βασιλέων της Σπάρτης (αίτ.).
3. Το μικρό όνομα... μεγάλης γυναίκας, διάσημης για την ομορφιά και την εξυπνάδα της (1620—1705).
4. Ιδιότητες μονάδες του ελληνικού στρατού. — Φαίνεται και με γυμνό μάτι.
5. «Ευφραίνει» την καρδιά των ανθρώπων. — Πάλι (άρχ.).
6. Μυστική σύζυγος του Λουδοβίκου ΙΔ'.
7. Έχοσημοποιούντο για την επικάλυψη των πτερυγίων (άντιστρ.).
8. Μόριο της δημοτικής. — ολόκληρος (δοτ.). — Συμπλεκτικός σύνδεσμος (άρχ.).
9. Σ' αυτή την κατάσταση εφ'όσον οι παράλυτοι (αίτ.).

Καθ' ὅτι:

1. Η έκφρασις διὰ μορφασμών.
2. Αρχαία θεά, κόρη του Άσκληπιού: μεταφορικώς, το πολυτιμότερο αγαθό του ανθρώπου. — 21 (άντιστρ.).
3. Βρίσκεται γύρω στις όχθες του Ρήνου.
4. Αναφορική αντωνυμία (δημ.). — Γάλλος φιλέλληνας που πέθανε στο Ναύπλιο το 1830.
5. Θερμή ένδυμα των στρατιωτικών.
6. Κινεζική νομισματική μονάδα (άντιστρ.). — Λένε χωρίς... χρόνια δεν κυττά.
7. Χωριό της Ακαρνανίας. — Γράμμα.
8. Συμβολίζει το μικρό «ρόδο».
9. Αγγλος πολιτικός και ύπουργός των οικονομικών που γεννήθηκε το 1864.

ΟΠΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ

Χωρίς να πείτε μείρα, μπορείτε να πείτε αμέσως πόσο 40

σους κύκλους ίσους σε διάμετρο περιλαμβάνει αυτό το σχέδιο;

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Είπατε γεωγραφικά, ιστορικά, και γενικότερα εγκυκλοπαιδικά μορφωμένη; Ίδου η Ρόδος, Ιδού και... οι έρωτές που θα αποτελέσουν τη δοκιμασία των γνώσεών σας!

Γνωρίζετε την πόλη της Γαλλίας (διαφορετική κάθε φορά, φυσικά) στην οποία:

1. Γεννήθηκε το 1802 ο Βίκτωρ Ουγκώ;
2. Υπεγράφη, το 1919, η συνθήκη που έθετε τέρμα στον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο;
3. Δολοφονήθηκε το 1934 ο βασιλιάς Αλέξανδρος της Γιουγκοσλαβίας;
4. Βρίσκεται ο περίφημος παραλιακός δρόμος που είναι γνωστός ως «περίπατος των Άγγλων»;
5. Υπεγράφη η συνθηκολόγηση της Γερμανίας το 1945;
6. Είχαν την έδρα τους οι Πάπες από το 1309 ως το 1376;
7. Κάπκε ζωντανή η Ζαν ντ' Άρκ το 1431;
8. Γεννήθηκε ο Ναπολέων;

ΕΥΘΥΜΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ένας κύριος μπαίνει σ' ένα βιβλιοπωλείο.

— Θά ήθελα ένα αστυνομικό μυθιστόρημα, λέει. Μά αληθινό αστυνομικό μυθιστόρημα... με μπλοκούς φόνους, σκληρές τρύπου και μυστηρίου, και τα παρόμοια.

— Νά πάρετε τότε αυτό εδώ, τον συμβουλευέει η πωλήτρια, δίνοντάς του ένα βιβλίο. Είναι τόσο τρομακτικό που θα σας σκηλαθούν οι τρίκες της κεφαλής από την αγωνία.

— Δεσποινίς, δεν ήρθα εδώ για να με κοροϊφέτε, απαντά αγανακτισμένος ο κύριος. Ευχαριστώ πολύ, δεν θέλω βιβλίο! Και φορώντας το καπέλο του, που το είχε γράψει καθώς είχε μπει στο κατάστημα, θυγαίνει θυμωμένος στο δρόμο, μουρμουρίζοντας μέσα στα δόντια του ένα «χαίρετε!»

Γιατί τάχα παρεξηγήθηκε ο κύριος από την προθυμία της πωλήτριας;

ΕΙΣΘΕ ΦΙΛΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ;

Ίδου μία σειρά μικρών ονομάτων άστέρων του κινηματογράφου. Μπορείτε, μέσα σε δύο λεπτά της ώρας, να βρείτε το υπόλοιπο μέρος του ονόματος — το επίθετο δηλαδή — του καθενός; Προσπαθήστε.

Αν παρακολουθήτε κινήματα τογράφο, δεν θα δυσκολευθήτε ασφαλώς διόλου.

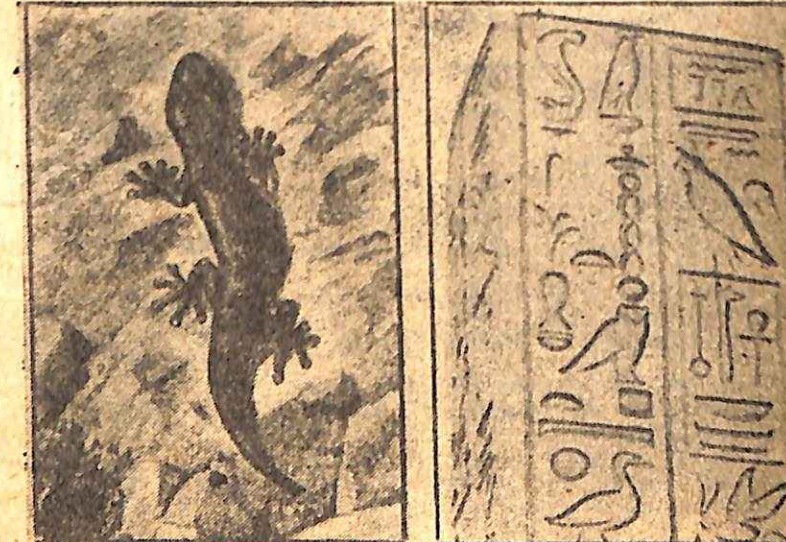
1. Έντυ... 2. Μαίριλιν... 3. Τζίντα... 4. Άντρε... 5. Βιδιάν... 6. Μαρτίν... 7. Έλσα... 8. Ραί... 9. Κλωντέ... 10. Μελί... 11. Σάρλ... 12. Ρίτα... 13. Μαργαρίτα... 14. Τζην... 15. Μισ... 16. Ζερά... 17. Άλ... 18. Μπινγκ...

ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

ΞΕΡΕΤΕ ΓΙΑΤΙ;

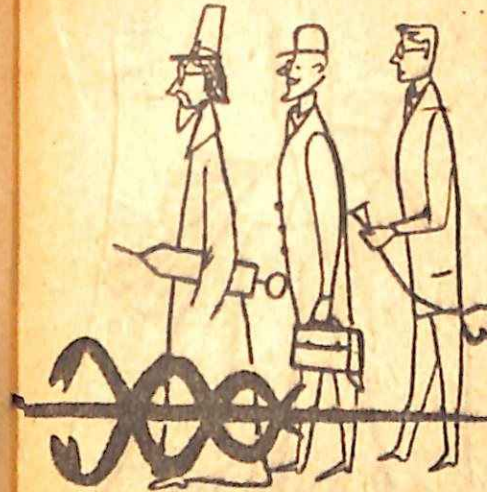
1. Οι Δέκα Έντολές είναι γραμμένες τρεις στη μία από μέσο που πέφτουν παρά στο έπτα στην άλλη;
2. Τα νερά ενός καταράκτου είναι πολύ πιο ζεστά στο σημείο που πέφτουν παρά στο επάνω μέρος;

3. Οι μικρές σαύρες — τα σαμιαμίδια — εμφανίζονται κυρίως τη νύχτα, κοντά στα φωτά;
4. Τα ιερογλυφικά γράμματα κατορθώθηκε να διαβαστούν μόνο κατά τον 19ο αιώνα;

5. Οι Μανδρινόι, άνωτατοι κρατικοί λειτουργοί της παλαιάς Κίνας, ονομάζονταν έτσι;
6. Ένα είδος βιβλίων της πεζής λογοτεχνίας αποκαλούνται «ρομάντσο»;

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ.

Θα πρέπει να παίρνει κατευθυντικά, όπως Πασίφλορη, τρία κουτάλια του γλυκού ημερησίως ή δρωμιούχα, όπως Βρωμιουράλη, δύο δισκία ημερησίως. Η έντατική άπασχόληση σε κάποια εργασία και τα ψυχρά λουτρά θα δελτιώσουν τη κατάσταση.

ΔΙΔΑ ΖΩΩ. — Ο κανόνας της εύγονίας είναι η αποφυγή των παιδιών σ' αυτές τις περιπτώσεις, γιατί τα γενόμενα τέκνα είναι κληρονομικά επιδεβαρμένα.

ΠΑΝΩΜΕΝΗ Γ.Δ.Α.Β. — Δεν μάς γράφετε εάν ένη γίνε εξέταση σπέρματος σκύλου. Αν όχι, απαραίτητα πρέπει να γίνει και εάν η ζωτικότητα του αποδειχθεί μειωμένη, τότε θα επαναλάβετε τη θεραπεία που κάνετε, η οποία είναι καλή για τις ανωμαλίες που έχετε σεις.

ΕΛΕΝΗ Χ. — Αυτό δεν είναι τίποτε το παθολογικό. Είναι εκκρίμα του μαζικού αδένος. Καλό είναι να αποφεύγονται οι εκβάσεις.

ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑ. Κάτω Χαλάνδρι. — Εάν δεχθείτε ότι δεν έγινε καθυστέρηση της εξέτασης του υλικού από την στιγμή της λήψης του, τότε ασφαλώς υπάρχει κάποια μειονεκτικότητα, εάν όμως έγινε καθυστέρηση από τις εξετάσεις, και ανω τότε η ποιότητα είναι καλή και η έρυνα θα πρέπει να στραφεί προς έσας.

ΕΛΛΗ. — Άδίκως φοβάσαστε. Είναι μία μικρή διαταραχή που θα ξεχάσετε αναμφισβητήτως με το γάμο.

Χ.Ψ. — Νά τοποθετήτε από ένα υπόθετο Ιχθυόλης (Όδύλ Ικτυολέ) αμέσως μετά την πύση ημέρα παρ' ημέρα.

ΜΙΑ ΑΚΡΙΤΙΣΣΑ Π. Θ. — Η δυσσμία είναι αποτέλεσμα της έλχειρσας. Πιθανόν να παρέλθω μόνη της, αλλά εάν έδεκοιούθη, τότε θα πρέπει να κάνετε κολπικές πλύσεις με χλωρο νερό (ένα κιλό) μέσα στο οποίο ρίχνετε 30—40 σταγονίδια χαμιάτος. Ίωδιου. Όσον αφορά τη δεύτερη έλχειρση καλόν είναι να γίνει πρό του γάμου.

Φ.Χ. 19. — Αίγυπτος. — Νά κάνετε αμέσως μετά την περίοδο 3 ένεσεις Πρενύλ, εν συνεχεία δε 3 ένεσεις θυλακικής των 10000 Μ. και 3 ένεσεις Προλουτόν πρό της περιόδου, όπως περιγράφουμε άνωτέρω.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ. — Απαραίτητως πρέπει να πάτε στο γιατρό να εξετασθήτε, αν όχι τώρα αμέσως, τουλάχιστον μετά δέκα μέρες, γιατί έτσι μόνον είναι δυνατό να διαπιστωθεί η πραγματική αιτία της καταστάσεώς σας. Μεχρις ότου πάτε στο γιατρό να παίρνετε μία ταμπλέτα Προλουτόν των 5 χιλιοστόων, άνωτέρω.

Σ. Μ. — Η θεραπεία με Τερραμυκίνη και αι πλύσεις με χλωρο νερό (1 κιλό) και ιώδιο είναι εξαιρετική και να την εφαρμόσετε. Εάν έχετε υποτροπή να νοσητοποιήτε διακία Ζυνοπλίε ένα κάθε βράδυ επί 3 μήνες, ακόμη και κατά την έμμηνο ρύση, χωρίς βέβαια να κάνετε πλύσεις κατά τη θεραπεία με Ζυνοπλίε.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ Β.Γ.Α.Ν.Χ.

Εν πρώτοις δεν είναι απαραίτητη η συμμετοχή σας για την σύλληψη κι άδικως στενοχωρείστε γι' αυτό το ζήτημα. Η συλληπτική περίοδος κυμαίνεται από την 11η ως την 17 ημέρα του κύκλου (έμμηνο περίοδος) ως πρώτης ημέρας ύπολογιζόμενης της πρώτης ημέρας της τελευταίας περιόδου, και κατά συνέπεια αυτή την περίοδο οι στυγικές σχέσεις είναι δυνατόν να φέρουν το ποδομένο αποτέλεσμα. Για το άλλο ζήτημα να κάνετε αμέσως μετά το τέλος της περιόδου, 2—3 ένεσεις Τεστοβόρ, από μία ημερησίως ένοδμικώς και εν συνεχεία 3 ένεσεις θυλακικής των 30000 Μ. (Προκύνον. Φεμινόρ) ή Όδορμόλ) όπως και της Τεστοβόρ. Ταυτοχρόνως να παίρνετε 2 δισκία Έδιν ημερησίως.

Δ. ΥΠΑΛΛΗΛΟΝ. — Νά κάνετε ένεσεις θυλακικής (Προκύνον, Φεμινόρ) αμέσως μετά την περίοδο 4—5 τον αριθμό και να παίρνετε 2 δισκία Έδιν ημερησίως. Η θεραπεία αυτή θα συνεκισθί έπί 6 μήνες.

ΜΑΣΚΑ. — Εν πρώτοις έχετε ανάγκη μιας γενικής εξέτασεως όλων των συστημάτων και ιδιαιτέρως του αίματος. Κατά δεύτερον λόγω επιβόλταις κυτταρολογικής εξέτασης των κολπικών εκκρίματων και ειδικές εξετάσεις ούρων προς καθορισμό της φύσεως της όρμονικής διαταραχής. Έως ότου έλθετε στην Αθήνα και κάνετε αυτές τις εξετάσεις, καλόν είναι να κάνετε 5 ένεσεις θυλακικής αμέσως μετά την περίοδο ως άνωτέρω συνιστώμεν, και 5 ένεσεις Προλουτόν πέντε ημέρας πρό της περιόδου.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΑΦΗΡΜΕΝΗ. — Παρουσιάζετε σημεία διανοητικής υπέρτασης γιατί από την άρχη δεν έλυστηματοποίησθε το διάβησμά σας. Έτσι, όσα διαβάσετε περνούν από μπροστά σας σαν κινηματογραφική ταινία και τα ξεχνάτε γιατί δεν τα διαβάσετε για να τα μάθετε, αλλά για να περάσετε τις εξετάσεις σας και το μυαλό σας κλωτσο. Παθαίνετε ένα είδος διανοητικής δυσπείας. Δεν τα χωνεύετε. Νά έχετε όμως ύπ' όψη σας ότι με τις έπαναλήψεις θα έαθμηθήτε τα όσα διαβάσατε και έτσι θα σας μείνουν. Δεν θα είχα αντίληψη να σας υποδείξω συστηματική μελέτη, αλλά ο χρόνος έδω δεν έπασκει. Πάντως, μπορείτε στο μεταξύ να πίνετε 3 τονωτικό του νευρικού σας συστήματος μία άμπουλα Άκτιφς μεσημέρι και βράδυ, πρό του φαγητού.

ΑΤΥΧΗ ΣΑΛΟΝΙΚΙΑ. — Οι εκδηλώσεις σας εύγνωμούν με συγκίνηση. Χαίρω πολύ για τη δελτίαση της υγείας σας. Τώρα να σταματήσετε το Λαγκακίλ και να παίρνετε μεσημέρι και βράδυ από μισό Νοβτρονάλ Χρωπεί πρό του φαγητού.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΖΩΩ. — Η έπιληψία μπορεί να προέρχεται από πολλές και διάφορες άσθενείες κληρονομικές ή μη. Έπομένως έφ όσον δεν γνωρίζω που οφείλονται οι έπιληπτικές σας κρίσεις, δεν μπορώ να άποφάνωδω. Βέβαια, όπως γράφετε, η κατάσταση σας φαίνεται να είναι έλαφροτάτης μορφής. Άλλά έφ όσον μένετε στην Αθήνα, γιατί δεν εξετάζεστε από νευρολόγο πρός όλες τις καταστάσεις μήπως άποκαλυφθεί η αιτία των έπιληπτικών σας κρίσεων και θεραπευθήτε ριζικά. Συνέχεια έπιληπτικές να τεκνοποιήσουν 6

γιά παιδιά, αλλά δεν έπιτρέπεται σε ένα έπιστήμονα να δώσει άπάντη με έλληλογράφια για ένα τόσο σοβαρότατο ζήτημα.

Φ.Χ.Ψ.Ω. Κύπρον. — Σας ευχαριστώ. Νά πάρετε μεσημέρι και βράδυ από μισό Μεντοίν και το σιρόπι, που σας έγραφα. Πολύ σύντομα θα έξαληφθούν και οι ύπολοιπες ένοχλήσεις σας.

ΠΕΡΑΣΤΙΚΗ. — Έχετε περισσότερο άναγκη από συμβουλές και καθοδήγηση παρά από θεραπεία. Στείλετε μου την διεύθυνσή σας να σας γράψω ταχυδρομικώς. Ήν άν μπορήτε να ήστε προσωπικά ψυχίατρο για να σας δώλη άπ' αυτά τα διλήμματα.

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΜΙΑ ΞΕΝΗ. — Η αίσθηματική άμειδοπάθεια είναι τουλάχιστο για την πλειονότητα των γυναικών, μία βασική προϋπόθεση για την ώλοκληρωμένη στυγική σχέση. Η έλλειψη της είναι, όπως και η ίδια κατάσταση, η άμνησία που δεν αισθάνεστε, ή άπεί. Κι' έκτός από αυτό έλο το σύμπλεγμα που άποκτήσατε με την περιπέτειά σας και την άτυχία για σας έξελίξει της. Δεν είσατε ψυχρή κατά την γνώμη μου. Σας συμβουλεύω να ξεχάσετε όριστικά την περιπέτειά σας, μία και είναι άδύνατον άλλως τε να έχη μία άξιοπρεπή συνέχεια, και να άφοσιωθείτε στον άντρα σας. Ο καιρός, ο χρόνος, γίαιρος, σίγουρος για όλες τις άρρώστειες της καρδιάς, θα σας άπολλάξει από το πάθος και θα σας έανακνή «σωστή» γυναίκα όπως έπιγραμμάτις λέτε. Παίρνετε συχνά Καλμονερινή για να έρειμώτε τα νεύρα σας. Γράψτε μου ες άλλο γράμμα στο όποιο να με καταποτήτε για την περίοδό σας. Πότε σας πρωτόβηκε, πόσον, διάρκεια, κ.λ.π. Ίως μπορώ να σας βοηθήσω περισσότερο. Έστω και αν έλθετε μακριά. Κάμετε κουράγιο και έλα σιγά — σιγά θα πάνε καλά. Παίρνετε επίσης συχνά Ε—ΒΙΤ (έπί 3 μήνες συνεχώς) και κατά περιόδους Τονοφόρ.

Π.Γ.Θ. Ένταθα. — Διδάσα με προσοχή το τόσο καταποτιστικό γράμμα σας. Σχετικώς με τον πατέρα μου είναι άκριβώς όπως τα λέτε και θα γαρ πολύ να σας γνωρίζω. Ίως τότε πούμε και μερικά για την άπάνω πλατεία και το... χρυσόβαλον βερσας. Πολύ σας ευχαριστώ για τα τόσο καλά και συγκινητικά σας λόγια. Σοφά λέτε ότι θα έπρεπε να παύσατε να περιέρσθε στα διάφορα ίατρεία. Η ύποθεσίς σας, χωρίς να έχωμε την ανάγκη και της κολλησώμε μία προχειρή έτικετα, συνίσταται στο έξής διπλό πρόβλημα: μία και άπεκλεισθή προστατική νόσος. Στον καθορισμό μιας συντηρητικής και όχι πολύ συστήσης διαίτας (ψωμί, πατάτες, ρύζι, κουπάτσες, γόρτα, φρούτα, γάλα, γιούρτι, 2 φορές την έβδομάδα κρέας ή ψάρι, έλάχιστο άλάτι στο φαγητό κ.λ.π.), και στην καταπολέμηση του κολοβακτηριδίου το όποιο ένη φαίνεται εγκατασθαι σε όλη την έκταση του στυποποιητικού σωλήνος (πυέλος, κύστις), και άόδιότατα στα αντίδοτικα που έχετε ως τώρα χρησιμποιήσει. Το δεύτερο αυτό πρόβλημα δεν θα δρώ τη λύση του παρά μόνο με συστηματική και σχεδιασμένη χρήση ποικιλίας — διαφόρων — αντιβιοτικών ή σουλφοναμίδων που θα θεωρηθούν οι καταλληλότερες. Δυστυχώς δεν μπορώ από έδω να σας άδηλώσω περισσότερα και να σας γράψω γιατι ένα άναγκη και από άλλα στοιχεία. Πάντως οι γιατροί που σας έλέπουν είναι καλοί και θα πρέπει να νοσητοποιήτε σε κάποιο (έναν ουρολόγο και ένα παθολόγο) ώστε να υποθέση να έφοσμοσθή μία συνδυασμένη θεραπεία «πνός» με σύγχρονη προσπάθεια τροποποίησης της αντίδράσεως του όρμονισμού σας.

ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΟΝ. Κεφαλήνιον. — Και τα καλά σας λόγια με συγκίνησαν και σας ευχαριστώ πολύ, αλλά και η περιπτώσις σας επίσης. Βεβαίως έτι ότι σας συμπαύω βαθύτατα. Καταλαβαίνετε δέβαια ότι από τόσο μακριά δεν μπορώ να σας φανώ και πολύ χροσμός, έκτος από τις γενικές άρχες που διαβάσατε στα άρθρα μου. Πιστεύω, και μου λέει η καρδιά μου διάσεισας, ότι όλα αυτά, και πάλι στα πόδια και πυρετός είναι δεμένα με το πολύ αίμα που χάσατε και που χάνετε από τις άιμορροΐδες. Και δέβαια στη βάση υπάρχει μία πάθηση του σπληνός ή του σπληνός ή και του αίματος άκομμη από άφορμή από τα δύο ή τίποτε άλλο. Ένώσεις του σπληνός συνεχώς (Έπατοφωρην έπί το στόμα και Έπατοφωρην έπί το στόμα), ένώσεις του αίματος και της άιμοποιητικής άναπλαστικής λειτουργίας (Έπατοφωρην, διταμιν Β12 (Μπρετόκ 100γ. π.χ.), ένώσεις της ηπκτικής του αίματος (διταμιν Ρ. Μαρών Ίνδιόν) τοπικές άσεις του αίτιου (σπληνωτικές ένεσεις ή νέα έλχειρική άφαίρεσις των κίρσων φλεβικών άνευρίσμων) είναι τα 4 σκέλη έπάνω στα όποια θα σπρίκξη η θεραπεία σας με σύγχρονη προσπάθεια για τακτικές και μολασκές κενώσεις όπως επίσης και τοπική καθαρότητα άλοιφές κ.λ.π.). Νά σταματήστε το αίμα είναι το πρώτο και το πάλι. Δεν μου γράφετε όμως το αποτέλεσμα καμίας εξέτασεως σας αίματος. Δεν κάνετε; Νά κάνετε το ταχύτερο και να μω τη στείλετε (έρυθρά, μέγεθος, σχήμα, άιμοσφαίρινη, λευκά, τύπος. Μήπως υπάρχουν στοχοκυτταρα); Δεν έχετε παρόμοιο. ή άπάντησή μου δεν ύπολείπεται κατά τίποτε από ένα προσωπικό γράμμα.

Π. Π. Πειραιά. — Γι' τις συχνές φαρυγγοαμυγδαλίτιδες παίρνετε συχνά Γραμο — Βίτα σε παστιλές — καρμέλες και σταγονέες από τη μύτη. Ίς άποψωπικώς χρησιμποιήστε την Πνευμοσεντίν. Κάμετε ένεσεις Μούλτι — Μπε για την άτονία των νεύρων σας όπως λέτε.

ΜΕΞΙΚΑΝΑ. — Μου φαίνεται περίεργο γιατί άπάντα πάντα και έγκαίως στα γράμματα που παίρνω πιστεύω άπολύτως ότι όλα αυτά θα περάσουν κι' όταν πραγματοποιήστε τα σχέδιά σας θα φύγουν βαθμιαία και τα ένοχλήματα. Οι ένοχλήσεις ένεσε Νοβροκίνη θα σας έκαναν πολύ καλό. Πρός το παρόν παίρνετε συχνά Καλμονερινή και δοκιμάστε έπί ένα μήνα Λαργακίλ σε σταγονίδια, 3 φορές την ημέρα από 10, μετά μία έβδομάδα από 15 και μετά άλλη μία έβδομάδα από 20 σταγονίδια.

ΛΙΑΝ Κ. Π. — Ρίχνετε σταγονέες Γραμο — Βίτα στη μύτη σας συχνά, και πάντοτε τις ημέρες που βγαίνετε έξω σταγονέες Ποιβίν. Επίσης παίρνετε μία έβδομάδα νάι, μία έβδομάδα άχι, τρία καπάκια Άνταμίν την ημέρα, πρωί — μεσημέρι — βράδυ από ένα. Και κάθε βράδυ από ένα κουτάλι του γλυκού Φενογκάν τους δύο άυτους μήνες.

ΜΑΡΡΕΥ. — Συγκεκριμένη θεραπεία τα έλκεύκτικα άρθρα δεν γράφουν, γιατί η συγκεκριμένη έλκεύκτικα είναι έξάρτημα της κάθε προσωπικής περιπτώσεως ή όποια γίνεται από το γιατρό καθ' όλη τη διάρκεια του με προσωπική συνεννόηση του με τον άόρογο από τη λεπτομερειακή άφήνηση του όποιου και ύνο να κατανοήση την αίτια και θα συμπεράνη τον τόπο της θεραπείας του. Το ίδιο γίνεται και με τις άπάντησεις μας από τη στήλη αυτή. Έκείνο που υπολόισα έλατο. Έκείνο που υπολόισα να σας πω είναι ότι και η περίπτωση σας γίνεται καλά άκει να έφαρμωσθή με σύστημα και έπιμονή η καλή θεραπεία. Κι' αυτή είναι σύνθετη: Φαρμακευτική — φυσικογυμνητική — ψυχική.

Δρ. ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΛΕΞΑΜΕ ΓΙΑ ΣΑΣ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΩΡΑΙΕΣ ΦΟΥΣΤΕΣ ΤΟΥ 56

1 Πρωτότυπη φούστα με φύλλα γύρω-γύρω. Άνοιγει με κουφοπιέτις στα χαμηλά και γαρνίρεται εκεί με κουμπί.

2 Φούστα λοξή με πιέτες, γίνεται και σολέϊν. Έχει άμπισμάν που ισιάζει με ζιλέ εμπρός και έντελως σκέτο πίσω.

3 Ίσια φούστα με πιεταρισμένο φύλλο μόνον εμπρός. Άν και στενή, πολύ άνετη.

4 Άμπισμάν φούστα αν φόρμ ή λοξή με τοιγανικό άμπισμάν στη μέση, που προεκτείνεται σε δέσιμο πίσω. Κάτω φορδύ βολάν πλισέ. Έσωτερικώς φουντωτό μισοφόρι με νταντελένιο τελείωμα στο κάτω μέρος.

5 Κουμπωτή φούστα. Διπλώνει άρκετά μέσα από το κουμπωμα, ώστε το κάτω να μένει ανοιχτό για να διευκολύνει το βάδισμα. Έμπρός προς τα επάνω να αφήσετε άρκετο ύφασμα για να σχηματίσετε μ' αυτό τις πιάτ.

6 Κουφοπιέτες γύρω-γύρω, κλεισμένες στους γοφούς. Στο σημείο αυτό διακοσμητική ακτινωτή εργασία με φορδεϊά βελονιά ή γαζί.

7 Τέσσερις κουφοπιέτες εμπρός και τέσσερις πίσω. Άμπισμάν σκέτο στους γοφούς.

8 Μονές πιέτες γύρω - γύρω, κλεισμένες έως τους γοφούς χαμηλά με κουμπωτή λουρίδα.

9 Άμπισμάν σκέτο γύρω - γύρω, εκτός από εμπρός όπου ποικίλλεται με πιάτ που βγαίνει μονοκόμμη απ' τη φούστα και αποτελεί συγχρόνως το κουμπωμα.

10 Φούστα με 6 φύλλα και άρμονικό φάρδος. Διπλά γαζιά και στρογγυλεμένες γωνίες, κάτω στις ραφές της φούστας.

11 Φούστα σκέτη πίσω και με ειδικό κόψιμο εμπρός, που σχηματίζει φύλλο με μονές πιέτες δεξιά και αριστερά του. Το ματίζει φύλλο με μονές πιέτες δεξιά και αριστερά του. Το ματίζει φύλλο με μονές πιέτες δεξιά και αριστερά του. Το ματίζει φύλλο με μονές πιέτες δεξιά και αριστερά του.

12 Φούστα με 4 φύλλα. Τσέπες με συνεχόμενη κουμπωτή πιάτ.

13 Τέσσερα φύλλα που λοξεύουν ελαφρώς προς τα κάτω. Πίσω από την πιάτ και κάτω σχηματίζονται αντικρουστές πιέτες. Το εμπρός, χωρίς πιέτες, φαίνεται στο σκιτσάκι παραπλευρώς.

14 Φούστα σκέτη λοξή πίσω. Έμπρός βαθύ πιετάρισμα σαν πανό, κάτω άκριθώς από τις τσέπες.

δυνατότητα να με παντρευτεί.
— Αυτό το θυμάμαι από το
μυαλό σας, είπε ο "Αξελ" με
φωνή αλλοιωμένη και δεν σας
πιστεύω!

— Κάνετε λάθος, είπε η Μα-
ριέλλα. Δεν υπάρχει χειρότερο
πομπά από το σκεπτικισμό!

— Όχι, δεν σας πιστεύω! Εξ-
ακολούθησε εκείνος με χαμη-
λότερη φωνή. Παίξετε αυτή τη
στιγμή ένα σκληρό παιχνίδι κο-
κατερίας που δεν σας πηγαίνει
καθόλου. Γιατί; Θά μου πείτε...

— Δεσποινίς, "Αλ", στο τρα-
πέζι! Φώναξε η Ζόρα εκείνη α-
κριδώς τη στιγμή.

Καί, πιδ σιγά, πρόσθεσε:
— Προσέχετε λοιπόν. Οι ιδι-
αιτερές συζητήσεις σας ερεθί-
ζουν την Παυλίνα.

— Μου είναι αδιάφορο! εί-
πε ο ξανθός γίγας που φαινό-
ταν άγανακτισμένος.

— Δεν έχεις δικήν, είπε η
μικρή, γιατί όταν θέλη η Παυ-
λίνα γίνεται πολύ κακή!

— Δεν έχω τίποτα να φοβη-
θώ...

— Σύμφωνα... έσύ, ίσως,
έχει... μά η δεσποινίς... Τράβη-
ξαν και οι τρεις για την τρα-
πέζια. Η Μαριέλλα πήγαινε
μπροστά. Καθώς έτοιμαζόταν
να περάσει την πόρτα, άκουσε
πίσω της τη φωνή του "Αξελ"
που μουρμούριζε:

— Σε λίγο δεν θα είσαι
κι' αυτή να φοβάσαι τίποτα!

— Όλη την ώρα του γεύματος
ή φοβάσι αυτή δεν έβλεπε από
το μυαλό της.

VII

Ήταν Τετάρτη, επομένως
το άπογευμα ήταν αφιερωμένο
στο γέρο Κίλαντ και στην τα-
κτοποίηση των αρχείων του. Μά
έπειτα από τον καφέ, ο "Αξελ"
πλησίασε τη Μαριέλλα και της
είπε σε τόσο διαταγής:

— Θα θυμόμαι μαζί σε λίγο,
πηγαίνετε να ετοιμασθήτε.

Η μικρή τίνανε τα ξανθά
της μαλλιά.

— Μά καθόλου, είπε, δεν
είμαι ελεύθερη!

— Πώς! Είσατε ελεύθερη,
είπε εκείνος, με το ίδιο αταρα-
χικό ύφος, μίλησα στο θείο, ο
όποιος σας δίνει άδεια.

— Θα μου επιτρέψετε, του-
λάχιστο, είπε η Μαριέλλα, α-
νασπώνοντας τη μικρή μύτη
της, να θεσπιάσω γι' αυτή την
άδεια; Δε βρίσκονται έδω για
παραβόρισμα, ζέρετε. Έχω μια
δουλειά να κάνω.

— Εκείνος φαινό... τόσο ανυ-
πόμονος που τα χέρια του έ-
τρεμαν.

— Πηγαίνετε τότε να τον
ρωτήσετε, είπε μ' ένα είδος λύ-
σας, αφού δεν μου έχετε καμ-
μία εμπιστοσύνη. Μά, για δυο-
μα του Θεού, κάνετε γρήγορα.
Έχουμε πολύ δρόμο να πάμε με τα
πόδια για να γνωρίσετε όλες
τις όμορφιες του τοπίου.

Η Μαριέλλα ρώτησε με πε-
ριέργεια:

— Καί που πρόκειται να πά-
με;

— Ο ξανθός γίγας έσκυψε το
κεφάλι, σχεδόν υτροπαλά. Το
πρόσωπό του κοκκίνισε. Θάλε-
γε κανείς ότι μόλις τολμούσε
να υψώσει τα μάτια του προς
αυτήν όταν έλεγε:

— Θα πάμε στο Μπέργκ,
αν συμφωνήτε. Θέλω να σας
γνωρίσω τη μητέρα μου και
το σπίτι μου.

— Ένα κύμα ζέστης πλημύ-
ρισε τ' καρδιά της Μαριέ-
λλας, τοτου ν' ανέβη στο πρό-
σωπό της. Χωρίς να πη λέξη,
γιατί της φαινόταν πως με δυ-

σκολία θα εύρισκε την καταλ-
ληλή για να εκφράσει αυτό που
ένοιωσε, του χάρισε το πιο ω-
ραίο της, το πιο φωτεινό της
χαμόγελο.

— Λοιπόν, θέλετε να πάτε
να ετοιμασθήτε γρήγορα; ρώ-
τησε ο "Αξελ", σχεδόν υτρο-
παλά.

— Καί βέβαια, είπε η Μα-
ριέλλα, μά μη θυμώσετε αν,
παρ' όλα αυτά, πεταχτώ πρώ-
τα στον κύριο Κίλαντ.

— Εκείνος ανασήκωσε τους
ώμους του και άρχισε να γε-
λάει με έπιεικεια.

— Πηγαίνετε, λοιπόν, εύ-
ναιδίτη κοπέλλε! Θα σας πε-
ριμένω εκεί που αρχίζει ο μι-
κρός δρόμος.

Η Μαριέλλα χρειάστηκε πέν-
τε λεπτά όλα - όλα για ν' α-
νέβη στο γέρο Κίλαντ να θε-
βαιωθεί αν πραγματικά της εί-
χε δώσει άδεια, και κατόπι να
πάει στην κάμαρά της και να
βάλει ένα άλλο φόρεμα, πιο
περιποιημένο, πιο κοκέτικο απ'
αυτό που φορούσε. Της φαινό-
ταν ότι αυτή η επίσκεψη στο
Μπέργκ αξίζει μερικές προστοι-
μασίες. Το να γίνη ομορφιά
για την κόμηση να Μπέργκ
και τον πύργο της, ήταν ένας
τρόπος να ευχαριστήσει τον "Α-
ξελ" για την εμπιστοσύνη και

τη φιλία που της έδειχνε. "Ο-
ταν τη συνάντησε ροδοκόκκινη
και γελαστή, την υποδέχτηκε
κι' εκείνος μ' ένα γέλιο αμερι-
μηνίας και ευθυμίας.

— Λοιπόν, είπε ο "Αξελ",
πιάνοντας την από το μπρά-
τσο, όπως το έκανε πια συχνά
κατά τους περιπάτους τους πά-
νω στο παγωμένο χόνι, λο-
πόν, είσατε ευχαριστημένη
ώρα που θεσπιάθηκετε, είσα-
στε απόλυτως βέβαιη, ότι δεν
σας τιμώρησα αφήνοντας σας
στο σπίτι για να μην αμφι-
βάλλετε άλλη φορά γ' αυτά
που σας λέω.

— Ξαφνικά, το πρόσωπό του
σκατείνισε.

— Με την ευκαιρία αυτή
θα μου εξηγήσετε τί έσημα-
ναν αυτά που μου είπατε πριν
από το φαί;

Μολοντί η Μαριέλλα ήξερε
πολύ καλά τί ένωσε ο "Α-
ξελ", νοιώθοντας μέσα της μια
ικανοποίηση που το ζήτημα αυ-
τό άσπασχολούσε το σύντροφο
της, ρώτησε με ύφος αθώο:

— Ποιά;

— Μά αυτή η άνοητη ιστο-
ρία της απαγωγής! αναφώνη-
σε ο "Αξελ". Ποιόν θέλετε να
κάνετε να πιστέψει ένα τέτοιο
πράγμα; "Ότι είσατε ικανή,

εσείς Μαριέλλα, να ζητήσετε
απ' αυτόν τον νέο να σας α-
παγάγει;

Η Μαριέλλα άφησε έναν α-
ναστεναγμό. "Ο "Αξελ" είχε δί-
κην. Ποσό της φαινόταν κι' αυ-
τήνης άτιθάνο τώρα! Έσκυψε
το κεφάλι της μ' ένα ύφος ένο-
χής για να μουρμουρίσει:

— Κι' όμως, είναι αλήθεια!

— "Ο "Αξελ" ανασήκωσε τους
ώμους του.

— Πώς θέλετε να με κάνε-
τε να το πιστέψω;

— Η Μαριέλλα ξανάσκυψε το
κεφάλι της.

— Λοιπόν! ναι, είπε, υ-
πήρχε κάποιος λόγος για τον
όποιο δεν μπορώ να μιλήσω α-
κόμα, μά αρκετά σοβαρός γ' α-
νά με ώθησε να κάνω αυτή την
ένεργεια. Ήθελα να ξεφυγω α-
πό την εξουσία της οικογενεί-
ας μου και... από κάθε άλλη
έξουσία, με τη χειραφέτησή
του γάμου! Ήταν ο μόνος
τρόπος, όσο ήμουν ανήλικη,
για ν' αποφυγώ μίαν υποχρέ-
ωση που μου φαινόταν άποκρου-
στική.

— "Ο "Αξελ" την άκουγε με πο-
λύ ενδιαφέρον και μ' ένα είδος
ανησυχίας. "Όταν εκείνη τέ-
λειωσε, δεν της απάντησε α-
μέσως. Για μερικές στιγμές
βάδισαν σιωπηλοί. Δεν άκου-
γόταν παρά ο κρότος που έ-
κιναν τα δάχτυλά τους ή το
χιόνι που έπεφτε από τα κλα-
διά. Και μέσα σ' αυτή τη σι-
ωπή, η Μαριέλλα είχε την εν-
τύπωση ότι άκουγε τις δυο
καρδιές τους να χτυπάνε. "Υ-
στερα, ο "Αξελ", κοινώντας το
κεφάλι του, μουρμούρισε:

— Σας χρειάζονται, αφα-
λώς, κάποιος πολύ σοβαρός
λόγος, για να φτάσετε εκεί μά
παρ' όλα αυτά έπρεπε να σκε-
φθήτε, Μαριέλλα, ότι δεν υπά-
ρχει κατάστασι που να δικαιω-
λογηί μία παρόμοια απόφασι,
που θα έδεσμευε ανεπανόρθω-
τα όλο σας το μέλλον.

— Η Μαριέλλα σούφρωσε τη
μύτη της μέσα μικρό γέλιο.

— Αυτό μου είπε ακριδώς
και ο Τίτσου για να με απο-
τρέψει, είπε.

— "Ο "Αξελ" αναφώνησε με μια
φανερή ικετοποίηση:

— Καί είχε δικήν!

— Κι' έγω, είπε η Μαριέ-
λλα μ' ένα ύφος λίγο περιγελα-
στικό, είχα ασφαλώς άδικο,
τότε, που είμαι θυμωμένη μα-
ζί του γι' αυτό!

— Η ανησυχία ξαναφάνηκε στο
πρόσωπο του "Αξελ". Με σκυμ-
μένο κεφάλι, ρώτησε, δαγκώ-
νοντας το τσιγάρο του:

— "Ήσαρταν θυμωμένη μα-
ζί του γι' αυτό;

— "Ό! τρομερά! είπε η
Μαριέλλα με ειλικρίνεια, μά
τώρα που μου δώσατε να κα-
ταλάβω ότι είχε δικήν, είμαι
γεμάτη συντριβή για την κα-
κή μου στάσι απέναντί του
και θά του το γράψω!

— "Ίσως αυτό το αποτέλεσμα
ξεπερνούσε λίγο την επιθυμία
του "Αξελ", γιατί αυτός είχε
μαζεύοντας τα φρούδια του:

— "Ό! δεν είναι ίσως απο-
λύτως αναγκαίο αυτό.

— Μά ναι, έδήλωσε η Μα-
ριέλλα μ' ένα μικρό γέλιο, α-
πεχθάνομαι την αδικία και
φέρθηκα κατά τον πιο άδικο
τρόπο απέναντί σ' αυτόν τον
νέο που θυσιάσε προς το συμ-
φέρον μου την καρδιά του κι'
εκείνο, που από χρόνια, είναι
η πιο μεγάλη του επιθυμία.

— Πιθανόν ο "Αξελ" να έκρινε
ότι το θέμα είχε εξαντληθή ή

προτιμούσε ν' αλλάξει συζήτη-
σι, γιατί έλεγε απότομα:

— Έλπιζω να με συγχο-
ρέσετε που σας έβαλα να κά-
νετε όλη αυτή την απόστασι
με τα πόδια. Μά δεν πάει από
δώ αυτόκίνητο στο Μπέργκ
και το μέρος είναι πολύ ομορ-
φο. Τί λέτε;

— Εκείνη τη στιγμή, το μο-
νοπάτι έβγαине από το δάσος
προς μια μεγάλη ανοικτή έκ-
τασι. Από την άλλη μεριά αυ-
τής της κοιλάδας, πάνω σ' ένα
ψηλό λόφο διαγραφόταν ο πύρ-
γος των Μπέργκ, επιβλητικός
και υπερήφανος.

Δεν ήταν, όπως το Κίλαντ,
ένα οικοδόμημα που είχε κα-
τασκευαστή τον προηγούμενον
αιώνα και πάνω σε μοντέρνα
σχεδια, καθαρά σκανδιναβικά,
αλλά ένας παλιός μεγαλόπρε-
πος πύργος σαν αυτούς που
υπάρχουν κατά μήκος του Ρή-
νου.

— "Ό! μουρμούρισε η Μα-
ριέλλα, άνικανη να προσδιορί-
ση αλλοιωτικά τη συγκίνησή
της, θάλεγε κανένας μια πε-
ριγραφή του Βίκτωρα Ουγκώ!

— Ακριδώς! είπε ο "Αξελ".
Καί δε σας τραμάζει η αγριά
του εμφάνισι;

— Μά με τρομάζει! μουρ-
μούρισε η Μαριέλλα, γοητευ-
μένη, να μ' ενθουσιάσει θά έ-
πρεπε να πητέ. Τί ωραίο και
ευγενικό κατασκευάσμα! "Α-
νίκη από πολλών καιρό στους
προγόνους του πατέρα σας;

— Αυτοί το κατασκεύασαν,
είπε ο "Αξελ", με την απόλη-
τα όλων εκείνων, που έχουν
πραγματικά ευγενική καταγω-
γή. Δεν σας φαίνεται λίγο
μαύρος;

— Η Μαριέλλα αναφώνησε:

— Μά τί λέτε! Βαρύτητα
όλο αυτό το φως, όλη αυτή τη
λευκότητα, που στο Κίλαντ
διώχνει από παντού το μυστή-
ριο, μην αφήνοντας ούτε μια
μικρή μεριά για την περισκε-
ψη. Το Κίλαντ είναι ψυχρό και
σκληρό. Θα νομίζετε κανείς ότι
βρίσκεται σ' έναν παγετώνα.

— Έχει μάλιστα κανείς την εν-
τύπωση, ώρισμένες στιγμές, ό-
τι έχει γίνει ο ίδιος ένα αγαλ-
μα από πάγο, διαφανές, και
ότι δεν έχει πιά το δικαίωμα
να κάνει ούτε μια σκφή, να
νοιώσει ένα προσωπικό αί-
σθημα.

— Βλέπω, είπε ο "Αξελ",
ότι σκεπτόσαστε όπως και η
μητέρα μου, που όταν πήγαινε
ακόμα στο Κίλαντ, παραπονί-
αταν πάντα για το σκληρό του
φως, για τους λευκούς του τοί-
χους.

— Η Μαριέλλα δε μπόρεσε να
κρατήσει μια ερώτησι:

— "Ή μητέρα σας είναι α-
πό καιρό άρρωστη;

— Ναι, είπε ο "Αξελ" σά
να έκανε κάποιος δύσκολη όμο-
λογία, μά δεν είναι άναπρη,
ζέρετε.

Μπροστά στην έκπληξι της
Μαριέλλας, εξήγησε, κάπως
στενοχωρημένος:

— Ναι, έβαλαν σέ κυκλοφο-
ρία αυτή τη διάδοσι, μά τώρα
και είκοσι χρόνια, μά τώρα
μου δε ματαπάτησε το πόδι
της στο Κίλαντ μόνο και μόνο
έπειδή διαφώνησε με το θείο
της και τον ξαδελφό της για
ένα ήθικό ζήτημα. "Η μαμά,
όπως κι' έγω, δεν υιοθετεί τις
«φνιλιψίες Κίλαντ». Σε μια
περίπτωσι, πιο σοβαρή από
τις άλλες, τολμήσατε να το πη
με βιαστικότητα και για να δείξη
την αποδοκιμασία της, ακρί-
στηκε να μη ξαναπατήση το

πόδι της στο σπίτι τους όσο
δεν επανώρθωναν... το λάθος
τους.

— Η Μαριέλλα δεν απάντησε.
Τα λόγια του "Αξελ" επιβεβαιώ-
ναν την εντύπωσι που είχε σχη-
ματίσει ότι κάποιος σοβαρός λά-
θος βάραινε πάνω στο παρελ-
θον αυτής της οικογένειας,
στην οποία ανήκε και η ίδια.

— Η Μαριέλλα, παρ' την υ-
πολανάουσα ευτυχία που έ-
νοιωθε κοντά στον "Αξελ", δε
μπόρεσε να μην ανατριχιάσι.

— Η χαριτωμένη και γεμάτη
συμπάθεια υποδοχή που της
έκανε η κόμηση να Μπέργκ
έσθωσε γρήγορα την δυσάρε-
στη εντύπωσι. Ήταν μια γυ-
ναίκα, θελκτική ακόμα, στην
οποία έμοιαζε καταπληκτικά ο
"Αξελ". Η ομορφιά της, πολύ
κλασσική και πολύ αγνή, είχε
όλα τα χαρακτηριστικά των
Κίλαντ, επιπλέον όμως το
πρόσωπό της είχε μια έκφρα-
σι καλωσύνης και γλυκύτητας.
Η κόμηση να Μπέργκ φέ-
θηκε άμεσως με οικειότητα α-
πέναντί στη Μαριέλλα, άνεθε-
σε δε στον "Αξελ" να της δεί-
ξη τα διάφορα διαμερίσματα
του πύργου.

— Τα πόδια μου δεν με κρα-
τάνε πολύ καλά παιδί μου, της
είπε. Θα σας περιμένω έδω
για το τσάι, αν θέλετε.

GELOROSE LADAS

(ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ. ΙΑΤΡΟΥ Γ. ΛΑΔΑΣ)

- Πρωτότυπη γλυκοδερμική σύνθεσις ειδική γιά την περιποίηση των χειρών
- Μερικές σταγόνες δίνουν στή χέρια λευκή και δελουδίνη όψη

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΚΑΘΕ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΑΣ

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ΡΙΖΙΚΗ

(ΑΝΥΨΟΥΝΟΣ — ΗΧΧΥΛΗΜΕΝΗ)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ
ΛΟΥΙΖΙΔΟΥ-ΑΜΠΑΖΟΥ ΕΡΜΟΥ 51

Ακμή, πόροι διεσταλμένοι. Μαύρα δακτυμάτια.
Ρυτίδες, πανάδες, κρεατοεληφές, τριχοπτώσις.

και άνισα δήματα, κατόπι του
κρότου μιας κλειδωνιάς που ά-
νοιγε, και τέλος μια φωνή που
άντηχούσε. Ήταν μια παράξε-
νη φωνή πουούριζε ταυτόχρονα
ηλικιωμένης κυρίας, Στράφι-
κότα και το κλεφτοφάνερο
της φωτίσε στο άνοιγμα της
πόρτας μια παράξενη γυναίκα.
Ήταν ψηλή όσο ένα κορίτσι
δέκα χρονών, τα μέλη της ή-
ταν λεπτά και το πρόσωπό της
είχε μια άρωστιάριχη έκφρα-
σι. Πριν προφάση η Μαριέ-
λλα να την εξετάσει περισσότε-
ρο, η περίεργη φωνή άναφω-
νούσε:

— Άκουσα θόρυβο. Μήπως
έχω έπισκέψεις σήμερα; Είναι
τόσο σπάνιο αυτό!

— Η Μαριέλλα είδε ότι μι-
λώντας η άγνωστη άπειθυνό-
ταν στον "Αξελ". Μά η δέσμη
του φωτός που έρχιανε πάνω
στο λεπτό χλωμό πρόσωπό
— τα χαρακτηριστικά του της
φαινόταν άοριστα γνωστά —
έκανε τα μάτια του παραξενου-
αυτού πλάσματος να μισοκλεί-
σουν. "Η άγνωστη τραύισε με
σπασμένη φωνή:

— "Ό! μά δεν είσαι μόνος!
συγγνώμη! Δεν έπρεπε να...
Με συγχωρή, νομίζα ότ. μι-
λούσεσ στη μητέρα σου

Καί γρήγορα όπως είχε έρ-
θει, η μυστηριώδης γυναίκού-
λα έκανε μεταβολή για να έ-
ξαφανιστή πίσω από τη βα-
ρεία πόρτα, που ξανακλείσει.
Μέσα σε κείνες τις λίγες στι-
γμές η Μαριέλλα πρόφτασε να
δη ότι η άγνωστη ήταν καμ-
πούρα.

Τάχοντας χαμένα, μη ξε-
ροντας ούτε τί να κάνει ούτε
τί να πη, η Μαριέλλα γύρισε
το φανάρι της προς τον "Α-
ξελ" για να καταλάβη από την
έκφρασι του προσώπου του
ποιά θα έπρεπε να ήταν η
στάσι της. Μά τον είδε τόσο
στενοχωρημένο και σκοτεινό,
που δε βρήκε τίποτα άλλο να
πη έκτός από αυτό:

— Λοιπόν, κατεβαίνουμε;

— Αν θέλετε, είπε ο "Α-
ξελ" σύντομα, με ύφος που έ-
δειχνε ότι ήταν πολύ στενοχω-
ρημένος.

— Ενστικτώδους, η Μαριέλλα
σκέφτηκε ότι ο "Αξελ" θα προ-
τιμούσε να είχε αποφύγει αυ-
τή τη συνάντησι και ότι ίσως
ήταν θυμωμένος μαζί της για-
τί την είχε προκαλέσει με την
καθυστερήσι της.

— Έσκυψε το κεφάλι της και
ξανάρησε να κατεβαίνει μέσα
σε μια απόλυτη σιωπή που ο
"Αξελ" δεν έδειχνε πως διαζό-
ταν να διακόψη.

— Η Μαριέλλα είχε μίαν αό-
ριστη εντύπωσι ένοχής, λες και
το γεγονός που είχε δη η μυσ-
τηριώδης πιανίστρια άποτε-
λούσε από μέρους της μια
σοβαρή αδιακρισία απέναν-
τί στους πυργοδεσποτες του
Μπέργκ! Μά δεν μπορούσε να
καταλάβη γιατί. Ήταν η απο-
κάλυψι της άναπρησ της νέας
γυναίκας; Γιατί ήταν νέα, πολ-
ύ νέα ασφαλώς, μολοντί τα
χαρακτηριστικά της δεν ήταν
πιά τα χαρακτηριστικά ενός
παιδιού. Ή έαλλου, η άναμνη-
σι κι' αυτών των χαρακτηρι-
στικών προκαλούσε στην Μα-
ριέλλα μίαν έλλοκότε εντύπω-
σι. "Όταν τα ξαναφανε στο
μυαλό της, είχε την εντύπωσι
ότι τα γνώριζε, ή μάλλον ότι
τα άναγνώριζε. "Η είχε συναν-
τώσει

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΔΥΟ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ

κάνουν αναντικατάστατη την Λανο-
λίνη Μελπάν για κάθε γυναίκα.

1ο Η ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΚΗ ΙΔΙΟΤΗΣ - Η Λανο-
λίνη Μελπάν προφυλάσσει την επιδερ-
μίδα από τους εξωτερικούς κινδύνους,
το κρύο, τον άερα, την υγρασία, τη
ζέστη, τη σκόνη, τα μικρόβια και εμποδι-
ζει την ξηρότητα να προκαλέσει τον
πρώρο μαρασμό του δέρματος.

2ο Η ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΗ ΙΔΙΟΤΗΣ - Η Λανο-
λίνη Μελπάν είναι ουσία συγγενής με το
δέρμα, εισχωρεί βαθειά στους πόρους και
του δίδει άμεσως μια καινούργια απαλό-
τητα, νεανική δροσιά και όμορφιά.

"ΜΕΛΠΑΝ"

Ο ΦΥΛΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΣΑΣ

τήσει την ανάτηρη; "Οχι, δεν είχε δη ποτέ αυτό το άλλοκο-το πλάσμα κι' ωστόσο ήταν δέβαιο ότι κάπου είχε αντίλη-φθ' ένα πρόσωπο όμοιο με το δικό της, εκτός από την άρ-ρωστιάριχη έκφρασή της.

Η Μαριέλλα κατάλαβε άρ-κετά καλά, ότι ο "Άξελ δεν ή-θελε να τον ρωτούν γι' αυτό το ζήτημα και περίμενε να φτάσουν στο τέλος της σκά-λας για να πη με κοινό ύφος: — Ούφ! Καταλαβαίνω τη μητέρα σας που δεν θέλει να ανέδοκαταβαίνει σ' αυτούς τους πυργίσκους.

Ένστικτώδικα, σκέφτηκε ξα-φνικά την ανάτηρη που άσφα-λώς κούτσαινε, όπως μπορεί κανείς να συμπεράνει από τον κρότο του άνωσιν δημάτων της και παραξενεύτηκε που η δυ-στυχισμένη νέα ζούσε σ' ένα απόμερο μέρος του πύργου. Ο "Άξελ μάντευε αυτή τη σκέ-ψη, ή διάβασε το καδρέφτισμά της μέσα στα ωραία μενεξεδέ-νια μάτια που στρέφονταν πρὸς αυτόν; Νόμιζε ότι έπρε-πε να εξηγήσει, με ύφος άόρι-στα συγκινημένο:

— Πρέπει να είναι κανείς άγριοπούλι, όπως αυτή η δυ-στυχισμένη, για να του άρέσει να κουνιάζει εκεί πάνω! "Η αλήθεια είναι ότι η δυσμορφία της την κάνει ν' αποζητά τη μοναξιά.

Μολονότι η Μαριέλλα δεν έ-κανε καμιά ερώτησι, εκείνος εξήγησε:

— Είναι μια μικρή όρφανή, που μεγάλωσε ή μητέρα μου. Χωρίς ν' άπαντήσει άμεσα, η Μαριέλλα, που είχε την έν-τύπωσι, χωρίς να ξέρη ακρι-βώς γιατί, ότι δεν πατούσε σε στέρεο έδαφος, είπε άπλά: — Είναι σπουδαία καλλι-τέχνις.

— Ναι, είπε ο "Άξελ, χώ-ρίς γι' αυτό να φωτιστή το πρόσωπό του, ευτυχώς που αυ-τή η δυστυχισμένη έχει την τέ-χνη της.

— Είναι μια επανόρθωσι του Θεού, μουρμούρισε η Μα-ριέλλα.

Στο κάτω μέρος της σκά-λας υπήρχαν δυο πόρτες. Ο "Άξελ άνοιξε τη μία. Ένας δι-άδρομος μακρὺς άπλωνόταν μπροστά τους στην άκρη του οποίου μάντευε κανείς κατοι-κήμενα δωμάτια, ή Μαριέλλα παρατήρησε μια φωτεινότερη γραμμή κάτω από την άλλη πόρτα. Την άνοιξε κι' ένα κύ-μα από δροσερό άέρα και έ-ξωτερικό φῶς την χτύπησε στο πρόσωπο.

— Πού πάει κανείς από δω; ρώτησε περίεργη. Ο "Άξελ την πήρε από το μπράτσο κι' έκαναν μερικά βήματα έξω.

— Έδώ είναι ή τάφος που περιβάλλει τον πύργο και που άλλοτε ήταν γεμάτη νερό. Το καλοκαίρι είναι σκεπασμένη με γρασίδι και πιο κει υπάρχει μια σκάλα από την οποία μπο-ρεί κανείς ν' ανέβη από την άλ-λη μεριά πρὸς το πάρκο. Το καλοκαίρι, έπειδή έχει δροσιά έδώ, έρχόμαστε να διαβάσου-με ή να ξεκουραστούμε. Είναι ή ιδ-αίτερη έξοδος της δυστυ-χησμένης κοπέλλας, κι' αυτή την εποχή του έτους, μονάχα αυτή τη χρησιμοποιεί όταν κά-θε βράδυ πηγαίνει να κάνει το μοναχικό της περίπατο στο δά-σος.

Γύρισαν στον πύργο κι' έ-παιτα από το έξωτερικό κρύο

και τα σκοτεινά και έρημα δια-μερίσματα του πύργου, ή Μα-ριέλλα με χαρά ξαναβρήκε τη βαλπηρή του μικρού σαλονιού, που βρισκόταν στην ανατολική πλευρά του μεγάλου οικοδομή-ματος.

Παίρνοντας θάρρος από την οικογενειακή και φιλική ατμό-σφαιρα, ή Μαριέλλα κουβέν-τισσε χαρούμενα αποκαλύπτον-τας τα πλούσια χαρίσματά της. Περιέγραψε τις όμορφες της πατρίδας της, της Προδην-γίας, τις γραφικές άκτές της, τους καταπράσινους λόφους της και ιδίως τους άπειραντους άνθόκηπους με τα μύρια χρώ-ματα.

Πολλές φορές τα όμορφα μά-τια της κόμηςσας φωτίστηκαν με μια λάμψη ικανοποιημένης εκπλήξεως σε ώρισμένες παρα-τηρήσεις της νέας. Της άπαν-τούσε με ευγένεια και κατανό-ηση. "Ήταν κι' αυτή γοητευμέ-νη. Ο "Άξελ έλαμπε όλόκλη-ρος. Είχε αποφασίσει να πάη τη Μαριέλλα στην επιστροφή με το αυτοκίνητο για να πα-ρατείνη όσο ήταν δυνατό αυτή την επίσκεψι.

Όταν την εγκατέστησε δί-πλα του, τα πόδια καλά σκε-πασμένα με μια κουβέρτα, εί-πε άπλά μ' ένα χαμόγελο που εξέφραζε όλη του την ικανοποι-ησι:

— Είχε πολύ σικπο ο Τι-τασού, όταν άντλήθηκε να σας υπακούση!

"Υστερα, κλείνοντας την πόρ-τα χωρίς να προσθέσει άλλη λέξι, έκανε το γύρο του αυτο-κινήτου, εγκαταστάθηκε στο δολάν και ώδήγησε το αυτοκί-νητο με μεγάλη ταχύτητα στο Κίλαντ, μέσα σε πλήρη σχεδόν σιωπή.

Μα από το χαμόγελο που φῶτιζε τα μεγάλα γκριζά μά-τια του, ή Μαριέλλα κατάλα-βε πόσο ήταν ευαριστημένος από το αποτέλεσμα αυτού του περιπάτου.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

— Είχε πολύ σικπο ο Τι-τασού, όταν άντλήθηκε να σας υπακούση!

"Υστερα, κλείνοντας την πόρ-τα χωρίς να προσθέσει άλλη λέξι, έκανε το γύρο του αυτο-κινήτου, εγκαταστάθηκε στο δολάν και ώδήγησε το αυτοκί-νητο με μεγάλη ταχύτητα στο Κίλαντ, μέσα σε πλήρη σχεδόν σιωπή.

Μα από το χαμόγελο που φῶτιζε τα μεγάλα γκριζά μά-τια του, ή Μαριέλλα κατάλα-βε πόσο ήταν ευαριστημένος από το αποτέλεσμα αυτού του περιπάτου.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

— Είχε πολύ σικπο ο Τι-τασού, όταν άντλήθηκε να σας υπακούση!

"Υστερα, κλείνοντας την πόρ-τα χωρίς να προσθέσει άλλη λέξι, έκανε το γύρο του αυτο-κινήτου, εγκαταστάθηκε στο δολάν και ώδήγησε το αυτοκί-νητο με μεγάλη ταχύτητα στο Κίλαντ, μέσα σε πλήρη σχεδόν σιωπή.

Μα από το χαμόγελο που φῶτιζε τα μεγάλα γκριζά μά-τια του, ή Μαριέλλα κατάλα-βε πόσο ήταν ευαριστημένος από το αποτέλεσμα αυτού του περιπάτου.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

— Είχε πολύ σικπο ο Τι-τασού, όταν άντλήθηκε να σας υπακούση!

"Υστερα, κλείνοντας την πόρ-τα χωρίς να προσθέσει άλλη λέξι, έκανε το γύρο του αυτο-κινήτου, εγκαταστάθηκε στο δολάν και ώδήγησε το αυτοκί-νητο με μεγάλη ταχύτητα στο Κίλαντ, μέσα σε πλήρη σχεδόν σιωπή.

Μα από το χαμόγελο που φῶτιζε τα μεγάλα γκριζά μά-τια του, ή Μαριέλλα κατάλα-βε πόσο ήταν ευαριστημένος από το αποτέλεσμα αυτού του περιπάτου.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

— Είχε πολύ σικπο ο Τι-τασού, όταν άντλήθηκε να σας υπακούση!

"Υστερα, κλείνοντας την πόρ-τα χωρίς να προσθέσει άλλη λέξι, έκανε το γύρο του αυτο-κινήτου, εγκαταστάθηκε στο δολάν και ώδήγησε το αυτοκί-νητο με μεγάλη ταχύτητα στο Κίλαντ, μέσα σε πλήρη σχεδόν σιωπή.

Μα από το χαμόγελο που φῶτιζε τα μεγάλα γκριζά μά-τια του, ή Μαριέλλα κατάλα-βε πόσο ήταν ευαριστημένος από το αποτέλεσμα αυτού του περιπάτου.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

— Είχε πολύ σικπο ο Τι-τασού, όταν άντλήθηκε να σας υπακούση!

"Υστερα, κλείνοντας την πόρ-τα χωρίς να προσθέσει άλλη λέξι, έκανε το γύρο του αυτο-κινήτου, εγκαταστάθηκε στο δολάν και ώδήγησε το αυτοκί-νητο με μεγάλη ταχύτητα στο Κίλαντ, μέσα σε πλήρη σχεδόν σιωπή.

Μα από το χαμόγελο που φῶτιζε τα μεγάλα γκριζά μά-τια του, ή Μαριέλλα κατάλα-βε πόσο ήταν ευαριστημένος από το αποτέλεσμα αυτού του περιπάτου.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

— Είχε πολύ σικπο ο Τι-τασού, όταν άντλήθηκε να σας υπακούση!

"Υστερα, κλείνοντας την πόρ-τα χωρίς να προσθέσει άλλη λέξι, έκανε το γύρο του αυτο-κινήτου, εγκαταστάθηκε στο δολάν και ώδήγησε το αυτοκί-νητο με μεγάλη ταχύτητα στο Κίλαντ, μέσα σε πλήρη σχεδόν σιωπή.

Μα από το χαμόγελο που φῶτιζε τα μεγάλα γκριζά μά-τια του, ή Μαριέλλα κατάλα-βε πόσο ήταν ευαριστημένος από το αποτέλεσμα αυτού του περιπάτου.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

— Είχε πολύ σικπο ο Τι-τασού, όταν άντλήθηκε να σας υπακούση!

"Υστερα, κλείνοντας την πόρ-τα χωρίς να προσθέσει άλλη λέξι, έκανε το γύρο του αυτο-κινήτου, εγκαταστάθηκε στο δολάν και ώδήγησε το αυτοκί-νητο με μεγάλη ταχύτητα στο Κίλαντ, μέσα σε πλήρη σχεδόν σιωπή.

— Είχε πολύ σικπο ο Τι-τασού, όταν άντλήθηκε να σας υπακούση!

"Υστερα, κλείνοντας την πόρ-τα χωρίς να προσθέσει άλλη λέξι, έκανε το γύρο του αυτο-κινήτου, εγκαταστάθηκε στο δολάν και ώδήγησε το αυτοκί-νητο με μεγάλη ταχύτητα στο Κίλαντ, μέσα σε πλήρη σχεδόν σιωπή.

Μα από το χαμόγελο που φῶτιζε τα μεγάλα γκριζά μά-τια του, ή Μαριέλλα κατάλα-βε πόσο ήταν ευαριστημένος από το αποτέλεσμα αυτού του περιπάτου.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

— Είχε πολύ σικπο ο Τι-τασού, όταν άντλήθηκε να σας υπακούση!

"Υστερα, κλείνοντας την πόρ-τα χωρίς να προσθέσει άλλη λέξι, έκανε το γύρο του αυτο-κινήτου, εγκαταστάθηκε στο δολάν και ώδήγησε το αυτοκί-νητο με μεγάλη ταχύτητα στο Κίλαντ, μέσα σε πλήρη σχεδόν σιωπή.

Μα από το χαμόγελο που φῶτιζε τα μεγάλα γκριζά μά-τια του, ή Μαριέλλα κατάλα-βε πόσο ήταν ευαριστημένος από το αποτέλεσμα αυτού του περιπάτου.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

— Είχε πολύ σικπο ο Τι-τασού, όταν άντλήθηκε να σας υπακούση!

"Υστερα, κλείνοντας την πόρ-τα χωρίς να προσθέσει άλλη λέξι, έκανε το γύρο του αυτο-κινήτου, εγκαταστάθηκε στο δολάν και ώδήγησε το αυτοκί-νητο με μεγάλη ταχύτητα στο Κίλαντ, μέσα σε πλήρη σχεδόν σιωπή.

Μα από το χαμόγελο που φῶτιζε τα μεγάλα γκριζά μά-τια του, ή Μαριέλλα κατάλα-βε πόσο ήταν ευαριστημένος από το αποτέλεσμα αυτού του περιπάτου.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

— Είχε πολύ σικπο ο Τι-τασού, όταν άντλήθηκε να σας υπακούση!

"Υστερα, κλείνοντας την πόρ-τα χωρίς να προσθέσει άλλη λέξι, έκανε το γύρο του αυτο-κινήτου, εγκαταστάθηκε στο δολάν και ώδήγησε το αυτοκί-νητο με μεγάλη ταχύτητα στο Κίλαντ, μέσα σε πλήρη σχεδόν σιωπή.

Μα από το χαμόγελο που φῶτιζε τα μεγάλα γκριζά μά-τια του, ή Μαριέλλα κατάλα-βε πόσο ήταν ευαριστημένος από το αποτέλεσμα αυτού του περιπάτου.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

— Είχε πολύ σικπο ο Τι-τασού, όταν άντλήθηκε να σας υπακούση!

"Υστερα, κλείνοντας την πόρ-τα χωρίς να προσθέσει άλλη λέξι, έκανε το γύρο του αυτο-κινήτου, εγκαταστάθηκε στο δολάν και ώδήγησε το αυτοκί-νητο με μεγάλη ταχύτητα στο Κίλαντ, μέσα σε πλήρη σχεδόν σιωπή.

Μα από το χαμόγελο που φῶτιζε τα μεγάλα γκριζά μά-τια του, ή Μαριέλλα κατάλα-βε πόσο ήταν ευαριστημένος από το αποτέλεσμα αυτού του περιπάτου.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

— Είχε πολύ σικπο ο Τι-τασού, όταν άντλήθηκε να σας υπακούση!

"Υστερα, κλείνοντας την πόρ-τα χωρίς να προσθέσει άλλη λέξι, έκανε το γύρο του αυτο-κινήτου, εγκαταστάθηκε στο δολάν και ώδήγησε το αυτοκί-νητο με μεγάλη ταχύτητα στο Κίλαντ, μέσα σε πλήρη σχεδόν σιωπή.

Μα από το χαμόγελο που φῶτιζε τα μεγάλα γκριζά μά-τια του, ή Μαριέλλα κατάλα-βε πόσο ήταν ευαριστημένος από το αποτέλεσμα αυτού του περιπάτου.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

— Είχε πολύ σικπο ο Τι-τασού, όταν άντλήθηκε να σας υπακούση!

"Υστερα, κλείνοντας την πόρ-τα χωρίς να προσθέσει άλλη λέξι, έκανε το γύρο του αυτο-κινήτου, εγκαταστάθηκε στο δολάν και ώδήγησε το αυτοκί-νητο με μεγάλη ταχύτητα στο Κίλαντ, μέσα σε πλήρη σχεδόν σιωπή.

Μα από το χαμόγελο που φῶτιζε τα μεγάλα γκριζά μά-τια του, ή Μαριέλλα κατάλα-βε πόσο ήταν ευαριστημένος από το αποτέλεσμα αυτού του περιπάτου.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

— Είχε πολύ σικπο ο Τι-τασού, όταν άντλήθηκε να σας υπακούση!

"Υστερα, κλείνοντας την πόρ-τα χωρίς να προσθέσει άλλη λέξι, έκανε το γύρο του αυτο-κινήτου, εγκαταστάθηκε στο δολάν και ώδήγησε το αυτοκί-νητο με μεγάλη ταχύτητα στο Κίλαντ, μέσα σε πλήρη σχεδόν σιωπή.

Μα από το χαμόγελο που φῶτιζε τα μεγάλα γκριζά μά-τια του, ή Μαριέλλα κατάλα-βε πόσο ήταν ευαριστημένος από το αποτέλεσμα αυτού του περιπάτου.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

— Είχε πολύ σικπο ο Τι-τασού, όταν άντλήθηκε να σας υπακούση!

"Υστερα, κλείνοντας την πόρ-τα χωρίς να προσθέσει άλλη λέξι, έκανε το γύρο του αυτο-κινήτου, εγκαταστάθηκε στο δολάν και ώδήγησε το αυτοκί-νητο με μεγάλη ταχύτητα στο Κίλαντ, μέσα σε πλήρη σχεδόν σιωπή.

ΟΤΑΝ ΥΠΗΡΧΑΝ «ΘΕΟΙ» ΣΤΟΝ ΟΛΥΜΠΟ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΧΑΡΙΤΕΣ

ΟΙ «ΚΟΡΕΣ» ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ.—ΘΕΕΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ.—ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΟΥΣ ΣΤΗ ΒΟΙΩ-ΤΙΑ, ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΤΗ ΣΠΑΡΤΗ Κ.Τ.Λ.—«ΚΑΜΑΡΙΕΡΕΙΣ» ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΒΟΗΘΟΙ ΣΤΟΝ ΚΑΛΩΠΙΣΜΟ ΤΗΣ

Α ΠΟ τις πρώτες μυθολο-γικές παραδόσεις της ελληνικής αρχαιότητας, είναι οι παραδόσεις για τις τρεις Χάριτες, που δεν είχαν το ίδιο όνομα. Στη Βιωτία που ήταν ένα από τα αρχαιο-τερα κέντρα της λατρείας τους, τις λέγανε "Αγλαΐα, Εύφροσύ-νη και Θάλεια. Στην "Αττική έξομε τα όνόματα μόνον δυο απ' αυτές. "Η μία λεγόταν "Η-γεμόνη και ή άλλη Αύξω.

Στη Σπάρτη πάλι ή μία Κλήτα και ή άλλη Φάεινα. Κατά τη "Θεογονία» οι Χά-ριτες γεννήθηκαν από την ένω-σι του Δία και της Εύρυνόμης: «Και ή Εύρυνόμη, ή κόρη του "Ωκεανού, που λαχταράε να τη βλεψης, γεννήσε τις τρεις όμορφόμορφες Χάρι-τες, την "Αγλαΐα, την Εύφρο-σύνη και τη Θάλεια την αγα-πητή».

Ένας άλλος πάλι αρχαίος ποιητής προσθέτει: «Κι' από το βλέφαρό της έσταζεν ο έρωτας, που τα μέ-λη σκατεύει τόσο γλυκό είν' το βλέμμα της που κάτω από τα ματόφρυδά της παίζει».

Πώς διαμορφώθηκαν οι μύ-θοι αυτοί δεν το ξέρουμε γιατί οι αρχαίες παραδόσεις είναι μπερδεμένες. Είναι πολύ πιθανό πώς άνακατεύθηκαν και πα-ραδόσεις άλλων μεσογειακών λαών.

Γι' αυτό άλλοι πίστευαν πώς οι Χάριτες ήταν κόρες του Ουρανού και της Αύγης.

Στην "Ιλιάδα πάλι μια απ' αυτές τις Χάριτες ήταν κόρη του "Ηφαίστου, δηλαδή του θεού του ουραίνου φωτός.

Στα ιστορικά χρόνια οι ποι-ητές φαντάζονταν τις θεές πώς πέρανε μέρες στα συμπόσια των θεών του "Ολύμπου και ό-τι χωρίς αυτές δεν άρχιζαν οι χοροί των "Αθανάτων.

«Μήτε οι θεοί χωρίς τις σε- (μνες Χάριτες των συμποσιών την τάξι στή- (νουν και των χορών' αλλά των όλων έργων οδηγη- (τρες των ούρανών, δίπλα στον Πύθιο Φοῖβο τον (Χρυσότοξο

τους θοήνους έχουν στήσει και την τιμή την αιώνια του "Ολυμπίου προσφέρουνε πατρός τη βασιλεία» (Πίνδαρ. "Ολυμπ. ΧΙΥ, 6-12)

Έπειδή στα ιστορικά χρό-νια οι Χάριτες πιστεύτηκε πώς συγγενεύαν με τον "Απόλλωνα, έθεωρούντο σε θεότητες της μουσικής, γι' αυτό πέρανε μέ-ρες στους χορούς των Μουσών στο "Ιερό των Δελφών και μά-ζι τραγουδούσαν.

Όπως δείχνει τ' όνόμά τους σήμαιναν τη Χαρά, την ευε-γεία και την όμορφιά.

Γι' αυτό οι έρευνήτες υπά-στηρίζουν πώς αρχικά ήταν ή-λιακές θεότητες — οι άκτίνες του ήλιου που ξεχωρίζουν τη φύση, που φωτίζουν τα έμψυ-

χα όντα και επιδρασιλεύουν χί-λιων λογίων δώρα στη γή και στον άνθρωπο.

Οι Χάριτες λοιπόν στη φαν-τασία των "Ελλήνων ήταν οι τρεις θεότητες που εμφανίζον-ταν όταν άρχιζε ή άνοιξη, δγαί-νανε τα λουλούδια και μορφο-δολούσε ή καταπράσινη γή.

Γι' αυτό πίστευαν πώς άκο-λουθούσαν το θεό Διόνυσο και αντάμωναν την "Αφροδίτη που τη δροθούσαν στον καλλωπι-σμό της.

Αυτές χάριζαν στους ανθρώ-πους τη χαρά, στις γυναίκες την όμορφιά και στους θνητούς τα πιο μεγάλα δώρα.

Μια πούχαν αυτόν τον προ-ορισμό, οι ποιητές και οι καλ-λιτέχνες τις φαντάζονταν γυ-μνές.

"Η προσωποποίησι της ό-μορφιάς και της χαράς δεν μπορούσε να έκφραστή άλλω-στیکا παρά στο καλλιγράμμα σώμα τους. Γι' αυτό άπεικο-νίζονταν και οι τρεις σε ωραία σύμπλεγμα όλόγυμνες.

Όπως ξέρουμε, οι αρχαίοι πράγονοι μας λάτρευαν το κάλλος και γι' αυτό οι καλλι-τέχνες (ζωγράφοι και γλύπτες) μαζί με άλλες τους δημιουρ-γίες δώσανε πλαστικές εικόνες της γυναικείας όμορφιάς στην άπεικόνισι των τριών θεοτήτων πού, όπως είπαμε, ή αρχαία παράδοσις τις φαντάζονταν πώς ήταν ή προσωποποίησι της χαράς, της όμορφιάς και της παρθενίας.

Έτσι, την άνοιξη, που ή γή ήταν στολιμένη με λουλούδια και τα δέντρα ήταν καταπρά-σινα, οι Χάριτες, όλόγυμνες μέσα στα λειβάδια χορεύανε ρυθμικά λέγοντας παθητικά τραγούδια που ύμνουσαν τον έρωτα.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Δάφνη ντυ Μωριέ: μια νεαρή χαμόγελαστη γυναίκα, με αρ-κετά τονισμένη "αγγλική έμ-φάνισι, δηλαδή επιφυλακτική, με κάποια "εκαίστητα» στην έκφρασι, αλλά — ίσως για να μετριάση αυτή τη σκαίστητα — γοητευτική, απλή, ευγενι-κή, ντροπαλή, τόσο που κάνει ν' άπέρουν τους δημοσιογρά-φους που την πλη-σιάζουν:.. όταν μπο-ρούν. Γιατί ή Δά-φνη ντυ Μωριέ απο-φύγει τις συνεντεύ-ξεις και το πλήθος.

Αυτή ή ντροπαλό-τητα την έκανε να διαλέξη τη σταδιο-δρομία της μυθιστο-ριογράφου κι' όχι της ήθοποιου, για την οποία επίσης είχε μεγάλη επιθυ-μία.

Πολύ νωρίς ή Δά-φνη ντυ Μωριέ έσο-τερικεύτηκε με την πένα. Δεν ήταν πά-νω από έντεκα χρό-νων όταν έγραψε τα πρώτα ποιήματά της, τρυφερά και νο-σταλγικά. "Υστερα, στην έφηβική ήλι-κία της, έξασκολού-θησε, γράφοντας πα-ραμύθια και νουβέ-λες, που δεν άοργη-σαν να δημοσιευ-τούν στις έφημερί-δες και τις έπιθεω-ρήσεις. Αυτό της έ-δωσε θάρρος κι' έ-γραψε ένα μυθιστό-ρημα: «Το πνεύμα της "Αγάπης», που δημοσιεύτηκε στα

1931. Την άλλη χρονιά έγρα-ψε το «Δεν θα ξαναγίνω ποτέ νέας».

— "Απ' τα δέκα ως τα εί-κοσι χρόνια μου, λέει, κατε-δρόχθισα τον Μπαλζάκ, τον Δουμά, τον Μωπασάν και... κάμποσους άλλους. Με λίγα λόγια, διάβασα πολλά και πολ-υ γρήγορα.

Αλλά μόνον όταν έγραψε τη «Ρεβέκκα», που μεταφρά-στηκε σε πολλές χώρες, ή Δά-φνη ντυ Μωριέ έγινε διάσημη. Έγκαταλείποντας το ιστορι-κό μυθιστόρημα, στράφηκε πρὸς το σύγχρονο έρωτικό δράμα.

Από τότε, οι άναγνώστρι-ές της έμαθαν ν' αγαπούν τους ήρωες των παθητικών περιπε-τειών που έχουν για τίτλο: «Τα παρások», «Ο Στρατη-γός του βασίλειος», «Η έρω-τική άλυσσίδα» κ.λ.π.

Σ' ένα δημοσιογράφο που τη ρώτησε γιατί έγραφε μυθι-στορήματα της σύγχρονης έ-ποχής, άπάντησε:

— Για να ξεφύγω στο πα-ρελθόν. "Αν μπορούσα να ξα-ναγεννηθώ, θα ήθελα να γενι-όμουν το 17ο αιώνα.

Το 1932 ή Δάφνη ντυ Μω-ριέ παντρεύτηκε τον αντίστοι-χαγματάρχη Μπράουνινγκ, που έγινε στρατηγός, κι' ύστερα άρχηγός του Στρατιωτικού Οί-κου της πριγκίπισσας "Ελισά-βετ. Θεοί που πηγάζουν κι' όταν ή πριγκίπισσα έγινε βα-σιλίσσα.

Τον περισσότερο καιρό ή Δάφνη ντυ Μωριέ μένει στο Κορνουάι, σ' ένα παλιό σπίτι, χαμένο στην έξοχή, ανάμε-σα στην καταχνιά και τη μυ-ρουδιά των φυκιών και του έ-λατιού. "Εκεί γράφει, όταν τα παιδιά της, ή Τέσσα, ή Φλα-δία κι' ο Κρίστιαν την άφήνουν ήσυχη. Λατρεύουν τη μητέρα του και την φωνάζουν «Μπι-γκό».

— Δεν μπορώ να γράψω, παρά μόνο στην έξοχή, λέει, αλλά δεν μ' έρέσει να σηκώνω και νωρίς.

ΜΩΡΙΣ ΠΕΡΙΣΣΕ

Δάφνη ντυ Μωριέ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΔΑΦΝΗ ΝΤΥ ΜΩΡΙΕ

Ο ΣΕΣΣ διάβασαν τη «Ρε-βέκκα», το έξοχο μυθι-στόρημα που μεταφρά-στηκε τελευταία και στα έλ-ληνικά, δεν άγνοούν αυτό το όνομα. Ο πατέρας της Δά-φνης ντυ Μωριέ, ο Ζεράλντ ντυ Μωριέ, ήταν ήθοποιός, ενώ ο παπούς της Ζώρς ντυ Μωριέ είχε γράψει δυο συγκινητικά μυθιστορήματα, που γνώρισαν μεγάλη επιτυχία στον καιρό της βασιλείας Βικτωρίας.

Ο παπούς μου καταγόταν από εύπατρίδες, λέει ή ίδια, που ζούσαν στη Σάρβ κατά το 18ο αιώνα. Γεννήθηκε στο Πασ-σύ κι' εγκατεστάθηκε στην "Αγγλία το 1870.

Δάφνη ντυ Μωριέ: μια νεαρή χαμόγελαστη γυναίκα, με αρ-κετά τονισμένη "αγγλική έμ-φάνισι, δηλαδή επιφυλακτική, με κάποια "εκαίστητα» στην έκφρασι, αλλά — ίσως για να μετριάση αυτή τη σκαίστητα — γοητευτική, απλή, ευγενι-κή, ντροπαλή, τόσο που κάνει ν' άπέρουν τους δημοσιογρά-φους που την πλη-σιάζουν:.. όταν μπο-ρούν. Γιατί ή Δά-φνη ντυ Μωριέ απο-φύγει τις συνεντεύ-ξεις και το πλήθος.

Αυτή ή ντροπαλό-τητα την έκανε να διαλέξη τη σταδιο-δρομία της μυθιστο-ριογράφου κι' όχι της ήθοποιου, για την οποία επίσης είχε μεγάλη επιθυ-μία.

Πολύ νωρίς ή Δά-φνη ντυ Μωριέ έσο-τερικεύτηκε με την πένα. Δεν ήταν πά-νω από έντεκα χρό-νων όταν έγραψε τα πρώτα ποιήματά της, τρυφερά και νο-σταλγικά. "Υστερα, στην έφηβική ήλι-κία της, έξασκολού-θησε, γράφοντας πα-ραμύθια και νουβέ-λες, που δεν άοργη-σαν να δημοσιευ-τούν στις έφημερί-δες και τις έπιθεω-ρήσεις. Αυτό της έ-δωσε θάρρος κι' έ-γραψε ένα μυθιστό-ρημα: «Το πνεύμα της "Αγάπης», που δημοσιεύτηκε στα

1931. Την άλλη χρονιά έγρα-ψε το «Δεν θα ξαναγίνω ποτέ νέας».

— "Απ' τα δέκα ως τα εί-κοσι χρόνια μου, λέει, κατε-δρόχθισα τον Μπαλζάκ, τον Δουμά, τον Μωπασάν και... κάμποσους άλλους. Με λίγα λόγια, διάβασα πολλά και πολ-υ γρήγορα.

Αλλά μόνον όταν έγραψε τη «Ρεβέκκα», που μεταφρά-στηκε σε πολλές χώρες, ή Δά-φνη ντυ Μωριέ έγινε διάσημη. Έγκαταλείποντας το ιστορι-κό μυθιστόρημα, στράφηκε πρὸς το σύγχρονο έρωτικό δράμα.

Από τότε, οι άναγνώστρι-ές της έμαθαν ν' αγαπούν τους ήρωες των παθητικών περιπε-τειών που έχουν για τίτλο: «Τα παρások», «Ο Στρατη-γός του βασίλειος», «Η έρω-τική άλυσσίδα» κ.λ.π.

Σ' ένα δημοσιογράφο που τη ρώτησε γιατί έγραφε μυθι-στορήματα της σύγχρονης έ-ποχής, άπάντησε:

— Για να ξεφύγω στο πα-ρελθόν. "Αν μπορούσα να ξα-ναγεννηθώ, θα ήθελα να γενι-όμουν το 17ο αιώνα.

Το 1932 ή Δάφνη ντυ Μω-ριέ παντρεύτηκε τον αντίστοι-χαγματάρχη Μπράουνινγκ, που έγινε στρατηγός, κι' ύστερα άρχηγός του Στρατιωτικού Οί-κου της πριγκίπισσας "Ελισά-βετ. Θεοί που πηγάζουν κι' όταν ή πριγκίπισσα έγινε βα-σιλίσσα.

Τον περισσότερο καιρό ή Δάφνη ντυ Μωριέ μένει στο Κορνουάι, σ' ένα παλιό σπίτι, χαμένο στην έξοχή, ανάμε-σα στην καταχνιά και τη μυ-ρουδιά των φυκιών και του έ-λατιού. "Εκεί γράφει, όταν τα παιδιά της, ή Τέσσα, ή Φλα-δία κι' ο Κρίστιαν την άφήνουν ήσυχη. Λατρεύουν τη μητέρα του και την φωνάζουν «Μπι-γκό».

— Δεν μπορώ να

ΕΙΣΑΣΤΕ να είσαστε ακόμα νέα, να μην είσαστε πια είκοσι χρονών που το δέρμα του προσώπου σας ήταν τσιτωμένο σαν τη φλούδα αγγούριου. Στο πρόσωπό σας έχουν εμφανιστεί ρυτίδες. Ίσως μιλάτε, ίσως γελάτε, ίσως στα μάτια, ίσως στο μέτωπο. Δεν είναι όμως τα πρώτα σημάδια που στέλνει ο καιρός, δεν είναι ρυτίδες των γυναικών. Οι ρυτίδες αυτές είναι αποτέλεσμα διαφόρων μορφασμών του προσώπου σας που επαναλαμβάνονται συνεχώς.

Βέβαια, δεν θέλετε να τους κάνετε αυτούς τους μορφασμούς, μάλιστα ούτε καν τους προσέχετε, γίνονται αυτόματα κάτω από την επίδραση διαφόρων ψυχικών καταστάσεων. Ο πόνος, η έκπληξη, η χαρά, ο θυμός, φαίνονται άμεσα στο πρόσωπό σας. Γιατί φαίνονται; Γιατί το πρόσωπό σας αλλάζει, πήρε άλλη έκφραση. Όταν όμως το πρόσωπό σας αλλάζει τακτικά από το ίδιο συναίσθημα, με τον καιρό αρχίζουν να εμφανίζονται πάνω στο δέρμα σας μικρά σημάδια, που σιγά-σιγά μεγαλώνουν. Είναι οι ρυτίδες. Το δέρμα είναι βέβαια ελαστικό, η ελαστικότητά του όμως πειθαρχεί σε κάθε γυναίκα. Άλλες έχουν λιγότερο και άλλες περισσότερο ελαστικό δέρμα. Και φυσικά, εκείνες που έχουν λιγότερο ελαστικό δέρμα, κινδυνεύουν περισσότερο να δουν αυτές τις αντιπαθητικές ρυτίδες να εμφανίζονται στο πρόσωπό τους.

Μπορείτε και πρέπει να προστατευθείτε από αυτές τις ρυτίδες, που θα τις αποκαλέσουμε «συναίσθηματικές». Αφού είναι αποτέλεσμα διαφόρων συναίσθημάτων.

Σταθείτε μπροστά στον καθρέφτη σας και μελετήστε καλά το πρόσωπό σας. Χαμογελάστε, γελάστε, πάρτε ύφος θυμωμένο, ύφος θλιμμένο, στενοχωρημένο, κάνετε πως εκπλήττεστε κ.λ.π. Θα δείτε ότι στα διάφορα σημεία του προσώπου σας θα εμφανισθούν ρυτίδες. Αυτές οι στιγμιαίες ρυτίδες, αν δεν τις προσέξετε, μπορούν να γίνουν μόνιμες.

Πρέπει λοιπόν να εξετάσετε ποιά έκφραση σας προκαλεί τις περισσότερες και τις μεγαλύτερες ρυτίδες. Και να πάψετε να παίζετε αυτή την έκφραση.

Θα πείτε: Μα δεν θα γελάσω; Θα γελάσετε, φυσικά, αλλά θα γελάσετε με προσοχή. Ώστε να μη δημιουργούνται μεγάλες ρυτίδες γύρω από το στόμα σας. Θα παρατηρήσετε πάλι: Μα τότε το γέλιο μου θα φαίνεται σαν ψεύτικο. Όχι, αν δεν υπερβάλετε. Δεν είναι ανάγκη να γελάτε με... κλειστό το στόμα, αλλά ούτε και με αλόγχιστο. Γελάστε συγκρατημένα.

Έχετε έξ' άλλου τη συνήθεια να σηκώνετε τα φρύδια σας, στην παραμικρότερη έκπληξη. Αυτό μπορείτε να το κόψετε, γιατί γρήγορα θα δείτε να μοιμοποιούνται οι σχετικές ρυτίδες στο μέτωπό σας.

Ο μεγαλύτερος όμως κίνδυνος για να δημιουργηθούν μόνιμες ρυτίδες προέρχεται από το χαρακτήρα σας. Αν έχετε χαρακτήρα δύσθυμο, μελαγχολικό, στριμμένο, πρέπει να τον διορθώσετε. Καλλιεργήστε μέσα σας τη χαρά. Αυτό είναι το πρώτιστο που έχετε να κάνετε.

Στον πίνακα που παραθέτουμε πλάι θα δείτε πιο συναισθηματικές δημιουργεί τις διάφορες ρυτίδες. Μελετήστε τον, μελετήστε τον εαυτό σας και αρχίστε την... ψυχολογική. Γρήγορα θα δείτε να ανεβαίνει φάσμα που αν δεν σας απαλλάξει από τις «συναίσθηματικές» ρυτίδες, τουλάχιστον θα τις περιορίσει κατά πολύ και θα σας προστατεύσει από του να επιδεινωθεί το κακό, να πληθύνουν οι ρυτίδες που να μη μπορεί κανείς να ξεχωρίσει αν είναι από «συναίσθημα» ή από γηραιότητα.

ΕΙΣΑΣΤΕ ΥΠΕΥΘΥΝΗ Ή ΙΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΑΣ!

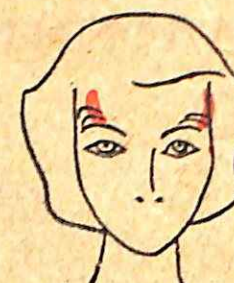
ΡΥΤΙΔΕΣ ΣΚΕΨΗΣ

Ρυτίδες του μετώπου, που τις προκαλεί η άσυνείδητη και συνεχής σύσπασις του μετωπικού μυός. Είναι ένα από τα σημάδια της συνειδητοποίησης των προβλημάτων που αντιμετωπίζονται.

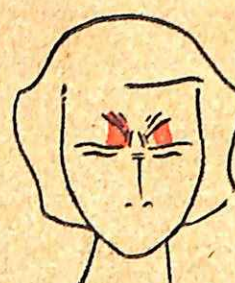
ΡΥΤΙΔΕΣ ΕΚΠΛΗΞΗΣ

Ρυτίδες που σχηματίζονται στις δύο άκρες του μετώπου πάνω από τα τόξα των φρυδιών και προκαλούνται από τη σύσπασις του εξωτερικού μετωπικού μυός.

ΡΥΤΙΔΕΣ ΑΥΤΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Ρυτίδες των φρυδιών, που οφείλονται σε σύσπασις του σχετικού μυός. Το μυαλό σας το απασχολεί διαρκώς κάτι.

ΡΥΤΙΔΕΣ ΑΣΗΜΑΝΤΟΤΗΤΟΣ

Ρυτίδες που σχηματίζονται κάτω από τα μάτια και καταλήγουν, στο γνωστό «σακκούλισμα».

στην άκρη των χειλιών (κυττάξτε ρυτίδες της εὐθυμίας).

ΡΥΤΙΔΕΣ ΑΓΩΝΙΑΣ

Ρυτίδες του μετώπου και ρυτίδες των φρυδιών, που προκαλούνται από τη σύσπασις του μετωπικού μυός και του μυός που βρίσκεται πάνω από τα φρύδια.

Οι γυναίκες που έχουν αυτές τις ρυτίδες, μπορούν να αντιδράσουν αφαιρώντας τον εαυτό τους ξέγνοιαστα, κι' εντέλως αμεριμνο.

ΡΥΤΙΔΕΣ ΑΝΗΣΥΧΙΑΣ

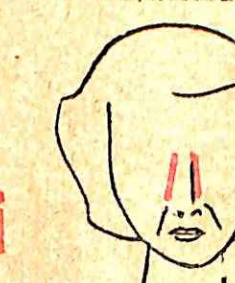
Ρυτίδες των φρυδιών και ρυτίδες των ματιών που προκαλούνται από τη σύσπασις των μυών των φρυδιών και των ματιών.

ποφύρετε με το πυραμικό που συμβαίνει

ΡΥΤΙΔΕΣ ΥΠΕΡΟΨΙΑΣ

Ρυτίδες της μύτης, που τα πτερυγία της ανυψώνονται ταυτόχρονα με το εξωτερικό τόξο του

ΡΥΤΙΔΕΣ ΠΟΝΟΥ

Ρυτίδες του άνω χείλους, που οι άνω φρύδια ανυψώνονται

ΡΥΤΙΔΕΣ ΕΥΘΥΜΙΑΣ

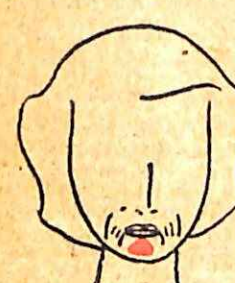
Ρυτίδες της άκρης των χειλιών (άκρες άνασχηματισμένες που προκαλούνται από το μεγάλο ζυγωματικό

πάψετε να είσαστε ευθύμη, προτιμάτε το λοιπόν να τις αφήσετε, εφαρμόζοντας μονάχα το συνθιβεμένο μασάζ

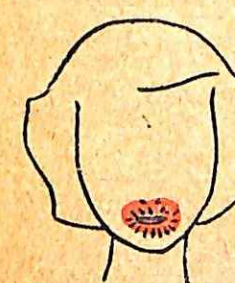
ΡΥΤΙΔΕΣ ΑΝΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΟΥ

Ρυτίδες της άκρης των χειλιών (άκρες που πάνε προς τα κάτω) προεκτείνουν

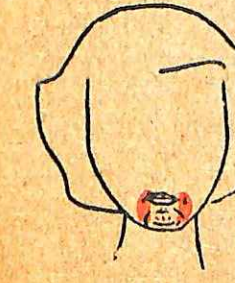
ΡΥΤΙΔΕΣ ΕΠΙΦΥΛΛΕΣΗΣ

Ρυτίδες σε σχήμα ακτίνων γύρω από το στόμα. Κλείνουν τα χείλη, φέρνουν τις άκρες τους πιά κοντά

ΡΥΤΙΔΕΣ ΑΜΗΧΑΝΙΑΣ

Ρυτίδες κάτω από το κάτω χείλος. Συνδέονται από τις δύο μεριές του πηγουνιού που κι' αυτό είναι

γμή που πρέπει να αποφασίσετε, για κάτι ή που πρέπει να ενεργήσετε. Διαρκώς αναβάλλετε

ΔΕΝ ΕΙΣΑΣΤΕ ΠΙΑ ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΩΝ. ΟΙ ΡΥΤΙΔΕΣ ΑΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΣΧΗΜΑΤΙΖΩΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΑΣ. ΟΙ ΑΙΤΙΕΣ ΠΟΥ ΤΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ. Σ' ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΤΗΝ ΑΙΤΙΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΑΦΟΡΑ

ΡΥΤΙΔΕΣ ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΗΣ

Ρυτίδες των χειλιών και της μύτης που σκάβουν σε όλο του το μήκος το αὐλάκι που αρχίζει από τα πτερυγία της μύτης

ΡΥΤΙΔΕΣ ΕΠΙΘΕΠΙΚΟΤΗΤΟΣ

Ρυτίδες της μύτης, των χειλιών και των ματιών. Είναι οι ίδιες με τις ρυτίδες της περιφρόνησης, μα το δυνατό σφίξιμο

ΡΥΤΙΔΕΣ ΠΟΝΗΡΙΑΣ

Ρυτίδες της μύτης και της άκρης των χειλιών. Σκάβουν και σχεδόν κάνουν οριζόντιο το αὐλάκι που αρχίζει από τα πτερυγία της μύτης

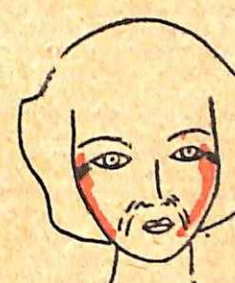
ΡΥΤΙΔΕΣ ΠΡΟΣΠΟΙΗΣΗΣ

Ρυτίδες της άκρης των χειλιών και ρυτίδες σε σχήμα ακτίνων γύρω από το στόμα. Είναι συνήθως οι ρυτίδες των γυναικών που προσποιούνται που θέλουν να κάνουν

ΡΥΤΙΔΕΣ ΠΙΚΡΙΑΣ

Ρυτίδες της άκρης των χειλιών που συνδέονται από άνω προς το άνω χείλος. Σκάβουν σε ένα φαρόν ήμικύκλιο το αὐλάκι που ξεκινάει από τα πτερυγία της μύτης και καταλήγει στις άκρες των χειλιών.

νομίζετε πως η ζωή δεν έχει καμιά χαρά.

ΠΟΛΥ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ

Εφαρμόστε πιστά τις ακόλουθες συμβουλές

Υπάρχουν στην καθημερινή ζωή μερικά πράγματα που φαίνονται μόνον άσχημα, αλλά δεν πρέπει να τα παραμελούμε. Από αυτά θα φανή αν είμαστε ακριβείς, προνοητικοί, καλοσυνάτοι, ευγενικοί. Φτάνει λίγη προσοχή, για να αποφευχθούν σφάλματα και γκάφες.

Σημειώνετε τις διευθύνσεις. Είναι χρήσιμο, να έχετε πάντα πρόχειρο ένα διδύκαρι, που θα σημειώνετε τις διευθύνσεις των φίλων σας, των γνωστών σας και όλων γενικά των προσώπων με τα όποια έρχασατε σε επαφή.

Κουδιστείτε κανονικά τα ρολόγια και ευπρόσηρα. Συνθηθείτε να κάνετε αυτή τη δουλειά σε ώριμη ώρα. Π.χ. πριν περάσει το βράδυ να κοιμηθείτε. Με τον καιρό θα γίνετε μια κίνηση σχεδόν αυτόματη.

Τοποθετήτε τα σταχτοδοχεία κατά τέτοιο τρόπο, ώστε κάθε πρόσωπο που καπνίζει στο σπίτι, να έχει άμεσα πρόχειρο ένα από αυτά. Θα γλυτώσετε έτσι από τις στάχτες πάνω στα χαλιά και στο πάτωμα. Αν καπνίζουν στο τραπέζι μετά τον καφέ, βάλτε σταχτοδοχεία στο τραπέζι. Δεν υπάρχει πιο αντιαισθητικό πράγμα από τις στάχτες του τσιγάρου μέσα στα πιατάκια του καφέ.

Βάζετε ημερομηνία στα γραμμάτια σας. Στα εμπορικά γραμμάτια, η ημερομηνία είναι απαραίτητη, αλλά δεν πρέπει να την παραλείψουμε ούτε από τα προσωπικά γραμμάτια. Η παραλείψις της ημερομηνίας δείχνει αδιαφορία και κακή αντιστοίχηση. Μην το ξεχνάτε.

Ελέγχετε τον αριθμό του τηλεφώνου, όταν φέρνεται να καλέσετε κάποιον. Μην εμπιστευόμαστε πάντα στη μνήμη μας. Θυμηθείτε πόσο δύσκολο είναι σε όσους όταν σας καλούν την ησυχία σας, με το να σας παίρνουν στο τηλέφωνο κατά λάθος.

Προαγωγικά, ἡ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ μπορεῖ νὰ
ναί σωστὸ ρολοῖ. Ἡ συμπεριφορὰ του νὰ νά
ὑπολλαχθῇ ἀπὸ ἐκφυλισμοὺς κ' ἰδιότυ-
πας. Νὰ ἔχη ἓνα ρυθμὸ καὶ καθορισμένον
ταχυοῦς, νὰ προχωρῇ κανονικὰ δίχως τῆ
ἐστιακῆ ἐπέμβασι τοῦ περιβάλλοντος. Ἐ-
πὶ δὲ πῶς ὁ ἐξαναστασμός κ' ἡ καταστροφὴ

τάπητα να περπατή. Κι' όλοι μας, όταν πε-
ρπατούμε, δεν σκεπτόμαστε νοητικά με τι
κινησι των ποδιών μας. Μόνα τους τα πό-
δια μας περπατούν. Το μυαλό μας απευθείας
παιχνιδιάρικα κάτι συνηθιστό: «Όταν θα
θώ μπροστά μας ένα έπιθόδιο, που σπαι-
νά να πάωμε ειδικά μέτρα.

ΧΑΡ. ΜΗΧΙΟΤΗΣ

Εφότος η Λιλή Σπλιωτάκη έσπερα
κάθε προηγούμενη επιτυχία. Είναι η μά-
γναίκα που κατάλαβε μία θέση στους
πρώτους της γενικής βαθμολογίας.
Το έζωνος Σπλιωτάκη, κατέστην στ
20η θέση σε 308 αυτοκίνητα που έλαβ
μέρος στο μεγάλο αγώνα.

των. Η ήδη, τροποποιώντας τα δρμνικο κύκλο του δργανισμ, εεφανίει συχνά τις χιονιστές. Μερικά παιδιά φαίνεται ότι έχουν μιά ειδικότερη προέαση. Πρόκειται συχνά για παιδιά εανθ, μμωατικά, υποτασικά, αγόρια ή κορίτσια που επαφέρουν από μιά άδενική υπολειπόμενη και έχουν τάση προς την παχυσαρκία με ιστούς μωλοκόους και με άκρα νοτισμένα και συχνά ψυχρά. Τα παιδιά αυτά φαί-

γίστρες είναι πλεχτά μάλλινα γάντια.

● Για τις σκασμένες χιονίστρες μπάνιο με νερό οδοντογέ (1:5).

ΜΙΑ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ

«A...H»

44

Э. Г. 7

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ...

...μόδας

Πανεπιστήμιον
ὡς φρονιμότητος
αὐτοῦ ἦτορ

διακροσμητοῦ

Ο ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

...ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Κ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ.— Σὰς 8-

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ
ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΟΣ

35

Ένα ανσάμπλ πολύ μοντέρνο

ΠΟΥ ΣΑΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ ΚΟΜΨΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΣΤΙΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

1. ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΩΡΑΙΟ ΣΠΟΡ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 400 γραμ. μαλλι έλαφρό και άφράτο σε χρώμα κίτρινο. Βελόνες Νο 3½, 3 και 2½. 1 φερμουάρ 25 εκατ. μήκος.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 5 εκατ. πλέξετε 11π επί 16 βελόνες.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 2+2=2π καλή, 2π ανάποδη. Ζέρσευ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

• ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 110π και πλέξετε 4 εκατ. λάστιχο 2+2π. Βάλετε κατόπιν τις χονδρές βελόνες και πλέξετε ζέρσευ. Και στις 2 άκρες του πλεκτού κλείστε κάθε 1,5 εκατ. από 1π (9 φορές). Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 20 εκατ. προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 1,5 εκατ. από 1π (11 φορές). Σε γενικό μήκος 39 εκατ. σχηματίστε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η βελόνα από 5π, 3π και 1π (4 φορές). Κατόπιν κάθε 4η βελόνα, από 1π (2 φορές). Όταν η μασχάλη έχει μήκος 11 εκ. προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 4 εκατ. από 1π (2 φορές). Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 57 εκατ. σχηματίστε το ντεκολτέ κλείνοντας τους 6 μεσαίους πόντους. Πλέξετε τώρα το κάθε κομμάτι χωριστά, κλείνοντας προς τη μεριά του ντεκολτέ κάθε 2η βελόνα από 2π (2 φορές) και 1π (7 φορές). Όταν η μασχάλη έχει μήκος 21 εκατ. λοξίστε τον ώμο κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 5π (5 φορές) και 3π (2 φορές). Πλέξετε και το δεύτερο κομμάτι αντίκρουσά.

• ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 106π και πλέξετε 4 εκατ. λάστιχο 2+2π. Βάλετε κατόπιν τις χονδρές βελόνες και συνεχίστε με ζέρσευ. Και στις 2 άκρες του πλεκτού κλείστε κάθε 2 εκατ. από 1π (7 φορές). Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 20 εκατ. προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 2 εκατ. από 1π (9 φορές). Σε γενικό μήκος 38 εκατ. σχηματίστε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η βελόνα από 3π, και 1π (5 φορές) και κάθε 4η βελόνα από 1π (2 φορές). Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 43 εκατ. χωρίστε

το πλεκτό σας στα δύο για το πίσω άνοιγμα και πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστά. Προς τη μεριά αυτήν του ανοίγματος προσθέστε 2 καινούργιους πόντους για το στρίφωμα. Όταν η μασχάλη έχει ύψος 11 εκατ. προσθέστε προς αυτήν τη μεριά κάθε 2 εκατ. από 1π (3 φορές). Όταν δέ η μασχάλη έχει ύψος 19 εκατ. λοξίστε τον ώμο κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 5π (5 φορές), 4π (2 φορές). Στο σημείο αυτό σχηματίστε συγχρόνως και το ντεκολτέ της πλάτης κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 7π και 4π για τον ώμο συνεχίστε κλείνοντας από 3π (2 φορές).

• ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 54π και πλέξετε 12 εκατ. λάστιχο 2+2π. Συνεχίστε με τις χονδρές βελόνες πλέκοντας ζέρσευ. Και στις 2 άκρες του μανικιού προσθέστε κάθε 2 εκατ. από 1π (12 φορές) και κάθε 3 εκατ. από 1π (4 φορές). Όταν το μανίκι έχει γενικό μήκος 49 εκατ. σχηματίστε το στογγύλευμα, κλείνοντας προς τα δεξιά: κάθε 2η βελόνα από 5π, 4π και

3π (2 φορές), ενώ συγχρόνως κλείνετε προς τ' αριστερά από 3π (2 φορές) και 2π (2 φορές). Κατόπιν κλείστε και στις 2 μεριές από 2π (3 φορές) και έναλλάξ τότε * 1π και τότε 2π

* (3 φορές) και ακόμη 2π (4 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους κλείσετε σε 1 φορά. Πλέξετε το αριστερό μανίκι αντίκρουσά.

• ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί χωρίς να πατησέτε τα λάστιχα. Κάνετε 2 λοξές πένσες στο στήθος. Η κάθε πένσα θα έχει 1,5 εκατ. βάθος και 12 εκατ. μήκος. Θα την αρχίσετε 22 εκατ. από το κάτω μέρος και θα την τελειώσετε στα 38 εκατ. Για ζώσετε τις ραφές των ώμων και τις πλαγιές. Κλείστε και ενώστε τα μανίκια. Ράψτε το στρίφωμα του ανοίγματος. Σηκώστε γύρω στο ντεκολτέ 94π με τις βελόνες Νο 3 και πλέξετε 12 εκατ. λάστιχο 2+2π. Κλείστε τους πόντους όπως τους δρίσκετε, δηλ. καλή με καλή και ανάποδη με ανάποδη. Γυρίστε το γιακά στα δύο και ράψτε το φερμουάρ εως το επάνω μέρος του γιακά.

X. K.

2. ΜΙΑ ΚΟΜΨΗ ΜΑΡΙΝΙΕΡ ΜΕ ΖΑΚΑΡ

(Θα την φορέσετε και απάνω από το σπορ πουλόβερ)

ΥΛΙΚΑ: 450 γραμ. μαλλι άφράτο σε χρώμα στριφτό μαύρο με γκρι στριμμένο 50 γραμ. της ίδιας ποιότητας σε χρώμα κίτρινο. Βελόνες Νο 3½.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 5 εκατ. πλέξετε 11π επί 16 βελόνες.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ 1 βελόνα καλή 1 βελόνα ανάποδη. Ζέρσευ φανταζι. Ενώ θα πλέκετε κανονικό ζέρσευ με το στριφτό μαλλι, στις βελόνες της καλής μεριάς του πλεκτού σκορπίστε ακανόνιστα ζακάρ από 3, 4 ή 5 πόντους με κίτρινο μαλλι. Καθώς θα πλέκετε αυτούς τους κίτρινους πόντους κάνετε κάθε τόσο 1 ζετέ (= βάλετε κλωστή στη βελόνα σας), το οποίο στην επομένη βελόνα θα αφήνετε χωρίς να πλέξετε. Με αυτό τον τρόπο μερικοί πόντοι κίτρινοι θα μακραίνουν ακανόνιστα πράγμα που θα στολίσει περίεργα το πλεκτό.

• ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις βελόνες 26π και πλέξετε με το φανταζι ζέρσευ, χρησιμοποιώντας για κάθε κίτρινο μοτιφάκι λίγο μαλλι κίτρινο. Αφού πλέξετε 2 εκατ. προσθέστε σε κάθε μεριά από 6π. Όταν έχετε πλέξη 33 εκατ. αφήστε αυτούς τους πόντους να περιμένουν. Βάλετε πάλι στις βελόνες 33π και πλέξετε με το φανταζι ζέρσευ, κλείνοντας αριστερά κάθε 6 εκατ. από 1π (3 φορές). Όταν θα έχετε πλέξη 2 εκατ. προσθέστε δεξιά 6π. Σε γενικό μήκος 22 εκατ. προσθέστε

αριστερά κάθε 2 εκατ. από 1π (5 φορές). Όταν και το δεύτερο κομμάτι έχει 33 εκ. γενικό μήκος τοποθετήστε αυτούς τους πόντους αριστερά των άλλων που είχατε αφήσει να περιμένουν. Πλέξετε ένα δεύτερο όμοιο κομμάτι αλλά αντίκρουσά. Τοποθετήστε αυτό το κομμάτι δεξιά των πρώτων πόντων που είχατε αφήσει να περιμένουν και συνεχίστε με όλους τώρα τους πόντους, προσθέτοντας και στις 2 μεριές του πλεκτού κάθε 2 εκατ. από 1π (3 φορές). Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 38 εκατ. χωρίστε το πλεκτό στα δύο για το άνοιγμα και πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστά. Προς τη μεριά του ανοίγματος προσθέστε 8π για το στρίφωμα. Σε γενικό μήκος του πλεκτού 40 εκατ. σχηματίστε τη μασχάλη κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 5π 4π, 3π, 2π και 1π (4 φορές). Όταν η μασχάλη έχει μήκος 13 εκατ. προσθέστε προς αυτή τη μεριά κάθε 2 εκατ. από 1π (4 φορές). Όταν το πλεκτό έχει γενικό μήκος 61 εκατ. κλείστε δεξιά για το ντεκολτέ κάθε 2η βελόνα από 8π, 3π, 2π (2 φορές) και 1π (3 φορές), ενώ συγχρόνως σχηματίζετε τον ώμο, κλείνοντας 3π (2 φορές) και 4π (7 φορές). Πλέξετε το δεύτερο κομμάτι αντίκρουσά.

• ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις βελόνες 106π και πλέξετε με το φανταζι ζέρσευ. Και στις 2 άκρες του πλεκτού κλείστε κάθε 9 εκατ. από 1π (2 φορές). Σε γενικό μήκος 25 εκατ. προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 3 εκατ. από 1π (5 φορές). Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 40 εκατ. σχηματίστε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η βελόνα από 3π και 1π (8 φορές). Όταν η μασχάλη έχει μήκος 15 εκ. προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 2 εκατ. από 1π (2 φορές). Όταν, τέλος, η μασχάλη έχει ύψος 21 εκατ. σχηματίστε τους ώμους κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η βελόνα από 3π (12 φορές). Όταν θα υπολείπονται τα 3 τελευταία κλεισίματα σχηματίστε συγχρόνως το ντεκολτέ της πλάτης κλείνοντας τους 8 μεσαίους πόντους. Τελειώστε τα 2 κομμάτια χωριστά και αντίκρουσά, κλείνοντας προς τη μεριά του ντεκολτέ κάθε 2η βελόνα από 4π και 3π.

• ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις βελόνες 58π και πλέξετε με το φανταζι ζέρσευ, προσθέτοντας και στις 2 άκρες κάθε 3 εκατ. από 1π (12 φορές). Όταν το μανίκι έχει γενικό μήκος 39 εκατ. σχηματίστε το

στογγύλευμα, κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από δεξιά 3π (2 φορές), 2π (10 φορές), 1π (1 φορά), 2π (1 φορά) * (2 φορές) και αριστερά συγχρόνως από 2π (3 φορές), 1π (1 φορά), 2π (1 φορά) * (4 φορές), 2π (5 φορές) κατόπιν κλείστε και στις 2 μεριές από 2π (2 φορές), 3π και τους υπόλοιπους πόντους σε 1 φορά. Πλέξετε το αριστερό μανίκι αντίκρουσά.

• ΛΟΞΟ ΤΟΥ ΝΤΕΚΟΛΤΕ

Βάλετε στις βελόνες 10π και πλέξετε ζέρσευ, κλείνοντας δεξιά και προσθέτοντας αριστερά από 1π κάθε 2 βελόνες. Αφού πλέξετε 31 εκ. κλείστε κάθε 2η βελόνα και στις 2 άκρες από 1π, εως όπου τελειώσουν όλοι οι πόντοι.

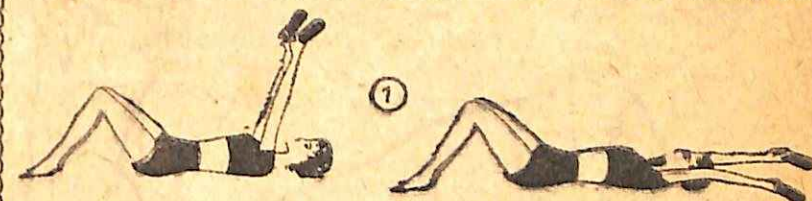
• ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις κάθετες πένσες του εμπρός, έτσι ώστε να έχουν 2 εκατ. βάθος στη βάση και να τελειώνουν σε μύτη σε ύψος 35 εκατ. από το κάτω μέρος. Στο κάτω μέρος κάθε πένσας, αφήστε ένα άνοιγμα 7 εκατ. Και στις 2 μεριές του στήθους κάνετε 2 λοξές πένσες, με 1 εκατ. βάθος και 12 εκ. μήκος. Την κάθε πένσα θα αρχίσετε στα 30 εκατ. και θα την τελειώσετε στα 36 εκ. Ράψτε τις πλαγιές ραφές και τις ραφές των ώμων. Ράψτε τις ραφές των μανικιών και ενώστε τα μανίκια. Στο κάτω μέρος των μανικιών γυρίστε ένα στριφωματάκι 2 εκατ. Γυρίστε ένα στριφωματάκι 2 εκατ. στο κάτω μέρος προσέχοντας να στογγύλευσετε τις γωνίες. Στο κάτω μέρος κάνετε ένα γαζί 1 εκατ. πάνω από την άκρη. Αρχίστε αυτό το γαζί από το πλάγι 5 εκατ. πριν από το άνοιγμα, προχωρήστε γύρω - γύρω στο άνοιγμα, στο κάτω μέρος του εμπρός γύρω στο άλλο άνοιγμα και τελειώστε 5 εκατ. μετά από αυτό. Κάνετε όλα τα στριφώματα και βάλετε το λοξό στο λαιμό.

Η ΓΡΑΜΜΗ ΣΑΣ, ΚΥΡΙΑ

• Η καλή γυμναστική αποτελεί τη βάση τόσο για τη διατήρηση μιας ωραίας σιλουέτας, όσο και για τη διατήρηση μιας καλής υγιεινής καταστάσεως. Σας δίνουμε σήμερα εδώ μια σειρά από γυμναστικές ασκήσεις, που είναι μελετημένες για την κάθε περίπτωση:

ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΩΡΑΙΑ ΣΤΑΣΙ ΚΑΙ ΣΦΙΧΤΟ ΣΤΗΘΟΣ

1 Σαπλωθήτε ανάσκελα, με τα γόνατα διπλωμένα, τα πόδια ενωμένα. Κρατώντας ένα πόδι σε κάθε χέρι (δύο μπουκάλες της μισής όκας κάνουν πολύ καλά τη δουλειά), υψώστε τους βραχίονες σας ώστε τα χέρια σας να έχουν μεταξύ τους απόσταση λίγο πιο μεγάλη από το πλάτος των ώμων. Εισπνέοντας, χαμηλώστε τα χέρια προς τα πίσω ώστε να φθάσουν στο πάτωμα. Ύστερα, εισπνέοντας, ξαναφέρετε τα χέρια ψηλά, και ξαναρχίστε την άσκηση.

2 Σταθήτε τεντωμένη, με τα πόδια στη διάσταση και τα χέρια ψηλά, κρατώντας μια πετσέτα, με την απόστασι μεταξύ των χεριών λίγο μεγαλύτερη από το πλάτος των ώμων. Κάμψτε τη μέση σας, κρατώντας τα πόδια τεντωμένα και τα γόνατα αλύγιστα και διαγράψτε ένα μεγάλο κύκλο, με τη φορά των δεικτών του ωρολογίου, γέροντας τόσο ώστε η πετσέτα να ακουμπά στο πάτωμα. Επαναλάβετε την ίδια αυτή άσκηση με αντίθετη τώρα πιά κατεύθυνση.

3 Σταθήτε με τα πόδια στη διάσταση και κάνετε έπικυψι, με τη ράχη λυγισμένη, το κεφάλι και τα μπράτσα κρεμασμένα προς τα εμπρός, και τις μπουκάλες στα δύο χέρια. Ύστερα, αναστήκατε το κεφάλι και τους ώμους, κάμψτε τη μέση σας και σπρώξτε τα χέρια σας στα πλάγια, όσο μπορείτε ψηλότερα, κρατώντας τις μπουκάλες. Με αυτή την άσκηση, όταν την κάνετε με προσοχή, σύστημα και επιμονή, αποκτά το σώμα ελαστική ευλυγισία, χωρίς όμως να είναι πλαδαρό. Σφιχτοδένουν οι μύες, προ πάντος οι κοιλιακοί, φεύγουν οι χαλαρότητες και τα διπλώματα της σάρκας, εξαφανίζονται σιγά-σιγά τα περιττά λίπη και οι γραμμές του σώματος γίνονται αρμονικώτερες. Η σάρκα γίνεται κρουστή και το στήθος σφίγγει. Με τέτοιο σώμα δεν μπορεί παρά και το περιπάτημά σας να είναι ανάλαφρο κι ωραίο.

Η γυμναστική δεν χρειάζεται μοναχά για τη διατήρηση μιας ωραίας και κομψής σιλουέτας. Είναι μία βαθύτερη ανάγκη του οργανισμού μας. Πολλές αρρώστιες οφείλονται στο γεγονός ότι το σώμα μας δεν κινείται, δεν γυμνάζεται. Κι έτσι βλέπουμε πολλές γυναίκες, όταν φθάνουν σε μία ώριμη ηλικία να γίνονται «δαρείες» και να παραπονούνται για πόνους σε διάφορα μέρη του σώματός τους. Έπειτα, η γυμναστική χαρίζει και ψυχική ισορροπία και υγεία.

—Χαριτωμένα ζώα και βολικά στην τροφή τους. Τρώνε. Ξέρεις, απ' όλα!

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ τῆς μπλούζας

- 1 Ἀπὸ ζέρεϋ, μαλλινάκι, μπροσέ, σατέν ἢ βελούδο, μπορεῖ νὰ γίνη τὸ κλασσικὸ αὐτὸ μπλουζάκι - ζιλὲ πὺν βλέπετε. Ἀνάλογα μὲ τὸ ὕφασμα πὺν θὰ διαλέξετε θὰ γίνη λιγώτερο ἢ περισσότερο ἀμπιγιέ. Σὲ ὁποιαδήποτε περίπτωσι ὅμως θὰ σὰς ἐξυπηρετήσῃ ἀπολύτως.
- 2 Μάλλινη μπλούζα ἐντελῶς κλειστή. Ὅταν βαρεθῇτε τὸ λαιμὸ βγάλετε τὸ γιᾶκὰ καὶ ἀνοίγετε τὸ ἔμπροσς σὲ πέτα, ὅποτε θὰ τὴν φορέσετε καὶ ὡς ἀνοιξιὰτικη. Τὸ μανίκι κάτω γυρίζει ρεβέρ ἂν τοῦ ἐξεκουμπώσετε τὸ τελευταῖο κουμπί. Γι' αὐτὸ ὅμως πρέπει νὰ ἔχη καὶ ἀνάλογο τελείωμα.
- 3 Μακρὰ ἀμπιγιέ μπλούζα. Μπροσέ, βελούδο ἢ ζέρεϋ κεντημένο μὲ στράς.
- 4 Νταντέλα, μπροσέ μὲ κουμπιὰ ντυμένα ἀπὸ τὸ ἴδιο ἢ φανταζί.
- 5 Μπλούζα σπὸρ, παραλλαγή πουκαμίσου. Τὸ γιᾶκαδάκι εἶναι πρόσθετο καὶ βγαίνει ὅποτε θέλετε.
- 6 Πολὺ ἀπλὴ κιμονὸ μπλούζα, μὲ τελείωμα γλώσσες στὸ κούμπωμα. Μπορεῖ νὰ γίνη ἀπὸ ὅτιδήποτε σχεδὸν ὕφασμα, μάλλινο, μεταξωτὸ ἢ νταντέλα.
- 7 Σπὸρ μπλούζα μὲ πρωτότυπο κούμπωμα - πάτ. Κατάλληλη καὶ γιὰ ἐκδρομές. Μανίκι πουκαμίσου φορεῖ, ἄνετο.
- 8 Ἡ μπλούζα αὕτη γαρνίρεται μὲ ἓνα δεύτερο γιᾶκὰ πὺν μπορεῖ νὰ γίνη ἀπὸ ἄλλο χρῶμα.

μα ἢ ἀπὸ ἄλλο ὕφασμα. Π.χ. ἂν κάνετε τὴ μπλούζα ἀπὸ μαλλινάκι μπορεῖτε νὰ βάλετε τὸν δεύτερο γιᾶκὰ ἀπὸ σατέν ἢ βελούδο κ.ο.κ. Ὁ δεύτερος γιᾶκὰς ἔχει κι' αὐτὸς κουμπότρυπα ὅπως ὁ πρῶτος, τὸ δὲ κουμπὶ εἶναι ραμμένο ἐπάνω στὴ μπλούζα. Ὅστε ὅταν ἀφαιρῇτε τὸν δεύτερο γιᾶκὰ νὰ κουμπώνετε πάλι τὸν πρῶτο, μόνο του πλέον, πάνω στὸ κουμπί. Ἡ μπλούζα αὕτη θὰ μετατραπῇ πολὺ εὐκόλα σὲ ἀνοιξιὰτικη, ὅταν μόλις χρειασθῇ, βάλετε γιὰ δεύτερο γιᾶκὰ, κάτω ἀπὸ τὸν πρῶτο, ὅποτε θὰ βάλετε ὅσπρω καὶ κάτω ἀπὸ τὰ μανίκια.

9 Κόψιμο καρδιάς ἔμπροσς, πὺν σχηματίζει συγχρόνως τσέπες. Ἀρκετὰ σουρωτὸ τὸ μανίκι κάτω. Ἡ μπλούζα σπὸρ μάλλινη.

10 Ζέρεϋ κεντημένο. Γαρνίρισμα μὲ κορδέλα γκρὸ ἢ βελούδο. Ἡ βελονιά εἶναι πεταχτὴ καὶ σχηματίζει φιογκάκι ἢ λουλουδάκι μὲ μιά πέδα ἢ πούλια στὴ μέση.

11 Ἀμπιγιέ μπλούζα, χωρὶς γιᾶκὰ, ἀνεβατὴ στὸ λαιμὸ. Μιά σάρα ἂν φῶν τὴν ἀγκαλιάζει καὶ σχηματίζει ντραπέ, δένοντας ἔμπροσς μὲ μόνον δέσιμο. Ἡ μιά ἄκρη ἔχει κουμπότρυπα καὶ κουμπώνει στὸ κουμπὶ τῆς μπλούζας. Ἡ ἄλλη ἄκρη μπορεῖ νὰ κουμπώσει κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο ἢ νὰ στερεωθῇ μὲ κορφίτσα. Ἡ λουρίδα γίνεται γύρω - γύρω ἢ ξεκινᾷ ἀπὸ τὴ ραφή τοῦ ὤμου. Τὴν ἐπλώνετε μόλις τὴν βαρεθῇτε.

12 Καὶ αὕτη ἡ μπλούζα θὰ γίνη ἀμπιγιέ ἢ σπὸρ ἀνάλογα μὲ τὸ ὕφασμά σας. Γίνεται ὡραία καὶ σὲ βελούδο ἢ νταντέλα καθὼς καὶ σὲ ὅτιδήποτε μάλλινο ἢ μεταξωτό.

13 Σπὸρ ζεστὴ μπλούζα. Ὁ γιᾶκὰς εἶναι πρόσθετος καὶ τὸν ἐξεκουμπώνετε ὅποτε θέλετε.

14 Κιμονὸ μπλούζα μάλλινη ἢ μεταξωτὴ. Εἰδικὸ κόψιμο φέρνει μπόλικα πάνω ἀπὸ τὸ στῆθος. Ἡ ραφή καλύπτεται μὲ μιά διακοσμητικὴ κουμπωτὴ πάτ.

της τροχαίας σταματούσε τα αυτοκίνητα σε μία διασταύρωση...
— Η Ζανέτ, μέσα σ' έναν πυρετό αγώνιας, έφτασε επιτέλους στο σταθμό. Δεν είχε παρά δυο λεπτά μπροστά της. 'Α γόρασε ένα εισιτήριο κι' έτρεξε στην προκυμια ψάχνοντας παντού να βρει τον Κιτ ανάμεσα στο κύμα των ταξιδιωτών που βιαζόντουσαν. Σαφηνικά σταμάτησε σαν πετρωμένη: στην προκυμια αναγνώρισε τον Κιτ και, κοντά του, τη Μάργκαρετ 'Αρζενς. Αυτή ανέβηκε στο βαγόνι και ο Κιτ την ακολούθησε...
— Η Ζανέτ, μέσα στην κατάπληξη της, είχε χάσει μία πολύτιμη στιγμή. Προχώρησε προς τη διεύθυνση του τρένου μά' ήταν πολύ αργά!
— Έκλεισαν τις πόρτες: δεν την άφησαν να πλησιάσει.
— 'Ω! σ'ας παρακαλώ, αφήστε με ν' ανέβω σε οποιοδήποτε βαγόνι... πρέπει να φύγω... Παρακαλούσε τον έλεγκτή, αλλά την ίδια στιγμή το τρένο ξεκινούσε.
— Αυτούμαι πολύ, δεσποινίς, είπε ο σιδηροδρομικός νοσηνικά, μα έπρεπε να βιαστώτε περισσότερο.
— Η Ζανέτ συγκράτησε τα δάκρυά της και γύρισε πίσω. 'Ο Κιτ και η Μάργκαρετ μαζί μεσα στο τρένο!... Και μου είχε πη ότι πήγαινε στο Μάντσεστερ γιατί φοβόταν μιά απεργία των εργατών του εργοστασίου του. 'Ω, Κιτ! Γιατί να πής ψέματα;...
— Η Ζανέτ άνοιξε τον έαυτό της ήττημένο. Βγήκε από το σταθμό σαν τυφλή και συντετριμμένη από αυτό που είχε ανακαλύψει. Γύρισε σπίτι της μ' ένα ταξί...
— Δεν ήταν περίεργο γιατί ο Κιτ είχε άρνηση να την πάρει μαζί του. Και βέβαια θα τον ένοχλούσε!
— Τό τί υπέφερε όλη τη νύχτα, μόνο αυτή τό ήξερε. Μα δεν υπέφερε άδικα γιατί την άλλη μέρα ξαναβρήκε πάλι όλη της τη δασοστροφία.
— Όταν η κυρία Πόλλυ Ντάβκινς ήρθε μετά τό φαγητό, γιά να προτείνη στή Ζανέτ νά πάη μαζί της στό μαγαζιά, βρήκε την τελευταία μ' ένα ταξιδιωτικό φόρεμα και μ' ένα πρόσωπο στό οποίο διάβαζε κανείς μιά σταθερή αποφασιστικότητα.
— Θεία Πόλλυ, αναστάθηκε ή Ζανέτ είσαστε τό πρόσωπο πού επίθυμώσα; πάνω απ' όλα νά δώ αυτή τη στιγμή!
— 'Η κυρία Ντάβκινς τη φίλησε με αγάπη.
— Χρυσό μου παιδί, ή μοίρα μου τόχει νά με καλοούν πάντοτε στίς δύσκολες στιγμές;... Πού πηγαίνεις έτσι;
— 'Ελάτε μαζί μου στό σταθμό, και θα σ'ας τό διηγηθώ όλα.
— 'Η κυρία Ντάβκινς δέχτηκε. Μέσα στό ταξί, ή Ζανέτ της είπε:
— Θεία Πόλλυ, έχω λόγους νά πιστεύω ότι ή Κιτ τό έσκασε με ή Μάργκαρετ 'Αρζενς!
— 'Η κυρία Ντάβκινς της έρριξε ένα πλάγιο βλέμμα.
— Προφασίστηκε αναταραχές στό εργοστάσιο, μα δεν τών πιστεύω πιά, αφού τών είδα μέσα στό τρένο με ή Μάργκαρετ. Πρέπει νά έφτασαν άργά τη νύχτα.
— 'Ο Κιτ δεν λέει ψέματα, είπε λακωνικά ή κυρία Ντάβκινς.
— 'Ισως έγω κυρίως είμαι ή

ένοχη... ή υπεύθυνη γι' αυτά πού συμβαίνουν... Τού φέρεται σκληρά τίς τελευταίες έβδομάδες... Τόν άπόθνησα.
— Είναι πάντα επικίνδυνο αυτό τό παιχνίδι, χρυσό μου κορίτσι...
— Κι' 'ιδίως γιά μένα: ό γάμος μας έγινε κάτω άπό άσκη- τά περιεργες συνθήκες, είχε σαν αίτία ένα είδος παρεξηγήσεως πού άόριστα είχα προαισθαν- θη μά πού δεν ήθελα νά διευ- κρινίσω άπό φόβο μήπως δια- λύσω τούς άρραβόνες... 'Εσφα- λα και τό πληρώνω σήμερα.
— 'Η κυρία Ντάβκινς ήταν άρ- κετά μυαλωμένη γιά νά μη ζή- τηση περισσότερες εξηγήσεις. 'Η Ζανέτ έξασολούθηκε:
— Τώρα, έρω πόσο τών αγαπώ, θα προσπαθήσω νά τών ξαναπαρώ και γι' αυτό φεύγω γιά τό Μάντσεστερ...
— Λέτε νά ξεπέσω στό μάτι σου μ' αυτή την ενέργεια, θεία Πόλλυ;
— Ποτέ δεν ξεπέφτει μιά γυναίκα όταν προσπαθή νά ξα- νακατακτήση την καρδιά ενός άντρός.
— 'Ω, τί καλή πού είσαστε πού μου τό λέτε αυτό, είπε ή Ζανέτ με ευγνωμοσύνη.
— Ξέρεις πού θα τόν βρης;
— Ναι, μου τηλεγράφησε σήμερα τό πρωί, νά στείλω τά γράμματά του στό ξενοδοχείο τού Στέμματος, στό Στόνεμ- πριτζ, κοντά στό Μάντσεστερ.
— Πώς, σου τηλεγράφησε τη διεύθυνσί του, τη στιγμή

πού τό έσκασε με μιάν άλλη; ... Πολύ περίεργο! είπε ή κυ- ρία Ντάβκινς.
— 'Ω! δεν είναι καθόλου δύσκολο νά κάνη κανείς κου- ταμάρες όταν περιπλέκεται πολ- λή ή ζωή του... Τό έρω άπό τόν έαυτό μου, αναστέναξε ή Ζανέτ κοκκινίζοντας.
— 'Ε! 'Ω! σ'αφέθηκε ή κυ- ρία Ντάβκινς. Καί δυνατά:
— Τί συμβαίνει;... Τί; Μή- πως αυτός ό άπαίσιος Τζιλ;... ή...
— 'Ω, δεν σκεπτόμουν καθόλου αυτόν...
— Αυτή ή άπάντησι της Ζανέτ καθυστέρησε τίς ανησυχίες της κυρίας Ντάβκινς.
— Πήγαινε, παιδί μου και σου εύχομαι νά πετύχεις.
Τό ξενοδοχείο τού Στέμμα- τος ήταν ένα πανδοχείο πα- ληού στυλ... 'Ο ξενοδόχος ήρ- θε ό ίδιος νά εύχηθή στή Ζα- νέτ ό καλώς ήλθες. Μά όταν έκείνη είπε πού ήταν, φάνη- κε έκπληκτος και στενοχωρη- μένος.
— 'Ο κύριος Μπρέντ είναι στην κάμαρά του, κυρία μου... Ντύνεται γιά νά φάη... νομίζω.
— Δίνε καμιά δεξίωσι;
— 'Οχι, κυρία μου... δεν μπορεί νά τό ονομάση κανείς αυτό δεξίωσι.
— 'Η Μάργκαρετ! σ'αφέθηκε ή Ζανέτ.
— Πολύ καλά. Είδοποιήστε του ότι ήρθα, διέταξε.
— 'Ο ξενοδόχος την έμπεσε σ' ένα μικρό σαλόνι, άναψε τό ή-

λεκτρικό, την παρακάλεσε νά κάνει όπως στό σπίτι της κι' ανέβηκε τη σκάλα με όρμη.
— Η Ζανέτ εξέταζε τα σανι- δώματα τών τοίχων, όταν ό κρότος άπό ένα αυτοκίνητο, την έφερε πρós τό παράθυρο.
— Ένα ταξί ήταν μπροστά στό ξενοδοχείο... και κατέβηκε άπό αυτό ή Μάργκαρετ 'Αρ- ζενς.
— Η Ζανέτ, με κομμένη ανά- σα, είδε άπό τη τζαμιά πόρ- τα τη Μάργκαρετ νά διασχί- ζη τό χώλ και νά παίρνη τόν δάδρομο. 'Ανοίγοντας άδου- ρα την πόρτα, διαβίοντας στή μυτη τών ποδιών της, ή Ζανέτ ακολούθησε τη Μάργκαρετ και την είδε νά μπαίνη μέσα σ' ένα δωμάτιο. Τότε, θαρραλέα, με τό κεφάλι ψηλά, μπήκε κι αυτή άπό πίσω. 'Ηταν ένα ω- ραίο μικρό σαλόνι. Στή μέση υπήρχε ένα τραπέζι στρωμένο με δύο σερίσιμα.
— 'Η Μάργκαρετ έρριχνε πάνω σε μιά καρέκλα τό γούνινο πα- νωφόρι της, όταν άκουσε την πόρτα νά ξανακλείνη, και είπε:
— Καλησπέρα, Κιτ, ήρθα πρώτη... Ζανέτ!...
— 'Εμεινε σαν άποσβολομένη.
— Η Ζανέτ έκανε δυό βήματα. 'Η καρδιά της της χτυπούσε τρελλά μα κατανίκησε τη συγ- κίνησή της.
— Ναι, έγω είμαι, είπε ή- ρεμα.
— 'Η Μάργκαρετ έψαξε στην τσέπη τού πανωφοριού της γιά νά πάρη μιά τσιγαροθήκη. Γε- λώντας, άναψε ένα τσιγάρο και διαπίστωσε με άγανακτίσι ότι τό χέρι της έτρεμε.
— Με άφέλει, είπε:
— Τί εύχάριστη έκπληξι! Μά γιά ποιά λόγο βρίσκεσαι εδώ;
— Αφού την προκαλούσε, ή Ζανέτ είπε απλά:
— 'Ηρθα γιά νά μπώ ανά- μεσα σε σένα και τόν Κιτ...
— Κύταξε θαρραλέα την έχθρά της.
— 'Η άμεση αυτή επίθεσι έκα- νε τη Μάργκαρετ νά έκπλαγί, μα συνήλθε άμέσως. Ξανά, τό καλοδιαμμένα χέιλη της σού- φρωσαν με ύφος περιφρονητικό και πρόσφεραν:
— 'Εφτασες μιά μέρα άρ- γότερα!...
— 'Απάντησι έξυπνη: αν είχε πη 'τοπού άργά!', αυτό θα εί- χε χαθή μέσα στό κύμα μιάς ακαθόριστης ήμερομηνίας, δεν θα είχε ένα συγκεκριμένο χα- ρακτήρα.
— Μι ά μ έ ρ α άργότερα! ήταν άπελπιστικό.
— 'Η Ζανέτ έκανε μιά υπεράν- θρωπη προσπάθεια γιά νά ά- παντήση ήρεμα:
— Αυτό ήρθα νά βεβαιωθώ.
— 'Η Μάργκαρετ ξαναβρίσκου- τας την ηρεμία της, πέταξε με αυθάδεια:
— Δεν ήσουν άκόμη βέβαιη;
— 'Οχι.
— Λοιπόν! σου τό λέω.
— Ναι... Μά δεν θα πιστέ- ψω αυτό πού μου λες παρά μό- νο άμα έχω άποδείξεις... Λυ- πούμαι πού στό λέω...
— Κυττάζοντας και οι δυό 5- πως δυό γάτες έτοιμες νά άρ- παχτούν.
— 'Από ποιών περιμένεις νά πάρης τίς άποδείξεις... 'Από τόν Κιτ; είπε σκληρά.
— 'Ισως, άπάντησε ή Ζα- νέτ.
— Φαντάζεσαι ότι θα μπο- ρέσης νά μου τόν πάρης;...
— 'Επειτα άπό τόσα χρόνια πού αυτός κι' έγω γνωρίζομαστε...

έπειτα άπό αυτό πού υπήρξα- με ό ένας γιά τόν άλλο;
— 'Η Ζανέτ έκλεισε τα μάτια της μιά στιγμή, τά ξανάνοι- ξε και είπε με δύναμι:
— Ναι.
— 'Επειτα άπό χτές...
— 'Η Μάργκαρετ την παρατή- ρησε πίσω άπό τά μισόκλει- στα βλέφαρά της.
— 'Επειτα άποτιδήποτε!... φώναξε ή Ζανέτ έξω άπό τόν έαυτό της.
— 'Α! πρόκειται νά κάνης σκηνή!
— 'Η Μάργκαρετ σήκωσε τούς ώμους της και στράφηκε άλ- λου.
— Η Ζανέτ έγινε κυρία τού έ- αυτού της. 'Η Μάργκαρετ πλη- σίωσε πάλι την αντίληλό της γιά νά την τρομοκρατήσει:
— 'Ο Κιτ δεν σε θέλει και αγαπάει έμένα, είπε.
— Λοιπόν! θα προσπαθήσω νά τού δώσω νά καταλάβη ότι δεν είσαι ή γυναίκα πού μπο- ρεί ένας άντρας ν' αγαπήσει.
— 'Ενώ έ σ' ό, είσαι έτσι;
— Είπα μονάχα ότι δεν εί- σαι έσύ.
— Νομίζεις...
— Δέ νομίζω τίποτα... Κυ- τάζω φάτσα την πραγματικό- τητά... και ένεργω.
— Σού έλειψε ώστόσο ή δι- αίσθησι και ή πρακτικότητα, άφίονοντας ένα πλούσιο άντρα νά ξεφύγη άπό τά χέρια σου γιά νά πείσθι στό δικά μου.
— Τά πλούτη τού συζύγου δεν έχουν καμιά σχέση μ' αυ- τό έδώ...
— 'Ω, όχι! φυσικά... βέ- βαια... τραυλίζει ή Μάργκαρετ.
— Έκανε ό,τι μπορούσε γιά νά προσελκύσει τόν Κιτ, πού με παντρεύτηκε.
— 'Η Μάργκαρετ είπε μέσα ά- πό τά δόντια της:
— Δέ χρειάστηκε νά βάλω σ' έφαρμογή όλες μου τίς ικα- νότητες γιά νά τού άρέσω... Δεν ήταν δύσκολο νά τόν κα- τακτήσω.
— Παραδέχεσαι πάντως ότι χρησιμοποίησες ένα μέρος άπό τίς ικανότητές σου...
— 'Η Μάργκαρετ δάγκασε τά χείλη της.
— Γιά νά μιλήσω ειλικρινά, είπε, είναι μερικές έβδομάδες πού δεν μ' αφήνει ούτε στιγμή.
— Γι' αυτό τό σκοπό βρί- σκεται έδώ... έκανε ή Ζανέτ ειρωνικά.
— Αν ήλθες νά ξέρης, τόν λυτάμαι πολύ τόν καυμένο...
— Όταν ένας άντρας σε παρακα- λή, σε ικετεύει, σέρνεται στό πόδια σου, κλαίει σαν παιδί...
— Αυτά δεν ταιριάζουν με τόν Κιτ, την έκοψε ή Ζανέτ.
— Δεν τόν ξέρεις και γι' αυτό τό λές!
— Τόν ξέρω άρκετά γιά νά μ' ή πιστέψω.
— Λέω ψέματα, τότε...
— Σ' άφησα νά τό καταλά- βης...
— Είπαι κακομαθημένη...
— Δεν ήρθα έδώ γιά νά φά- νω εύγενικά...
— Γιατί ήρθες; φώναξε ή Μάργκαρετ έξωρισμένη.
— 'Η Ζανέτ άπάντησε ξανά:
— Γιά νά μπώ ανάμεσα σε σένα και τόν Κιτ...
— Σού έδήλωσα κι' όλας ότι ό Κιτ δεν θέλει κανένα ά- νάμεσα σ' αυτόν και σ' έμέ- να...
— 'Εξ άλλου, δεν είναι ί- σως άναγκαία νά σ'ας χωρί- σω... Βρίσκομαι έδώ γιά νά βεβαιωθώ...
— Δεν θ' άργήσης νά μετα-

νοιώσης γιά την βεβαιότητά σου...
— Δέ θα με άποθαρρύνεις...
— 'Η Μάργκαρετ πλησίασε τη Ζανέτ και της μίλησε σχεδόν μέσα στό πρόσωπο.
— Δεν μπορείς νά παύσης μαζί μου την προσβεβλημένη σύζυγο... Δεν πιάνει... Έχεις ύφος άδωό μα ξέρω γιά σένα ένα σωρό πράγματα... και γιά τίς οικονομικές στενοχωρίες τού πέτρα σου, γιά τήν οικο- γυνεία σου... Ξέρω ότι άφησες τόν 'Εντουαρντ Τζιλ γι'ατί σου δόθηκε ή ευκαιρία ν' αναγκά- σης τόν Μπρέντ νά σε παντρευ- τή. Αυτός ό γάμος έγινε πολύ γρήγορα. 'Επειτα τά ξανάφτι- αδες κατά έναν τρόπο με τόν Τζιλ... Κι' έχεις ίσως την πρό- θεσι νά κρατήσης γιά τόν έ- αυτό σου και τούς δυό αυτούς πλουσίους άντρες;... 'Ε, λοι- πόν! δεν θα τό κατορθώσεις... Με κατάρδες;
— Οι δυό γυναίκες ήταν τόσο πολύ άπορροφημένες άπό την μονομαχία τους με τά λόγια πού δεν πρόσεξαν την παρου- σία τού Κιτ παρά μόνο όταν αυτός πρόφερε:
— Φιλίσσαστε, καθώς δα- γκωνόμαστε...
— 'Η Ζανέτ στράφηκε ζωηρά:
— Κιτ! αναφώνησε.
— Τά μάτια τού Κιτ πήγαιναν άπό τη μιά στην άλλη και συν- έπερανε:
— Θά παραγγείλω ένα γεύ- μα γιά τρεις. Χτύπησε άμέσως τό κουδούνι.
— Τό γεύμα αυτό ήταν τό πιό περίεργο πού μπορεί κανείς νά φαντασθή: ό Κιτ καθόταν στην κεφαλή τού τραπεζιού έχοντας άπέναντί του την Ζανέτ και ή Μάργκαρετ 'Αρζενς καθόταν ά νάμεσά τους.
— 'Η Μάργκαρετ σ'αφέθηκε ότι τά πράγματα δεν πηγαίνουν κα- λά. Νά βρίσκεται τόσο κοντά στό τέρμα και νά βλέπει τη Ζα- νέτ νά επεμβαίνει! 'Επρεπε νά ξεκινήσει πάλι άπό την άρχή!
— Την προηγούμενη μέρα, τη- λεφωνώντας στό γραφείο τού Κιτ, είχε μάθει ότι αυτός είχε φύγει κι' όλας γιά νά πάρη τό τρένο τών έξη και σαράντα τού Μάντσεστερ... Είχε όρμη- σει στό σταθμό, με την καρ- δια γυμνά έλλειψες. Κι' όταν, τέλος, είχε κατορθώσει νά έχη τόν Μπρέντ γι' αυτήν μόνο... μολονάτι έκείνος επέμενε νά της κρατήσει δωμάτιο στό Μάν- τσεστερ... είχε σκεφτή ότι δεν θα της χρειαζόταν πιά πολύς καιρός γιά νά κερδίση τό παι- χιδι... Και τώρα, νά αυτή ή Ζανέτ πού είχε πέσει άπό τόν ουρανό σά βολίδα!
— Κατά τά τρία τέταρτα τού γεύματος ή Ζανέτ δεν είπε λέ- ξι. 'Ετρωγε σαν μέση σε ό- νειρο, κυττάζοντας κι' άκού- νοντας τόν Μπρέντ και τη Μάρ- γκαρετ. 'Η αντίληλός της, χω- ρίς νά ντρέπεται προσπαθού- σε νά δώση την έντύπωσι ότι αυτή και ό Μπρέντ συνεννοού- ταν περίφημα.
— 'Πώς μπορεί και λέει τέτοια πράγματα μπροστά μου!», σκε- πτόταν ή Ζανέτ.
— Κιτ, θυμάσαι την παρα- μονή μας στό Μαριαντόν; Έλε- γε ή Μάργκαρετ, με φωνή γλυ- κειά και σαγηνευτική.
— Ναι, βέβαια, άπάντησε ό Μπρέντ.
— 'Η φωνή του ήταν ψυχρή και ξερή.
— Τί ώραία πού ήταν ή βίλα πού μέναμε! μουρμούρι- σε ή Μάργκαρετ...
— Ένωρίς την βίλα τη δι-

ποτέ, ότι είμαι αισθηματικός τύπος...
— Γέλασε. Κι' ή Ζανέτ γέντω- σε τό ατύ της, κι' αναρωτήθη- κε πού ήθελε ό Κιτ νά κατα- λήξη. Είδε την Μάργκαρετ νά σκύβη λίγο πρós τά μπρος, με μάτια γεμάτα προσμονή... κι' άκουσε τόν Κιτ νά της πεταη κατά πρόσωπο:
— Βλέπεις, αυτός ό Μάρ- χισον πού κάνει όλη τη φασα- ρία στό εργοστάσιο, είναι ύπηρεσία μας άπό τότε πού συνεστήθη ή εταιρία... λοιπόν! λυτάμαι νά τόν διώξω.
— «Νατε, συλλογίστηκε ή Ζα- νέτ, τό εργοστάσιό του και τούς εργάτες του σκεπτόταν ό Κιτ λέγοντας ότι είναι «αισθη- ματικός»!
— 'Η Μάργκαρετ κάθισε πάλι πίσω στην καρέκλα της με την άπογοήτευσι ζωγραφισμένη στό ύπεροχο πρόσωπό της. 'Ο Κιτ έξασολούθηκε:
— Είναι ένας πολύ καλός εργάτης... μα έχει μιάν έμμεση ιδέα... πού όφείλεται, όπως ί- σχυρίζεται, σε μιά ύπασχεσι τού πέτρα μου: θέλει νά γίνει έπιστάτης. Είμαι βέβαιος ότι ό πατέρας μου δεν τού ύπασχέ-θηκε ποτέ τέτοιο πράμα... Δεν είμαι διατεθειμένος νά τού κά- νω αυτήν την προαγωγή.
— 'Η Ζανέτ κατάλαβε, ότι ό Κιτ, ενώ μιλούσε στην Μάργκα- ρετ, άπευθυνόταν, κυρίως, σ' αυτήν. Έκανε άραγε ό Κιτ τη σκέψι ότι πιθανόν ή Ζανέτ νά είχε πιστέψει, βρίσκοντας τη Μάργκαρετ κοντά τού ότι οι παραχές στό εργοστάσιο δεν ήταν παρά ένα πρόσχημα; 'Η Ζανέτ κοκκίνισε πού ό άντρας της την είχε παρατηρήσει στό κλεφτά και, ξαφνικά, πήρε μέ- ρος στή συζήτησι:
— Καί, άσφαλώς, ό Μάρχι- σον θα παραπονιέται ότι δεν έκτελείς τίς έπιθυμίες τού πα- τέρα σου;
— Τά μάτια τού Μπρέντ της άπάντησαν:
— Αυτό ακριβώς είναι!... Και ξεσηκώνει τούς εργάτες γιά νά μπορέση νά έπιτύχη, με την άπεργία, αυτά πού θεωρεί σαν δικαίωμά του... 'Απειλεί νά συντρίψη την 'επιχείρησι «Μπρέντ».
— 'Η Μάργκαρετ έσπευσε νά τη τη γνώμη της:
— Θά διακινδυνεύσης νά χάσης ό,τιδήποτε γιά νά μ'ήν τού περάσει τού Μάρχισον; Θά ήταν προτιμότερο νά ύποχω- ρήσης...
— 'Η Ζανέτ άναρωτήθηκε:
— Νά ύποχωρήσει; άναφώ- νησε, με τά μάτια γεμάτα φλό- γες... Κιτ, αν ύποχωρήσης...
— Συνάντησε, ξανά, τά βλέμ- ματα τού Μπρέντ...
— Αυτό είναι τό δίλημμα, Ζανέτ, είπε έκείνος σιγά.
— Κι' ό τόνος του ήταν τέτοι- ος πού ή Μάργκαρετ έννοιασε ότι θα ήταν προτιμότερο νά παρατιθή έκείνο τό θράδυ ά- πό τίς επιδιώξεις της. Βέβαια, δεν θεωρούσε τόν έαυτό της ήττημένο μα ό ανασταμένος έρ- χος ν' άλλαζε ή πρόγραμμά της... 'Ο Κιτ ήθελε νά διατη- ρήση την ειρήνη, και κάθε άν- δρας θά είχε κάνει τό ίδιο!... Θά συνέχιζε μιάν άλλη ήμέρα την προσπάθειά της νά τόν κα- τακτήσει...
— Τό άδύνατο σημείο τού χαρακτήρα μου είναι, μολονό- τι δεν τό ύποψιάστηκες ίσως

— Δέ θα με άποθαρρύνεις...
— 'Η Μάργκαρετ πλησίασε τη Ζανέτ και της μίλησε σχεδόν μέσα στό πρόσωπο.
— Δεν μπορείς νά παύσης μαζί μου την προσβεβλημένη σύζυγο... Δεν πιάνει... Έχεις ύφος άδωό μα ξέρω γιά σένα ένα σωρό πράγματα... και γιά τίς οικονομικές στενοχωρίες τού πέτρα σου, γιά τήν οικο- γυνεία σου... Ξέρω ότι άφησες τόν 'Εντουαρντ Τζιλ γι'ατί σου δόθηκε ή ευκαιρία ν' αναγκά- σης τόν Μπρέντ νά σε παντρευ- τή. Αυτός ό γάμος έγινε πολύ γρήγορα. 'Επειτα τά ξανάφτι- αδες κατά έναν τρόπο με τόν Τζιλ... Κι' έχεις ίσως την πρό- θεσι νά κρατήσης γιά τόν έ- αυτό σου και τούς δυό αυτούς πλουσίους άντρες;... 'Ε, λοι- πόν! δεν θα τό κατορθώσεις... Με κατάρδες;
— Οι δυό γυναίκες ήταν τόσο πολύ άπορροφημένες άπό την μονομαχία τους με τά λόγια πού δεν πρόσεξαν την παρου- σία τού Κιτ παρά μόνο όταν αυτός πρόφερε:
— Φιλίσσαστε, καθώς δα- γκωνόμαστε...
— 'Η Ζανέτ στράφηκε ζωηρά:
— Κιτ! αναφώνησε.
— Τά μάτια τού Κιτ πήγαιναν άπό τη μιά στην άλλη και συν- έπερανε:
— Θά παραγγείλω ένα γεύ- μα γιά τρεις. Χτύπησε άμέσως τό κουδούνι.
— Τό γεύμα αυτό ήταν τό πιό περίεργο πού μπορεί κανείς νά φαντασθή: ό Κιτ καθόταν στην κεφαλή τού τραπεζιού έχοντας άπέναντί του την Ζανέτ και ή Μάργκαρετ 'Αρζενς καθόταν ά νάμεσά τους.
— 'Η Μάργκαρετ σ'αφέθηκε ότι τά πράγματα δεν πηγαίνουν κα- λά. Νά βρίσκεται τόσο κοντά στό τέρμα και νά βλέπει τη Ζα- νέτ νά επεμβαίνει! 'Επρεπε νά ξεκινήσει πάλι άπό την άρχή!
— Την προηγούμενη μέρα, τη- λεφωνώντας στό γραφείο τού Κιτ, είχε μάθει ότι αυτός είχε φύγει κι' όλας γιά νά πάρη τό τρένο τών έξη και σαράντα τού Μάντσεστερ... Είχε όρμη- σει στό σταθμό, με την καρ- δια γυμνά έλλειψες. Κι' όταν, τέλος, είχε κατορθώσει νά έχη τόν Μπρέντ γι' αυτήν μόνο... μολονάτι έκείνος επέμενε νά της κρατήσει δωμάτιο στό Μάν- τσεστερ... είχε σκεφτή ότι δεν θα της χρειαζόταν πιά πολύς καιρός γιά νά κερδίση τό παι- χιδι... Και τώρα, νά αυτή ή Ζανέτ πού είχε πέσει άπό τόν ουρανό σά βολίδα!
— Κατά τά τρία τέταρτα τού γεύματος ή Ζανέτ δεν είπε λέ- ξι. 'Ετρωγε σαν μέση σε ό- νειρο, κυττάζοντας κι' άκού- νοντας τόν Μπρέντ και τη Μάρ- γκαρετ. 'Η αντίληλός της, χω- ρίς νά ντρέπεται προσπαθού- σε νά δώση την έντύπωσι ότι αυτή και ό Μπρέντ συνεννοού- ταν περίφημα.
— 'Πώς μπορεί και λέει τέτοια πράγματα μπροστά μου!», σκε- πτόταν ή Ζανέτ.
— Κιτ, θυμάσαι την παρα- μονή μας στό Μαριαντόν; Έλε- γε ή Μάργκαρετ, με φωνή γλυ- κειά και σαγηνευτική.
— Ναι, βέβαια, άπάντησε ό Μπρέντ.
— 'Η φωνή του ήταν ψυχρή και ξερή.
— Τί ώραία πού ήταν ή βίλα πού μέναμε! μουρμούρι- σε ή Μάργκαρετ...
— Ένωρίς την βίλα τη δι-

Καταλείψτε την NIVEA σ' όλο τό πρόσωπο

Απαλό μασάζ νά άπορροφηθή ή NIVEA

Σ τό χέριο ένα κολό μασάζ

Θά είσδε ώραία άκόμη και με κα- κοκαιρία άρκει νά περιποιηθώ τό δέρμα σας με ΚΡΕΜΑ NIVEA τό δέρμα χρειά- ζεται προστασία άπό τή βροχή και, τόν άέρα. Τό πε- ριποιημένο δέρμα με NIVEA δεν σκά- ζει και δεν άγρι- εύει. Διατηρείται πάντοτε όμορφό, βελουδένιο και άν- τέχει στίς καιρικές έπιδράσεις. Τακτικό μασάζ με NIVEA κάνει τίς ώραίες γυναίκες ώ- ραιότερες. Ρωτήστε γι' αυτό τόν άν- δρα πού σας αγαπά.

Μόνον ή NIVEA περιέχει EUCERIT πού έχει άνάγκη τό δέρμα καθη- μερινώς γιά νά είναι ώραίο.

ΓΝΗΣΙΟΝ ΠΡΟΙΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ BEIERSDORF, GERMANIAΣ

δια Κεφαλαρχία

Αλκα-Σελτζερ

Ένα έως δυό διακόια σ' ένα ποτήρι νερό

ΡΥΤΙΔΕΙΣ-ΠΑΝΔΕΙΣ-ΑΚΜΕΙΣ-ΕΛΑΝΕΣ

ΤΑΚΥΤΑΤΗ - ΥΠΕΡΥΟΝΗ - ΑΝΔΑΥΟΝΗ

ΡΙΖΙΚΗ 100%

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ

ΕΣΤΗΤΙΚΗ ΜΟΔΕΡΝΗ

Μ^ε KASTRIOTIS

ΠΑΡΕΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ 6 ΚΟΛΟΝΑΚΙ 104.612-010

Γυναικολογικόν - Μαιευτικόν

Ιατορείον, Σόλωνος 110

Π. ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ

Τηλέφ. 33-854

Δέχεται καθ' έκάστην

ΤΟ ΣΠΙΤΙ τῆς Βιεννέζας

Η ΒΙΕΝΝΕΖΑ ΠΡΟΤΙΜΑΕΙ ΝΑ ΕΧΗ ΩΡΑΙΟ ΣΠΙΤΙ ΠΑΡΑ ΩΡΑΙΟ ΦΟΡΕΜΑ.—ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙΚΟ ΤΗΣ ΔΕΝ ΛΕΙΠΕΙ ΤΙΠΟΤΑ.—ΣΕΒΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΓΑΠΑΕΙ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΕΠΙΠΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΔΥΑΖΕΙ ΜΕ ΤΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ.—ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΒΙΕΝΝΕΖΙΚΟ ΣΠΙΤΙ.—ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ.—ΟΥΤΕ ΚΑΥΓΑΔΕΣ ΟΥΤΕ ΤΙΠΟΤΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΝΟΙΚΙΩΝ ΤΩΝ

Ανταπόκρισις από τῆ Βιέννη

ΣΑΣ εἶχα υποσχεθῆ νὰ σὰς μιλήσω γιὰ τὸ σπιτικό τῆς Βιεννέζας. Λοιπόν, ἀς τοῦ ποῦμε ἀπὸ μιάς ἐξ ἀρχῆς. Ἡ Βιεννέζα προτιμᾷ τὸ καλὸ σπιτικό, θυσιάζει τὴν κομψότητά της γιὰ τὸ σπιτικό της. Ἡ μέση Βιεννέζα ἔχει τὴν ἐπίπλωσιν τῆς συμπληρωμένην στὸ ἀκέραιο, ἀπὸ τὸ νοικοκυριό της δὲν τῆς λείπει τὸ παραμικρό, ὁ ρουχισμὸς τοῦ κρεβατιοῦ τῆς εἶναι αὐτὸς πού πρέπει σὲ ἀριθμό, καὶ ὅσο γιὰ τὴν κουζίνα τῆς, αὐτὴ πιά εἶναι ὅπως τὴν θέλει ὁ Τσελεμεντές, κατσαρόλες, κατσαρολάκια σὲ ὅλα τὰ μεγέθη, φόρμες σὲ ὅλα τὰ σχήματα κ' ὅλες οἱ «μυαστρίες» παρούσες, ὅλα τὰ λογίων - λογίων ἐργαλεία, γιὰ νὰ γαρνίρῃ τὴν τούρτα, γιὰ νὰ στολίσῃ στὰ πιάτα καὶ στὶς πιατέλες τὶς κρέμες, τὶς πυκνὲς σάλτσες, τὶς μαγιονέζες.

Καὶ ὅμως ἡ μέση Βιεννέζα δὲν ἔχει θελῶντα παραπετάσματα στὰ παράθυρά της. Οὔτε θ' ἀκούσετε ποτὲ — μα ποτὲ, ποτὲ τῶν ποτῶν! — ὅτι τὰ στορ αὐτὰ δὲν εἶναι πιά τῆς μόδας, τὸ κέντημα αὐτὸ δὲν εἶναι πιά τῆς μόδας, τὸ κάλυμμα αὐτὸ δὲν εἶναι πιά τῆς μόδας. Ἡ μόδα δὲν κλείνεται στὸ σπιτικό της. Ὅχι ἡ μόδα ἀλλὰ ὁ ρυθμὸς ἔχει τὸ λόγο στὸ σπιτικό τῆς Βιεννέζας, ὅπως δὲ καὶ τῆς κάθε Εὐρωπαϊκῆς. Ἔτσι, τὸ κάθε τι γίνεται τῆς μόδας.

Ἡ Βιεννέζα ἀγαπᾷ, σέβεται τὸ παλὸ ἐπιπλο, ξέρει νὰ ἐκτιμῇ τὴν ἀξία του. Εἶναι υπερῆφανη γιὰ ἕνα τραπέζι τῆς προγιαγιάς της, ἐπειδὴ θὰ εἶναι — νὰ ποῦμε — καμωμένο ἀπὸ μονοκόμματο ξύλο ἢ θὰ ἔχη καλὴ μαρκατέρη, ἕνα τραπέζι καὶ πού ἔμελλε ἐκτός πού θὰ τὸ δρίσκαμε ἀβολό, θὰ τὸ λέγαμε καὶ παλαιασαρία, παλαιολογία, κολοκοτρωνεῖο. Καμαρώνει γιὰ ἕνα σερβίτιο πού ἔμελλε θὰ τὸ δρίσκαμε τρομερὰ «ντεμοντέ». Τὸ παλὸ ἐπιπλο πού ἔχει ἀξία θὰ τὸ ἀφήσῃ ἀνέπαφο καὶ δὲν θὰ σπεύσῃ νὰ τὸ ξεφορτωθῇ. Τὸ ἀπλὸ παλὸ συνήθως τὸ μοντερνοποιεῖ, προσπαθεῖ νὰ τὸ μετατρέψῃ, κατὰ τὸ δυνατόν, ἐπὶ τὸ πρακτικώτερο. Γενικὰ ξέρει νὰ συνδυάσῃ, νὰ τοποθετήσῃ στὸ ἴδιο δωμάτιο τὸ παλὸ πού τὸ ὀρέγει καὶ τὸ μοντέρνο πού τῆς χρειάζεται καὶ τὸ ἀγόρασε. Ὁ συνδυασμὸς αὐτὸς δὲν εἶναι κατὰ τὸ εὐκόλο, χρειάζεται ἀσφαλὲς γούστο.

Μὰ πῶς ἐνδιαφέρον παρουσιάζει τὸ λαϊκὸ βιεννέζικὸ σπιτί. Δὲν κατοικεῖ σὲ ὑπογειοὺς ὁ λαϊκὸς ἄνθρωπος, οὔτε σὲ συνοικισμοὺς ὅπου λείπει ὁ ἀσφαλοστρωμένος δρόμος, τὸ γκαζί, τὸ ηλεκτρικὸ, τὸ χωρίζει ἀπὸ τὸ κτίριο τὸ λαϊκὸ ἀπὸ τὸ μὴ λαϊκὸ. Καὶ κατοικεῖ μέσα στὴν πόλιν, στὸ κέντρο ἢ στὶς ἄκρες, προσπαθεῖ νὰ κατοικῇ κοντὰ στὴν ἐργασία του. Τὸ λαϊκὸ διαμέρισμα εἶναι πάντα μικρό. Κουζίνα καὶ δωμάτιο. Κουζίνα καὶ δύο δωμάτια. Κουζίνα καὶ ἕνα δωμάτιο μικρό, ἕνα μεγάλο. Κουζίνα καὶ δύο δωμάτια μὲ ἕνα μικρό. Γιὰ τὴν οἰκονομία τοῦ χώρου δὲν ὑπάρχει εἰσόδος. Μπαίνει ἀπὸ τὴν κουζίνα. Ἄλλο μειονέκτημα: Τὸ ἀποχω-

ΖΕΡΣΕΥ ΜΠΛΟΥΖΑ ΜΕ ΜΟΝΤΕΡΟ ΚΟΛΙΕ

Ἡ Ζερσεύ μπλούζα πού βλέπετε ἔχει κλειστὸ λαιμὸ μὲ ἐλαφρὴ σούρα. Μανίκι τρουά - κόρ μὲ μανικιόλλησι μοντέρνα τριγωνικὰ πρὸς τὰ πλάγια. Μὲ τίς μπλούζες τοῦ εἴδους αὐτοῦ φοροῦνται τώρα τελευταία δύο ἢ τρεῖς σειρὲς ἀπὸ μεγάλες, ἰδίου μεγέθους, χάντρες, πού τοὺς προσθέτουν μιά ξεχωριστὴ χάρι.

ρητήριο εἶναι σχεδὸν κατὰ κανόνα στὸ διαδρόμο καὶ τὸ μεταχειρίζονται τουλάχιστον δυὸ οἰκογένειες. Ὡ! Τί δυσάρεστο! Τί ἀφορμὴ ἀτελείωτων καυγάδων, τί μολιτροβήματα, τί θέαμα πού θὰ τὸ ζήλευε κ' ὁ Καραγκιόζης!

Τίποτα. Τὸ παραμικρὸ ἐπεισόδιο δὲν ὑπάρχει. Ὁ καθένας ξέρει ποῖο εἶναι τὸ καθήκον του καὶ γιὰ τὰ κοινὸχρήστα μέρη. Πολλὲς φορὲς συμβαίνει νὰ εἶναι καὶ τὸ νερὸ τὸ διαδρόμο. Καὶ ὅμως δὲν θὴ δῆτε οὔτε μιά στάλα νεροῦ στὸ πάτωμα, οὔτε κόσμο νὰ περιμένῃ νὰ γεμίσῃ τὸ σαμνιά του. Καὶ σὰς κάνει ἐντύπωσι τὸ πόσο καθαρὰ εἶναι συνήθως αὐτὰ τὰ λαϊκὰ σπιτία, παρ' ὅλες τὶς τόσο μεγάλες ἐλλείψεις τους. Τὸ πόσο ἀθόρυβα εἶναι, παρ' ὅλο τὸν κόσμον πού στεγάζεται. Ὁ χι δὲν ἀκούτε φωνὲς ἀπὸ δίπλα, ἀλλὰ οὔτε κανὼν διμυλίες. Καὶ ἀπίστευτο! Δὲν ἀκούτε τὸ ραδιόφωνο τοῦ γείτονα, οὔτε τὸ πιάνο τῆς δεσποινίδας. Μὰ διδάσκειται πιάνο ἡ κόρη τοῦ λαϊκοῦ ἀνθρώπου; Καὶ βέβαια. Καὶ μουσικὴ καὶ γλώσσες καὶ ὅλα τὰ σπορ, μ' αὐτὸ εἶναι ἄλλο θέμα. Ἐκεῖνον πού δὲν πρέπει νὰ παραλείψω νὰ πῶ εἶναι ὅτι δὲν ὑπάρχει ἡ συνήθεια τοῦ δανεῖλαι. Τὰκ τὰκ, ἡ πόρτα. «Σὰς παρακαλῶ, μὴ δανείζετε λίγο ἀλεύρι, δυὸ κρεμμύδια, τὸ ταψί σας, μιά φόρμα;» Αὐτὸ δὲν ὑπάρχει. Ἀκόμη καὶ ἡ λαϊκὴ γυναίκα θέλει νὰ εἶναι υπερῆφανη γιὰ τὸ νοικοκυριό της.

Ὡστόσο αὐτὰ τὰ παλῶν τύπου λαϊκὰ σπιτία θὰ ἐκλείψουν μίαν ἡμέρα. Ὁ λαὸς καὶ κτίζει ὁ δῆμος μοντέρνες κατοικίες πού εἶναι θαυμασίες. Τὰ διαμερίσματα αὐτὰ εἶναι ἐνός, δυὸ καὶ τριῶν δωματίων. Ἀς δοῦμε τὸ μικρότερο, τοῦ ἐνός δωματίου.

Μπαίνετε ἀπὸ ἕνα μικρὸ διάδρομο, δ-που ὑπάρχει ἡ κρεμάστρα καὶ ὁ καθρέπτης. Στὸ δωμάτιο δὲν ὑπάρχουν παρὰ οἱ τέσσερις τοῖχοι. Στὴν κουζίνα μιά συσκευή γκαζιού, μὲ δυὸ ἐστίες, μὲ φούρνο μὲ θέσι γιὰ νὰ ζεσταίνονται τὰ πιάτα. Ὑπάρχουν ἀκόμα δυὸ νεροχύτες καὶ φυσικὰ οἱ βρύσες. Στὸ λουτρό, νιπτήρας μὲ καθρέπτη καὶ ἐταξέρα μικρὴ γυάλινη, λεκάνη ἀποχωρητηρίου μὲ τὰ σκεπάσματά της. Λουτήρας δὲν ὑπάρχει, μόνον νιούς. Ὑπάρχει ὅμως ὁ χώρος γιὰ τὸ νιπτήρα. Ἔτσι παραδίδεται τὸ διαμέρισμα τοῦ ἐνός δωματίου καὶ τὸ νοικι εἶναι 45 σελ. τὸ μῆνα. Ἀνήκει στὸ δῆμο, δὲν ἔχει κανεὶς τὸ δικαίωμα τῆς μεταπωλήσεως, τῆς κληρονομίας, ὅμως ναί. Θὰ τὸ κληρονομήσῃ ἀπὸ τὴν οἰκὸν γένεια αὐτὸς πούχει ἀνάγκη στεγασεως.

Ἀκούστε, παρακαλῶ, κ' αὐτό: Τὰ σπιτία τοῦ δῆμου πού ἦδη κτίζονται καὶ θὰ παραδοθῶν στοὺς δικαιούχους προ-συχῶς, ἔχουν καὶ ζεστὰ καὶ κρύα νερά.

Π. Μ.

Η ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΓΑΝΤΙΩΝ

Τὸ γάντι εἶναι ἕνα σπουδαιότατο ἀξεσουάρ πού ἡ γυναίκα πρέπει πάντοτε νὰ τὸ περιποιῇται, γιὰτὶ συμβάλλει στὴν ὥραία καὶ κομψὴ ἐμφάνισί της. Ἀκολουθῶντες λοιπὸν τὶς μικρὲς συμβουλὲς μας γιὰ νὰ διατηρῆτε τὰ γάντια σας σὲ καλὴ κατάστασι:

● Προτιμᾶτε γάντια ἀπὸ δέρμα, λαδάμπλ. Τὰ γάντια ἀπὸ ὕφασμα εἶναι ἀσφαλῶς πιὸ φθηνὰ ἀλλὰ ξεχειλώνουν καὶ λερώνονται πιὸ εὐκόλα, ἐνῶ τὰ δερμάτινα (ἂς εἶναι πιὸ ἀκριβὰ) κρατοῦν περισσότερο, διατηρώντας τὴν στιλπνότητά καὶ τὴ γραμμὴ τους.

● Πῶς θὰ φορέσετε ἕνα καὶ νούργιο ζευγάρι γάντια.—Πασπαλίστε ἐλαφρὰ τὸ γάντι ἀπὸ μέσα μὲ λίγο τάλκ κ' ὕστερα περάστε τὰ τέσσερα δάκτυλα, σπρώχνοντάς με τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν δέκτη τοῦ ἄλλου χει-

ρὸ. Περάστε, τέλος, τὸν ἀντίχειρα χωρὶς νὰ τραβήξετε πολὺ τὸ γάντι γιὰ νὰ μὴ σχιστῇ τὸ δέρμα.

● Πῶς νὰ καθαρίζετε τὰ δερμάτινα γάντια.—Ὅταν δὲν εἶναι πολὺ βρώμικα, ἀρκεῖ νὰ τὰ τρίβετε μὲ λίγη ψίχα ἀπὸ μπαγιάτικο ψωμί. Ἄν ὅμως χρειάζονται ἕνα τελειότερο καθαρίσμα, τὰ πλένετε μέσα σὲ σαπουνάδα. Τὸ καλύτερο δὲ εἶναι νὰ τὰ φορέσετε καὶ νὰ τὰ σαπουνίσετε, ἀκριβῶς ὅπως ὅταν πλένετε τὰ χεῖρά σας. Προσθέτοντας στὸ νερὸ μερικὲς σταγόνας γλυκερίνης, διατηρεῖτε πάντοτε τὰ γάντια σας μαλακά.

● Γάντια δερμάτινα, μὴ λαδάμπλ.—Βάλτε τα στὴ δακτύλιν καὶ ὕστερα τρίψτε τοὺς λεκέδες, φορώντας τα στὰ χεῖρα. Μακριὰ ὅμως ἀπ' τὴ φωτιά.

● Ἄσπρα γάντια δερμάτινα.—Ξύστε λίγο σαποῦνι μπουργάδας καὶ διαλύστε το μέσα σὲ γάλα. Μὲ τὸ μίγμα αὐτὸ τρίβετε τὰ γάντια μὲ μαλακὸ πανί.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑΣ (ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔ. 57)

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζοντίως: 1. ΠΥΡΟΛΙΘΟΣ, 2. ΑΓΗΣΙΛΛΑΟΣ, 3. ΝΙΝΟΝ, 4. ΤΕΑ ΟΡΑΤΟ, 5. ΟΙΝΟΣ - ΑΥ, 6. ΜΑΙΝΤΕΝΟΝ, 7. ΑΤΟΡΙΣΤ (ΤΣΙΡΟΤΑ), 8. ΜΑ ΟΛΩ - ΤΕ, 9. ΑΚΙΝΗΣΙΑΝ.

Καθ' ὅτις: 1. ΠΑΝΤΟΜΙΜΑ, 2. ΓΥΓΙΕΙΑ - ΑΚ, 3. ΡΗΝΑΝΙΑ, 4. ΟΣΟ - ΟΝΤΟΝ, 5. ΛΙΝΟΣΤΟΛΗ, 6. ΙΑ - ΕΡΩΣ, 7. ΘΑΝΑ - ΝΙ, 8. ΟΟ - ΤΑ ΟΣΤΑ, 9. ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ.

ΟΠΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ

Τρεῖς: δύο μάσους καὶ ἕναν ἄστρον.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

1. Ἡ Μπεζανσόν, 2. Οἱ Βερσαλλίες, 3. Ἡ Μασσαλία, 4. Ἡ Νίκαια, 5. Ἡ Ρένς, 6. Ἡ Ἀδινβόν, 7. Ἡ Ρουέν, 8. Τὸ Αἰσκιόν.

ΕΥΘΥΜΑ ΒΙΒΛΙΑ

Γιὰτὶ ἦταν φαλακρὸς καὶ φυσικὰ ἐθέλωσεν σὰν εἰκωνεῖν τὸ ὅτι ἡ πωλήτρια τοῦ εἶπε πῶς θὰ τοῦ σπικαθοῦν οἱ τοῖχες τῆς κεφαλῆς του...

ΕΙΣΘΕ ΦΙΛΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ:

Ἰδού μὴ σειρά ἀπὸ σωστῆς ἀπαντήσεως: 1. Κωνσταντίν, 2. Μονρόε, 3. Λολομπιγιό, 4. Χέμπινγκ, 5. Ροιάνς, 6. Καρόλ, 7. Χατζηπαργίου, 8. Μίλλαντ, 9. Κολμπιέ, 10. Μερκούρη, 11. Μπουαγιέ, 12. Χαίγγουωθ, 13. Παπαγεωργίου, 14. Τίρνερ, 15. Μοργκάν, 16. Φίλιπ, 17. Ἀλεξανδράκης, 18. Κρόσμπι. Βέβαια ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι καλλιτέχνες πού ἔχουν τὰ ἴδια ὀνόματα. Καὶ ἐκεῖνες οἱ ἀπαντήσεις θὰ εἶναι ἐξ ἴσου σωστὲς λύσεις.

ΞΕΡΕΤΕ ΓΙΑΤΙ:

1. Οἱ τρεῖς πρῶτες ἀναφέρονται σὲ καθήκοντα πρὸς τὸν Θεὸ ἐνῶ ὁ ἑπόμενος πρὸς τὸν ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, 2.

ΣΚΑΚΙ: Τ' ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΣΚΩΤΖΕΖΙΚΗ ΠΑΡΤΙΔΑ

Ἡ παρτίδα αὐτή, πού χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὶς κινήσεις 1. ε4 ε5, 2. Ιζ3 Ιγ6, 3. δ4 εἶναι πολὺ ζωντανή. Ἡ κίνησι δμωσ τῶν Λευκῶν 3. δ4 εἶναι συζητήσιμη. Εἶναι ἀλήθεια πῶς τὰ Μαύρα παίζουντας 3...εχδ4 χάνουν τὸ κέντρο καὶ ἕνα χρόνο. τὰ δὲ Λευκὰ μετὰ 4. Ιχδ4 ἀποκοτῶν πᾶν ὅτι θεωρεῖται ὡς κύριος σκοπὸς κάθε ἀνοίγματος, δηλ. ἐπὶ κατάρτησις τοῦ κέντρου.

Ἀλλὰ τὰ πράγματα δὲν εἶναι τόσο εὐκόλα, διότι τὰ Μαύ-

ρα ἐπιτίθενται κατὰ τοῦ Πιονιού ε4 μὲ 4... Ιζ6!, 5. Ιγ3 (ἄλλες προπαρασκευαστικὲς κινήσεις ὅπως 5. ζ3 ἢ Β. Βδ3 δὲν εἶναι καλές, ἡ κάρφωμα μὲ 5. Αη5 ὁδηγεῖ μετὰ 5...θδ! σὲ μιά ἀνταγῆ εὐνοϊκὴ γιὰ τὰ Μαύρα) 5... Αδ4 6. ΙχΙγ6 67 ΧΙγ6, 7. Αδ3 δ5! Τὰ Μαύρα τώρα προσβάλλουν τὴν υπερῆφανη κεντρικὴ θέσι τῶν Λευκῶν καὶ τὰ Λευκὰ ἀναγκάζονται ν' ἀλλάξουν τὸ σημαντικό τους πῖονι ε4 μὲ τὸ ἀσθηματικὸ μαῦρον πῖονι 62, 8. εχδ5γχδ5. Κ' ἔτσι τὰ Μαύρα ἀποκοτῶν πλεονεκτικὴ θέσι.

Τὸ πῖονι δ5 ἔχει διαφορετικὴ σημασία ἀπὸ τὸ λευκὸ πῖονι 62. Ἐνα κεντρικὸ πῖονι εἶναι ἐπιθετικὸ ἐνῶ ἕνα πῖονι πῖονι δὲν ἔχει ἐνδιαφέρον παρὰ αὐτὸ τέλος τῆς παρτίδας. Γι' αὐτὸ μπορούμε νὰ ποῦμε πῶς ἡ σκωτσέζικη παρτίδα δὲν εἶναι ἀπόλυτα ἀκριβής. Ἐξετάζομεν ὅμως κατὰ γενικὸ τρόπο ὁδηγεῖ σὲ ἰσοπαλοῦς παρτίδα. Ἡ θεωρητικὴ ἐξέλιξις τῆς παρτίδας εἶναι ἡ ἑξής: 9. 0-0, 0-0, 10. Αη5 γ6, 11. Βζ3 Αε7! 12. Παε1 Αε6! Τὸ πῖονι δ5 εἶναι ἰσοπαλοῦς. Ἀλλὰ τὰ Λευκὰ δὲν ἔχουν πολλὰ πράγματα νὰ κάμουν. Δὲν ἔχουν σημεῖα γιὰ νὰ ἐπιτεθοῦν καὶ πρὸ παντός δὲν ἔχουν κέντρο. Ἡ θέσις τῶν Μαύρων εἶναι κατὰ τι καλύτερα ἀκριβῶς ἐξ αἰτίας τοῦ κεντρικοῦ πιονιού τὸ ὁποῖον ἀργότερα θὰ προχωρήσῃ μαζί μὲ τὸ πῖονι γ.

Ἐάν τὰ Λευκὰ στὴν 8η κίνησι ἀντὶ 8. εχδ5 (μετὰ 1. ε4 ε5, 2. Ιζ3 Ιγ6, 3. δ4 εχδ4, 4. Ιχδ4 Ιζ6, 5. Ιγ3 Αδ4 6. ΙχΙγ6 67ΧΙγ6, 7. Αδ3 δ5) παίζουν 8. ε5 δὲν θὰ εἶναι καλὸ. Νὰ οἱ πιθανὲς ἐξελίξεις: 8... Ιη5, 9. 0-0 0-0 10. Αζ4 ζ6! καὶ τὰ Λευκὰ θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ ἀλλάξουν τὸ κακῶς προχωρήσαν πῖονι τους. Ἡ ἀκόμη 8... Ιη5, 9. 0-0 Αγ5, 10. Αζ4 η5, 11. Αη3 θ5 12. θ3 θ4, 13. Αδ2 ΙχΑθ2, 14. ΡχΙη2 η4 15. θχη5 Βη5 μὲ δυνατότητες ἐπιθέσεως τῶν Μαύρων. Ἐάν στὴν τελευταία αὐτὴ παραλλαγή τὰ Λευκὰ παίζουν (ἀντὶ 10. Αζ4) 10. θ3; τὰ Μαύρα θυσιάζουν τὸν ἵππον καὶ κερδίζουν ὡς ἐξής: 10... Ιχε5!, 11. Ρε1 Βζ6! 12. Βε2 0-0! 13. ΒχΙε5 Βχ2+ 14. Ρθ1 Αχθ3! 15. ηχΑθ3 Βζ3+, 16. Ρθ2 Αδ6 καὶ τὰ Λευκὰ χάνουν τὴ Βασίλισσά τους.

Ἐάν στὴν 3η κίνησι τὰ Μαύρα ἀντὶ μὴ πάρουν μὲ τὸ πῖονι (μετὰ 1. ε4 ε5, 2. Ιζ3 Ιγ6, 3. δ4) πάρουν μὲ τὸν ἵππον 3... Ιχδ4 τότε γίνονται χειρότερα. 4. ΙχΙδ4 εχδ4, 5. Βχδ4 Ιε7, 6. Αγ4! Ιγ6 7. Βδ5 Βζ6, 8. 0-0 Αδ4, 9. γ3 Αα5, 10. ε5! καὶ τὰ Λευκὰ γίνονται καλύτερα. Ἡ ἀκόμη 4. Ιχε5 Ιε6 5. Αγ4 γ6, 6. 0-0 Ιζ6, 7. Ιχζ7 (μιά ἐξυμνηθία φινιέρως) 7... ΡχΙζ7, 8. ΑχΙε6+ ΡχΑε6 (δὲν μπορούν νὰ πάρουν μὲ τὸ πῖονι διότι χάνεται ἡ Βασίλισσα) 9. ε5 Ιδ5, 10. γ4 Ιδ6, 11. Ρθ1 θ5, 12. ζ4 η6, 13. ζ5+ Ρχε5 (ἐάν 13... ηχζ4, 14. Βζ3! καὶ κερδίζουν) 14. Αζ4+ Ρζ6, 15. Βδ4+ καὶ τὰ Λευκὰ κερδίζουν.

Ἐάν στὴν 3η κίνησι τὰ Μαύρα ἀντὶ μὴ πάρουν μὲ τὸ πῖονι (μετὰ 1. ε4 ε5, 2. Ιζ3 Ιγ6, 3. δ4) πάρουν μὲ τὸν ἵππον 3... Ιχδ4 τότε γίνονται χειρότερα. 4. ΙχΙδ4 εχδ4, 5. Βχδ4 Ιε7, 6. Αγ4! Ιγ6 7. Βδ5 Βζ6, 8. 0-0 Αδ4, 9. γ3 Αα5, 10. ε5! καὶ τὰ Λευκὰ γίνονται καλύτερα. Ἡ ἀκόμη 4. Ιχε5 Ιε6 5. Αγ4 γ6, 6. 0-0 Ιζ6, 7. Ιχζ7 (μιά ἐξυμνηθία φινιέρως) 7... ΡχΙζ7, 8. ΑχΙε6+ ΡχΑε6 (δὲν μπορούν νὰ πάρουν μὲ τὸ πῖονι διότι χάνεται ἡ Βασίλισσα) 9. ε5 Ιδ5, 10. γ4 Ιδ6, 11. Ρθ1 θ5, 12. ζ4 η6, 13. ζ5+ Ρχε5 (ἐάν 13... ηχζ4, 14. Βζ3! καὶ κερδίζουν) 14. Αζ4+ Ρζ6, 15. Βδ4+ καὶ τὰ Λευκὰ κερδίζουν.

Ἐάν στὴν 3η κίνησι τὰ Μαύρα ἀντὶ μὴ πάρουν μὲ τὸ πῖονι (μετὰ 1. ε4 ε5, 2. Ιζ3 Ιγ6, 3. δ4) πάρουν μὲ τὸν ἵππον 3... Ιχδ4 τότε γίνονται χειρότερα. 4. ΙχΙδ4 εχδ4, 5. Βχδ4 Ιε7, 6. Αγ4! Ιγ6 7. Βδ5 Βζ6, 8. 0-0 Αδ4, 9. γ3 Αα5, 10. ε5! καὶ τὰ Λευκὰ γίνονται καλύτερα. Ἡ ἀκόμη 4. Ιχε5 Ιε6 5. Αγ4 γ6, 6. 0-0 Ιζ6, 7. Ιχζ7 (μιά ἐξυμνηθία φινιέρως) 7... ΡχΙζ7, 8. ΑχΙε6+ ΡχΑε6 (δὲν μπορούν νὰ πάρουν μὲ τὸ πῖονι διότι χάνεται ἡ Βασίλισσα) 9. ε5 Ιδ5, 10. γ4 Ιδ6, 11. Ρθ1 θ5, 12. ζ4 η6, 13. ζ5+ Ρχε5 (ἐάν 13... ηχζ4, 14. Βζ3! καὶ κερδίζουν) 14. Αζ4+ Ρζ6, 15. Βδ4+ καὶ τὰ Λευκὰ κερδίζουν.

Ἐάν στὴν 3η κίνησι τὰ Μαύρα ἀντὶ μὴ πάρουν μὲ τὸ πῖονι (μετὰ 1. ε4 ε5, 2. Ιζ3 Ιγ6, 3. δ4) πάρουν μὲ τὸν ἵππον 3... Ιχδ4 τότε γίνονται χειρότερα. 4. ΙχΙδ4 εχδ4, 5. Βχδ4 Ιε7, 6. Αγ4! Ιγ6 7. Βδ5 Βζ6, 8. 0-0 Αδ4, 9. γ3 Αα5, 10. ε5! καὶ τὰ Λευκὰ γίνονται καλύτερα. Ἡ ἀκόμη 4. Ιχε5 Ιε6 5. Αγ4 γ6, 6. 0-0 Ιζ6, 7. Ιχζ7 (μιά ἐξυμνηθία φινιέρως) 7... ΡχΙζ7, 8. ΑχΙε6+ ΡχΑε6 (δὲν μπορούν νὰ πάρουν μὲ τὸ πῖονι διότι χάνεται ἡ Βασίλισσα) 9. ε5 Ιδ5, 10. γ4 Ιδ6, 11. Ρθ1 θ5, 12. ζ4 η6, 13. ζ5+ Ρχε5 (ἐάν 13... ηχζ4, 14. Βζ3! καὶ κερδίζουν) 14. Αζ4+ Ρζ6, 15. Βδ4+ καὶ τὰ Λευκὰ κερδίζουν.

Ἐάν στὴν 3η κίνησι τὰ Μαύρα ἀντὶ μὴ πάρουν μὲ τὸ πῖονι (μετὰ 1. ε4 ε5, 2. Ιζ3 Ιγ6, 3. δ4) πάρουν μὲ τὸν ἵππον 3... Ιχδ4 τότε γίνονται χειρότερα. 4. ΙχΙδ4 εχδ4, 5. Βχδ4 Ιε7, 6. Αγ4! Ιγ6 7. Βδ5 Βζ6, 8. 0-0 Αδ4, 9. γ3 Αα5, 10. ε5! καὶ τὰ Λευκὰ γίνονται καλύτερα. Ἡ ἀκόμη 4. Ιχε5 Ιε6 5. Αγ4 γ6, 6. 0-0 Ιζ6, 7. Ιχζ7 (μιά ἐξυμνηθία φινιέρως) 7... ΡχΙζ7, 8. ΑχΙε6+ ΡχΑε6 (δὲν μπορούν νὰ πάρουν μὲ τὸ πῖονι διότι χάνεται ἡ Βασίλισσα) 9. ε5 Ιδ5, 10. γ4 Ιδ6, 11. Ρθ1 θ5, 12. ζ4 η6, 13. ζ5+ Ρχε5 (ἐάν 13... ηχζ4, 14. Βζ3! καὶ κερδίζουν) 14. Αζ4+ Ρζ6, 15. Βδ4+ καὶ τὰ Λευκὰ κερδίζουν.

Ἐάν στὴν 3η κίνησι τὰ Μαύρα ἀντὶ μὴ πάρουν μὲ τὸ πῖονι (μετὰ 1. ε4 ε5, 2. Ιζ3 Ιγ6, 3. δ4) πάρουν μὲ τὸν ἵππον 3... Ιχδ4 τότε γίνονται χειρότερα. 4. ΙχΙδ4 εχδ4, 5. Βχδ4 Ιε7, 6. Αγ4! Ιγ6 7. Βδ5 Βζ6, 8. 0-0 Αδ4, 9. γ3 Αα5, 10. ε5! καὶ τὰ Λευκὰ γίνονται καλύτερα. Ἡ ἀκόμη 4. Ιχε5 Ιε6 5. Αγ4 γ6, 6. 0-0 Ιζ6, 7. Ιχζ7 (μιά ἐξυμνηθία φινιέρως) 7... ΡχΙζ7, 8. ΑχΙε6+ ΡχΑε6 (δὲν μπορούν νὰ πάρουν μὲ τὸ πῖονι διότι χάνεται ἡ Βασίλισσα) 9. ε5 Ιδ5, 10. γ4 Ιδ6, 11. Ρθ1 θ5, 12. ζ4 η6, 13. ζ5+ Ρχε5 (ἐάν 13... ηχζ4, 14. Βζ3! καὶ κερδίζουν) 14. Αζ4+ Ρζ6, 15. Βδ4+ καὶ τὰ Λευκὰ κερδίζουν.

Ἐάν στὴν 3η κίνησι τὰ Μαύρα ἀντὶ μὴ πάρουν μὲ τὸ πῖονι (μετὰ 1. ε4 ε5, 2. Ιζ3 Ιγ6, 3. δ4) πάρουν μὲ τὸν ἵππον 3... Ιχδ4 τότε γίνονται χειρότερα. 4. ΙχΙδ4 εχδ4, 5. Βχδ4 Ιε7, 6. Αγ4! Ιγ6 7. Βδ5 Βζ6, 8. 0-0 Αδ4, 9. γ3 Αα5, 10. ε5! καὶ τὰ Λευκὰ γίνονται καλύτερα. Ἡ ἀκόμη 4. Ιχε5 Ιε6 5. Αγ4 γ6, 6. 0-0 Ιζ6, 7. Ιχζ7 (μιά ἐξυμνηθία φινιέρως) 7... ΡχΙζ7, 8. ΑχΙε6+ ΡχΑε6 (δὲν μπορούν νὰ πάρουν μὲ τὸ πῖονι διότι χάνεται ἡ Βασίλισσα) 9. ε5 Ιδ5, 10. γ4 Ιδ6, 11. Ρθ1 θ5, 12. ζ4 η6, 13. ζ5+ Ρχε5 (ἐάν 13... ηχζ4, 14. Βζ3! καὶ κερδίζουν) 14. Αζ4+ Ρζ6, 15. Βδ4+ καὶ τὰ Λευκὰ κερδίζουν.

Ἐάν στὴν 3η κίνησι τὰ Μαύρα ἀντὶ μὴ πάρουν μὲ τὸ πῖονι (μετὰ 1. ε4 ε5, 2. Ιζ3 Ιγ6, 3. δ4) πάρουν μὲ τὸν ἵππον 3... Ιχδ4 τότε γίνονται χειρότερα. 4. ΙχΙδ4 εχδ4, 5. Βχδ4 Ιε7, 6. Αγ4! Ιγ6 7. Βδ5 Βζ6, 8. 0-0 Αδ4, 9. γ3 Αα5, 10. ε5! καὶ τὰ Λευκὰ γίνονται καλύτερα. Ἡ ἀκόμη 4. Ιχε5 Ιε6 5. Αγ4 γ6, 6. 0-0 Ιζ6, 7. Ιχζ7 (μιά ἐξυμνηθία φινιέρως) 7... ΡχΙζ7, 8. ΑχΙε6+ ΡχΑε6 (δὲν μπορούν νὰ πάρουν μὲ τὸ πῖονι διότι χάνεται ἡ Βασίλισσα) 9. ε5 Ιδ5, 10. γ4 Ιδ6, 11. Ρθ1 θ5, 12. ζ4 η6, 13. ζ5+ Ρχε5 (ἐάν 13... ηχζ4, 14. Βζ3! καὶ

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

και προλεγουν το μέλλον για το διάστημα από 9-23 Φεβρουαρίου για αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαρτίου): Θα νοιώσετε τον εαυτό σας σε άμοιρες σχέσεις με την ατίμωστος του σπιτιού σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Απριλίου): Μην περιμένετε τίποτα το σοβαρό από ένα πιθανό φλέοτ που θα εκδηλωθεί κατά τα μέσα του Φεβρουαρίου.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Απριλίου): Δεν μπορείτε να προβλέψετε τίποτα το καινούριο στον αισθηματικό τομέα, αν η καρδιά σας είναι ήδη δοσμένη.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Απριλίου): Τα βλέπετε όλα μαύρα και σκοτεινά μα δεν έχετε δικαιο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Όλα γίνονται όπως τα περιμένετε, μα πιθανόν να πέφτετε έξω στις κρίσεις σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Αν έχετε μια υπόθεση της καρδιάς και την πληροφόρητη ή οικογένειά σας, οι γνώμες σας θα είναι διχασμένες.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Η ειλικρίνεια θα σας πληγώσει, μα θα είναι αναγκαία για να δώτε σωστά τα πράγματα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουνίου): Θα έχετε μια σοβαρή διαφωνία με ένα αγαπητό σας πρόσωπο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουνίου): Η κατάσταση δεν ξεκαθαρίζεται και δεν βρίσκετε τη δικαίωση που περιμένατε. Μα δεν πρέπει να χάνετε κάθε ελπίδα.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Ιουνίου): Αν έχετε τη δυνατότητα να κάνετε ένα μικρό ταξίδι, θα έχετε πολύ να ωφεληθείτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουλίου): Το αισθηματικό σας δεκαπενθήμερο θα είναι γεμάτο μικροκαυγάδες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουλίου): Βρίσκετε διάφορες απασχολήσεις που σας βοηθούν να μη συγκεντρώνετε διαρκώς τη σκέψη σας στο ζήτημα που σας απογοητεύει.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Ιουλίου): Θα δεχθείτε την ευνοία του ισχυρού φύλου μα εσείς δεν θα δείξετε ενδιαφέρον.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αυγούστου): Ασχοληθείτε λίγο με τον εαυτό σας. Συγκεντρώστε μια μέρα και κάνετε ένα αυτοέλεγχο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αυγούστου): Η ατίμωστος του σπιτιού σας σας χαρίζει τη χαρά και τη γαλήνη που γυρεύετε.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Αυγούστου): Θα σπάσει ο πάγος στο τέλος και θα επιτύχετε το πουθούμενο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Σεπτεμβρίου): Ένας συνδυασμός πολλών πραγμάτων θα διαλύσει τις στενωρίες σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Σεπτεμβρίου): Μια φίλη σας

σας οδηγεί για να δώτε από το αδιέξοδο.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Σεπτεμβρίου): Δεν έχετε να προτείνετε τίποτα. Καλύτερα να στραφείτε προς άλλες κατευθύνσεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Οκτωβρίου): Συμβαίνουν διάφορα γεγονότα που ενοχλούν να διαλύσουν την προηγούμενη αντίληψή σας για τη ζωή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-23 Οκτωβρίου): Θα δώτε τα αισθηματικά ζητήματα μέσα από καπνισμένο γυαλί.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24-31 Οκτωβρίου): Χαρούμενο μήνυμα που το παίρνετε από μια φίλη σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Νοεμβρίου): Όπου και να πάτε θα βρείτε πολύ καλή υποδοχή, μα έχετε το έλαττωμα να τα φιλοκοσμίσετε όλα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Νοεμβρίου): Είσαστε εύχαριστη μένη που τα πράγματα αποκαταστάθηκαν πάλι. Προσολή όμως μην...ματακυλήσετε.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Νοεμβρίου): Δεν αλλάζει καθόλου η κατάσταση, παρά τα αντίθετα φαινόμενα. Μην δίνετε πίστι πουθενά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Δεκεμβρίου): Δεν υπάρχει κανένας εμπόδιο και δεν πρέπει να κάνετε κακές σκέψεις.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-21 Δεκεμβρίου): Δεκαπενθήμερο γεμάτο δραστηριότητα από μερους σας και από μερους του αγαπημένου προσώπου.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22-31 Δεκεμβρίου): Είναι πολύ δύσκολο να ξεδιαλύνετε την κατάσταση. Προτιμότερο να μη δισστήτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιανουαρίου): Να μην πάρετε καμιά απόφαση προτού η κατάσταση σταθεροποιηθεί.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Ιανουαρίου): Μην αφήσετε τον εαυτό σας να επηρεάζεται τόσο εύκολα. Κρίνετε τα πράγματα σαν τρίτη.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Ιανουαρίου): Μικρή κακοκεφιά και μια περίεργη οδύνη κατάστασι, ούτε χαρά ούτε λύπη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Φεβρουαρίου): Δεν υπάρχει ή αρμονία που απαιτείται και δεν πρέπει να προχωρήσετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-19 Φεβρουαρίου): Πουθενά δε θα βρείτε καλύτερη τύχη από εκεί που έχετε αναποθέσει τώρα τις ελπίδες σας.

Ίχθεις

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου): Πλήρη ευτυχία είναι δύσκολο να βρείτε, για αυτό περιορίστητε σ' αυτά που έχετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Θα γίνει πολύ λόγος για σας και θα κολακευθείτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Υπάρχουν διάφοροι τρόποι για να σπερμάσετε την ευτυχία σας.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ

1-1α-16 Έντελός απλό μονοκόμματο φόρεμα σε γραμμή φουρό. Στους ώμους πένες ελεύθερες ή γαζιές, ανάλογα με το τί σας πάει. Μπράτσα γυμνά, ντεκολτέ βαθύτερο στην πλάτη. Το φόρεμα «ντυνεται» και αλλάζει συγχρόνως όση με την προσθήκη του μπολερό που σταυρώνει έμπρός και καταλήγει πίσω σε δυο μακρούς πανό συγκροτούνται με δυο αντίκρουστα κουμπιά. Άλλη αλλαγή αποτελεί ένα κομμάτι απ' το ίδιο ύφασμα που το δένετε γύρω σας σε φούστα - φάκελλο όποτε θέλετε να ποικίλετε το έντελως σκέτο φουρό. Το φόρεμά σας μπορεί φυσικά να έχη και κατευθείαν τέτοια φούστα αν την προτιμάτε, όποτε θα κάνετε το μπολερό χωρίς πανό πίσω, για να μη «βαρύνετε» το σύνολο. 2-2α-26: Το ντεκολτέ αυτό φόρεμα εμφανίζεται κλειστό αν φορέσετε από πάνω το ιδιότυπο αυτό μπερτάκι που γίνεται απ' το ίδιο ύφασμα. Το μπερτάκι αυτό φοριέται απ' το κεφάλι.

ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑΙ ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΙΣ

ΑΛΦΑ

Με το σύστημα των μεγάλων Οίκων Μόδας ΠΑΡΙΣΙΩΝ-ΛΟΝΔΙΝΟΥ και ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Θα πωληθούν σε εκπληκτικές τιμές, αιδεντικά ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ μοντέλλα Παλτά, μαντώ, φορέματα, ταγιέρ, φούστες, μπλουζες, ρόμπες, λιζές, εσώρουχα Νάυλον περλόν.

ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

καλτσών Εύρώπης και Αμερικής. Μοναδική εύκαιρία για προίκες

ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

